Planeta Marte formată din meteoriți

Un meteorit care a lovit Pământul în urmă cu mai bine de 200 de ani ar putea schimba fundamental modul în care înțelegem cum s-a format planeta Marte.

Cea mai mare parte a informațiilor despre interiorul Planetei Roșii provin în urma studierii a trei roci spațiale care au aterizat pe planeta noastră după ce au fost ejectate de pe Marte în urma unor impacturi.

Acestea includ meteoritul Chassingy, care a căzut în nord-estul Franței în 1815, și alți doi „bolovani marțieni", numiți Shergotty și Nakhla. Noi analize ale lui Chassingy sugerează că structura chimică din interiorul planetei Marte provine în mare parte din coliziunile cu meteoriți și nu dintr-un nor gigantic de gaz, numit nebuloasă solară. Aceasta contrazice gândirea actuală cu privire la modul în care planetele telurice, ca Pământul și Marte, dobândesc elemente volatile precum hidrogenul, carbonul, oxigenul, azotul și gazele nobile pe măsură ce se formează.

Marte prezintă un interes deosebit deoarece s-a format relativ repede, solidificându-se la aproximativ 4 milioane de ani de la nașterea Sistemului Solar, în timp ce Pământul avut nevoie de 50-100 de milioane de ani pentru a se forma.

Oamenii de știință au crezut până de curând că lumile nou formate au colectat mai întâi aceste substanțe volatile din nebuloasa situată în jurul unei stele tinere, înainte ca elementele să se dizolve inițial într-un ocean de magmă și apoi să elimine gazele înapoi în atmosferă, în timp ce planeta era încă o minge de rocă topită.

Cercetătorii de la Universitatea din California, Davis, contestă această ipoteză. Ei au studiat o mostră din meteoritul Chassigny, dar de data aceasta au analizat izotopii de kripton – un gaz inert diferit care permite măsurători foarte precise.

„Analizând izotopii de kripton, se poate observa mai bine diferența dintre sursele potențiale, cum ar fi cele solare sau cele meteoritice... dar izotopii de kripton sunt mai greu de măsurat decât cei de xenon sau alte gaze rare, de aceea nu s-a mai făcut acest lucru până acum", a declarat Sandrine Péron, unul dintre autorii studiului.

Cercetătorii au stabilit că izotopii de kripton proveneau mai degrabă din meteoriți decât din nebuloasa solară. Aceasta înseamnă că meteoriții au livrat elemente volatile planetei în formare și mult mai devreme decât se credea anterior.

Noile rezultate sugerează că dezvoltarea lui Marte se încheiase deja atunci când nebuloasa solară a fost disipată de radiațiile solare.

Câinii reduc infracționalitatea

Conform unui nou studiu, cartierele în care există mai mulți câini au rate mai mici de omucideri, jafuri și agresiuni. Studiul, realizat de cercetătorii de la Universitatea de Stat din Ohio, sugerează că infractorii văd în oamenii care își plimbă câinii „mai mulți ochi" care patrulează pe străzi, ceea ce îi descurajează să încalce legea.

Savanții au demonstrat că acele cartiere cu o concentrație mare de câini au avut niveluri ale infracțiunilor comise cu violență cu două treimi mai scăzute și ale omuciderilor cu aproximativ jumătate mai mici decât cele cu o concentrație scăzută de câini. În plus, nivelul infracțional pare a fi mult mai scăzut în zonele rezidențiale cu mai mulți câini și cu locuitori care au un nivel ridicat de încredere unii în alții.

Pentru a ajunge la aceste concluzii, cercetătorii au analizat statisticile privind infracționalitatea din 2014 până în 2016 pentru 595 de arii de recensământ din zona Columbus, statul Ohio. Studiul a constatat că existența a mai multor câini într-un cartier pare să fie, de asemenea, corelată cu mai puține infracțiuni împotriva proprietății, cum ar fi spargerile, indiferent de cât de multă încredere au rezidenții între ei.

Acest lucru se datorează faptului că lătrăturile și vederea unui câine reprezintă un important factor de descurajare pentru infractori. Efectul protector al câinilor și al încrederii a fost constatat chiar și atunci când a fost luată în considerare o gamă largă de alți factori legați de criminalitate, inclusiv proporția de tineri de sex masculin din cartier, instabilitatea rezidențială și statutul socio-economic.

Locuitorii Americilor, originari din Asia de Est?

ADN-ul unor fosile umane străvechi din sudul Chinei pare să sugereze că nativii americani ar putea avea rădăcini în Asia de Est. Oamenii de știință au comparat informațiile genetice ale fosilelor din epoca Pleistocenului târziu cu cele ale oamenilor din întreaga lume.

Ei au descoperit că oasele aparțineau unui individ care avea o legătură profundă cu strămoșii nativilor americani. „Tehnica ADN-ului străvechi este un instrument cu adevărat remarcabil" spune Bing Su, de la Academia Chineză de Științe, coautor al studiului. „Această tehnică ne spune că oamenii care au migrat din estul Asiei, cu mii de ani în urmă, erau oameni moderni și nu o specie arhaică, cum ar fi neanderthalienii sau denisovanii, în ciuda trăsăturilor lor morfologice neobișnuite".

Su și echipa lui afirmă că o parte dintre oamenii din sudul Asiei de Est ar fi călătorit spre nord de-a lungul coastei Chinei de astăzi, prin Japonia și au ajuns în cele din urmă în Siberia. Se crede că aceștia au traversat strâmtoarea Bering, între Asia și America de Nord, devenind primii oameni care au ajuns în Lumea Nouă. Ipoteza se bazează pe studiul osemintelor umane găsite în anii 1990 în Peștera Maludong, sau Peștera Cerbului Roșu, în provincia Yunnan din sudul Chinei. Arheologii au folosit datarea cu carbon pentru a releva că fosilele datau din Pleistocenul târziu, cu aproximativ 14.000 de ani în urmă. Aceasta a fost o perioadă de timp în care oamenii moderni au migrat în multe părți ale lumii.

Cercetătorii au recuperat din peșteră o calotă craniană de hominid care avea caracteristici atât ale omului modern, cât și ale omului arhaic.

Bing Su a declarat că aceasta sugerează că primii oameni care au ajuns în Asia de Est s-au stabilit inițial în sud, înainte ca unii dintre ei să pornească, din motive necunoscute, spre nord, pentru a ajunge în final în nordul Americii de Nord și a coborî apoi spre sudul Americilor.

Cel mai vechi strămoș cunoscut al vertebratelor

Cea mai veche rudă cunoscută a tuturor vertebratelor de pe Pământ a înotat în oceane în urmă cu 518 milioane de ani, relevă un nou studiu. Cercetătorii din China au analizat fosilele de yunnanozor, un organism cu corp moale, care a trăit în era cambriană.

Fosilele, descoperite în provincia Yunnan, China, arată că această creatură este cea mai veche „vertebrată stem" cunoscută de pe Pământ – o vertebrată dispărută, dar foarte apropiată de vertebratele vii. Yunnanozoarele erau organisme foarte simple, asemănătoare peștilor, care trăiau sub apă, dar aveau schelete asemănătoare cu ale vertebratelor actuale. Se presupune că ele erau deuterostome – ceea ce înseamnă că anusul lor se forma înaintea gurii în timpul dezvoltării embrionare.

Noul studiu a fost realizat de experți de la Institutul de Geologie și Paleontologie din Nanjing și de la Universitatea Nanjing, provincia chineză Jiangsu. Oamenii de știință au fost mult timp nedumeriți cu privire la vidul din arhiva fosilelor, care ar explica evoluția nevertebratelor către vertebrate.

Procesul evolutiv care a determinat nevertebratele să dezvolte coloană vertebrală și felul cum arătau primele vertebrate au rămas necunoscute timp de secole. Pe măsură ce oamenii de știință au studiat modul în care au evoluat vertebratele, un punct-cheie a fost reprezentat de arcurile faringiene – structuri pereche care cresc de o parte și de alta a viitorului cap, respectiv al viitorului gât al embrionului în curs de dezvoltare și care se unesc la mijloc.

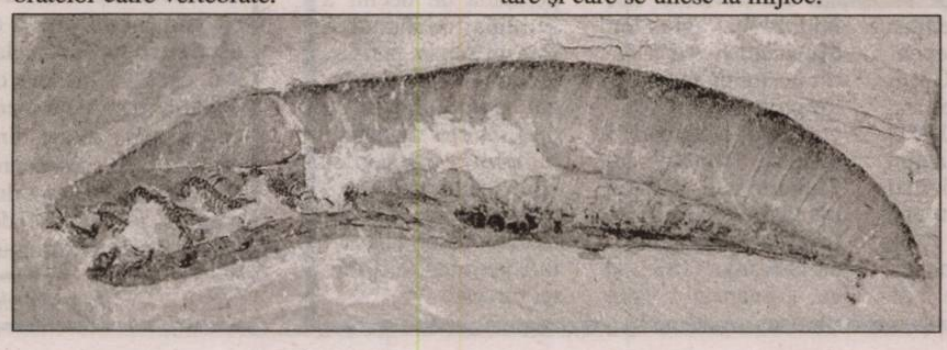

Embrionii de mamifere au cinci perechi de arcuri faringiene. Pe măsură ce un embrion de mamifer crește, arcurile faringiene produc părți ale feței și gâtului, cum ar fi mușchii, oasele și țesutul conjunctiv. În efortul de a înțelege mai bine rolul arcului faringian la vertebratele străvechi, echipa de cercetători a studiat fosilele a 127 de specimene de yunnanozoare. S-a confirmat faptul că yunnanozoarele aveau cartilaje celulare în faringe, o caracteristică specifică vertebratelor.

În timpul studiului lor, cercetătorii chinezi au remarcat, de asemenea, că toate cele șapte arcade faringiene din fosilele de yunnanozoare erau similare. Astfel, deși yunnanozoarele au fost „controversate", deoarece clasificarea lor a fost dezbătută timp de aproximativ trei decenii, noile observații anatomice susțin plasarea evolutivă a acestor creaturi chiar la baza arborelui vieții vertebratelor.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

John C. Woods
călăul de la Nürnberg

John Clarence Woods s-a născut la 5 iunie 1911, în Wichita, Kansas, şi a fost crescut de bunica sa în urma divorţului părinţilor săi, când avea doar doi ani. A ajuns până la liceul din Wichita, pe care l-a abandonat însă după doi ani.

La 3 decembrie 1929, Woods s-a înrolat în marina americană, dar viaţa aspră de aici l-a determinat să dezerteze după doar câteva luni. Adus în faţa Curţii Marţiale, tânărul a fost examinat de o comisie psihiatrică în aprilie 1930, stabilindu-se că suferea de inferioritate psihopatică fără psihoză şi fiind internat într-un spital psihiatriac, apoi lăsat la vatră.

Întors în Kansas, a avut o mulţime de slujbe, dar intrarea Americii în război îl va aduce din nou în rândurile armatei. A participat la debarcarea din Normandia şi, auzind că autorităţile militare caută un călău pentru a efectua execuţiile, şi-a depus candidatura pentru acest post, minţind că fusese „ajutor de călău de două ori în statul Texas şi de două ori în statul Oklahoma". A primit postul şi, odată cu el, a fost avansat la gradul de sergent-major. Woods a servit ca principal călău în spânzurarea a cel puţin 34 de soldaţi americani în Franţa în anii 1944 şi 1945.

Prima sa execuţie în Germania a avut loc la 29 iunie 1945, când a spânzurat trei germani pentru uciderea unui locotenent american, Lester E. Reuss. Apoi, la 10 noiembrie 1945, a spânzurat cinci germani implicaţi în masacrarea la Rüsselsheim a unor aviatori americani, în 26 august 1944. Woods a continuat să servească în calitate de călău al armatei americane în Germania pe tot parcursul iernii şi primăverii anului 1946.

Cele mai notabile execuţii ale sale din această perioadă au fost ale celor 14 bărbaţi condamnaţi pentru comiterea de atrocităţi în lagărele de concentrare de la Dachau, pe 28 şi 29 mai 1946.

Îndemânarea şi sângele rece care nu-l părăsea niciodată i-au atras atenţia locotenentului Stanley Tilles, care fusese însărcinat cu organizarea execuţiilor de la Nürnberg. Deşi Tribunalul de la Nürnberg a condamnat la moarte prin spânzurătoare doisprezece lideri nazişti, unul dintre aceştia, Hermann Göring, s-a sinucis prin ingerarea de cianură în noaptea dinaintea execuţiei.

Întrucât Bormann era încă în libertate – se credea că s-ar fi sinucis în mai 1945, dar corpul său a fost recuperat şi identificat abia în 1973 – au rămas zece conducători nazişti care urmau să fie spânzuraţi de sergentul-major John C. Woods. Woods a executat sentinţele de condamnare la moarte a celor zece de la Nürnberg în primele ore ale dimineţii de 16 octombrie 1946, folosind metoda standard de spânzurare prin cădere, în locul „căderii lungi" clasice.

Armata americană a negat în mod constant afirmaţiile conform cărora erorile comise de Woods au făcut ca acuzaţii să moară încet prin strangulare, în loc să moară rapid din cauza gâtului rupt. Cu toate acestea, există dovezi şi mărturii ale martorilor oculari care arată că unii dintre condamnaţi au murit într-un mod chinuitor de lent.

Feldmareşalul Wilhelm Keitel, comandantul Wehrmachtului, ar fi avut nevoie de 28 de minute pentru a muri în cele din urmă sufocat. Ulterior, Woods a afirmat în mai multe rânduri – niciodată în public însă – că acţionase deliberat astfel, pentru a le provoca naziştilor o moarte cât mai chinuitoare.

După ce ultimul condamnat a fost declarat mort, la ora 2:57, călăul le-a spus camarazilor săi: „Zece oameni în 103 minute. E o muncă rapidă", adăugând „nu am văzut niciodată o spânzurare să se termine mai bine".

În cariera sa de călău, Woods este creditat cu execuţia a 92 de oameni. A continuat să servească în armata americană şi după război în cadrul Brigăzii VII Geniu din Eniwetok, Insulele Marshall. Acolo, la 21 iulie 1950, Woods şi-a găsit sfârşitul, fiind electrocutat accidental pe când încerca să repare o instalaţie de iluminat.

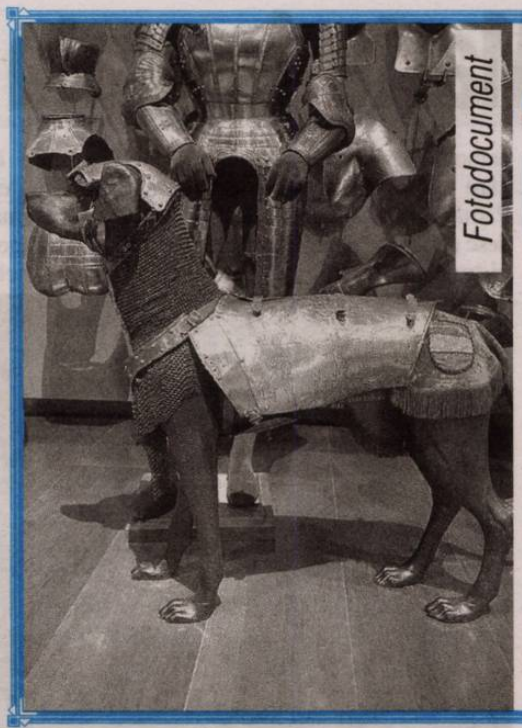

Fotodocument

Armură pentru câini

În Evul Mediu, nu doar cavalerii şi caii lor erau protejaţi de armuri, ci şi câinii de vânătoare. Această armură produsă din porunca împăratului Carol Quintul a fost făurită de meşterul Desiderius Helmschmid pe la 1540 şi a fost destinată unuia dintre ogarii favoriţi ai suveranului, pentru a-l proteja de colţii mistreţilor, la vânătorile stăpânului său. Armura se află astăzi în armoreria Palatului Regal din Madrid.

O practică medievală absurdă:
duelul de divorţ

Chiar şi astăzi, cuvântul „divorţ" are ataşat un anumit stigmat, dar în Evul Mediu, el era de-a dreptul un subiect tabu. De aceea, pentru a evita cu orice chip divorţul, oamenii au inventat atunci metode ciudate de a rezolva disputele conjugale.

Una dintre ele a fost duelul de divorţ. Absurda practică îşi are originea în Germania medievală, de unde s-a răspândit în toată Europa şi a devenit chiar o modalitate legală de „lichidare" a căsătoriilor.

Dacă un cuplu nu reuşea să-şi rezolve disputele conjugale şi nicio altă metodă nu funcţiona, se organiza un duel. Pentru ca lupta să fie „corectă", bărbatul era băgat într-o groapă, iar femeia se putea mişca liber, în jurul lui. Amândoi purtau haine strânse pe corp şi aveau pe cap o glugă. Apoi, femeia primea ca armă câteva pietre, iar bărbatul primea trei bâte scurte şi groase.

Lupta se desfăşura sub supravegherea unor judecători, care decideau câştigătorul. Deşi nu este clar cum era ales câştigătorul duelului, se presupune că învingător era declarat acela dintre combatanţi care dovedea mai multă forţă, doborându-şi sau imobilizându-şi adversarul.

Nimeni nu ştie cu adevărat dacă era o luptă până la moarte sau dacă se încheia odată ce una dintre părţi se preda. Ceea ce se poate reţine din numeroasele rapoarte despre duelul marital este că acest duel era o metodă periculoasă de rezolvare a disputelor conjugale.

Maestrul german de scrimă Hans Talhoffer a scris, în 1467, chiar şi un manual despre acest obicei bizar, manual intitulat „Cartea de scrimă".

În paginile sale, Talhoffer a explicat regulile duelului de divorţ: „Conform instrucţiunilor, soţul era băgat până la brâu într-o groapă de trei picioare lăime, săpată în pământ, şi avea o mână legată la spate.

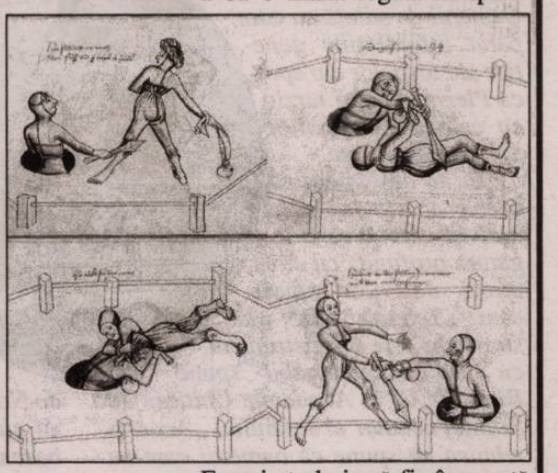

Femeia trebuia să fie înarmată cu trei pietre, fiecare cântărind între 1 kilogram şi 5 kilograme şi fiind învelită în pânză. Bărbatul nu putea ieşi din groapa sa, dar femeia era liberă să alerge pe marginea gropii. Dacă bărbatul atingea marginea gropii fie cu mâna, fie cu braţul, trebuia să predea judecătorilor una dintre bâte. Dacă femeia îl lovea cu o piatră în timp ce el făcea acest lucru, ea pierdea una dintre pietrele sale."

Dar cea mai rea parte a întregii poveşti era că perdantul trebuia să moară. Dacă femeia câştiga duelul, bărbatul era executat în public.

Dacă bărbatul câştiga, femeia era îngropată de vie, fiind considerată vinovată de problemele în căsnicie. Această practică atroce a dispărut treptat în secolul al XVI-lea.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

28 iulie 1808

Urcarea pe tron a sultanului turc Mahmud al II-lea

Mahmud al II-lea s-a născut la 20 iulie 1785, în luna Ramadanului, fiind fiul sultanului Abdul Hamid I şi al uneia dintre soţiile acestuia, Nakşidil Sultan. În 1808, predecesorul şi fratele vitreg al lui Mahmud al II-lea, Mustafa al IV-lea, a ordonat execuţia lui Mahmud şi a vărului acestuia, sultanul destituit Selim al III-lea.

Selim al III-lea a fost ucis, dar Mahmud a fost ţinut ascuns în siguranţă de mama sa şi pus pe tron după ce ienicerii răzvrătiţi l-au alungat pe Mustafa. La începutul domniei sale, Mahmud s-a confruntat cu erodarea imperiului în Balcani. Războiul cu Rusia s-a încheiat prin Tratatul de la Bucureşti (28 mai 1812), prin care sultanul ceda provincia Basarabia Rusiei.

În 1815, Serbia era practic autonomă şi curând avea să se declanşeze o puternică mişcare de independenţă în Grecia. Grecii din Moreea (Peloponez) s-au răsculat (1821) împotriva dominaţiei otomane, iar Mahmud l-a chemat în ajutor pe Muḥammad Ali Paşa, guvernatorul Egiptului. După masacre de ambele părţi, flotele reunite britanică, franceză şi rusă au intervenit şi au distrus flota otomano-egipteană în Golful Navarino (20 octombrie 1827), din sudul Greciei. Mahmud a declarat apoi război Rusiei. Otomanii au fost înfrânţi în Războiul ruso-turc din 1828-29, iar el a recunoscut independenţa Greciei în 1830. În schimbul serviciilor sale împotriva grecilor, Muḥammad Ali a cerut postul de guvernator promis.

Când Mahmud a refuzat, forţele lui Muḥammad Ali au invadat Siria, au înfrânt armata otomană la Konya (1832) şi au avansat spre Constantinopol. Sultanul s-a adresat Rusiei, care şi-a trimis flota în Bosfor şi a semnat cu el un tratat de apărare reciprocă (iulie 1833).

Hotărât să se răzbune, Mahmud şi-a trimis armata împotriva egiptenilor din Siria, dar a fost înfrânt sever la Nizip, la 24 iunie 1839, cu câteva zile înainte de moartea sa.

Domnind peste Imperiul Otoman în perioada de declin a acestuia, Mahmud a fost un sultan energic, al cărui nume s-a legat, în primul rând, de desfiinţarea faimosului corp al ienicerilor şi de tentativa de profesionalizare, sub comanda unor instructori germani, a armatei turceşti.

E bine de ştiut

Reacţii exagerate ale sistemului imunitar la anumite substanţe din mediul înconjurător, din medicamente sau din alimente, alergiile sunt acum în anotimpul lor.

Considerate de specialişti un semnal de alarmă care anunţă un dezechilibru imunitar, alergiile îşi pot găsi antidotul şi în unele plante medicinale.

■ Regina plantelor medicinale purificatoare, ***trei fraţi pătaţi*** este diuretică, depurativă şi expectorantă. Are efect excepţional în combaterea astmului şi a bolilor alergice, a reumatismului şi a gutei, a afecţiunilor respiratorii cronice.

■ ***Fructele de soc*** sunt considerate printre cele mai puternice detoxifiante cunoscute în

Posibil antidot al alergiilor

fitoterapie, fiind recomandate în afecţiuni diverse, de la cele de natură imunitară, la hipertensiune sau alergii, indiferent de tipul alergenului. Se foloseşte tinctură din fructe de soc, iar tratamentul durează trei luni.

■ Potrivit cercetătorilor, ***fructul de măceş*** conţine de 50 de ori mai multă vitamină C decât lămâia şi de 100 de ori mai multă decât mandarinele şi portocalele. Cum vitamina C previne reacţiile alergice, măceşul este folosit cu succes pentru ameliorarea stărilor alergice.

■ Şi ***coada-şoricelului*** are proprietăţi antioxidante remarcabile, calitate implicată în prevenirea declanşării episoadelor de alergie. Se pregăteşte o infuzie din 2 linguriţe de plantă la o cană de apă clocotită şi se beau de 2 ori pe zi, în cure de 2-4 săptămâni,

■ ***Cătina*** este printre plantele cu cel mai ridicat conţinut de vitamine (A, E şi B-uri), toate esenţiale pentru procesele ce ţin de imunitate şi regenerarea organismului. Pentru a se obţine rezultatele de durată se fac trei cure pe an, a câte trei săptămâni.

Iată cum remediile naturii sunt un antidot redutabil al alergiilor.

Dr. ANDY ANDREI

Lecţii de nutriţie

Top 5 pastile de slăbit care vă distrug sănătatea

Deşi este foarte tentant să iei pastile de slăbit ca să scapi de kilogramele nedorite fără niciun efort, din păcate acesta este doar un vis nerealist, care îţi poate distruge sănătatea.

Chiar şi pastilele aprobate, cu prescripţie medicală, sunt doar un adjuvant în curele de slăbire şi trebuie luate doar sub stricta supraveghere şi la recomandarea medicului şi însoţite de schimbarea stilului de viaţă şi de un pic de mişcare.

1 *Cele cu fibre.* Fibrele insolubile din batoane sau pastilele de slăbit absorb apa şi se umflă, ameliorând astfel senzaţia de foame. Dar provoacă adesea balonare şi gaze, iar utilizarea excesivă ar putea interfera cu absorbţia altor medicamente şi a substanţelor nutritive din alimente. Mai mult, nu duc la pierderea semnificativă în greutate, atâta vreme cât stilul de viaţă nu se schimbă.

2 *Cele din plante.* Efectele secundare ale produselor pe bază de plante pot fi mult mai slabe decât ale celor care conţin substanţe chimice. Însă la fel sunt şi efectele lor asupra greutăţii. Folosite pe termen lung pot deveni riscante, deoarece au în general efecte laxative şi diuretice. Astfel, pot duce la deshidratare, tulburări digestive, crampe musculare, tulburări de ritm cardiac şi multe alte probleme de sănătate. Spre exemplu, guarana accelerează activitatea creierului (ca şi cafeaua) şi are efecte diuretice, dar poate cauza creşterea tensiunii arteriale.

3 *Cele cu capsaicină.* Suplimentele care conţin extract de capsaicină (din ardei iute) cresc metabolismul prin accelerarea termogenezei. Efectul este însă irelevant pentru pierderea în greutate şi observabil doar prin adminstrarea de doze mari. Acestea însă pot provoca efecte secundare nedorite similare cofeinei, cum ar fi dureri de cap, tahicardie şi probleme cu somnul.

4 *Cele detoxifiante, laxative şi diuretice.* Există o gamă largă de suplimente care promit scăderea în greutate prin efectul lor laxativ şi diuretic sau prin detoxifierea colonului. Este însă efectul golirii tractului digestiv datorat laxativelor şi al deshidratării provocate de diuretice şi nicidecum nu se produce o scădere corectă în greutate, care ar trebui să se producă din grăsime. Detoxifierea este un procedeu sănătos pentru aproape orice organism, atunci când este făcută prin metode naturale, cu multe fructe şi legume şi echilibrată nutritiv şi caloric.

Administrarea suplimentelor laxative şi diuretice pe termen lung poate duce la deshidratare severă şi pierderea anumitor minerale din organism. Nu există nici măcar un studiu care să arate că pierderea kilogramelor este permanentă. Mai mult, metabolismul poate chiar încetini, prin urmare, odată cu încetarea efectelor laxative şi diuretice, kilogramele revin, adesea în număr mai mare.

5 *Cele cu ceai şi cafea verde.* Uşor de găsit şi intens promovate, ceaiul şi cafeaua verde concentrate în extracte sunt din păcate doar mituri nedovedite ştiinţific. Ceaiul verde este într-adevăr un antioxidant puternic, dovedit cu multe efecte benefice asupra sănătăţii, dar nu vă ajută să slăbiţi de unul singur!

Efectele pastilelor de slăbit pe termen lung

Pilulele aşa zis de slăbit forţează organismul şi îi pot dereglа metabolismul. Mai mult, nu prezintă nicio garanţie că rezultatele obţinute se pot menţine. De fapt, practica arată că este exact pe dos.

Conform multor studii ştiinţifice, aceste pastile de slăbit pot veni la pachet cu efecte secundare neplăcute. Cele mai frecvente, dovedite clinic, sunt diaree, balonări, tahicardii, ameţeli, iritabilitate, insomnii. De aceea sunt interzise bolnavilor de inimă, diabeticilor şi celor cu afecţiuni renale şi hepatice. Unele extracte din plante cauzează greaţă, ameţeală şi stări de anxietate.

Cea mai eficientă metodă de slăbire pe termen lung este dieta

Cea mai bună metodă de slăbire şi menţinere a unei greutăţi sănătoase, confirmată de sute de statistici şi studii ştiinţifice, este o dietă echilibrată, dublată de mişcare minimum 30 de minute zilnic.

Să slăbiţi sănătos înseamnă să pierdeţi între 1 şi 1,5 kg pe săptămână, din care 0,5-1 kg să fie de grăsime, ne sfătuieşte doamna dr. nutriţionist Laura Ene. Restul vor fi apă şi ţesut conjunctiv de susţinere. Dacă slăbirea se produce mai rapid din cauza unei restricţii calorice prea severe, neînsoţită de mişcare, înseamnă că pierdeţi mai mult din apă şi din masa musculară şi vă încetiniţi astfel metabolismul. Adică veţi pune la loc chiar mai multe kilograme decât aţi pierdut, după ce renunţaţi la dietă.

Nu uitaţi că nu v-aţi îngrăşat peste noapte şi nici nu veţi slăbi în câteva zile! Dacă vă organizaţi să creaţi un deficit caloric de 500 calorii pe zi prin dietă şi mişcare, puteţi slăbi 0,5 kg/săptămână din grăsime, adică peste 12 kg în 6 luni.

Dosarele frumuseţii

Aliaţii tenului

Soarele arzător al verii acţionează nefavorabil în special în cazul tenului sensibil şi al celui uscat.

În afara cremelor folosite în mod curent nu neglijaţi compresele şi măştile cu acţiune emolientă sau care activează circulaţia sangvină facială.

● ***Florile de gălbenele*** fac parte din această categorie. Se folosesc sub formă de comprese sau loţiuni. Se prepară o infuzie concentrată care se aplică pe faţă.

● Şi ***florile de muşeţel*** sunt un aliat al tenului frumos. Infuzia concentrată din flori de muşeţel, preparată din 3 linguri de flori la o cană cu apă clocotită se aplică pe faţă sub formă de comprese călduţe.

● La fel de eficientă, în cazul tenului deshidratat este şi infuzia concentrată din ***frunze de pătlagină,*** care se aplică sub formă de compresă.

● Tenurile uscate pot beneficia şi de o mască interesantă. Se amestecă flori de muşeţel (30 g), de levănţică (10 g), de nalbă (20 g), de salcâm (20 g) şi de iasomie (20 g), apoi se macină, obţinându-se o pulbere fină. Din 3 linguri din această pulbere, 2 linguri de iaurt şi un gălbenuş de ou se obţine o mască. Se aplică pe faţă, se lasă să acţioneze 20 de minute, apoi se spală obrazul cu infuzie de muşeţel. Masca se aplică o dată pe zi, seara.

După 7 zile de tratament tenul îşi recapătă aspectul fin, catifelat.

Gastronomice

Salată cu caşcaval şi ouă

5-6 roşii, 1 castravete, o salată verde, 3 ouă fierte tari, 3 linguri caşcaval ras, 1/2 ceaşcă smântână, pătrunjel verde, sare, piper.

Roşiile, castravetele şi ouăle se taie felii, se pun într-o salatieră, se presară deasupra caşcavalul, se sărează, piperează şi se toarnă smântâna. La final se amestecă bine cu salata verde, pătrunjelul tăiate fin şi se serveşte.

Supă de vară

1 morcov, 1 pătrunjel (rădăcină), 2 ardei graşi, o ceapă, o legătură pătrunjel, 2 roşii, 2 linguri orez, 10 păstăi fasole, 3 foi varză, o ţelină mică, 100 g caşcaval, 1 ou, smântână, unt sau ulei.

Se curăţă legumele, se spală. Morcovul, pătrunjelul şi ţelina se dau prin răzătoare. Într-o oală se pune ulei, se lasă să se înfierbânte, se adaugă zarzavatul ras să se călească uşor la foc mic. Ceapa se toacă, ardeii se taie cubuleţe şi se adaugă peste zarzavatul din oală. Se pune apă şi când începe să fiarbă adăugăm şi frunzele de varză întregi. Roşiile opărite se curăţă de pieliţă şi se taie mărunt. Se pune orezul spălat şi se lasă să fiarbă. Când toate sunt bine fierte, se scoate frunza de varză, se pune pătrunjelul tocat, se mai lasă să dea un clocot. După aceea se bate un ou cu smântână, apoi se adaugă în oală şi se amestecă. Se lasă să mai dea câteva clocote şi se opreşte focul. Când se serveşte, se presară deasupra caşcaval ras.

Cornuleţe sărate

1 kg făină, 1 pahar lapte, o lingură untură, 1 ou, 40 g drojdie, 1/2 linguriţă zahăr, sare.

Se dizolvă drojdia în laptele călduţ şi se adaugă grăsimea, oul, făina, zahărul şi puţină sare. Se frământă un aluat, care se lasă să crească o oră. Se împarte aluatul în 30 de bucăţi. Se întinde în lung fiecare bucată şi se unge cu ulei. Se rulează, se trag uşor capetele în afară şi se arcuieşte ruloul. Pe deasupra, se ung cu gălbenuş şi se presară cu chimen şi sare. Se coc la foc potrivit.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Proiectul UAPx caută dovezi ştiinţifice OZN

***UAPx** (Unidentified Aerial Phenomena Expeditions Group) este o organizaţie non-profit înregistrată în statul Oregon. Kevin Day, Gary Voorhis şi Jason Turner, care au servit la bordul crucişătorului USS Princeton în timpul incidentului USS Nimitz „Tic-tac" din 2004, au înfiinţat UAPx pentru a se apropia de o înţelegere a experienţei lor şi pentru a investiga fenomenul OZN/UAP, identificând, înregistrând şi documentând potenţialele activităţi anormale, mai ales din aceeaşi regiune cu incidentul Nimitz, şi oferind acces direct publicului larg la datele revizuite şi analizate.*

În plus, UAPx proiectează, testează, implementează şi utilizează echipamente specializate pentru a umple golurile identificate de guvernul Statelor Unite în tehnologia senzorilor. Funcţionând ca un analog civil al AOIMSG şi al altor birouri însărcinate cu studierea fenomenelor OZN/UAP ale guvernului SUA, UAPx oferă cercetare, educaţie, inspiraţie şi dezvoltări tehnologice în studiul fenomenelor aeriene neidentificate.

UAPx sprijină eforturile unor organizaţii, cum ar fi „Proiectul Galileo" susţinut de Universitatea Harvard sau „Coaliţia ştiinţifică pentru studii UAP", dar rămâne singura organizaţie civilă formată din voluntari şi nefinanţată care a colectat date ştiinţifice utilizabile cu privire la OZN/UAP pe mai multe platforme diferite de senzori, cu scopul evaluării şi publicării prin metoda *inter pares* în orb. UAPx a format o echipă mobilă de investigaţie cu scopul expres de a culege, analiza şi difuza date relevante către public în ceea ce priveşte OZN/UAP-urile.

Pe parcursul anului 2021, membrii UAPx au participat la expediţii în mai multe locaţii din Mid-West şi sud-vestul american, zone cunoscute pentru o activitate raportată a fenomenelor OZN/UAP. În toate cazurile, UAPx a primit fonduri de la terţi pentru expediţii, dar cu restricţii privind eliberarea rezultatelor în schimbul finanţării integrale a expediţiilor. UAPx se aşteaptă la o transparenţă deplină şi la eliminarea acestor restricţii pe parcursul anului 2022.

Obiecte şi fenomene anormale

În 2021, în cadrul mai multor investigaţii, UAPx a colectat peste 600 de ore de videoclipuri în infraroşu de la numeroase camere FLIR, un total combinat de trei terabaiţi de imagini vizuale, peste 100 de ore de date radiologice şi pentru particule de mare energie etc. Analiza datelor dezvăluie un număr semnificativ statistic de obiecte şi fenomene anormale, aflate încă în curs de examinare înainte de lansarea publică. Natura şi tipul acestora pot sugera prezenţa şi activităţi OZN/UAP. În plus, UAPx consideră că numărul de incidente capturate şi supuse analizei se poate prezenta ca fiind mai semnificativ din punct de vedere statistic decât era anticipat.

Fizicienii UAPx Dr. Kevin Knuth, Ph.D. şi Dr. Matthew Szydagis, cu asistenţa tuturor membrilor echipei UAPx, au dezvoltat şi implementat algoritmi de învăţare automată care analizează date de la mai multe instrumente. Urmează evaluările externe în orb. Efortul de publicare este o luptă dificilă şi poate provoca o întârziere suplimentară.

În 2022, UAPx va continua să caute semnături tehnice atât pe cerul nostru, cât şi sub apele noastre, încercând să identifice originile şi locaţiile acestora. UAPx va lansa şi programe de strângere de fonduri, astfel încât expediţiile viitoare să nu existe condiţionări în eliberarea datelor.

Eamonn Ansbro, doctor în astronomie şi reprezentant pentru Irlanda în ICER comenta că la ora actuală, la nivel internaţional, pe lângă UAPx, există şi alte grupuri ştiinţifice care pun la punct noi sisteme active de detectare a UAP. Se fac progrese în încercarea de a determina ştiinţific caracteristicile UAP prin aceste metodologii astrofizice. UAPx a cheltuit doar 5.000 USD în comparaţie cu cele două milioane USD disponibile pentru proiectul Galileo de la Harvard, care, apropo, încă proiectează şi dezvoltă sistemele de detectare cu inteligenţă artificială pentru telescopul lor in situ la Harvard. De asemenea, există un fel de „magazin închis" din partea echipei profesorului Avi Loeb, atunci când experţii externi care au cunoştinţe considerabile în domeniu nu primesc răspunsurile solicitate. Şi cercetările prof. dr. Hayan Kayal privind UAP, SETI şi tehnologii spaţiale de la Julius-Maximilians-University of Würzburg, Germania, au implementat deja un nou sistem de detectare. Dar el a demisionat de la Proiectul Galileo din cauza constrângerilor şi a fixaţiei de a aborda UAP doar dintr-un anumit punct de vedere.

Există multe alte grupuri din întreaga lume care au implementat astfel de sisteme de-a lungul mai multor decenii. Unele au strâns volume considerabile de date, care să arate că UAP-urile (sau OZN-urile de altădată) erau o realitate. Dar publicaţiile şi cenzura de-a lungul deceniilor au ţinut subiectul la distanţă de comunitatea academică. De exemplu, proiectele: *Starlight International, Project Identification, Project Hessdalen* şi *SETI Kingsland* au fost toate marginalizate de-a lungul multor decenii, prin lucrări respinse, interzicerea de la conferinţe etc. În publicaţiile Proiectului Hessdalen nu veţi vedea observaţiile care includ nave triunghiulare şi cilindrice. Acest lucru restrânge complet parametrii de înţelegere a fenomenelor UAP. Constatările UAPx se doresc, în schimb, transparente şi fără asemenea constrângeri.

Locaţia echipei UAPx a fost aleasă pe insula Catalina din sud-vestul SUA. Aceasta a fost, de-a lungul deceniilor, o zonă notorie pentru OZN-uri, existând chiar şi întâlniri fizice cu OZN-uri şi cu entităţi inteligente asociate acestora. Cel mai faimos caz a fost incidentul „Tic Tac" din 2004. Multe altele au avut o mare publicitate în ultimii 4 ani.

Deci, este reconfortant că cele mai interesante descoperiri din prima expediţie a UAPx au arătat date convingătoare despre existenţa şi caracteristicile UAP, observate printr-unul dintre puţinele seturi de senzori neclasificaţi şi neguvernamentali, multi-mod, în unele cazuri urmărind din unghiuri diferite un acelaşi obiect. Au fost surprinse astfel mai multe obiecte şi/sau fenomene inexplicabile, care cer explicaţii şi studii ştiinţifice suplimentare.

Estimări robuste

Datele culese au fost pieptănate manual şi/sau prin reţele neuronale personalizate, scrise pentru UAPx, şi s-au descoperit numeroase fenomene cotidiene, cum ar fi avioane, păsări, baloane, drone, elicoptere, insecte, parapante, nave maritime, nori etc, care pot fi folosite drept controale pentru determinarea temperaturii, poziţiei, mărimii şi vitezei. Dar au fost văzute şi UAP-uri, pentru care s-au obţinut estimări robuste ale formelor şi dimensiunilor, având şi imagini cu super-rezoluţie în unele cazuri.

Într-o analiză post-expediţie a datelor colectate de la senzori, în iulie 2021, veteranul USAF şi specialistul în operaţiuni UAPx, Jeremy McGowan, a surprins în canalul Catalina, prin UFODAP *(UFO Data Acquisition Project* – o unitate de achiziţie de date multi-senzor creată de Ron Olch), existenţa unei anomalii atmosferice distincte în combinaţie cu creşterea numărului de particule de înaltă energie peste norma statistică.

„La scurt timp după ce ne-am întors din misiune", a relatat McGowan, a apărut o anomalie atmosferică pe sistemul de camere OSIRIS2. A durat doar 12 cadre video şi ar fi fost probabil trecută cu vederea de cei mai mulţi. Ştiam că avem ceva, dar habar n-aveam că va fi evenimentul principal al expediţiei noastre. Am stat pe el o zi întreagă înainte de a spune echipei. Era o stare fizică şi atmosferică extrem de energică, anormală. „Radarul meteo Doppler a dezvăluit un grad semnificativ de turbulenţă în apropierea aproximativă a anomaliei şi prezenţa aparentă a unor obiecte metalice care reflectă undele radar", a declarat Knuth. Potrivit lui Szydágis, „un astfel de eveniment ar fi trebuit să aibă loc doar cu o probabilitate mai mică de 1 la 100.000 pe săptămână, totuşi am colectat mai puţin de 100.000 de asemenea evenimente în timpul expediţiei noastre. În sine, acesta ar putea fi cu uşurinţă încă o întâmplare statistică, dar corelaţia cu o anomalie surprinsă de cameră este ceea ce face asta atât de interesantă."

Este de aşteptat ca cercetarea UAPx să dureze şi câţiva ani. Compania angajează în acest scop, din întreaga lume, mai mulţi oameni de ştiinţă cu experienţă într-o mare varietate de domenii. Aşteptăm deci cu nerăbdare şi alte surprize.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Dispariţiile unor scriitori celebri

Un subiect de rezistenţă pentru scrierile şi filmele de mister şi suspans îl constituie dispariţiile inexplicabile ale unor persoane. În domeniile sus-menţionate, libertatea de a fabula este totală, iar autorii atraşi de acest gen de creaţii şi-au lăsat fantezia să zburde neînfrânată. Au existat însă şi cazuri stranii în care chiar scriitori faimoşi au devenit victimele acestui fenomen încă neînţeles, un fel de hiatus în vieţile lor pe care nici investigaţiile concrete, nici teoriile speculative nu l-au putut acoperi.

■ ***Agatha Christie.*** Desigur, din lista scritorilor dispăruţi nu poate lipsi tocmai suverana absolută a romanelor poliţiste încărcate de mister. Totuşi – întâmplător sau nu (dar hazardul nu pare a exista în existenţa omului) – cel mai mare mister legat de numele ei este chiar propria dispariţie. În 1926, după o ceartă cu soţul ei, din cauza infidelităţii acestuia, Agatha s-a suit în maşină şi s-a pierdut în noapte.

Poliţia i-a găsit vehiculul abandonat, dar niciun indiciu asupra locului unde s-ar fi putut afla ea. Abia după 11 zile de căutări, a fost identificată într-o staţiune balneară, dar înregistrată sub un nume fals şi neamintindu-şi ce se întâmplase în tot acest răstimp. Au fost emise trei ipoteze în acest sens. Prima se referă la şocul suferit în urma unui accident rutier, care însă nu a fost dovedit vreodată.

A doua teorie invocă o depresie severă cauzată de şocul descoperirii faptului că soţul o înşela. În fine, plauzibilă este şi presupunerea că totul a fost pus la cale chiar de scriitoare, pentru a-şi spori succesul. Aceasta s-a şi întâmplat, de altfel, deşi, după ce a divorţat, a continuat să scrie, fără însă a vorbi despre dispariţia sa.

■ ***Edgar Allan Poe.*** Unul dintre cei mai celebri scriitori a cunoscut un final de carieră nefericit şi straniu, chiar când viaţa sa începea să urce pe un făgaş favorabil. Se afla pe punctul de a se căsători cu prima sa dragoste, după un scurt voiaj în Richmond, apoi în New York. Nu a trecut însă de Baltimore, unde a dispărut o săptămână.

A fost regăsit într-un final, în stare de delir, îmbrăcat cu haine străine, în faţa unei taverne. Dus rapid la Washington College Hospital, unde a fost îngrijit de un singur medic într-un salon fără ferestre, scriitorul a murit o săptămână mai târziu. Oficial, diagnosticul a fost de frenită sau congestie cerebrală. De fapt, acesta era un alt mod de a spune că a sucombat din cauza unei supradoze de alcool sau de droguri. Nu i s-a făcut autopsie şi nu se cunoaşte niciun alt document medical în acest sens. Unii adversari ai săi au încercat să ofere un portret al lui Poe ca opioman şi alcoolic, deşi cu câteva luni mai devreme se alăturase membrilor unui grup similar cu Alcoolicii Anonimi de astăzi. De fapt, ipotezele despre cauzele morţii sale sunt numeroase – de la o pneumonie agravată ori turbare, până la otrăvire cu metale grele sau bătaie cruntă – totuşi circumstanţele dispariţiei de o săptămână nu au fost elucidate vreodată.

■ ***Solomon Northup.*** Autorul cărţii „12 ani de sclavie" a dispărut în două rânduri – prima dată într-o situaţie incredibilă, dar a doua oară definitiv, nemaifiind văzut niciodată în viaţă. Născut liber la New York în 1807 (era negru), a lucrat ca violonist profesionist. În timpul unui concert, Northup a fost capturat şi vândut ca sclav. Abia după ce familia lui a oferit dovada libertăţii sale, a fost eliberat legal.

După eliberare, Northup a devenit o personalitate publică şi a vorbit despre evenimentele din viaţa sa în sprijinul mişcării abolitioniste. În timpul unui turneu de discursuri în Canada, a dispărut. În martie 1841 a fost acostat de doi bărbaţi care pretindeau că ar fi artişti de circ şi i-au oferit bani pentru a se alătura grupului lor de muzicanţi.

În Washington, la începutul lunii aprilie, a fost drogat şi s-a trezit în cătuşe într-o celulă. Transportat la Richmond, a fost apoi livrat cu vaporul la New Orleans şi vândut la un târg de sclavi, sub numele de Platt Hamilton. Northup a petrecut următorii 12 ani în sclavie, pe plantaţia Bayou Boeuf din valea Red River, Louisiana. Din 1853 până în 1857, devenit celebru, s-a angajat în turnee pentru a ţine discursuri, în timp ce răpitorii săi au fost identificaţi, arestaţi şi inculpaţi în 1854. După multe manevre legale, cazul a ajuns la curtea supremă a statului şi apoi la curtea de apel, dar acuzaţiile au fost în cele din urmă respinse în mai 1857.

Northup a dispărut ulterior şi, potrivit celor mai veridice dovezi, a petrecut câţiva ani în New England, ajutând sclavii fugari să ajungă în Canada. Momentul şi circumstanţele morţii sale, precum şi locul înmormântării sunt necunoscute. Ultima sa apariţie publică a fost în Streetsville, Canada, în august 1857. Nu a fost identificat în recensământul american din 1860 şi aproape sigur a decedat înaintea soţiei sale, care a murit în 1876.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

„Influenceri" străvechi ai evoluției

Obiectiv vorbind, omul este doar un mic jucător în mecanismul schimbării vieții terestre, aflat în continuă mișcare. Și nu doar anumite personalități au influențat acest proces, ci, înainte de orice altceva, elemente non-umane sau chiar abstracte, în accepțiunea omului modern.

Darul lui Prometeu

Strămoșii noștri umani foloseau unelte de piatră cu mult înainte ca Homo sapiens să evolueze, cu peste trei sute de mii de ani în urmă. Au fost descoperite unelte datând de trei milioane de ani, de zece ori mai vechi decât specia noastră.

Având în vedere faptul că unele mamifere, păsări, pești folosesc unelte rudimentare și că toate materialele organice se descompun în timp, chiar ar fi uimitor dacă strămoșii noștri hominizi nu ar fi utilizat și ei astfel de obiecte cu mult înaintea celor mai vechi unelte de piatră descoperite până acum.

Însă cel mai important instrument dintre toate a fost focul. Spre exemplu, prima dată cunoscută pentru gătit este împinsă tot mai mult în trecutul nostru cel mai profund (cu circa un milion de ani în urmă). Unii oameni de știință consideră că însăși evoluția noastră nu s-ar fi putut întâmpla fără gătit.

Pe scurt, am făcut foc și ne-am gătit mâncarea și asta ne-a transformat în oameni, în general mai mult virtuoși decât vicioși – în pofida.... inumanității noastre izbitoare, Este semnificativ faptul că, în mitul grecesc antic, Prometeu creează oameni, dar nu îi poate înzestra cu niciun fel de forță reală – toate au fost deja date animalelor – așa că le dăruiește focul, furat de la zei, ca să poată prospera.

Înțelepciunea umană – tezaurul vieții

Când coloniștii britanici veniți în Australia au interzis practica aborigenilor Martu de a arde controlat vegetația, numărul cangurilor și șopârlelor din Deșertul de Vest a scăzut considerabil. Obiceiul aborigenilor era departe de a fi distructiv, cum credeau europenii. Dimpotrivă, a sporit biodiversitatea și resursele de hrană. Existau mai multe principii-cheie pentru aceste arderi.

Vecinii erau întotdeauna preveniți, iar terenurile agricole erau preluate prin rotație în anumite perioade ale anului, când tufișurile se aflau în stare bună și vremea favorabilă. Acest lucru limita intensitatea focului, permitea animalelor să se îndepărteze din drum, evita proliferarea unor fenomene nedorite și stimula semințele să germineze sub cenușă.

Din păcate, unii oameni de știință au asemenea prejudecăți și astăzi. Populația Soliga din India, de exemplu, arată că recenta creștere masivă a incendiilor forestiere în Karnataka nu s-ar fi întâmplat dacă le-ar fi fost permis să continue arderea lor tradițională și să-și gestioneze pădurile.

Fenomenele sociale legate de folosirea focului nu sunt însă specifice zonelor calde. Când oamenii de știință i-au întrebat despre diminuarea efectivelor balenelor beluga, inuiții au explicat că temperaturile ridicate au dus la creșterea populației de castori. Aceștia au consumat mai mult pește, de care depind balenele, și astfel numărul cetaceelor a scăzut.

Pur și simplu experții nu s-au gândit să includă castorii în cercetările lor, dar inuiții observaseră fenomenul și interpretaseră aceste conexiuni pe măsură ce se dezvoltau. Exemple similare se găsesc pretutindeni pe planetă.

Considerate de puternicii lumii mentalități și manifestări înapoiate, în ultimele două-trei secole sunt combătute și distruse în mod sistematic, chiar instituționalizat, spre marea dramă a întregii omeniri. Dacă lucruri aparent simple, cum e „îmblânzirea focului" în mod rațional, ar fi apreciate la valoarea lor probată în sute de mii de ani, Terra ar fi astăzi un adevărat Paradis al vieții.

Acum, avem de ales între ignoranța iresponsabilă a câtorva semeni și nostalgia acelui Dreamtime (Timpul Visului) al aborigenilor din Australia, în care fiecare râu, stâncă, plantă, animal, corpurile cerești și comunitățile umane descind din strămoși care au apărut pe pământ și l-au cutreierat în lung și-n lat, în aventuri amintite și „recreate" aievea, în fiecare clipă de viețuire a Planetei Albastre.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 *de locuri de văzut în România*

Insula lui Ovidiu

Insula lui Ovidiu este o insulă de origine calcaroasă, cu o suprafață de aproximativ 26.000 de metri pătrați, aproximativ jumătate din ea fiind amenajată în scop turistic. Conform cercetărilor făcute aici, cele mai vechi așezări omenești datează din timpul traco-geților.

De-a lungul vremii, aici au locuit și populații scitice și greceşti. Insula lui Ovidiu de pe Lacul Siutghiol este unul dintre locurile care exercită o adevărată atracție asupra turiștilor sosiți în stațiunea Mamaia. Insula este situată la 500 de metri distanță de țărmul orașului Ovidiu și la 5 kilometri distanță de stațiunea Mamaia. Astfel, turiștii ademeniți de atracțiile cosmopolite ale renumitei stațiuni se pot reface după o noapte lungă vizitând acest colț de liniște natural, aflat în apropiere. De-a lungul timpului, micul petic de pământ a stârnit curiozitatea și imaginația oamenilor, care au țesut în jurul său o serie de legende.

Una dintre aceste povestiri are legătură cu originea numelui pe care îl poartă insula. Se spune că, în timpul exilului său, poetul Ovidius Publius Naso se retrăgea pe acest petic de pământ pentru a-și scrie versurile.

În timpul ședерii pe insulă, Ovidius ar fi scris operele „Tristele" și „Ponticele", în care se regăsesc elemente din viața și obiceiurile oamenilor de aici. În realitate, specialiștii nu au găsit nicio dovadă care să ateste prezența poetului Ovidius pe această mică insulă.

În secolele trecute, insula era populată de pescari care își construiau aici adăposturi, dar și de grădinari care profitau de solul fertil al insulei. Odată cu identificarea potențialului său turistic, Insula lui Ovidiu a fost transformată într-un loc de relaxare pentru turiști, păstrându-și această întrebuințare și astăzi.

Accesul pe insulă se face de la debarcaderul Ovidiu, aflat vizavi de Cazino. Plimbarea cu vaporașul pe lacul Siutghiol durează puțin peste treizeci de minute. Pe Insula lui Ovidiu este amenajat un frumos complex turistic, iar cei care doresc au posibilitatea să rămână aici câteva zile.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualității

Mănăstirea Bogdănești

Aflată pe valea râului Moldova din județul Suceava, la 5 kilometri de orașul Fălticeni, satul Bogdănești, mănăstirea cu același nume are hramurile „Sfântul Proroc Ilie" și „Nașterea Maicii Domnului".

Istoria acestui sfânt locaș este strâns legată de istoria țării. Ridicată în jurul anului 1363 este ctitorie a voievodului Bogdan I al Moldovei (1359-1365). Voievodul, împreună cu soția sa, Doamna Maria au ridicat o biserică din lemn pentru a servi drept loc de rugăciune și biserică domnească. Biserica a rezistat circa 150 de ani pentru că în anul 1510 a fost distrusă din temelie de tătari. Între 1511-1512 câțiva călugări, ajutați de domnitorul Bogdan al III-lea cel Orb, vor s-o reconstruiască iar încercările lor sunt lipsite de succes. În anul 1542 domnitorul Petru Rareș strămută vechiul așezământ mai la deal, întemeind Mănăstirea Râșca.

Unele documente din secolul al XVI-lea menționează totuși la Bogdănești un schit de călugări între anii 1528-1574 și mai târziu, între anii 1620-1740 sau 1630-1745 un schit de maici cu multe întreruperi.

Patericul Românesc din 1998 menționează numele unui monah care a trăit la mănăstire la sfârșitul secolului al XIV-lea. Acesta se numea Iov și s-a retras în pădure unde a sihăstrit vreme de 40 de ani. Era considerat făcător de minuni, avea darul prevestirii și alunga duhurile rele din oameni. În jurul său s-au adunat circa 15 călugări care au format în pădure o mică sihăstrie numită „Sihăstria lui Iov" sau „Poiana Iova". În anul 1993, credincioșii din Bogdănești au marcat locul vechii mănăstiri ridicând o troiță iar în 1994 s-a pus piatra de temelie a noului așezământ monahal. Ansamblul mănăstiresc conține câteva componente specifice: biserica propriu-zisă, aghiazmatarul, așezământul creștin filantropic „Acoperământul Maicii Domnului", clopotnița și clădirile anexe.

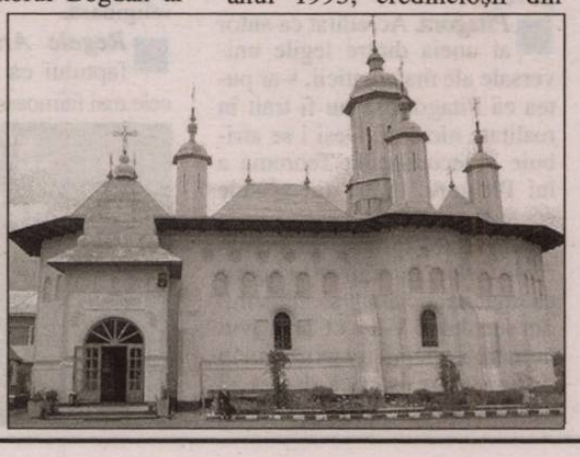

Biserica a fost construită din piatră constituind un adevărat altar închinat voievodului descălecător venit din Maramureș. S-a înălțat într-o perioadă de 10 ani de la punerea pietrei de temelie. Totodată, pe lângă clădirile amintite a fost săpată o fântână adâncă de 20 de metri.

Mobilierul sculptat a fost realizat din stejarul pădurilor din jur. Interiorul a fost pictat în frescă. Întregul ansamblu a fost înconjurat de un zid iar slujba de sfințire a avut loc la 7 mai 2006 fiind celebrată de un sobor de preoți condus de IPS Pimen Zainea, arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților. La această slujbă au participat peste 5.000 de persoane.

În curtea bisericii se află statuia voievodului Bogdan I, executată de arh. ing. Cătălin Batâr. Statuia a fost sfințită în anul 2001 de arhiepiscopul Pimen. În anul 1995 a luat ființă așezământul filantropic oferind hrană și adăpost unui număr de circa 70 de bătrâni lipsiți de mijloace materiale.

IRINA STOICA

Privitorul – protagonist în tabloul privit

Nemărginita libertate de exprimare a actului artistic oferă şi posibilitatea implicării efective a privitorului, indiferent de epoca în care trăieşte el în momentul realizării operei, direct în aceasta, ca personaj central.

Astfel de realizare aparţine pictorului german din epoca Romantismului Caspar David Friedrich (1774-1840), într-o lucrare emblematică pentru curentul respectiv, intitulată *Der Wanderer Über Dem Nebelmeer* („Rătăcitor deasupra mării de ceaţă"), din anul 1818.

Tabloul înfăţişează un bărbat tânăr, foarte posibil un călător îndrăgostit de sălbăticia şi misterul muntelui, imortalizat din spate, urcat pe un vârf de stâncă şi privind în depărtare, peste spinările versanţilor abrupţi înveşmântaţi în talazurile unei mări de ceaţă.

Imaginea nu este una narativă, nu spune o poveste, ci reprezintă portretizarea unei stări emoţionale ce simbolizează ideea de infinit şi acea imperfecţiune a emoţiilor şi a sufletului ce poate fi tradusă în „dimensiunea" măruntă a fiinţei umane, în raport cu nemărginirea şi eternitatea micului şi marelui Cosmos în care aceasta este integrată vremelnic.

Friedrich a folosit cu pricepere spaţiul pentru a ilustra condiţia minusculă a omului în natură, o figură solitară în mijlocul peisajului imens. Acest peisaj este alcătuit din alăturări de elemente ce alcătuiesc repere ale munţilor Elba Sandsteingebirge din estul Germaniei, iar omul rătăcitor pare să contemple lumea desfăşurată înaintea lui. Faptul că figura bărbatului ocupă o poziţie centrală în pictură poate sugera că el deţine controlul asupra lumii respective.

„Doi bărbaţi contemplând Luna"

Cu toate acestea, pe măsură ce valurile ceţii se amestecă subtil către marginile văzute, privitorul devine conştient de amploarea peisajului întins la infinit, până chiar dincolo de linia orizontului, pe care nu o putem decât ghici, întrucât ea va rămâne etern

„Rătăcitor deasupra mării de ceaţă"

nedesluşită aievea, ceea ce induce, cu o lentoare aproape cinematografică a reluărilor cu încetinitorul a unor episoade trăite cândva, sentimentul tulburător că facem cu toţii parte din scenariul maiestuos al unei opere demiurgice. Ceea ce este de altfel cât se poate de adevărat.

Caspar David Friedrich a pictat la începutul anilor 1800, într-o perioadă în care Romantismul european era un stil predominant în arte şi cultură, variind de la literatură la artele vizuale şi muzică. Se considera că mişcarea anterioară, Sturm und Drang („Furtună şi dinamism"), a fost precursoare a celei romantice, ea punând accent pe emoţie şi autoexprimare şi fiind descrisă în mod obişnuit ca „subiectivă".

De asemenea, Romantismul s-a îndepărtat de intelectualismul venit din mişcările precedente, cum ar fi neoclasicismul de la mijlocul anilor 1700. Este important de menţionat că el s-a dezvoltat în ţări europene precum Franţa, Germania, Anglia şi Spania, fiecare dintre acestea imprimând specificul său în exprimarea artistică.

În spiritul libertăţii, romantismul german a căutat o exprimare de sine care să elogieze la modul festiv măreţia naturii, iar arta peisajului a devenit un canal pentru această expresie. În plus, nu era vorba doar despre reprezentarea naturii, ci şi despre legătura profundă dintre om şi natură, vizând mediul subliminal.

Figura din „Der Wanderer Über Dem Nebelmeer", potrivit unor surse din istoria artei, ar putea fi însuşi Friedrich, afirmaţie bazată în primul rând pe culoarea roşie a părului. Alţi specialişti cred că bărbatul ar putea fi colonelul Friedrich Gotthard von Brincken şi că tabloul se vrea un fel de „epitaf patriotic" creat pentru acesta după moartea sa.

Aspect care atinge preocuparea lui Friedrich pentru climatul politic de la începutul secolului al XIX-lea şi faptul că el era un naţionalist german, idee sugerată de ţinuta personajului, care aminteşte de ceea ce se numeşte Altdeutsche Tracht. Respectivele ţinute erau purtate în mod curent de germani în acea perioadă, ca declaraţii împotriva războaielor napoleoniene, şi răspândite în Europa, din 1799 până în jurul anului 1815.

În prima treime şi în prim-planul picturii „Rătăcitor deasupra mării de ceaţă", vedem o figură solitară stând pe marginea unei formaţiuni de stâncă proeminentă. Bărbatul stă cu spatele la noi, privitorii: o tehnică comună, cunoscută sub numele de Rückenfigur, care este cuvântul german pentru „figură din spate". Denumită şi „strategie/dispozitiv compoziţional", ea a fost folosită de Caspar David Friedrich relativ frecvent, şi în alte picturi, precum „Femeie în faţa apusului de soare", „Doi bărbaţi contemplând Luna", „Călugăr lângă mare" şi altele. Însă ceea ce putem identifica printr-un sondaj de profunzime, mai degrabă psihanalitic decât artistic, în lucrarea analizată, este o recunoaştere a persoanei privitorului însuşi în postura protagonistului.

Omul din tablou sunt chiar eu, eu, cel de aici, care mă privesc pe mine... privind către imensitatea lumii fizice şi către eternitatea cosmică şi realizând totodată că în postura fiinţei umane, nu reprezint decât acel strop minuscul dintr-un întreg ocean.

Este, dacă vreţi, o dimensiune dintre cele mai tulburătoare a omului care se consideră stăpânitorul absolut al Universului, dar care îşi poate descoperi oricând, în mod imprevizibil, adevărata condiţie de entitate efemeră.

Capcana viselor

De la nativii nord-americani, s-a răspândit pe întreg globul un obiect – element cultural cu o profundă însemnătate simbolică, stăruind dintotdeauna în mentalul uman colectiv şi în cel individual – legat de lumea visului.

Aşa-numita capcană pentru vise ne promite să ţină departe umbrele şi chipurile ameninţătoare din coşmaruri, în schimb facilitându-ne întâlnirea cu trăirile onirice liniştitoare. Temă abordată pe larg de medicină, dar şi de arte ori de religii, visul ne poate defini anumite aspecte ale vieţii, dar şi ale existenţei noastre din afara celei materiale. Iar totul porneşte de la simpla întrebare, aproape infantilă: De ce visăm?

Cercetătorii din neuroştiinţe au observat că uneori avem tendinţa să ne amintim visele ca pe o experienţă vie şi aproape realistă, în timp ce altele sunt uitate de îndată ce deschidem ochii. Dr. Erik Hoel de la Universitatea Tufts (Massachusetts) sugerează că visăm pentru a da sens experienţelor trăite în timpul zilei.

Conform teoriei numite de acesta „ipoteza creierului supradimensionat", mintea se adaptează în moduri extraordinare la expunerea subiecţilor la stimulii zilnici. Aceasta generează fenomenul de supraadaptare: visele ar fi necesare pentru a corecta erorile de generalizare ale creierului nostru, ajutându-l să se „restrângă", pentru a obţine o imagine mai clară a evenimentelor care au avut loc.

„Inspiraţia iniţială pentru reţelele neuronale profunde a fost creierul, afirmă Hoel. Dacă observăm tehnicile pe care oamenii le folosesc pentru a regla învăţarea profundă, de multe ori constatăm că aceste tehnici au asemănări izbitoare cu visele."

Astfel, visul ne ajută să ne înţelegem mai bine lumea şi într-un mod mai larg, întrucât, la fel ca inteligenţa artificială, creierul tinde să se familiarizeze prea mult cu un anumit set de date din rutinele noastre. Deci, prin vise, el produce o versiune alternativă a vieţii noastre, pentru a crea un pic de haos, aşa cum fac maşinile AI. „Tocmai ciudăţenia viselor în divergenţa lor faţă de experienţa de veghe este cea care le conferă funcţia lor biologică", conchide Hoel.

Personalităţi istorice... inexistente

Majoritatea oamenilor celebri au intrat în istorie pentru realizările lor sau pentru ceva ce li s-a întâmplat. Adesea, însă, ceea ce credem că ştim despre o figură istorică se dovedeşte a fi doar un mit sau o legendă.

S-ar putea să aflăm poveşti despre personaje celebre, dar care nu au trăit cu adevărat, pentru a avea vreo activitate oarecare. Cum se poate ca istoria să cuprindă asemenea „contrafaceri" intelectuale?

Homer. În pofida faptului că a scris unele dintre cele mai importante opere din literatura universală, acesta s-ar putea să nu fi existat. Istoricii încă nu au stabilit fără echivoc dacă autorul orb, aşa cum l-am cunoscut, a fost sau nu o figură reală. Cu puţine informaţii (sau deloc) despre viaţa sa, mulţi cercetători cred că poveştile lui au fost de fapt create de un grup de oameni de-a lungul timpului, „înzestrate" cu un nume, de dragul catalogării lecţiilor din poveşti.

Pitagora. Acreditat ca autor al uneia dintre legile universale ale matematicii, s-ar putea ca Pitagora să nu fi trăit în realitate nicio zi. Deşi i se atribuie binecunoscuta Teoremă a lui Pitagora, omul din spatele ecuaţiei se află în centrul unor controverse aprinse, în cercurile istorice. În timp ce se spune că matematicianul şi filosoful din secolul al V-lea î.Chr. a avut numeroşi adepţi, nu există nicio documentare istorică despre el în cărţile din acea perioadă. Legendele referitoare la el sugerează că era fiul zeului Apollo, ceea ce îi face pe mulţi să creadă că a fost pur şi simplu un personaj fictiv evocat de o sectă religioasă.

Regele Arthur. În ciuda faptului că este una dintre cele mai faimoase figuri din istoria

veche, nu există dovezi care să sugereze că regele Arthur a fost o figură reală. Există numeroase informaţii referitoare la bătăliile care au avut loc în Camelot, dar nicio lucrare nu se referă la un bărbat pe nume Arthur sau la un rege care să se potrivească cu statutul său. În timp ce personajul livresc a reprezentat figura galantului cavaler, majoritatea istoricilor cred că a fost pur şi simplu inventat, fiind dezvoltat din poveştile „Le Morte d'Arthur" (1485) ale lui Sir Thomas Malory.

Papesa Ioana. Unul dintre cei mai faimoşi papi din istorie, este totuşi puţin probabil ca Papesa Ioana să fi existat vreodată ca figură reală.

Potrivit legendei, aceasta a slujit ca Pontif între anii 853 şi 855 d.Chr. Poveştile legate de ea au circulat în întreaga lume, însă istoricii nu au găsit încă nicio documentaţie legitimă care să susţină existenţa sa. Majoritatea cred că ea a fost doar o figură satirică, bazată pe poveştile Papei Ioan al XI-lea.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ ...lacul Baikal conţine 10 procente din rezervele de

apă potabilă ale lumii? Exceptând gheţarii.

◆ ...„Cabana Omu" din Munţii Bucegi este situată la cea mai mare înălţime: 2.505 metri? Este şi cel mai înalt punct locuit permanent în România.

◆ ...cele mai impunătoare balene cu cocoaşă ating lun-

gimea de 17-18 metri? Greutatea lor maximă atinge 48 de tone.

◆ ...capul unui nou-născut reprezintă cam un sfert din greutatea acestuia? La maturitate reprezintă doar a opta parte din greutatea trupului.

◆ ...construcţia bisericii Sagrada Familia din Barcelona

a început în anul 1882? Se apreciază că va fi terminată în 2026.

◆ ...„Vulcanii noroioşi" situaţi în Subcarpaţii de Curbură, judeţul Buzău, sunt o rezervaţie naturală unică în România?

◆ ... Hatshepsut a fost singura fe-

meie faraon care a domnit în Egiptul antic?

Ştiaţi că...

La Scala – mândria muzicii

Pentru cei mai mulţi dintre noi, oraşul Milano nu înseamnă doar o „capitală a modei" ci şi un centru cultural încărcat de istorie şi rafinament.

Dintre veritabilele simboluri ale oraşului nu pot fi omise: impunătorul Dom, „Cina cea de Taină" a marelui Leonardo din mănăstirea „Santa Maria delle Grazie" sau ultima „Pieta" a lui Michelangelo din Palatul Sforzese.

Printre acestea, cu o incredibilă forţă se remarcă „La Scala", una dintre cele mai vestite scene de operă din lume. Cu toate că, de-a lungul timpului şi alte teatre lirice au căpătat un prestigiu bine meritat, nici unul nu s-a bucurat de faima şi statutul celui milanez. A cânta pe scena acestuia constituie un adevărat „brevet" de consacrare, o confirmare a faimei şi talentului.

Istoria acestui teatru vestit se derulează pe mai bine de două secole şi jumătate. În anul 1776 un incendiu cumplit a distrus teatrul Palatului Regal şi construcţia noului aşezământ a început pe locul în care se afla biserica Santa Maria della Scala. Construită în 1381 aceasta a fost desacralizată şi demolată din motive necunoscute.

Lucrările au fost încredinţate în 1777 arhitectului Giuseppe Piermarini care a trasat liniile unei construcţii neoclasice a cărei faţadă era împărţită în trei registre orizontale. Primul, corespunzând parterului prezenta un portic cu trei arce deasupra cărora se afla o terasă. Cel de al doilea avea ferestre cu câte un timpan triunghiular încadrat de coloane corintiene, iar al treilea avea un fronton înfrumuseţat de un basorelief inspirat din mitologia romană.

În 1830 Alessandro Sanquierico a adăugat construcţiei cele două aripi laterale. Edificiul era de o sobrietate aproape unică în epocă. Sala de spectacole cu o acustică perfectă a devenit în scurt timp locul întâlnirii nobilimii milaneze care a ajutat la împodobirea edificiului prin închirierea lojelor pe care fiecare şi-o dorea cât mai frumoasă.

În formă de potcoavă, sala era împărţită în câteva rânduri de astfel de loje, primele două şiruri fiind întrerupte de intrarea principală şi loja regală aflată deasupra. În total existau circa 3.000 de locuri. Decoraţiile fastuoase erau realizate din stuc aurit şi au fost modificate permanent până în ultimii ani. Scena, încadrată de gigantice coloane corintiene a fost la rândul ei mărită în câteva rânduri, ajungând în 1814 cea mai mare din Italia.

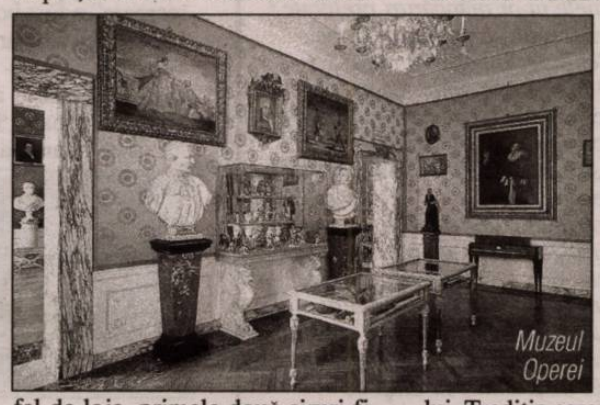

Muzeul Operei

Teatrul La Scala a fost inaugurat de două ori: prima oară la 3 august 1778 cu opera „Europa recunoscută" de Antonio Salieri şi a doua oară la 11 mai 1946 cu un concert dirijat de Arturo Toscanini, celebrând restaurarea şi redeschiderea ei după ravagiile provocate de cel de Al Doilea Război Mondial.

De fapt prima reconstrucţie a teatrului a avut loc în 1907, urmată de cea din 1946 şi ultima fiind cea din anul 2004. De sute de ani, sezonul muzicii de operă începe la 7 decembrie, de ziua Sfântului Ambrozie, patronul oraşului. Tradiţia cere ca toate spectacolele să se termine înainte de miezul nopţii iar dacă spectacolul este mai lung începe mai devreme.

Din foaierul teatrului se ajunge în Muzeul Operei care conţine o extraordinară colecţie de picturi, schiţe, statui, costume şi documente privitoare la istoria companiei şi a clădirii.

Edificiul găzduieşte şi Academia pentru Studiul Artelor Dramatice al cărei scop este pregătirea de noi generaţii de artişti şi tehnicieni devotaţi muzicii. În centrul pieţei din faţa Operei se află statuia lui Leonardo da Vinci, realizată de Pietro Magni în 1872.

Simboluri ale umanităţii

Gladiola

Floare specifică lunii iulie, gladiola este originară din Africa de Sud şi bazinul mediteranean.

Numele ei provine din latină de la cuvântul „gladius" însemnând sabie. Această denumire se referă la frunzele ei alungite şi ascuţite la vârf. Floarea este asociată aventurilor, devenind simbol al dragostei autoritare, al tăriei de caracter, al respectului şi ai primilor paşi în dragoste. Există o legendă potrivit căreia o mamă care avea două fiice gemene complet deosebite ca fire, a fost copleşită de durere când acestea au fost secerate de o moarte neaşteptată.

Cu sufletul sfâşiat şi cu ochii în lacrimi l-a rugat pe bunul Dumnezeu să nu i le ia de lângă ea. Dumnezeu i-a ascultat ruga şi pe fata mai ascultătoare a transformat-o în crin iar pe cea mai zvăpăiată în gladiolă.

Statuia lui Dosoftei

Statuia marelui cărturar şi poet moldovean este un monument de bronz realizat de sculptorul ieşean Iftimie Bârleanu.

Amplasată în faţa Casei Dosoftei din municipiul Iaşi îl prezintă pe cărturarul mitropolit, canonizat de Biserica Ortodoxă în 2005, îmbrăcat în rasă călugărească, stând aşezat şi având pe genunchi o carte deschisă sugerând faptul că el a instalat aici tiparniţa din Moldova din 1679. În mâna dreaptă ţinea o pană care a dispărut de-a lungul vremii.

Statuia a fost dezvelită în anul 1975.

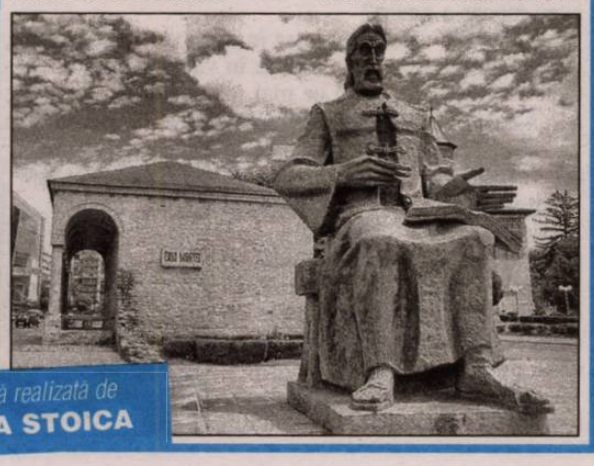

Pagină realizată de
IRINA STOICA

„Draga mea Murăturică!...”

Cea mai importantă preocupare „non-materială” a viitorilor părinți se referă la numele pe care îl va primi copilul lor nenăscut. Posibilitățile de alegere sunt nenumărate, dar trebuie să recunoaștem că și opțiunile mai mult decât fistichii apar deseori chiar pe certificatele de naștere cu care micuții vor intra oficial în viața cea de toate zilele.

O chestiune pentru care ei nu au absolut nicio vină, dar care îi poate afecta frecvent. Cum să calificăm, de pildă, apetența (sau... apetit, ar fi mai potrivit spus!) unei viitoare mame, probabil aflată în criză de inspirație cronică, pentru a găsi drept apelativ față de bebelușul ei numele unor mâncăruri preferate? Iar mai mult și mai mult, o englezoaică pe nume Chantel Schinder iubește murăturile!

La începutul lunii iunie, tânăra a născut o fetiță adorabilă, căreia nu numai că i-a dat un nume cel puțin caraghios – Pickle, care se traduce prin „castravete murat” –, ci a și postat pe TikTok detalii despre alegerea sa, recunoscând public că este conștientă de reacțiile internauților la acest lucru. „Mulți or să mă urască pentru această alegere, dar o vom numi... Pickle”, a anunțat ea într-un videoclip de pe profilul ei de socializare. Sună ca o glumă, dar este absolut adevărat. Femeia, mândră și mulțumită, se prezintă mai întâi însărcinată în timp ce mănâncă dintr-un borcan castraveți cornișon murați. Apoi, videoclipul avansează rapid, arătând-o pe micuța Pickle în brațele mamei ei.

Filmul a ajuns la peste 10 milioane de vizualizări, dar comentariile, așa cum este ușor de imaginat, nu sunt cele mai favorabile. Mulți utilizatori și-au exprimat critici, uneori dure, cu privire la această alegere.

„De îndată ce va împlini vârsta majoratului, își va schimba numele”, s-a scris într-un comentariu; sau „Să nu fii surprinsă când va veni plângând de la școală!”; sau „Pickle este un nume drăguț pentru un animal de companie... Dar să-l dai unui copil, copilul tău!?...” Comentarii, în realitate, inutile, însă efectele unor asemenea inițiative părintești, la limita iresponsabilității, pot traumatiza semnificativ micile victime.

Ghețarii din spatele casei

Antoine Colin are 16 ani și locuiește împreună cu familia sa în mica stațiune montană La Bresse din Vosges. Aceasta atrage turiștii amatori de drumeții și de sporturi specifice zonei, atât iarna, cât și vara.

În acest context, adolescentul a avut o idee magnifică: alături de pârtiile de schi, sanie și bob, de traseele destinate cicliștilor, de locurile de pescuit și de scăldat, el a construit o stațiune de schi în miniatură, dotată cu tot necesarul, însă la dimensiuni accesibile numai unor... spiriduși, la o scară de 1/32.

Pasionat de telecabine și de teleschi, Antoine a pus stăpânire pe o parte din grădina părinților săi, iar ceea ce am numi „mini-locul de minirecreere” a fost botezat Les 3 Glaciers („Cei Trei Ghețari”). Rulmenți, șuruburi, aparatură – toate acestea reprezintă o pasiune majoră a lui. „Între orele de școală, în vacanțe, seara, se gândește doar la asta: cum să inoveze,

să construiască, să le asigure întreținerea...”, a declarat tatăl băiatului.

Obiectivul adolescentului nu e să construiască și să livreze stațiuni de schi, chiar dacă știe bine că sunt mulți pasionați de munte care au mare nevoie de așa ceva. Reținerea sa vine din faptul că, pentru el, telecabinele sunt cele care-i pun adrenalina în mișcare amețitoare.

„Întotdeauna am fost fascinat de ele, de mecanica lor, de funcționarea lor”, mărturisește tânărul. Mai mult, în viitor, nu are în vedere o carieră glorioasă, ci vrea să devină mecanic de telecabine. Visul său, scopul final, este să lucreze la Aiguille du Midi din Chamonix, complexul de transport pe cablu ce duce în apropierea vârfului Mont Blanc, la altitudinea de 3.842 de metri, pentru bucuria unei panorame de vis.

În imaginile distribuite pe pagina sa de Facebook ori pe Instagram, Antoine primește permanent aprecieri și încurajări. Proiectul miniatural este fotografiat sau filmat ziua, noaptea, la răsărit, la apus, în furtună, și uneori în afara sezonului, sub tunurile de zăpadă. Dar nu numai curioșii îi sunt alături.

Băiatul a primit sfaturi tehnice și chiar echipamente „adevărate” pentru instalațiile sale. Fiecare teleschi construit de acesta are lungimea între 10 și 15 metri, în totalitate, între pante, teleschiuri, modelul se întinde pe aproximativ 600 m², incluzând și mica stațiune, pe care a construit-o bucată cu bucată și pe care o pune singur în funcțiune. Două telecabine, un telescaun, un funicular, un teleschi, o bandă rulantă...

Les 3 Glaciers, cu toate facilitățile sale, este suficientă pentru a stârni invidia stațiunilor de schi din regiune. Iar Antoine nu se poate plânge că nu are de lucru. El folosește o listă de verificare inspirată din cea a Aiguille du Midi și face verificări în fiecare dimineață. „Le pun în funcțiune des, așa că există întreținere: ungerea liniilor, a scripeților, a cablurilor, schimbarea rulmenților, a cauciucurilor”, explică tânărul.

Pentru moment, stațiunea Les 3 Glaciers nu este vizitabilă de publicul larg, decât pe rețelele de socializare. Dar „vremea ei” nu e departe!

Înghețată cu gust arzător

Hirata, un mic sat din prefectura niponă Fukushima, a devenit faimos pentru că îi provoacă pe turiști să guste înghețata sa ultrapicantă pe bază de habanero. Pentru cine nu știe, habanero este cel mai picant ardei iute din lume, înregistrat astfel în Cartea Recordurilor cu un nivel de iuțeală de 500.000 de SHU (unități Scoville), dar depășit în urmă cu câțiva ani de un alt soi de ardei, cu peste 2.000.000 SHU!

Condimentată cu praf de chili habanero în cantități variate, în funcție de toleranța degustătorilor la acest gust „arzător”, înghețata specială practic nu are nimic care să o facă de invidiat de către cei care nu au curajul să o testeze, fiind atât de „fierbinte”, încât consumatorii trebuie să semneze o declarație prin care exonerează vânzătorul de orice răspundere înainte ca ei să o guste.

Istoria celebrei înghețate habanero de Hirata datează din 2011, când a a vut loc dezastrul de la Fukushima. Înainte ca valul tsunami să lovească zona și temerile de radiații să înceapă să cuprindă populația, satul nu a avut niciodată probleme cu vânzarea legumelor. Apoi însă totul a luat-o la vale, iar localnicii au început să caute noi modalități de a-și câștiga existența.

Trei fermieri locali au fost atrași de ideea de a cultiva ardei mici și „drăguți” de Habanero (originari din Cuba, de unde și numele), fără să se gândească prea mult la faptul că erau excesiv de iuți pentru majoritatea consumatorilor japonezi. Prin urmare, nu au găsit piață pentru produsele lor și nici adăugarea de chilli în miso și curry nu a funcționat bine.

În 2015, în timp ce căutau un mod de folosire a ardeilor, fermierii au avut ideea de a-i folosi ca ingredient în crema de înghețată. Ideea a prins, iar înghețata Habanero a devenit o parte vitală a eforturilor de marketing ale satului.

Asta, deși să faci înghețată Habanero nu este cea

mai ușoară muncă: lucrătorii poartă mănuși, măști și ochelari de protecție în timp ce împrăștie pudra de chili Habanero care arde limba. Apoi, cei suficient de curajoși să încerce acest răsfăț pot opta pentru diferite grade de iuțeală, cea extremă – „condimentul infernal” – fiind oferit gratuit dacă pofticiosul o poate termina. Aceasta înseamnă o economie de 500 de yeni (3,80 USD).

Așadar, dacă ești în căutarea unei înghețate cu adevărat fierbinți, poți merge în satul Hirata, unde să degusti celebra înghețată Habanero. Sau, mai bine și mai sănătos, încearcă versiunea japoneză a provocării cu scorțișoară: înghețată acoperită cu pudră de matcha, obținută din frunze de ceai verde.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

În ajutorul „ciorapilor orfani”

Frații Foucaud și Théo Magnon-Pujo, fondatorii brandului Lyon de „îmbrăcăminte etică” (!) Maison FT, au înființat un „comitet de luptă împotriva șosetelor orfane”. Dar să nu ne luăm după aparențe: în spatele denumirii pline de umor, funcționează un adevărat proiect de afaceri, propunând o soluție uluitoare pentru a rezolva problema șosetelor dispărute în mod misterios: șosetele magnetice!

Cei doi tineri au lucrat mai bine de zece luni, și chiar cât se poate de serios, la acest proiect. În cercetările lor, ei au încercat să dezlege misterul cu cea mai mare răspundere: de ce dispar șosetele înainte de a avea măcar o gaură?

Fie atunci când sunt puse în mașina de spălat rufe, fie în drum spre garderobă sau în vacanță, ei au constatat că există din ce în ce mai mulți ciorapi „orfani”; adică desperecheați, mai pe românește. Și, poate o să vă mire, acestea sunt estimate la 80 de milioane în fiecare an în Franța, în timp ce se consumă 300 de milioane de perechi. Dar nu aceste cifre i-au convins pe Foucaud și Théo să înființeze comitetul. Ultimii dintr-o familie de cinci copii, cei doi frați s-au bazat chiar pe istoria familiei lor.

„Ideea ne-a venit firesc, în urma unei discuții cu mama, explică primul. Acasă, are o cutie de șosete desperecheate. Cred că trebuie să fie vreo patruzeci. Uneori, a reușit să le recupereze pe cele pierdute sau să le repare pe cele rupte, dar până la urmă cutia nu s-a golit prea mult.”

Interesați de poveștile despre „gemenii despărțiți”, cei doi frați s-au distrat mai întâi făcând un microsondaj cu 150 de persoane. La sfârșitul zilei, rezultatul era clar: nouă din zece oameni se confruntaseră cu problema curentă a pierderii șosetelor.

Ulterior însă, pentru a-și lansa proiectul, au lucrat serios la o soluție ideală: șosete magnetice din șosete singuratice. Firele de bumbac recuperate sunt folosite pentru a face piese noi, iar magnetul este plasat pe exteriorul șosetei, pentru a evita orice contact cu pielea, și se fixează cu un plasture din bumbac termosigilat, o cocardă tricolură care se taie puțin. Frumos, estetic, dar nu chiar ușor de atașat și apoi se pot rupe rapid.

Magnetul, pe de altă parte, păstrează țesăturile și nu necesită nicio cusătură. În cele din urmă, frații Magnon-Pujo au lucrat zece luni pentru a găsi sistemul de atașare potrivit și trei luni pentru a găsi puterea potrivită a magnetului, suficientă pentru a se lipi, dar nu atât de puternică încât să se blocheze în tamburul mașinii de spălat și nici să ajungă cu ambii „siamezi” sub masa din sufragerie! O idee năstrușnică, însă practică și, desigur, aducătoare de bani.

Cele mai spectaculoase transpuneri ale vieţilor unor muzicieni celebri în filmele de la Hollywood

Actori şi cântăreţi

Filmele biografice se numără printre cele mai populare genuri ale cinematografiei moderne, deoarece cinefilii adoră să afle amănunte neştiute despre vieţile muzicienilor de geniu, care au înfruntat obstacole şi prejudecăţi, pentru a ajunge în fruntea topurilor.

Totuşi, nu-i deloc uşor să interpretezi un superstar al muzicii, iar faptul că actorii din scurta noastră incursiune în lumea filmelor muzicale au reuşit să o facă totuşi le dovedeşte din plin talentul artistic.

Rami Malek – Freddie Mercury

Freddie Mercury este considerat unul dintre cei mai buni artişti rock din istorie, celebru datorită vocii deosebite şi prezenţei scenice unice. Când Rami Malek a acceptat să îl interpreteze pe vo-

calistul de la Queen, el a înţeles că trebuie să găsească o modalitate de a canaliza personalitatea uriaşă a lui Mercury.

Malek, care avea să câştige premiul Oscar pentru cel mai bun actor, a petrecut ore nesfârşite studiind modul în care Mercury se mişca pe scenă. Dar ceea ce l-a ajutat cu adevărat pe actor să capteze adevărata esenţă a lui Mercury a fost proteza dentară.

„La început a fost dificil să mă obişnuiesc cu dinţii falşi care mă făceau să am dantura lui Freddie. Curând însă, am simţit că ei fac parte din natura mea. Dar s-a mai întâmplat ceva: Am început să compensez din punct de vedere fizic, menţinându-mi mai bine postura, stând foarte drept, şi asta e ceva ce îl vedeţi şi pe el că face. Şi nu ştiu dacă asta a fost ceva care l-a afectat sau dacă s-a născut cu eleganţa pe care o are, dar mi-a oferit o cale de a înţelege un pic mai mult despre el."

Jamie Foxx – Ray Charles

Jamie Foxx era foarte cunoscut ca actor de comedie când a obţinut rolul lui Ray Charles în filmul biografic *Ray*, din 2004. Actorul avea încă un trecut „muzical" care l-a ajutat foarte mult în acest sens: el a început să cânte la pian la doar 5 ani, iar în facultate a obţinut o bursă pentru a studia teoria muzicii şi pianul clasic. Foxx a vorbit despre cum a trebuit mai întâi să îl cucerească pe Charles pentru a câştiga dreptul de a cânta cu el. Foxx a cântat în duet cu celebrul muzician, la două piane, şi a reuşit să-l impresioneze pe acesta.

Dar, odată ce Foxx a obţinut rolul titular care avea să-i aducă Oscarul pentru cel mai bun actor, a decis că nu trebuie să se mai vadă cu Charles în timpul filmărilor. „M-am gândit că, dacă voi petrece timpul alături de el voi imprima personajului meu amprenta unui bărbat de 73 de ani, cât avea atunci Ray, iar eu nu voiam asta, ci doream să aduc pe scenă exuberanţa tânărului Ray Charles", a declarat actorul.

Kurt Russell – Elvis Presley

Când Kurt Russell a ales să-l interpreteze pe Regele Rock and Roll-ului în filmul biografic *Elvis*, realizat de John Carpenter în 1979, a fost o decizie de ma-

re curaj, pe care actorul, mai târziu, a pus-o pe seama orgoliului său tineresc. „Dacă aş fi avut cu zece ani mai mult, nu aş mai fi fost în stare să iau o asemenea decizie. Mi-aş fi zis: cine naiba sunt eu ca să intru în pantofii lui Elvis?" a declarat actorul cu umor, în 2016. Filmul de televiziune a avut un succes atât de mare încât a fost lansat şi în cinematografe, iar Russell a primit un Glob de Aur şi un Emmy pentru prestaţia sa dedicată. După lansarea filmului, Russell a devenit unul dintre cei mai solicitaţi actori ai anilor 1980.

Val Kilmer – Jim Morrison

Pentru a-l interpreta pe Jim Morrison pe marele ecran, Val Kilmer a petrecut luni întregi cufundat în tot ceea ce a însemnat viaţa bizarului şi charismaticului „Rege-Şopârlă". Actorul, lansat în *Top*

Gun, ştia că îşi doreşte rolul în drama biografică a lui Oliver Stone, aşa că a realizat o casetă de probă, în care a cântat ca solistul anilor 1960.

Stone admira deja calităţile actoriceşti ale lui Kilmer, aşa că l-a angajat şi în următoarele câteva luni actorul a învăţat zeci de melodii ale trupei *The Doors*, a ascultat mii de poveşti despre cântăreţul obsedat de moarte şi dependent de alcool şi droguri, de la oameni care-l cunoscuseră.

Obsesia lui Kilmer pentru personajul său a devenit atât de copleşitoare încât, după terminarea filmului, a fost nevoit să facă terapie cu un psiholog pentru a scăpa de ea. „Nu m-am lăsat sedus de stilul lui de viaţă, dar a trebuit şi aveam nevoie – pentru rol – să fiu la fel de disciplinat ca el în aceste escapade", a declarat Kilmer. „Jim era un băutor foarte disciplinat, la fel de disciplinat ca şi un artist disciplinat. Adică el căuta inspiraţie în fiecare secundă a zilei."

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

Alexandru Mâzgăreanu

Alexandru Mâzgăreanu este unul dintre cei mai cunoscuţi şi mai apreciaţi regizori ai generaţiei tinere. S-a născut pe 24 ianuarie 1987, la Bucureşti. În 2008, a absolvit secţia Regie a Facultăţii de Teatru din cadrul UNATC „I.L. Caragiale" din Bucureşti, iar în 2010 a absolvit studiile de Master din cadrul aceleiaşi universităţi.

Cariera lui artistică a început cu un premiu prestigios, pentru Cel mai bun regizor, cu spectacolul *Romanţioşii* de Edmond Rostand, la Gala „Comedia ţine la TINEri", în 2008. În 2011, a fost nominalizat la secţiunea Debut, la Gala Premiilor UNITER, pentru regia spectacolului *Funcţionarii,* după A.P. Cehov.

Pentru spectacolul *Steaua fără nume,* producţie a Teatrului Tineretului din Piatra-Neamţ, Alexandru Mâzgăreanu a fost nominalizat la categoria Cea mai bună regie, la Gala Premiilor UNITER, 2020.

A obţinut, de asemenea, Premiul pentru cel mai bun regizor, în cadrul Festivalului Internaţional de Teatru Fest(in) pe Bulevard, pentru regia spectacolului *Tartuffe* de Molière (2018) şi Premiul Festivalului TeenFest, organizat de Teatrul Excelsior Bucureşti, pentru spectacolul *Mamă, mi-am pierdut mâna!* de Maria Kontorovich (2018).

Printre spectacolele puse în scenă la Teatrul Nottara din Bucureşti, amintim *Sonată de toamnă* de Ingmar Bergman, *Capcană mortală* de Ira Levin, *Cum vă place* de William Shakespeare, *O noapte furtunoasă* de I.L. Caragiale, *True West* de Sam Shepard.

Pe lângă acestea, a regizat numeroase spectacole la alte teatre din ţară. Enumerăm doar *Căsătoria* de N.V. Gogol, Teatrul Toma Caragiu, Ploieşti, *Purificare* de Petr Zelenka, Teatrul Naţional Bucureşti, *Ifigenia la Aulis* de Euripide – Proiect Trilogia Atrizilor, producţie UNATC şi Centrul Cultural Nicolae Bălcescu.

Reviste

Eminescu, sejurul Floreşti

(Urmare din numărul trecut)

Vizita lui Mihai Eminescu în Gorj, din 1878, n-a rămas fără urmări în sfera preocupărilor sale literare.

Am reţinut din articolul lui Florian Copcea, apărut în numărul 5 al revistei *Vatra Veche* de la Târgu Mureş, alte câteva informaţii interesante din volumul lui Zenovie Cârlugea, *MIHAI EMINESCU – drumuri şi popasuri în Gorj,* referitoare la prezenţa poetului la Floreşti.

„Avem, astfel schiţat, tabloul complet al biografiei itinerante eminesciene, în cadrul căreia sejurul floreştean are farmecul lui aparte. Căci, departe de a constitui pentru poet o estivală destindere, vara petrecută în 1878 în Floreştii Gorjului a fost una laborioasă şi de mare concentrare intelectuală. Venit aici cu o «misiune» precisă, stabilită de Maiorescu şi Slavici, aceea de a traduce din germană un volum de documente privind istoria românilor al baronului cernăuţean Eudoxiu Hurmuzaki, ce va vedea lumina tiparului în ianuarie 1879, fără menţionarea traducătorului (care fusese plătit pentru asta, dar care dorise să nu fie menţionat pe coperta interioară, din aceeaşi modestie ce-l făcea să nu-şi semneze unele articole din „Timpul"...), Eminescu s-a bucurat de unicul sejur plăcut din întreaga lui viaţă, rodnic nu numai sub aspectul traducerii ce avea de făcut, dar şi în sensul propriei creaţii artistice, Floreştiul resuscitând imaginarul poetic eminescian în perspectiva şi structurarea unor teme şi idei, de regăsit în scrierile de după această dată, fie că e vorba de poezii, fie că avem de a face cu unele elemente-reper în articolele de peste ani din «Timpul»".

Cât a stat la Floreşti, lui Eminescu nu i-a lipsit cadrul propice creaţiei literare, scrie Cârlugea: „Locatar singur în tot conacul (cum îl găseşte în vizita ce i-o fac Ioan Slavici împreună cu Vasile Conta), bisericuţa Bălceştilor cu hramul „Mihail şi Gavril", retrasă la poala dealului numit Câmpul Cerbului, natura campestră cu marea pădure a Arpadiei aproape, nopţile cu lună plină alunecând peste dealuri şi Valea Gilortului cu o largă deschidere către Jiul alutan, precum şi „ochii vineţi/ Ce lucirá peste mine? Vara-ntreagă", potrivit poemului *Freamăt de codru* (publicat anul următor, în „Convorbiri literare", dimpreună cu *Revedere, Fiind băiet păduri cutreieram, O, rămâi...).* Prezenţa poetului în ţinuturile Gorjului a rămas vie până azi, în localitatea gorjeană fiind instituită, de mai bine de o jumătate de secol, sărbătoarea anuală „Eminescu la Floreşti", dar şi un muzeu, tot prin osârdia regretatului profesor Liviu Poenaru".

Eminescologul scrie, de asemenea, că „prin lucrarea de faţă, vrem să punem în adevărata lumină – dincolo de aproximări şi interpretări fanteziste – popasul de-o vară al poetului în Floreştii Gorjului, atrăgând totodată atenţia asupra momentului mai puţin cunoscut al trecerii tânărului Eminescu din Ardeal în Muntenia, itinerariu memorabil al clădirii de sine întru desfăşurarea, în succesivele-i etape, a unui destin de excepţie, menit a rotunji figura legitimă de «Mare Român» a unuia din cei mai de seamă scriitori din literatura noastră".

În articolul său, Florian Copcea mai notează că „Zenovie Cârlugea scrie despre *„Ipoteza primei treceri a lui Eminescu prin Gorj"*, în toamna lui 1866, când, venind de la Răşinarii Sibiului, adolescentul însoţise pe ciobanii cu turmele în transhumanţă trecând hotarul prin *vama cucului,* aşadar, dinspre Şugag şi peste Parâng, prin Rânca, coborând pe vechiul drum de transhumanţă la Novaci şi Cernădia, iar de aici luând-o spre Râmnicu-Vâlcea, ipoteză susţinută cu argumente credibile şi de alţi cercetători precum scriitorul Ion Filipoiu".

Interesant este că în sejurul de la Floreşti, 12 ani mai târziu, pe lângă lucrul ostenitor la traducerea de 450 de pagini din germană, „în paralel poetul lucra la poemul *Scrisoarea III* şi autorul pune în paralel versurile eminesciene inspirate cu citate din lucrarea lui Hammer, *Geschichte des Osmanischen Reiches* (fapt evidenţiat şi de manuscrisele poetului).

GEORGE CUŞNARENCU

Uleiul de lavandă
combate căderea părului

Ca remediu terapeutic, uleiul de lavandă este o minune, având beneficii pe care unii oamenii nici nu le bănuiesc, atât pentru om, cât şi pentru anumite lucruri din jur. De pildă, ţine la distanţă acarienii şi bacteriile, ajută la creşterea genelor şi, chiar mai mult, le face mai rezistente.

- Uleiul de lavandă este deosebit de bun împotriva acneei, aplicat extern. Îl puteţi amesteca cu zeamă de lămâie şi apoi aplicaţi extern, cu un tifon, direct pe zonele afectate de acnee.
- În cazul nefericit în care aveţi păduchi, amestecaţi ulei de lavandă cu ulei de cocos şi aplicaţi pe păr un sfert de oră. Acest remediu vă va scăpa de pediculoză.
- Dacă vă cade părul, e bine să amestecaţi ulei de lavandă cu ulei de migdale, să masaţi scalpul şi să vă puneţi o cască de duş. După ce veţi lăsa remediul să acţioneze peste noapte, clătiţi şi veţi observa că părul nu mai cade. Aceeaşi metodă se foloseşte şi pentru îndepărtarea mătreţii, doar că uleiul de lavandă se va combina cu cel de argan.
- Puteţi estompa ridurile, preparând un amestec de ulei de lavandă, ulei de jojoba şi 5 capsule de vitamina E. Acest amestec se aplică zilnic pe faţă şi se ţine într-o sticluţă, la frigider. Dacă aveţi tenul uscat, e bine să aplicaţi câteva picături de ulei de lavandă şi puteţi spune adio uscăciunii.
- Dacă aveţi cearcăne pronunţate, amestecaţi câteva picături de ulei de lavandă cu gel de aloe vera şi masaţi blând zona. În câteva zile, veţi observa estomparea cearcănelor.

Uitarea – o stare normală!

Ieri a fost onomastica unui coleg. Săptămâna trecută, o dată aniversară. Trebuie să recunoaştem că de ceva vreme încoace, golurile de memorie s-au înmulţit şi de fiecare dată vă faceţi mustrări de conştiinţă. Sau, poate, şi mai rău: simţiţi deja ameninţarea unui Alzheimer precoce.

Cu toate acestea, cu siguranţă nu este cazul şi chiar, potrivit neurobiologului Robert Jaffard, este un „eveniment complet normal". De ce apare?

„Amnezie selectivă"

Iată o altă denumire, mai savantă, pentru ocazionala pierdere de memorie. „În timpul somnului, memoria sortează, păstrează utilul şi şterge inutilul, detaliază expertul. Cu alte cuvinte, este mai bine să uităm ceea ce nu este esenţial, pentru a ne aminti în schimb ceea ce este eficient. Dar pot fi şi informaţii pe care nu le dorim şi care sunt reprimate, chiar şi inconştient."

Pe scurt, este vorba despre o chestiune de selecţie, iar cele mai multe dintre aceste lipsuri de memorie nu indică deloc o deraiere a memoriei, ci dimpotrivă, „face posibilă conservarea şi organizarea elementelor. Hipermnezicii pot avea astfel atât amintiri excepţionale, cât şi altele catastrofale, deoarece înregistrează tot ce se întâmplă, dar nu organizează nimic".

Pe de altă parte, unele neglijenţe sunt legate de o problemă la codificarea informaţiilor: un memento uneori suprimat de un factor cheie: stresul.

Dacă o simplă problemă de oboseală şi deci de atenţie („În situaţia în care nu eşti

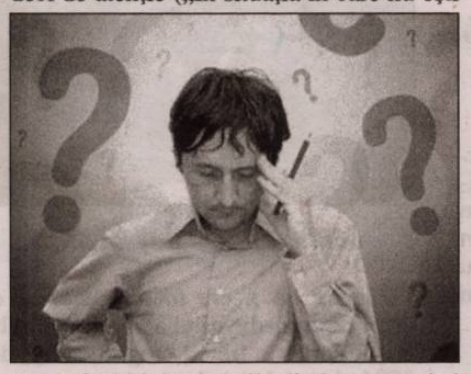

atent când îţi scoţi cheile din buzunar, rişti să nu le mai găseşti") poate explica o lipsă incidentală de memorie, atunci un vârf de stres este adesea cauza: „Când ne amintim ceva, punem la punct un proces de recapitulare care reproduce activitatea cerebrală la momentul codificării. Creşterea nivelului de cortizol în caz de stres dezorganizează această recapitulare şi duce la probleme de restabilire a echilibrului.

Pe de altă parte, fiţi conştienţi de faptul că, dacă stresul afectează amintirea, acesta facilitează în schimb foarte mult memorarea: sunteţi alerţi emoţional, iar aceasta permite o mai bună codificare şi o mai bună consolidare a informaţiilor. Pe scurt, relaxaţi-vă, dar nu prea mult", ne sfătuiesc specialiştii.

Osteoporoza şi riscul fracturilor

Osteoporoza este o boală debilitantă a întregului schelet. Indiferent de sex şi vârstă, ea poate fi prevenită printr-o activitate fizică adecvată şi un aport de calciu corespunzător. Exerciţiile fizice regulate contribuie la dezvoltarea masei osoase şi reduc riscul de cădere. Fracturile colului vertebral şi femural sunt cele mai frecvente, dar cele osteoporotice ale umărului, bazinului, genunchiului, gleznelor sau coastelor sunt şi ele observate la

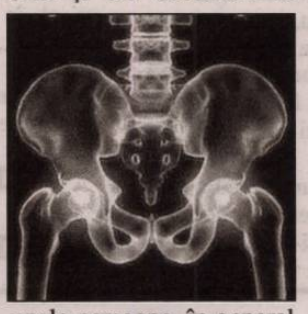

unele persoane, în general vârstnicii şi femeile la menopauză fiind persoanele cele mai vulnerabile în acest sens.

Fracturile osteoporotice, în special cele vertebrale, pot fi asociate cu dureri cronice invalidante. De asemenea, unul din cinci pacienţi nu trăieşte mai mult de un an după o fractură de şold osteoporotică. Fractura de şold are un impact profund asupra calităţii vieţii. (Spre exemplificare, s-a constatat că circa 80% din femeile trecute de 75 de ani preferă să nu mai lupte pentru sănătatea şi viaţa lor!)

Fractura osteoporotică este asociată cu dificultate crescută în activităţile cotidiene, mai ales că numai o treime din aceşti pacienţi îşi recapătă funcţia articulară dinaintea accidentului şi o treime necesită îngrijire medicală permanentă.

Totodată, trebuie ştiut că o fractură a încheieturii mâinii, produsă la scurt timp după menopauză, este un semnal de avertizare pentru a detecta fragilitatea osoasă de bază. Apoi, este necesar să se efectueze o densitometrie osoasă pentru măsurarea masei osoase. Acest lucru permite stabilirea unui tratament înainte de a interveni alte fracturi, mai severe.

Există însă şi detalii mai puţin cunoscute, foarte importante, despre această problemă. Se ştie că o constituţie fizică prea fragilă (mai explicit, persoanele slabe) şi anorexia reprezintă factori de risc pentru osteoporoză.

În acelaşi timp, s-a crezut multă vreme că obezitatea protejează împotriva problemei respective şi a riscului de fractură, deoarece ţesutul adipos produce, stochează şi eliberează estrogeni (hormonii feminini) după menopauză.

Totuşi, s-a constatat că persoanele supraponderale sau obeze au în continuare un risc mare de fractură în caz de cădere, deoarece impactul cu solul este mai mare.

În plus, cercetătorii americani au descoperit că, în cazul obezităţii, excesul de grăsime din interiorul măduvei osoase induce fragilitatea oaselor. Nu în ultimul rând, deficitul de vitamina D apare frecvent în cazurile de supraponderalitate fiind un factor important de favorizare a osteoporozei.

Inima bărbaţilor în nopţile caniculare

Potrivit unui recent studiu canadian, creşterea temperaturilor în timpul nopţilor de vară măreşte şi riscul unui atac de cord pentru persoanele trecute de 60 de ani, persoanele vizate în primul rând fiind bărbaţii. Aceste nopţi caniculare au repercusiuni asupra sănătăţii cardiovasculare.

Pentru realizarea acestui studiu, publicat în Marea Britanie, cercetătorii au analizat datele privind decesele prin atac de cord ale unui număr de aproximativ 40.000 de bărbaţi şi femei cu vârste cuprinse între 60 şi 64 de ani şi 65 până la 69 de ani, care au avut loc în

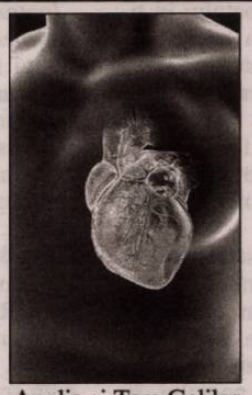

Anglia şi Ţara Galilor în iunie şi iulie între anii 2001 şi 2015. De asemenea, au fost analizate informaţiile similare pentru 500 de bărbaţi din statul Washington (SUA), precum şi datele meteorologice din zonele respective.

După controlul covariatelor, rezultatele arată că o creştere cu 1ºC a temperaturii pe timp de noapte este asociată în mod semnificativ cu un risc crescut de deces prin atac de cord, cu 3,1% la bărbaţii cu vârsta cuprinsă între 60 şi 64 de ani din Anglia şi Ţara Galilor şi cu o creştere cu 4,8% a riscului în Statele Unite.

Totuşi, deoarece este vorba despre un studiu observaţional, nu se poate stabili cauzalitatea, dar datele sale privind decesele şi condiţiile meteorologice ar trebui să încurajeze stabilirea unei politici de prevenire a riscurilor pentru bărbaţii cu vârste începând de la 60 de ani.

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

Consumul de peşte în mod regulat constituie o premisă a păstrării sănătăţii la cote înalte – este un fel de deviză a nutriţioniştilor, argumentată prin invocarea regimurilor alimentare mediteranean, japonez, ale populaţiilor insulare etc. Se pare însă că, dacă mâncăm peşte de două ori pe săptămână nu ar fi chiar atât de sănătos cât credem.

Specialiştii americani au descoperit într-adevăr o legătură între acest tip de alimentaţie şi un risc crescut de cancer al pielii. În urma realizării unui studiu amplu privind legăturile dintre alimentaţie şi riscul de cancer în rândul a aproape 500.000 de persoane, cercetătorii de la Universitatea Brown, din Statele Unite, au descoperit că un consum regulat de peşte creşte riscul de melanom, una dintre cele mai grave forme ale acestei maladii, de care una din

Peştele amplifică riscul de melanom

cinci persoane (aşadar, 20%!) ar putea fi afectate de-a lungul vieţii

Pentru a examina această legătură, cercetătorii au analizat datele colectate de la 491.367 de persoane recrutate în Statele Unite pentru un studiu privind dieta şi sănătatea, în anii 1995 şi 1996. Participanţii, acum având vârsta medie de 62 de ani, au raportat cât de frecvent au mâncat peşte prăjit, peşte neprăjit şi ton în anul precedent, precum şi mărimea porţiilor.

Specialiştii au calculat incidenţa noilor melanoame pe o perioadă de 15 ani şi au descoperit că, în comparaţie cu cei cu un consum mediu zilnic de peşte de 3,2 grame, riscul de melanom malign a fost cu 22% mai mare la cei la care aportul mediu zilnic a fost de 42,8 grame. Ei au descoperit, de asemenea, că aceştia din urmă prezentau un risc crescut cu 28% de a dezvolta celule anormale în stratul exterior al pielii sau melanom in situ.

Legătura respectivă ar putea fi atribuită contaminanţilor prezenţi în peşti, cum ar fi bifenolii policloruraţi, dioxinele, arsenul şi mercurul. Cu toate acestea, studiul nu a investigat concentraţiile acestor contaminanţi în corpurile participanţilor şi, prin urmare, sunt necesare cercetări suplimentare pentru a confirma această relaţie.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Sincronizarea dintre sistemul imunitar şi metabolism, oferită de medicina energo-informaţională

Primele observaţii în domeniu le avem din secolul al XIX-lea, când s-a observat la pacienţii care aveau meningită o creştere a simptomelor diabetice. Între timp este recunoscut faptul că imunitatea şi metabolismul în echilibru asigură o stare de sănătate optimă.

Medicina energo-informaţională, o medicină care se bazează pe informaţia energetică a pacientului tratează cauza şi nu simptomul. Dacă pacientul are probleme de sănătate, automat are un metabolism şi o imunitate scăzute. A trata numai unul dintre aceste aspecte, nu duce la însănătoşire.

Schimburile permanente între mediul înconjurător şi celulele imunitare au nevoie de un metabolism echilibrat energetic pentru a-şi putea îndeplini rolul în organul din care fac parte.

Metabolismul celular este cheia care reglează imunitatea celulară. Fiecare celulă din corpul nostru are de asemenea propria imunitate şi metabolism. În cazul în care suntem bolnavi se întrerupe comunicarea cu imunitatea generală a corpului.

Întreg organismul este conectat şi există o permanentă comunicare cu sistemul neurovegetativ. Celulele bolnave sau cele care şi-au îndeplinit activitatea în organul din care fac parte, emit în permanenţă noxe care dereglează comunicarea energetică şi dereglează în timp imunitatea şi metabolismul întregului organism.

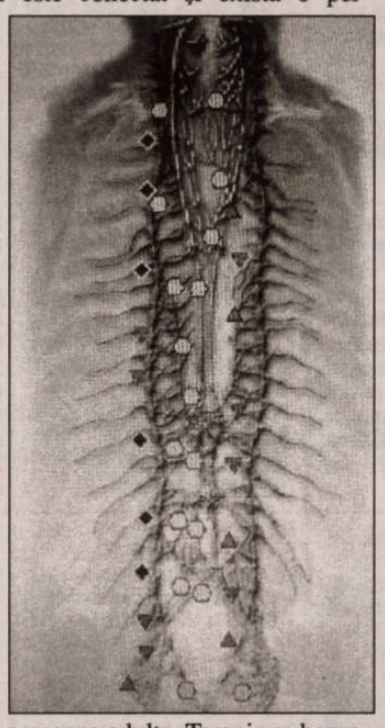

Microimunoterapia este un termen care se impune tot mai mult. Medicina energo-informaţională este singura disciplină care poate oferi tratamente de imunoterapie, fără medicamente, fără analize şi fără durere, atât pentru copii, cât şi pentru persoane adulte. Terapia se bazează pe informaţia energetică a pacientului.

Corpul nostru este un computer biologic care trebuie mereu resetat şi readus în echilibru energetic, pentru o comunicare armonioasă între celulele corpului. Fiecare terapie începe cu o măsurătoare energetică şi este personalizată în funcţie de potenţialul energetic al pacientului.

În ţesutul diferitelor organe, muşchi, ficat, pancreas şi creier sunt localizate celule specializate, de urmărire a comunicării energetice a întregului organism.

La persoanele cu adipozitate bazată pe alimentaţie greşită se poate observa o creştere a unui hormon care destabilizează imunitatea şi poate duce la boli autoimune. Postul urmat de o schimbare radicală a stilului de viaţă este de recomandat, iar la persoanele cu predispoziţie genetică, medicina energo-informaţională vine cu programe de „boli moştenite".

Celulele de grăsime din corpul nostru vor rămâne pentru totdeauna ca număr, dar se poate regla metabolismul lor celular prin programe de „reglarea metabolismului carbohidraţilor şi a grăsimilor". După câteva şedinţe de tratament însoţite de o recomandare dietetică, celulele adipoase care la început seamănă cu un balon umflat, devin ca o seceră.

Omul de astăzi are acces la toate descoperirile din ştiinţă şi tehnică, însă trebuie să înveţe cum să le folosească. Timpul în care totul se trata cu medicamente a trecut. Timpul în care informaţia joacă un rol important în terapii a început. Vindecând corpul energetic, se tratează şi corpul fizic.

Evoluţia la majoritatea bolilor complexe este cauzată de lipsa de reglare a mebolismului şi a informaţiei greşite între corp şi creier. În practică întâlnim situaţii când pacientul acuză dureri care de fapt nu mai există, dar informaţia durerii persistă pe creier. Terapiile de deblocare aduc alinarea pacientului întrerupând durerea.

„Genom, corp şi creier", toate trei sunt într-un dans permanent. Corpul şi creierul controlează genomul şi invers.

Vă recomandăm o investigare energetică a întregului organism care poate avea rol preventiv sau de tratament. O repunere a comunicării energetice la nivel de celulă, organ, sistem.

„Gradul de echilibru energetic din organism hotărăşte: sănătate sau boală." (Nicola Tesla)

FLORICA MUNTEANU,
specialist în medicina energo-informaţională, membră a Societăţii Naturiştilor din Germania, membră BIT (Biorezonanz International Therapy), consilier în dezvoltare personală

Pentru mai multe informaţii accesaţi:
www.dermavital-med.ro
Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

CONTACT: DermaVital Bucureşti, strada Brânduşelor 6B, et. 2, interfon 003

PUBLICITATE

Sechelele post Covid

2 şedinţe + drenaj – ofertă 340 lei, de la 440 lei

dermaVITAL

tel 0731.871.968 / 021.322.40.04

www.dermavital-med.ro

OXIFIGEN este un supliment alimentar pus pe tehnologia punctelor cuantice, o metodă biofizică. Ceapa, coriandrul, muscat, gama vitaminelor B1, B3, B6, B7, B12, asigură o funcţionare normală a sistemului nervos, vitamina C şi acidul folic asigură energia corpului.

Dozare: 1-2 capsule zilnic, cu un pahar de apă.

Flaconul conţine 60 capsule a 700 mg.

Se recomandă în susţinerea terapiei la slăbiciune, oboseală, stres mental, probleme cu respiraţia şi concentrarea, oferă mai multă putere la efort şi activitate intelectuală.

OXIFIGEN: activator mental, biofizic.

Este un supliment alimentar pus pe tehnologia punctelor cuantice. Asigură o bază energetică şi vitală a corpului.

Îmbunătăţeşte preluarea, absorbţia oxigenului în corp şi celula de sânge.

Creşte rezistenţa şi puterea în câteva minute.

Mai multă putere fizică şi psihică, creşte buna dispoziţie cu până la 70%,

Creşte considerabil graniţa rezistenţei nervoase.

Foarte apreciat de persoanele care au trecut prin îmbolnăvirea cu Covid-19 şi au rămas cu anumite „sechele".

Un produs „per excelente", aşa cum v-am obişnuit.

Oxifigen

Pentru mai multe informaţii accesaţi
www.dermavital-med.ro sau 0731.871.968

PUBLICITATE

Revista „Magazin" nu îşi asumă responsabilitatea privind eficacitatea acestui produs!

LUNI – 1 august

TVR 1
7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 AgroStrategia 10.30 Fermierii României 11.00 Exclusiv în România (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Între cer și mare" 13.00 Atelier de sănătate (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 16.50 Eu pot! (r) 17.50 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.50 Români care au schimbat lumea (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Referendum cu Mihai Rădulescu 23.00-5.55 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Foc încrucișat" (SUA, 2001). Cu: DMX, Steven Seagal 23.30 Știrile PRO 0.00 Film: „2012" (r) 2.30 Superspeed la ProTv 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 17.00 Observator 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 23.30 Observator (r) 0.00 Stand Up Revolution (r) 3.00 Observator (r) 4.00 Film: „Povești de familie" (r) 5.00 Prețul cel bun (r).

PRIMA TV
6.00 Exclusiv VIP (r) 9.00 Super cireașa de pe tort (r) 11.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" (r) 12.00 Teleshopping live 14.00 Focus 15.00 Alege rețeta națională 17.00 Serial: „Doar pentru iubire" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Ithaca" (SUA, 2015). Cu: Tom Hanks 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 23 0.00 Alege rețeta națională (r) 2.00 Film: „Ithaca" (r) 4.00 Focus (r) 5.30 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r).

acasă
6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Seial: „Ajutor, mă îndrăgostesc!" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Un loc în inima ta". Cu: Susana González 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Calea spre iertare" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Mic dejun cu un campion (r) 9.00 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 10.00 Documentar 360º-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 12.40 Teleshopping 13.00 Cultura minorităților 13.30 Fără prejudecăți (r) 14.00 Documentar 360º-GEO 15.00 Azi despre mâine 15.30 România... în bucate (r) 16.00 Serial: „Glasul inimii" 17.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00-5.55 Reluări.

PRO CINEMA
6.15 Serial: „La Bloc" (r) 6.45 La Măruță (r) 8.45 Film: „Royal Matchmaker" (r) 10.30 Serial: „La Bloc" (r) 12.45 Film: „Agent Cody Banks" (r) 14.45 Film: „Holmes and Watson" (r) 16.30 Film: „Înger nervos" (SUA, 2017) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Gardienii destinului" (SUA, 2011). Cu: Emily Blunt, Matt Damon 22.30 Film: „Peștele ucigaș" (SUA, 2004). Cu: Tory Kittles, K.D. Aubert 0.15-4.00 Reluări.

MARȚI – 2 august

TVR 1
7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 AgroStrategia 10.30 Fermierii României 11.00 Exclusiv în România (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Între cer și mare" 13.00 Atelier de sănătate (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 16.50 Eu pot! (r) 17.50 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.50 Adevăruri despre trecut (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Telecinemateca: „Django trage primul" (Italia, 1966). Cu: Glenn Saxson, Evelyn Stewart 23.00-6.00 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Ora de vârf" (SUA, 1998) 23.15 Știrile PRO TV 0.00 Film (r) 2.15 Lecții de viață (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 17.00 Observator 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 23.00 Observator 23.30 Stand Up Revolution (r) 2.30 Băieți de oraș 3.15 Observator (r) 4.00 Film: „Povești de familie" (r) 5.00 Prețul cel bun (r).

PRIMA TV
6.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 6.30 Iubiri secrete (r) 7.00 Starea Nației (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Super cireașa de pe tort (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Teleshopping live 14.00 Focus 15.00 Alege rețeta națională (r) 17.00 Serial: „Doar pentru iubire" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Cum să strici o Bancă" (SUA, 2014). Cu: Kelsey Grammer 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 0.00-5.30 Reluări.

acasă
6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Ajutor, mă îndrăgostesc!" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Un loc în inima ta" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Calea spre iertare" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Memorialul Durerii (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360º-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Cap compas (r) 14.00 Documentar 360º-GEO 15.00 Euromaxx 15.30 România... în bucate (r) 16.00 Serial: „Glasul inimii" 17.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.00 Serial: „La Bloc" (r) 6.30 La Măruță (r) 8.30 Film: „Hailey Dean Mystery: A Will to Kill" (r) 10.15 Serial (r) 12.30 Film: „Perfect Romance" (r) 14.30 Film: „Legally Blonde" (r) 16.30 Film: „Inimă de dragon: Un nou început" (SUA, 2000) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Un destin special" (SUA, 2016). Cu: Adam Driver, Kirsten Dunst 22.45 Film: „Împotriva tuturor" (SUA, 2016). Cu: Alexander Skarsgard, Tessa Thompson 0.45-4.45 Reluări.

MIERCURI – 3 august

TVR 1
7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 AgroStrategia 10.30 Fermierii României 11.00 Exclusiv în România (r) 12.30 Doc.: „Între cer și mare" 13.00 Atelier de sănătate (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Convingeri 16.50 Eu pot! 17.50 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.50 Dispăruți fără urmă (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Războinarea lui Jacquou" (Franța, 2007). Cu: Gaspar Ulliel, Leo Legrand, Marie-Josee Croze 0.00 Info Plus 0.00-5.55 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Cei trei muschetari" (SUA, 2011). Cu: Logan Lerman, Milla Jovovich 23.45 Știrile PRO TV 0.15 Film: „12 încercări: Izolarea" (SUA, 2015). Cu: Jonathan Good, Roger R. Cross 2.00-5.00 Reluări.

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 17.00 Observator 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 23.30 Observator 0.00 Serial: „Mangalița" 2.00 Liber ca pasărea cerului 3.00-5.00 Reluări.

PRIMA TV
6.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 6.30 Iubiri secrete (r) 7.00 Starea Nației (r) 8.00 Serial: „Doar pentru iubire" (r) 9.00 Super cireașa de pe tort (r) 11.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 12.00 Teleshopping live 14.00 Focus 15.00 Alege rețeta națională (r) 17.00 Serial: „Doar pentru iubire" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Înarmat" (SUA, 2016). Cu: Tom Sizemore 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 0.00-5.30 Reluări.

acasă
6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Ajutor, mă îndrăgostesc! 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Un loc în inima ta" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Calea spre iertare" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Ferma (r) 9.00 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" (r) 10.00 Documentar 360º 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Sănătate cu de toate (r) 14.00 Documentar 360º 15.00 Fii în formă! 15.30 România... în bucate (r) 16.00 Vara amintirilor 17.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Seial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Culoarea dragostei" (Canada, 2009). Cu: Jennifer Finnigan, Roger Cross 22.00-5.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.15 La Măruță (r) 8.15 Film (r) 10.15 Serial: „La Bloc" (r) 12.30 Film: „A New Beginnning" (r) 14.15 Film: „Angry Angel" (r) 16.00 Film: „Doi frați" (SUA, 2004). Cu: Jean-Claude Dreyfus, Guy Pearce 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Arma secretă" (SUA, 2002). Cu: Mariel Hemingway 22.30 Film: „Zeii străzii 2" (SUA, 2017). Cu: Brian Austin Green, Danny Trejo 0.30-4.15 Reluări.

MARIE-JOSEE CROZE – miercuri, 21.00 –

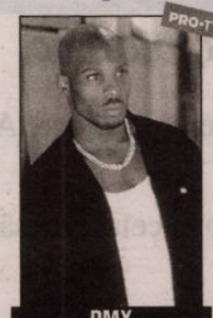

DMX – luni, 21.30 –

HAILEE STEINFELD – vineri, 20.30 –

KELSEY GRAMMER – marți, 20.00 –

SUSANA GONZALEZ – luni-duminică, 17.00 –

ADRIANO GIANNINI – duminică, 22.00 –

MARIAH CAREY – sâmbătă, 16.15 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 4 august

TVR 1
7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 AgroStrategia 10.30 Fermierii României 11.00 Exclusiv în România (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Între cer și mare" 13.00 Atelier de sănătate (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Akzente 16.50 Eu pot! (r) 17.50 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.50 Omul și timpul (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Doc.: „Campania împotriva climei" 22.05 Doc.: „Dark Web" 23.00-5.55 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Furie și răzbunare" (SUA, 2016). Cu: John Travolta, Rebecca De Mornay 23.15 Știrile PRO TV 23.45 Film: „Vânătoarea de recompense" (SUA, 1996). Cu: Pamela Anderson, Udo Kier 1.45-5.00 Reluări.

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 17.00 Observator 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 iUmor 23.15 Observator 23.45 Film: „Misterul sigiliului dragonului (coprod., 2019). Cu: Charles Dance, Jackie Chan 2.00 Băieți de oraș 3.00-5.00 Reluări.

PRIMA TV
6.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 6.30 Iubiri secrete (r) 7.00 Starea Nației (r) 8.00 Serial: „Doar pentru iubire" (r) 9.00 Super cireașa de pe tort (r) 11.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 12.00 Teleshopping live 14.00 Focus 15.00 Alege rețeta națională (r) 17.00 Serial: „Doar pentru iubire" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Răzbunarea haiducilor" (România, 1968). Cu: Marga Barbu 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 0.00-5.30 Reluări.

acasă
6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Ajutor, mă îndrăgostesc!" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Un loc în inima ta" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Calea spre iertare" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Rețeaua de idoli (r) 9.00 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 10.00 Documentar 360º (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Natură și aventură (r) 14.00 Documentar 360º 15.00 Globalizarea: riscuri și beneficii 15.30 România... în bucate (r) 16.00 Vara amintirilor 17.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Misterele Aurorei Teagarden: tipar pentru crimă" (Canada, 2018) 22.00-5.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.15 La Măruță (r) 8.15 Film (r) 10.00 Serial: „La Bloc" 12.15 Film (r) 14.30 Film: „Dragonheart: A New Beginnning" (r) 16.15 Film: „Dansează cu mine" (SUA, 2012). Cu: Andrew McCarthy, Michelle Nolden 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Paznicul" (SUA, 2018) 22.15 Film: „Șoferul de taxi" (SUA, 1976). Cu: Jodie Foster, Robert De Niro 0.30-4.00 Reluări.

VINERI – 5 august

TVR 1
7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 România construită (r) 11.00 Exclusiv în România (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Între cer și mare" 13.00 Atelier de sănătate 14.00 Telejurnal 15.00 Opre Roma 15.55 EURO polis 16.50 Eu pot! (r) 17.50 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.55 Frontul (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Dincolo de uși" (coprod., 1998). Cu: Gwyneth Paltrow, John Hanna 23.00-5.05 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Sfârșitul lumii?" (SUA, 1998). Cu: Bruce Willis 0.45 Film: „Cronicile lui Riddick" (SUA, 2004). Cu: Vin Diesel 3.00-4.00 Reluări.

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară (r) 17.00 Observator 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Film: „Bumblebee" (SUA, 2018). Cu: Hailee Steinfeld, John Cena 22.45 Film: „Bunicul dezlănțuit" (SUA, 2016). Cu: Zac Efron, Robert De Niro 1.00-5.00 Reluări.

PRIMA TV
6.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 6.30 Iubiri secrete (r) 7.00 Starea Nației (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Super cireașa de pe tort (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Teleshopping live 14.00 Focus 15.00 Alege rețeta națională (r) 17.00 Serial: „Doar pentru iubire" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Sexy Harem Ada Kaleh" (România, 2001) 22.30 Film: „Italiencele" (România, 2004) 23.00 Focus 0.30-5.30 Reluări.

acasă
6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial: „Dulce răzbunare" (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Să învingi trecutul" (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Ajutor, mă îndrăgostesc!" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Un loc în inima ta" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Calea spre iertare" 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Destine ca-n filme (r) 9.00 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 10.00 Documentar 360º (r) 11.00 Educație la înălțime (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Pescar hoinar (r) 14.00 Documentar 360º 15.00 Revoluția tehnologică 15.30 Teleșcoala (r) 16.00 Vara amintirilor 17.00 Educație la înălțime 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00-5.50 Reluări.

PRO CINEMA
5.30 La Măruță (r) 7.30 Film: „Two Brothers" (r) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.00 Film (r) 14.00 Film: „Înapoi în viitor" (SUA, 1985). Cu: Michael J. Fox 16.30 Film: „Misterele rebusului: un puzzle mortal" (SUA, 2019) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Apel misterios" (SUA, 2006). Cu: Camilla Belle 22.15 Film: „Călugărul coboară de pe munte" (SUA, 2015). Cu: Kate Beckinsale, Sandrine Holt 0.30-3.15 Reluări.

SÂMBĂTĂ – 6 august

TVR 1
7.00 Cu capu-n zori 10.00 Teatru pentru copii: „Micul lord" 11.40 Petmania (r) 12.30 #Creativ (r) 13.00 Doc.: „Chipurile României" 14.00 Telejurnal 14.30 Ora regelui 15.30 Izolați în România (r) 16.00 Serial: „Arta crimei" 17.00 O dată-n viață (r) 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Haiducii" (România, 1966) 23.00 World Cup Magazin 23.40 Film: „Aripa morții" (coprod., 2010). Cu: Eddie Redmayne, Sean Bean 1.40-5.05 Reluări.

PRO TV
6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Film: „Călare pe Fistic" (SUA, 2018) 12.00 Ce spun românii (r) 13.00 Film: „Kull, cuceritorul" (SUA, 1997) 15.00 Film: „Wimbledon" (SUA, 2004) 17.00 Film: „Blonda de la Drept 2" (SUA, 2003) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Uimitorul Om-Păianjen" (SUA, 2012). Cu: Emma Stone 22.45 Film: „Vecini de coșmar" (SUA, 2014). Cu: Seth Rogen, Zac Efron 0.45-4.15 Reluări.

antena 1
6.00 Observator 9.00 Alpha Kids 9.30 Film (r) 12.00 Medicool 13.00 Observator 13.30 Dancing On Ice: Vis în doi 17.30 Film: „Pistruiatul: Insurecția" (România, 1986) 19.00 Observator 20.00 Stand Up Revolution 23.00 Film: „Detectivul, mafia și cartoforul" (SUA, 2016). Cu: Jackie Chan 1.00-4.00 Reluări.

PRIMA TV
7.00 Alege rețeta națională (r) 8.00 Film: „Veronica" (România, 1972) 10.00 Starea Nației (r) 12.00 Poezie și delicatețuri (r) 14.00 Film: „Răzbunarea haiducilor" (r) 16.00 Supernanny (r) 17.30 Destinația anului 18.00 Focus 18 19.30 Fim: „Primăvara bobocilor" (România, 1985) 20.00 Meci Liga I 23.30 Film: „Gangsteri de legendă" (Suedia, 2015). Cu: Tom Hardy 2.30 Film: „Veronica" (r) 4.30 Focus (r).

acasă
6.00 Serial: „Căsătoriți pe nevăzute" (r) 8.00 Film: „Album de nuntă" (r) 10.00 Serial: „Partener de probă AU" 12.00 Serial: „Frumoasa și bestiile" 15.00 Serial: „Ajutor, mă îndrăgostesc!" (r) 20.00 Lecții de viață 21.00 Film: „Dragoste și literatură" (SUA, 2013) 23.00 Serial: „Vlad" (ep.1) 0.00 Serial: „Frumoasa și bestiile" (r) 2.30 Doctorul casei 3.30 Serial: „Profu'" (r) 4.15 Serial: „Vlad" (r) 5.00 Lecții de viață (r).

TVR 2
7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Teleșcoala (r) 8.30 MotorVlog (r) 9.00 Generația Fit (r) 9.30 Fără prejudecăți (r) 10.00 Mic dejun cu un campion (r) 11.00 D'ale lu' Mitică (r) 12.00 Frați de viță (r) 12.30 Cap compas (r) 13.00 Gala umorului (r) 15.00 Femei de 10, bărbați de 10 (r) 17.00 Levintza prezintă (r) 17.30 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Ursul" (coprod., 1988). Cu: Tcheky Karyo, Jack Wallace 22.00 Serial: „Dragoste și sânge" 0.00-4.35 Reluări.

PRO CINEMA
5.15 Ce spun românii (r) 7.15 Film: „Back to the Future" (r) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.00 Film (r) 13.45 Film: „Karate Kid I" (SUA, 1984) 16.15 Film: „Strălucire" (SUA, 2001). Cu: Mariah Carey 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „B.D. în acțiune" (România, 1970). Cu: Puiu Călinescu 22.45 Film: „Cartea lui Eli" (SUA, 2010). Cu: Gary Oldman, Mila Kunis 1.00-4.15 Reluări.

DUMINICĂ – 7 august

TVR 1
7.00 Universul credinței 9.30 M. A.I. aproape de tine 10.00 Pro Patria 10.30 Viața satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 World Cup Magazin (r) 15.00 Gări de poveste (r) 16.00 Serial: „Arta crimei" 17.00 Exclusiv în România (r) 18.00 Dosar Romania (r) 19.00 Istorii ascunse (r) 20.00 Telejurnal 21.00 O dată-n viață (r) 23.00 Garantat 100% (r) 0.00 Replay 1.00-5.55 Reluări.

PRO TV
6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Film: „Dr. Dolittle 4" (SUA, 2008) 11.45 Ce spun românii (r) 12.45 Film (r) 14.45 Film: „Zoom: Academia supereroilor" (SUA, 2006) 16.30 Film: „Animale fantastice și unde le poți găsi" (SUA, 2016) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Greu de pensionat 2" (SUA, 2013) 22.15 Film: „Transfer de viață" (SUA, 2015) 0.30-5.00 Reluări.

antena 1
7.00 Observator 9.00 Neatza de weekend 13.00 Observator 13.30 Dancing On Ice: Vis în doi (r) 17.00 Film: „Brigada Diverse intră în acțiune" (România, 1970) 19.00 Observator 20.00 Stand Up Revolution 23.00 Film: „21 Jump Street: O adresă de pomină" (SUA, 2012). Cu: Jonah Hill 1.00 Film: „Brigada Diverse intră în acțiune" (r) 3.00 Observator (r) 4.00 Film (r).

PRIMA TV
6.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 7.00 Meci Superliga 9.00 Supernanny 10.30 Serial: „Destinația anului" (r) 11.00 Film (r) 13.00 Oportuniștii (r) 14.00 Poezie și delicatețuri 16.00 Cronica cârcotașilor (r) 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trasniții" 20.00 Schimb de mame 22.00 Poezie și delicatețuri 0.00 Film: „Sexy Harem Ada Kaleh" (r) 2.30 Focus 4.00 Cronica cârcotașilor (r).

acasă
6.00 Serial: „Partener de probă" (r) 8.00 Film: „Dragoste și literatură" (r) 10.00 Serial: „Partener de probă" 12.00 Serial: „Frumoasa și bestiile" 15.00 Serial: „Ajutor, mă îndrăgostesc!" (r) 20.00 Lecții de viață 21.00 Film: „Invitație la nuntă" (SUA, 2021) 23.00 Serial: „Vlad" 0.00 Serial: „Frumoasa și bestiile" (r) 2.30 Film: „Invitație la nuntă" (r) 4.15 Serial: „Vlad" (r) 5.00 Lecții de viață (r).

TVR 2
7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Repere sacre 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar (r) 10.30 Natură și aventură (r) 11.00 Destine ca-n filme (r) 12.00 Sănătate cu de toate (r) 12.30 Levintza prezintă (r) 13.00 Film: „Sfânta Tereza și diavolii" (România, 1972) 15.00 Drag de România mea! (r) 17.00 D'ale lu' Mitică (r) 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Întoarcerea din iad" (România, 1983) 22.00 Film: „Luisa Sanfelice" (coprod., 2004). Cu: Adriano Giannini 1.00-5.10 Reluări.

PRO CINEMA
6.00 Ce spun românii (r) 8.00 Film: „Crossword Mysteries: A Puzzle to Die For" (r) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.00 Film: „B.D. în acțiune" (r) 14.15 Film: „Eddie" (SUA, 1996). Cu: Frank Langella, Dennis Farina 16.15 Film: „Mama bătăilor de cap" (SUA, 2015). Cu: Susan Sarandon, Rose Byrne 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Raport special" (SUA, 2002). Cu: Tom Cruise 23.15 Film: „Homarul" (SUA, 2015). Cu: Rachel Weisz 0.00-4.30 Reluări.

INFORMAȚII

Integramă de **M. ALBU**

ROATĂ LA CĂRMACI / AMABILĂ ȘI CORDIALĂ		SUPRAFAȚĂ DE JOC / PĂSĂRI DE BALTĂ	T	PLECATUL DIN STUP / VAGONET GOL!		FINAL DE ASALT! / NU SE POT COPIA	PASĂRE CA ULIUL / FRUMOSUL SATULUI		OMUL CU JALBA / PRINSE ÎN STATOARE	
			E							
MOȘ URSILĂ / LIDER VENEȚIAN			R				BUTURUGĂ MICĂ / OMUL DIN PRAGA			
			E	BONURI LA CANTINĂ / A SMULGE PERII	C	A	R	T	E	L	A
MĂTUȘI DIN SAT / CUREA DE CAL			H		BOABE PENTRU PAPAGAL / CAP DE FAMILIE	C	E	H	TRECUTE ÎN CONT! / CÂRPIT	
H	A	M	NEBUN DE LEGAT / CAPITALA SIRIEI							
	E PROST DE BUBUIE / „SCĂUNEL" ÎN CATALOG						LICHID INJECTABIL / SEMN DE BĂTRÂNEȚE	S	E	R	ECHIPĂ DIN MILANO
	P	MASĂ DE CULT / ECHIPĂ DIN MADRID						ARBORE DE CEAI / ARBORE MILENAR	T	E	I
DIN PAMPAS! / LINEALTĂ RĂZBOIULUI / VEDETĂ	TA	A	N	C	UNITĂȚI DE INFORMAȚII / CERB NORDIC					JEEP ROMÂNESC	
	T			LUAT PE SUS / FINAL DE LUPTĂ!	R						
DULAP CU ARME / REPARĂ CAUCIUCURI	R	A	S	T	E	L	TITLU DE NOBLEȚE				
	U				H						

Umor

Într-un bar, un bărbat rupt de beat:
– Barman!
– Da, domnule?
– Adu-mi, te rog, ușa, că vreau să ies!

– Dacă cineva ți-ar da 500 de lei pentru că ești urâtă, ai lua banii?
– Normal că i-aș lua. Sunt urâtă, nu proastă!

Dumnezeu a zis așa bărbatului: „Să nu râvnești la femeia altuia!"
Nouă, femeilor, nu ne-a zis nimic!...

Medicul, îngrijorat:
– Nu-mi place cum arată soțul dumneavoastră!
Soția:
– Nici mie, dar e bun cu copiii și aduce tot salariul acasă.

Diavolul către femeie:
– Vin după tineeee.
Femeia:
– Cred că ți s-a urât cu binele.

– Dacă îți zic te iubesc, îmi zici și tu înapoi?
– Sigur.
– Te iubesc!
– Înapoi!...

Femeia are două roluri în viața bărbatului:
– Să-l liniștească atunci când este nervos!
– Să-l enerveze când este calm!

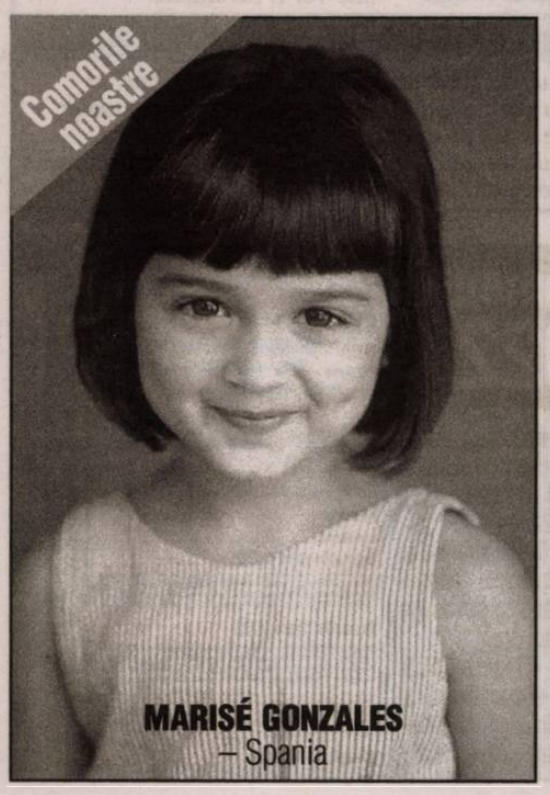

SUDOKU

jocul săptămânii: 30

1		9			2			5
3	4				9			
8			1					
4	1						9	
7		3				8		4
	2						6	1
					4			2
			6				3	8
2			7			4		6

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 29

8	5	3	9	1	4	2	7	6
1	9	6	7	3	2	8	4	5
2	4	7	6	5	8	3	1	9
4	7	2	1	9	6	5	3	8
3	6	9	4	8	5	7	2	1
5	8	1	2	7	3	9	6	4
6	2	8	5	4	7	1	9	3
9	3	4	8	2	1	6	5	7
7	1	5	3	6	9	4	8	2

Soluția integramei „POVESTIRI"

Orizontal: C - N - T - L - H - V - TAMADUITOARE - MATERN - BLOC - TAIA - CERTATI - RARE - SAU - AN - LA - ALATURARI - O - TUICI - ANI - CAR - TEMA - TEI - CASA - AUZI - U - GEST - IBRISIN - REIATI - SOTI - ZBURDALNICIE.

Instrumente muzicale

Verificați-vă cunoștințele!

1. Cine a fost, conform mitologiei grecești, inventatorul naiului?
2. Care dintre cele nouă muze este reprezentată ținând în mână flautul dublu, dionisiac, specific Helladei?
3. Ce oraș din Italia este considerat „Orașul viorilor"?
4. Ce mare poet român (1880-1967) a scris poezia „Trișca"?
5. Ce pictor francez (1841-1919) a pictat tabloul „Două fete la pian"?
6. Ce mare compozitor german a compus două cicluri de câte 24 de preludii și fugi intitulate „Clavecinul bine temperat"?
7. Cine a realizat, în 1998, filmul canadian „Vioara roșie"?

Răspunsurile la întrebările din numărul trecut

1) Ploaia este o precipitație atmosferică sub formă de picături provenite din condensarea vaporilor de apă în atmosferă. 2) Divinitatea antidemonică din mitologia iraniană, adorată ca zeu al ploii se numea Tistrya. 3) Zeul aztec al ploii și al trăsnetului se numea Tlaloc. 4) Poezia „Plouă" a fost publicată de George Topîrceanu. 5) Melodia „Cântând în ploaie" a fost compusă de Nacio Herb Brown. 6) Tabloul „După ploaie" poartă semnătura lui Ștefan Luchian. 7) Filmul „Cianura și picătura de ploaie" a fost realizat de regizorul Manole Marcus.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema *„Trandafirul"* am primit câte 7 răspunsuri corecte de la următorii cititori: *Elena Ispas,* Piatra Neamț; *Mioara Popa,* Iași; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Margareta Stoicovici,* Brașov; *Mihaela Popovici,* Buzău; *Georgeta Ioan* și *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcâianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei; *Ing. Mihai Waspusch* și *Prof. Mihai Piscureanu,* București.

✉ Așteptăm scrisorile dumneavoastră. *(Irina Stoica)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

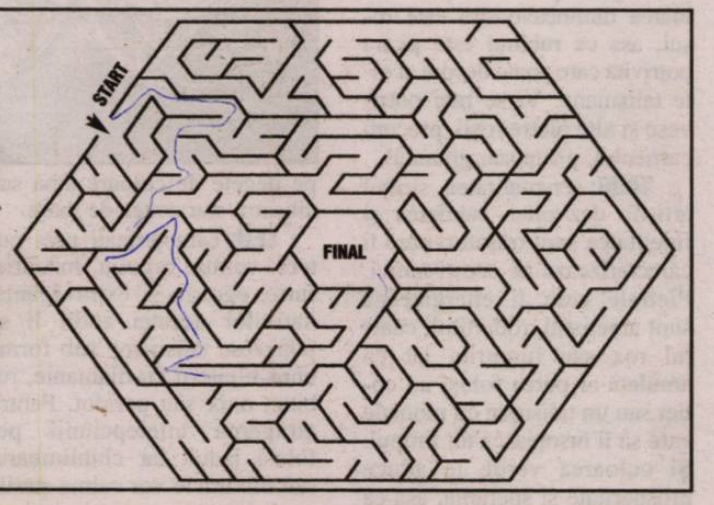

Grădina de lângă casă

Plante care atrag ghinionul

Feng Shui este un sistem filosofic de origine taoistă care ne învață să optimizăm energia în locuințe și în spațiile de la serviciu, astfel încât să domnească armonia. Această tehnică ne dezvăluie că nu toate plantele sunt bune, cu atât mai puțin dacă sunt ținute în casă. Iată pe cele care afectează negativ mediul și au recomandarea să fie lăsate afară.

■ ***Plantele cu frunze ascuțite*** (Yucca, Dracena) sunt cele care generează o energie ostilă sau așa-numitul Sha Qi. Dacă sunt ținute în spațiul în care locuim sau la birou vor genera mereu conflicte. Cel mai bine este să fie amplasate afară pentru a împrăștia energia negativă.

■ ***Bonsai.*** Deși este decorativă nu este bine să o ținem în interiorul casei. Această plantă are legături cu limitările și din acest motiv va împiedica prosperitatea.

■ ***Pothos*** este o plantă care absoarbe energia, și pe cea pozitivă, dar și pe cea negativă. În casă nu ar fi rău să o așezați lângă ușă sau fereastră și să aveți întotdeauna două pentru a menține un echilibru. Niciodată nu țineți în casă doar una, trebuie să aibă mereu pereche!

■ ***Plantele curgătoare*** (mușcate, petunii curgătoare, iedera). Deși arată elegant, aceste plante ar trebui evitate. Sunt dăunătoare pentru că radiază negativitate și este bine să le găsiți loc pe afară.

■ ***Hortensia*** are o relație minunată cu singurătatea. Dacă doriți să atrageți dragostea în viața dumneavoastră, cel mai bine este să nu o țineți în casă. De asemenea, evitați să o puneți în buchetele de flori și mai ales în buchetul de mireasă!

■ ***Cactusul*** atrage vibrațiile rele și negativitatea dacă este prezent în casa dumneavoastră. Această plantă este recomandată însă pentru birouri deoarece atrage radiațiile emise de dispozitivele electronice.

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Zodiile, talismanele și pietrele prețioase

Pentru ca o atitudine pozitivă să ne însoțească pretutindeni, astrologii ne recomandă să fim atenți atunci când ne alegem talismanul potrivit sau o piatră prețioasă care să ne aducă noroc și energie pozitivă. Acestea pot fi purtate în vacanțe, la serviciu, la școală sau păstrate în casă, în camera unde ne odihnim.

Iată în rândurile următoare care sunt recomandările specifice fiecărei zodii.

BERBEC: vibrațiile pozitive ar trebui să ajungă direct în mintea dumneavoastră, așa că amuleta potrivită poate fi un ac sau o pană prinsă în păr. Culoarea dumneavoastră este roșul, așa că rubinul este piatra potrivită care poate decora aceste talismane. Vi se mai potrivesc și alte pietre roșii, precum carneolul, pirita sau granatul.

TAUR: senzualitatea, simțul artistic dezvoltat, răbdarea și fidelitatea sunt trăsături care îi caracterizează pe acești nativi. Pietrele care îi energizează sunt ametistul, rodonitul, cuarțul roz sau fumuriu, iar ca amuletă ar putea folosi un colier sau un talisman cu monede care să îi însoțească tot timpul. Și culoarea verde le aduce prosperitate și speranță, așa că pot folosi agatele sau smaraldele pentru atragerea prosperității.

GEMENI: Argintul vă activează succesul și vă poate consolida o relație. Folosiți accesorii cu forme care simbolizează dragostea, cum ar fi o inimă. Pietrele care vă poartă noroc și vă protejează sunt cuarțul roz și aventurinul.

RAC: sensibili, afectuoși și cu un spirit matern destul de dezvoltat, puteți purta pietre sub forma unor talismane din onix alb și piatra lunii. Alegeți-vă tot felul de accesorii care pot fi purtate la încheieturi și

pe degete de culoare albă sau albastru sau o stea de mare.

LEU: caracterizați prin putere, voință, orgoliu, mândrie, furie, egoism și extravaganță, nativilor acestei zodii li se potrivesc talismane sub forma unor bijuterii cu diamante, rubine, onix sau peridot. Pentru atragerea înțelepciunii pot folosi jadul, iar chihlimbarul sau olivina le vor calma stările anxioase.

FECIOARĂ: amabili, responsabili și foarte muncitori, nativii acestei zodii au ca pietre norocoase peridotul și carneolul. Talismanele pot fi albastru închis sau maro, brățările și inele oferindu-vă o bază solidă pentru a începe proiecte noi.

BALANȚĂ: o amuletă cu un dragon va face ca nativii Balanță să se simtă în siguranță și mult mai hotărâți în fața provocărilor. Nu este de neglijat nici opțiunea unui talisman cu o pasăre măiastră. Opalul este piatra care îi ajută să scape de inhibiții și să se exprime mai bine.

SCORPION: piatra norocoasă a Scorpionilor este acvamarinul, având o influență puternică asupra acestora și ajutându-i să se concentreze. Granatul îi ajută să nu ia decizii pripite și să își liniștească gândurile. Ca talisman pot opta pentru un șarpe sau o potcoavă, iar ca metale pot combina aurul cu bronzul.

SĂGETĂTOR: un talisman sub formă de arc sau săgeată vă amintește că niciun obiectiv nu e imposibil de atins. Puteți folosi ca amuletă și o bijuterie cu porumbel. Ca pietre li se recomandă pentru atragerea norocului purtarea perlelor sau a topazului.

CAPRICORN: un pandantiv cu cal le va atrage rezistența și fermitatea în situații complicate. Prosperitate, sănătate, șansă, stabilitate, de toate acestea aveți parte purtând o amuletă cu un trifoi. Ca pietre, vi se recomandă pentru găsirea echilibrului interior onixul, rubinul și topazul.

VĂRSĂTOR: piramida vă va oferi forță, energie și echilibru. Fiind un semn de Aer, vi se potrivește la fel de bine ca talisman un simbol al zborului și al magiei: o libelulă sau un spiriduș. Creativitatea, dinamismul și puterea de muncă vor fi influențate de ametist, dragostea de piatra lapis lazuli, iar obsidianul vă va alunga stresul și nervozitatea.

PEȘTI: visători și idealiști, nativii Pești au o fire schimbătoare. Piatra lor norocoasă este azuritul, cea care îi ajută să se concentreze mai bine și să facă față provocărilor profesionale. Ca talisman pot folosi un pandantiv în formă de pește.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ USS O'Bannon: nava care trăgea cu cartofi? ■ Pentru un studiu științific al OZN-urilor ■ Cum trăiau prizonierii din Turnul Londrei? ■ Combateți singuri lombalgiile! ■ Băuturile dulci, risc de cancer hepatic ■ Filme în care (aproape) toată lumea moare

HOROSCOP

1-7 august 2022

BERBEC 21.03-20.04

Rutina ar putea fi întreruptă în aceste zile de evenimente neobișnuite. Renovările, reparațiile și vizitatorii neașteptați sunt doar câteva exemple. Un membru al familiei ar putea avea o idee ciudată sau poate va face ceva puțin diferit.

TAUR 21.04-21.05

S-ar putea să întâlniți pe cineva care pune în mișcare un lanț de evenimente la care nu vă așteptați. Orice s-ar întâmpla, vă puteți descurca. Atenție la tendința de a exagera când veți cumpăra ceva de lux.

GEMENI 22.05-21.06

S-ar putea să fiți dezamăgit, deoarece cineva nu se ridică la înălțimea ideluarilor dumneavoastră. Țineți cont că așteptările neexprimate duc aproape întotdeauna la dezamăgire. Puteți crea o situație confuză care să ducă la despărțire.

RAC 22.06-21.07

Urmează o săptămână puternică declanșând noi descoperiri, noi întâlniri și noi evenimente interesante. Atenție la deciziile impulsive. S-ar putea să vă simțiți confuzi în legătură cu o relație. Gândiți-vă bine înainte să luați decizii importante.

LEU 22.07-22.08

Feriți-vă de ideile bruște, „luminoase", care ar putea să nu fie atât de strălucitoare, chiar dacă inițial uimesc cu promisiuni. Nu sunteți siguri cum să gestionați lucrurile, dar până în weekend sunteți fericiți. E Soare în sufletul dumneavoastră!

FECIOARĂ 23.08-22.09

Sunteți plini de idei creative, care impresionează prietenii și membrii familiei. Cu toate acestea, ceva legat de unul dintre părinți sau un șef ar putea să vă facă să ajungeți la o neînțelegere. Totul trece repede însă și veți zâmbi din nou!

BALANȚĂ 23.09-22.10

Debordați de energie și aveți destule idei strălucitoare și inteligente pe care le veți împărtăși unui șef sau cuiva aflat la putere. Un plan de călătorie sau ceva legat de țări străine ar putea fi confuz, așa că decideți să amânați totul. În weekend însă veți fi în culmea fericirii!

SCORPION 23.10-21.11

Orice se întâmplă săptămâna aceasta vă va aduce beneficii. Precauție trebuie să aveți într-o problemă financiară (poate fi ceva legat de o moștenire, datorii, taxe sau o asigurare). Verificați cu atenție înainte să semnați vreun act!

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Este posibil să descoperiți ceva despre dumneavoastră. De exemplu, ați putea vedea un nou mod de a fi o persoană mai bună. În mod ironic, relațiile cu cei apropiați sunt supuse confuziei și dezamăgirii. La sfârșitul săptămânii totul revine la normal.

CAPRICORN 22.12-19.01

Săptămâna aceasta, cineva apropiat s-ar putea să spună sau să facă ceva care să vă surprindă. Între timp, relațiile cu colegii de muncă pot deveni un pic tensionate. Străduiți-vă să fiți clari când vorbiți cu ceilalți!

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

Faceți multe lucruri pur și simplu pentru că sunteți motivați. Vă puteți aștepta la câteva surprize legate de locul de muncă. Sau este posibil să aveți niște idei de geniu. Este momentul propice pentru a aborda cele mai îndrăznețe planuri. Succes!

PEȘTI 19.02-20.03

Dacă așteptați mai mult de la un membru al familiei s-ar putea să vă simțiți dezamăgiți. Un lucru este cert: vreți să vă distrați, iar momentul perfect va fi în weekend, când vibrațiile vor fi favorabile.

Nativul săptămânii: **YVES SAINT-LAURENT** (01.08.1936 – 01.06.2008)

A fost un designer de modă francez. Acest nativ al zodiei Leu este considerat unul dintre cei mai importanți creatori de modă ai secolului al XX-lea. Dintre toate creațiile sale remarcabile putem aminti că el a fost cel care a introdus costumul smoking pentru femei.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noștri opiniile legate de conținutul revistei, apelați numărul de telefon
021317895

Preț abonament

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	13,00 LEI
❑ 2 LUNI	26,00 LEI
❑ 3 LUNI	39,00 LEI
❑ 4 LUNI	52,00 LEI
❑ 5 LUNI	65,00 LEI
❑ 6 LUNI	78,00 LEI

Abonamente 2022

Abonați-vă la revista Magazin direct la redacție!

Abonamente 2022

● Modalitățile de abonare sunt următoarele:

❶ Achitarea printr-un mandat poștal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piața Presei Libere nr. 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, București, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.

❷ Plata în următoarele conturi bancare, pentru client: Casa Editorială „Magazin" S.R.L. (CUI: RO 1571838):
– RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit
– RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Prețurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poștală de expediere sau comisionul bancar.

În cazul în care nu specificați data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poștal.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poștei Române (cel târziu în ziua de marți a săptămânii următoare celei de apariție).

Pentru informații suplimentare vă rugăm să sunați la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit:
– 3 luni: 45 euro sau 50 $,
– 6 luni: 90 euro sau 100 $,
sume virate în conturile societății, enumerate alăturat.

MANDAT POȘTAL

DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION - la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ... Scara ... Etaj 1 Ap. ...
Cod 013701 Localitatea București
Jud./Sect. 1 Tel. ...
C.N.P. ...
Expeditor ...
Localitatea ...
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. ...

TELEFON RECLAMAȚII ABONAMENTE
0722625622

SERIE NOUĂ - 1611 ● ANUL LXV ● 4 AUGUST 2022 ● 16 PAGINI ● 3,5 LEI Nr. 31 (3361)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com ● redactia.revistamagazin@gmail.com
WhatsApp: 0722.625.622

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Caleidoscop

Piramidele nubiene

Femina club

Lecţii de nutriţie

Doza zilnică de antioxidanţi

Dosarele frumuseţii

Măşti valoroase

Minunile lumii

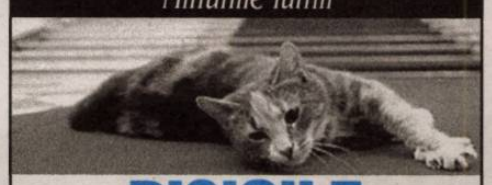

PISICILE Muzeului Ermitaj

„Mulţi indivizi din societatea modernă sunt ca barcagiii: trag la vâsle, dar stau cu spatele la viitor."

Henri Coandă

Vânătoarea de extratereştri în 2021 (2)

IATĂ ÎN CONTINUAREA LISTEI, ALTE CÂTEVA DIN DESCOPERIRILE ASTROFIZICIENILOR DE ANUL TRECUT.

5 **Mii de lumi extraterestre ar fi putut privi oamenii crescând.** În timp ce eforturile umane de a găsi civilizaţiile extraterestre răspândite prin galaxii au început abia în ultimul secol, mai mult de 1.700 de asemenea civilizaţii ar fi putut să ne urmărească cu mii de ani înainte.

Potrivit unui studiu publicat vara trecută în revista *Nature* (se deschide într-o filă nouă), 1.715 de sisteme stelare din apropiere au avut un unghi perfect de vizualizare a Pământului în ultimii 5.000 de ani – şi mai mult de 1.400 dintre ele au încă o vedere clară şi astăzi.

Toate aceste stele se află la aproximativ 300 de ani-lumină de planeta noastră, iar 75 dintre ele orbitează la mai puţin de 100 de ani-lumină distanţă. Având în vedere că oamenii transmit semnale radio de aproximativ 100 de ani, oricare dintre aceste 75 de sisteme stelare este suficient de aproape încât este posibil ca „undele noastre radio să fi trecut deja peste ele", declara Lisa Kaltenegger, profesor asociat de astronomie şi director al studiului.

Carl Sagan Institute de la Universitatea Cornell, pentru *Live Science*. Dacă vreo civilizaţie ipotetică care trăieşte în acele sisteme stelare vrea sau nu să comunice cu noi este o altă întrebare.

6 **Cel mai bun mod de a le spune unde trăim.** Noi încercăm să-i găsim pe ei, unii spun chiar că sunt printre noi, ca în filmele de la Hollywood, dar dacă extratereştrii ne urmăresc de aproape, care este cel mai bun mod de a le spune noi unde trăim? Joanna Thompson, care scrie pentru *LiveScience* a investigat această probabilitate în decembrie, constatând că nicio metodă nu este perfectă. Pe de o parte, undele radio sunt o modalitate tentantă de a comunica direct cu extratereştrii, deoarece aceste semnale se încadrează într-un spaţiu convenabil din spectrul electromagnetic numit „gaura de apă", o frecvenţă cuprinsă între 1.420 şi 1.720 megaherţi, care este relativ lipsită de zgomot de fond cosmic.

Pe de altă parte, undele radio se lărgesc pe măsură ce călătoresc, ceea ce înseamnă că orice mesaj pe care îl trimitem va deveni mai diluat cu cât se va îndepărta mai mult de Pământ. Lumina laser nu are această problemă, cu toate acestea, semnalele laser necesită o precizie incredibilă şi este puţin probabil să ajungă la observatori extratereştri dacă nu ţintim mesajul direct către sistemul lor stelar.

Ambele metode au avantajele lor, dar niciuna nu este perfectă.

7 **Ne-ar putea împiedica propria noastră tehnologie.** Pe 29 aprilie 2019, astronomii au detectat un semnal care se îndrepta către Pământ, se pare, de la *Proxima Centauri* – cel mai apropiat sistem stelar de Soarele nostru, care găzduieşte cel puţin o planetă potenţial locuibilă.

Deoarece semnalul s-a plasat într-o bandă îngustă de unde radio, care sunt rareori produse de aeronave umane sau de sateliţi, cercetătorii l-au interpretat ca pe un posibil semn al tehnologiei extraterestre. Dar semnalul nu s-a repetat niciodată, iar un studiu publicat în octombrie de revista *Nature Astronomy* explică de ce: Semnalul provenea de fapt de la un computer defectuos sau de la un dispozitiv celular aflat în apropierea telescopului care l-a detectat.

În noul studiu, cercetătorii au analizat din nou datele din 2019 şi au găsit mai multe semnale „asemănătoare" cărora păreau să le lipsească componente ale aşa-numitei transmisii extraterestre. Toate aceste semnale se potrivesc de fapt unei game de frecvenţe „consecvente cu frecvenţele comune ale oscilatorului de ceas utilizate în electronica digitală", au scris cercetătorii.

Cu alte cuvinte, acest mesaj extraterestru pare să fi fost un computer uman care funcţiona defectuos, dar studierea şi identificarea acestuia oferă încă oamenilor de ştiinţă o experienţă valoroasă în separarea semnalelor reale din spaţiul cosmic profund de zgomotul terestru.

8 **Cercetaşul galactic.** Pe 19 octombrie 2017, un astronom canadian pe nume Robert Weryk examina imaginile surprinse de telescopul *Pan-starrs1* situat pe vârful Haleakală, un vârf vulcanic de o mie de metri înălţime de pe insula Maui când a observat ceva ciudat. Punctul de lumină care i-a atras atenţia lui Weryk se mişca cu o viteză de aproape două sute de mii de mile pe oră. Weryk i-a alertat pe colegi, care au început să urmărească punctul din alte observatoare. Obiectul era mic, cu o suprafaţă aproximativ cea a unui bloc, de o formă foarte ciudată: fie era lung şi subţire, ca un trabuc cosmic, fie plat şi rotund, ca o pizza cerească. În nomenclatura Uniunii Astronomice Internaţionale, obiectul a devenit cunoscut ca *1I/2017 U1*. Ca să sune mai atractiv, a fost numit „Oumuamua", din hawaiană, adică, aproximativ, „cercetaş".

> **„VIAŢĂ EXTRATERESTRĂ AR PUTEA EXISTA DAR NE ÎMPIEDICĂ PROPRIA NOASTRĂ TEHNOLOGIE SĂ O DESCOPERIM, DACĂ NU CUMVA ALTE CIVILIZAŢII EXTRATERESTRE NE DESCOPERĂ ELE PE NOI.**

Un grup de cercetători a decis că cea mai bună explicaţie ar fi că *1I/2017 U1* este o „cometă în miniatură". Dar, cea mai spectaculoasă teorie despre *1I/2017 U1* a venit de la Avi Loeb, un astrofizician de la Harvard.

Într-un studiu plin de ecuaţii care a apărut în *The Astrophysical Journal Letters*, la un an după descoperirea lui Weryk, Loeb şi un postdoctorand de la Harvard pe nume Shmuel Bialy au propus că „accelerаţia negravitaţională" a lui Oumuamua „poate fi explicată cel mai convingător dacă se presupune că obiectul a fost fabricat.

Ar putea fi echivalentul extraterestru al unei maşini abandonate, „plutind în spaţiul interstelar" ca „deşeu". Sau ar putea fi „o sondă complet operaţională" care a fost trimisă sistemului nostru solar în misiune de recunoaştere". Teoria lui Loeb a fost aspru contrazisă de astrofizicieni, dar el îl aminteşte pe Galileo cu al său citat celebru, probabil apocrif, *eppur si muove*, şi insistă şi azi că, totuşi, *Oumuamua* este „o tehnologie extraterestră".

9 **„Răpirile" extraterestre ar putea fi vise lucide.** Prin anii 1960-1970 abundau articolele de presă referitoare la mărturiile unor diverşi cetăţeni care susţineau că au fost răpiţi de extratereştri şi duşi la bordul navelor lor. „Vise lucide, în care oamenii sunt parţial conştienţi şi îşi pot controla visele în timpul somnului, ar putea explica aşa-numitele poveşti de răpiri extraterestre", sugera un studiu din vara trecută.

Asemenea gen de răpiri datează din secolul al XIX-lea, circumstanţele răpirilor sună adesea ca de vis şi declanşează sentimente de teroare şi paralizie. Se ştie că anumite stări de vis produc astfel de sentimente, aşa că cercetătorii ruşi s-au întrebat dacă experimentele de vis ar putea oferi indicii despre presupusele experienţe extraterestre. Oamenii de ştiinţă au determinat 152 de visători lucizi să viseze întâlniri cu extratereştri sau OZN-uri şi au descoperit că unii subiecţi au declarat vise care semănau cu descrierile reale ale presupuselor răpiri extraterestre.

Dintre cei care şi-au descris întâlnirile de vis ca fiind „realiste", 24 la sută au experimentat paralizie în somn şi frică intensă. Astfel de emoţii însoţesc adesea rapoartele despre presupuse răpiri extraterestre şi, „deşi indivizii care descriu că au fost răpiţi de extratereştri ar putea crede cu adevărat că ceea ce au trăit ei a fost real, aceşti oameni probabil au experimentat o întâlnire extraterestră în timp ce erau într-un vis lucid", au declarat autorii studiului.

Şi totuşi, unde sunt *ei*, se întreba Enrico Fermi...

GEORGE CUŞNARENCU

5 948427 000188 31

Piramidele nubiene

În Sudan, situat pe fostul teritoriu al Nubiei, găsim un număr impresionant de piramide – peste 250 de structuri, dintre care unele vechi de peste 4600 de ani.

Egiptenii şi-au construit masivele piramide în josul Nilului, dar în amonte se aflau nubienii, cu care aveau legături comerciale şi culturale.

Istoria Nubiei este strâns legată de cea a Egiptului care a influenţat sau a condus adesea Nubia. Oarecum paradoxal, când era slăbită, Nubia era independentă şi şi-a extins teritoriul în sudul Egiptului. Graniţa dintre Egipt şi Sudan (numită „triunghiul Bir Tawil") găzduieşte cea mai mare suprafaţă de pământ nerevendicată, în afara Antarcticii.

Ţările Nubiei le erau cunoscute egiptenilor drept Kush. Nubienii stăpâneau vechile regate kushite, deşi regiunea Văii Nilului era cunoscută sub numele de Nubia, regiune care astăzi este partea de nord a Sudanului.

Nubienii au fost puternic influenţaţi de egipteni începând să-şi construiască propriile piramide, care însă respectă alte proporţii geometrice decât binecunoscutele construcţii faraonice de lângă Cairo. Ele sunt situate acolo unde au dom-

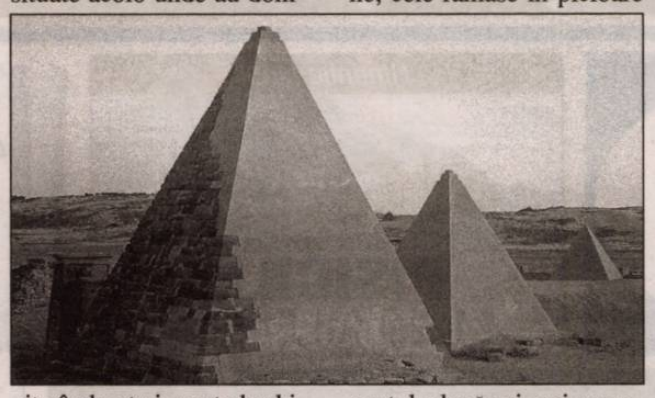

nit cândva trei regate kushite, care s-au dezvoltat în perioadele 2500-1500 î.Chr., 1000-300 î.Chr. şi 300 î.Chr.-300 d.Chr.

Construcţiile au între 6 şi 30 de metri înălţime, concepute ca morminte pentru „faraonii negri", cum sunt numiţi regii nubieni. În interior aceste piramide sunt acoperite cu inscripţii hieroglifice, dar au şi influenţe greceşti şi romane, un stil unic în lume.

Piramidele nubiene sunt realizate din granit şi gresie, la aproximativ 800 de ani după ce egiptenii au încetat să şi le construiască pe ale lor. Prima a fost ridicată la El Kurru în anul 751 î.Chr., având o vechime de peste 2.770 de ani.

Deşi niciuna dintre piramidele nubiene nu se apropie de dimensiunile celor mai mari piramide egiptene, cele rămase în picioare sunt de două ori mai numeroase. Ele au fost construite pe o perioadă de câteva sute de ani şi folosite ca morminte pentru regii, reginele şi bogaţii din regatele nubiene.

Aflate în trei locuri, cele mai vechi pot fi văzute în apropierea oraşului modern Karima, în Nubia de Jos. Piramidele de la Nuri alcătuiesc o necropolă care include mormintele a 21 de regi şi 52 de regine şi prinţi. Unele regine înmormântate au fost regine războinice renumite. Un complex fantastic, care transmite peste milenii strălucirea şi gloria unui popor fabulos.

De-ale bucătăriei

Să vorbim corect!

În multe dintre emisiunile culinare, transmise pe canalele de televiziune, putem admira în primul rând felurile sofisticate de mâncare. Nimeni nu mai face ciorbă, friptură, sarmale, deşi tinerele ar trebui să înveţe să le pregătească pentru că – oricum – nu sunt chiar de lepădat. Toată lumea face „creveţi", „fructe de mare", „gaspacio", „bruschete" şi tot aşa. Pe lângă asta protagoniştii vorbesc o „romgleză" – ca să zicem aşa – la cote înalte.

O doamnă drăguţă ne spunea că nimic nu-i place mai mult decât un „candybar", înţelegând prin acesta un aranjament cu dulciuri. O alta ne spunea că adoră mâncarea „spicy" şi tot aşa.

Nu ştim de unde şi cum au fost preluate formatele emisiunii lor dar ne întrebăm dacă adjectivul „condimentat" a dispărut peste noapte din limbă, ca şi alte cuvinte de acest fel. *(I.S.)*

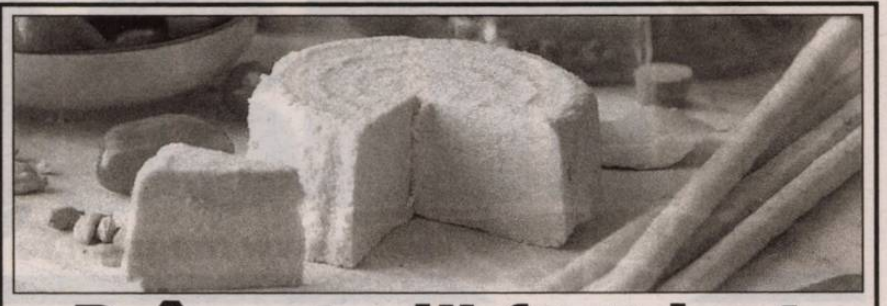

„Brânzeturi" fără lapte

Ideea potrivit căreia „nu mai ştii ce mănânci", dacă te referi la produsele din magazinele alimentare, nu mai este deloc o ironie. S-au inventat fripturile care nu conţin carne, ouăle fabricate în laborator, precum şi numeroase sortimente de brânzeturi ce nu au de-a face cu laptele. Brânza vegană este acum omniprezentă, dar puţini oameni par să ştie din ce este făcută.

Deşi pot părea sinonime cu viaţa modernă, alternativele fără carne şi lactate există de secole, tofu fermentat, originar din China, a fost consumat de acum aproximativ 1.500 de ani.

Prima dezvoltare în era modernă a avut loc la sfârşitul anilor 1800, când medicul John Harvey Kellogg a inventat o gamă de alternative pentru brânzeturi fără lapte, inclusiv Nuttolene, un produs făcut din nuci care avea „consistenţa cremei de brânză". Până în secolul al XX-lea, alternativele fără lactate erau disponibile cu uşurinţă, parţial datorită activistului politic Li Yu-Ying (cunoscut sub numele de Li Shizeng), care a jucat un rol esenţial în aducerea produselor pe bază de soia din Orient către Vest.

În 1911, a înfiinţat o fabrică de „lactate" de soia lângă Paris, unde a produs brânză tofu fermentată. Aceste produse timpurii au evoluat treptat în cele ce semănau mai mult cu brânza şi erau comercializate ca alternative la brânză. Totuşi, fără o popularizare de genul celei de care s-au bucurat burgerii fără carne.

Brânzeturile care conţin caju pot fi mai sănătoase decât unele versiuni de lactate, deoarece tind să fie mai puţin bogate în grăsimi saturate. Conţinutul pe bază de nuci caju creează o problemă etică pentru industrie. Ele cresc în climat tropical, inclusiv în părţi din Africa de Vest şi de Est şi India, dar există îngrijorări că fermierilor nu li se oferă întotdeauna echipamentul de protecţie corect pentru a extrage nucile din coajă.

Multe companii folosesc în fabricarea brânzeturilor fără lapte uleiuri, cum ar fi uleiul de cocos, care este solid la temperatura camerei şi lichid la temperaturi mai ridicate. O posibilă îngrijorare este că acesta este foarte bogat în grăsimi saturate – uleiul de cocos conţine aproximativ 82% grăsimi saturate, comparativ cu 63% în unt şi doar 39% în untură.

Cu toate acestea, producătorii de brânză vegani susţin că oamenii nu consumă brânză sau alternative vegane pentru beneficiile sănătăţii.

Espressorul de cafea colectează informaţii

Potrivit unor cercetători americani în tehnologie, o companie chineză colectează date despre utilizatorii aparatelor sale inteligente de preparat cafea.

„Datele sunt colectate la punctul de operare din software-ul încorporat în aparatul de cafea, arată într-un raport New Kite Data Labs din Carolina de Nord. Această activitate e orientată pe o varietate de subiecte, inclusiv producţia de băuturi, locaţie, informaţii de plată şi alte date. Colectarea largă de date prin dispozitive cu niveluri de securitate slabe şi politici neclare de stocare a datelor ar trebui să fie un motiv de îngrijorare."

Compania nu este numită în raport, dar fondatorul ei, Christopher Balding, a declarat pentru Washington Times că este vorba despre Kalerm, cu sediul în Jiangsu. Aceasta vinde aparate de cafea comerciale şi personale pe patru continente, inclusiv America de Nord şi Europa, atât sub propria marcă, cât şi în baza acordurilor cu alţi comercianţi.

Datele colectate includ înregistrări ale tranzacţiilor de vânzare de cafea, inclusiv locaţia, numele proprietarului înregistrat, tipul de maşină utilizată, timpul de serviciu, tipul de băutură servită, metoda de plată utilizată la aparatele comerciale.

„China culege cu adevărat informaţii despre oricine şi orice, a adăugat Balding. În calitate de centru de producţie al lumii, poate pune această capacitate în toate tipurile de dispozitive care apar în întreaga lume. Deşi nu putem spune că această companie

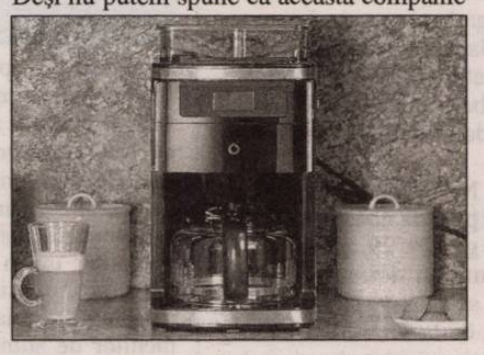

colectează informaţii despre utilizatorii care nu sunt chinezi, este evident faptul că maşinile lor pot şi colectează date despre utilizatorii din afara Chinei continentale şi le stochează în China."

După cum notează Ryan Lovelace, reporter la *The Washington Times* pe probleme de tehnologie şi cibernetică, denunţătorul NSA Edward Snowden şi-a exprimat neîncrederea faţă de un blender de bucătărie inteligent, deoarece ar putea dezvălui guvernului american locul unde se află.

Carcasa chinezească a aparatului de cafea „demonstrează amploarea preocupărilor legate de confidenţialitatea datelor, deoarece consumatorii şi companiile adoptă din ce în ce mai multe dispozitive IOT (Internet Of Things), spune New Kite Data Labs. Dispozitivele IOT sunt cunoscute că suferă de vulnerabilităţi de securitate larg răspândite, care de obicei nu sunt acoperite de corecţii."

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, cod 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU Preşedinta
GEORGE CUŞNARENCU Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.**

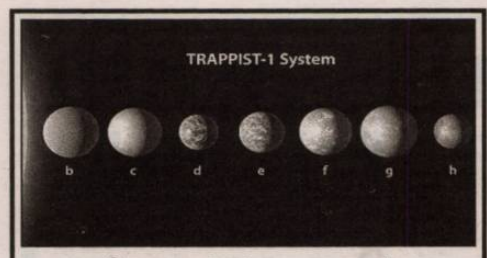

Supertelescopul James Webb a transmis primele imagini

Comunitatea științifică a fost uimită când primul lot de imagini spectaculoase transmise de telescopul James Webb a fost dat publicității, la începutul lunii iulie. Dar atenția s-a îndreptat deja spre ceea ce ar putea capta telescopul de 10 miliarde de dolari în continuare – și în primul rând spre exoplanetele potențial locuibile.

Astfel, se așteaptă ca supertelescopul să petreacă o bună parte din timp analizând Trappist-1 – cel mai studiat sistem planetar în afara sistemului nostru. „În timpul primului său ciclu de funcționare, telescopul spațial James Webb își va îndrepta privirea spre sistemul TRAPPIST-1, o colecție incredibilă de șapte exoplanete stâncoase aflate la 41 de ani-lumină de Pământ", a explicat un purtător de cuvânt al NASA.

Telescopul va efectua o „recunoaștere atmosferică" în încercarea de a afla mai multe despre atmosfera, habitatul și formațiunile planetare ale sistemului. Între timp, imediat după publicarea primelor imagini de la Webb, datele din perioada de punere în funcțiune a telescopului sunt acum disponibile în arhiva Mikulski pentru telescoape spațiale a Space Telescope Science Institute.

Acestea includ imagini ale lui Jupiter și imagini și spectre ale mai multor asteroizi, capturate pentru a testa instrumentele telescopului înainte de începerea operațiunilor științifice.

T. rex era disproporționat?

O fosilă a unui nou dinozaur cu antebrațe scurte, precum cele ale Tyrannosaurus rex, sugerează că dimensiunea disproporționată a acestora a avut un scop evolutiv.

Oamenii de știință presupun că animalele carnivore ar fi putut să își folosească apendicele minuscul pentru a se prinde unul de celălalt în timpul împerecherii sau pentru a-i ajuta să se ridice după o cădere.

Noua specie de dinozaur, Meraxes gigas, a trăit la milioane de ani distanță de celebrul T. rex și nu pare să fi fost o rudă apropiată a acestuia. Fosilele sale au fost studiate de cercetătorii de la Muzeul Paleontologic Ernesto Bachmann din Neuquén, Argentina, după ce au fost descoperite în Patagonia.

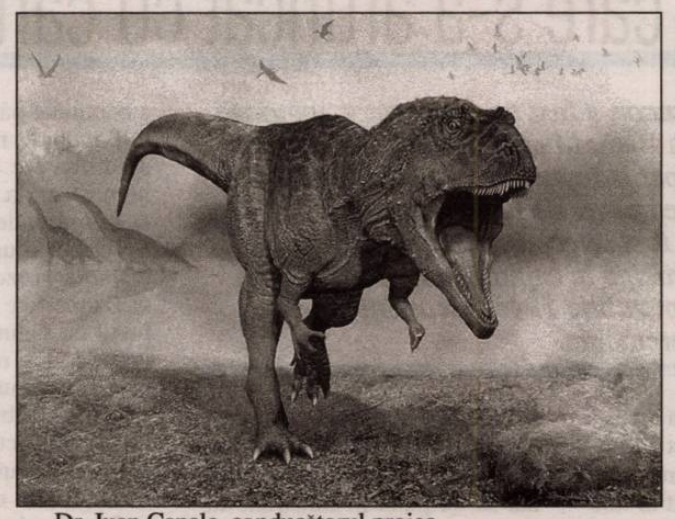

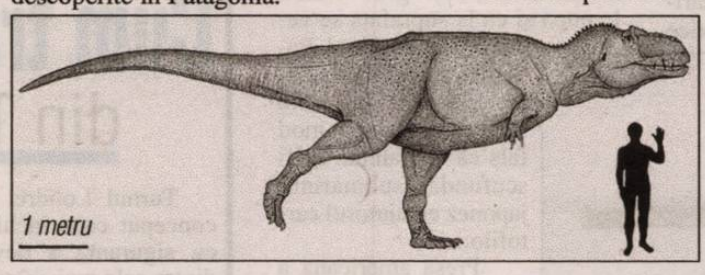

Dr. Juan Canale, conducătorul proiectului, a declarat în studiul publicat în revista *Current Biology:* „Acțiunile legate de vânătoare ale acestui prădător erau cel mai probabil efectuate cu ajutorul capului. Înclin să cred că brațele sale mici erau folosite în alte tipuri de activități. Este posibil să fi folosit brațele pentru comportamente de reproducere, cum ar fi să țină femela în timpul împerecherii sau să se sprijine pentru a se ridica după o cădere." Oasele fosilizate ale lui Meraxes gigas arată că această creatură ajungea la 11 metri lungime și cântărea 4 tone. Specimenul a trăit acum 90 de milioane de ani în regiunea actuală din nordul Patagoniei și a murit la aproximativ 45 de ani. Antebrațele sale aveau o lungime de doar 47% din lungimea femurului.

„Fosilele lui Meraxes prezintă regiuni complete ale scheletului, cum ar fi brațele și picioarele, care nu au mai fost văzute până acum și care ne-au ajutat să înțelegem unele tendințe evolutive și anatomia Carcharodonto-sauridelor – grupul din care face parte".

Carcharodontosauridele sunt un grup de dinozauri în mare parte masivi și bipezi. Cu cât capetele lor erau mai mari, cu atât brațele lor deveneau mai mici, un model observat și la T. rex, ale cărui antebrațe aveau doar un metru și jumătate.

Se nasc oamenii cu o „busolă morală"?

De mii de ani, filosofii se întreabă dacă oamenii se nasc cu o „busolă morală" sau dacă învățăm moralitatea pe măsură ce creștem. Cercetătorii au descoperit că și copiii cu vârste foarte mici pot emite judecăți morale și pot pedepsi comportamentele antisociale – sugerând că suntem „buni în mod inerent", încă de la naștere.

În cadrul experimentelor, experții japonezi au folosit tehnologia de urmărire a ochilor pentru a le da copiilor de opt luni puterea de a pedepsi o bulină reprezentând un om, pe ecranul unui computer.

Cercetătorii au constatat că bebelușii au fost mai înclinați să aplice o pedeapsă după ce au văzut că bulina era „violentă" față de o victimă. Rezultatele sugerează că motivația de a da o pedeapsă atunci când se cuvine este intrinsecă – ceva cu care ne naștem – spre deosebire de cea învățată. „Moralitatea este o parte importantă, dar misterioasă, a ceea ce ne face umani", a declarat autorul principal al studiului, dr. Yasuhiro Kanakogi, de la Universitatea din Osaka.

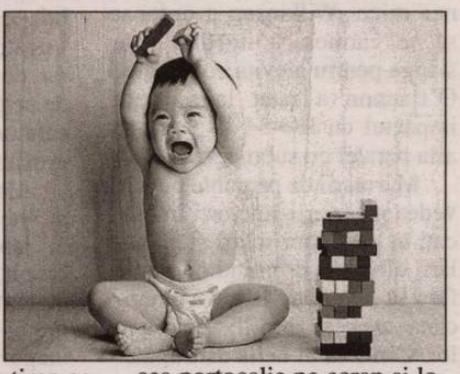

Pentru studiu, cercetătorii au recrutat 124 de copii în vârstă de opt luni, care au stat în poala unui părinte în timp ce priveau animații pe un ecran de calculator. A fost folosit un sistem inteligent de urmărire a privirii, astfel încât locul exact în care se uita copilul controla anumite aspecte ale animației.

Inițial, bebelușilor li s-au prezentat două buline de culori diferite – una verde și una portocalie – ambele având două cercuri reprezentând „ochii". Dacă un bebeluș se uita la bulina portocalie din stânga ecranului, o piatră cădea și o strivea. De asemenea, dacă bebelușul se uita la bulina verde din dreapta ecranului, piatra cădea pe bulina verde și o strivea.

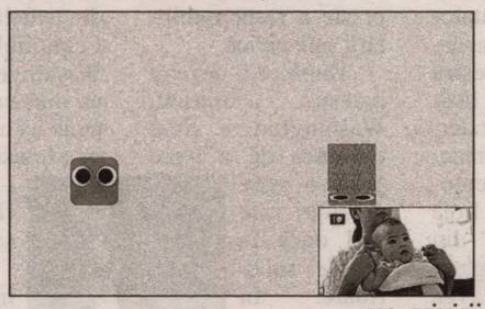

În continuare, fiecărui copil i s-a arătat o animație cu cele două buline pe care nu le puteau controla cu ochii. Această animație arăta bulina verde urmărind-o pe cea portocalie pe ecran și lovind-o pentru a o strivi, ca un act de agresiune. Fiecărui copil i s-a arătat apoi ecranul original, unde putea să arunce piatra pe una dintre buline doar privindu-le. Cercetătorii au constatat că, în marea majoritate a cazurilor, bebelușii au ales să arunce piatra pe bulina verde, pe care au identificat-o ca fiind agresivă. „Rezultatele sunt surprinzătoare", a declarat Kanakogi.

„Am descoperit că bebelușii preverbali au ales să pedepsească agresorul antisocial prin îndreptarea privirii lor spre agresor. Observarea acestui comportament la copiii foarte mici indică faptul că oamenii ar fi putut dobândi tendințe comportamentale native spre un comportament moral în cursul evoluției. În mod specific, pedepsirea comportamentului antisocial ar fi putut evolua ca un element important al cooperării umane."

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Canicula crește consumul de alimente la bărbați

Având în vedere că de câteva săptămâni întreaga emisferă nordică este afectată de valuri de canicula fără precedent, este firesc ca mulți dintre noi să ne dorim o înghețată sau câteva halbe de bere răcoroase, pentru a mai atenua efectele căldurii. Dar oamenii de știință susțin că nu doar dorința de a ne răcori ne determină să căutăm aceste bunătăți suplimentare în timp ce stăm la soare.

Un nou studiu a descoperit că expunerea la lumina soarelui stimulează eliberarea prin piele a unui hormon al foamei – dar efectele sunt predominante doar la bărbați. Cercetătorii de la Universitatea Tel Aviv din Israel afirmă că bărbații sunt predispuși să ia în greutate în timpul verii din cauza acestui hormon. În schimb, la femei hormonul sexual estrogen interferează cu eliberarea acestui hormon al foamei, ceea ce înseamnă că nu se produce o schimbare a apetitului.

Studiul, publicat în revista *Nature Metabolism*, a analizat rezultatele unui sondaj efectuat pe 3000 de participanți din Israel, care și-au înregistrat dieta. Conducătoarea proiectului, Carmit Levy și echipa sa au observat că, în medie, bărbații și-au crescut aportul de calorii din alimente în lunile de vară, când radiațiile solare sunt cele mai mari. Cu toate acestea, femeile nu au prezentat un vârf de vară similar.

Cercetarea a fost susținută de un studiu efectuat pe șoareci care au fost expuși zilnic la radiații ultraviolete (UVB) timp de zece săptămâni. Cercetătorii au observat o „creștere semnificativă a consumului de alimente" la șoarecii masculi, dar nu și la femele. S-a constatat că radiațiile UVB au stimulat eliberarea hormonului foamei, grelina, din celulele adipoase din țesutul cutanat al șoarecilor masculi, numite adipocite.

Ajunsă în hipotalamus, grelina a crescut pofta de mâncare la acești șoareci masculi, favorizând consumul de alimente și creșterea în greutate. Dar acest efect a fost atenuat la șoarecii femele, deoarece hormonul sexual estrogen a interferat cu eliberarea de grelină din celulele adipoase din piele.

USS O'Bannon:
nava din care s-a aruncat cu cartofi

Nava USS O'Bannon a fost un distrugător american construit şi lansat la Bath, Maine, în 1942. Printre alte acţiuni, ea a participat la lupta pentru Guadalcanal şi a provocat scufundarea navei de luptă japoneze Hiei. Mai târziu, O'Bannon a fost selectată personal de amiralul Halsey pentru a participa la capitularea japonezilor în Golful Tokyo în septembrie 1945, escortând nava de luptă Missouri la ceremonie.

Fără îndoială că această alegere a fost dictată şi de un eveniment uimitor, petrecut în timpul războiului. Astfel, în noaptea de 4 spre 5 aprilie 1943, în timp ce se afla în patrulare împreună cu un alt distrugător, USS Strong, O'Bannon a intrat în contact radar cu un submarin japonez situat la suprafaţă, la o distanţă de 9000 de metri.

O'Bannon a înaintat, ajungând în apropierea submarinului la ora 2:30 dimineaţa. În cea mai fantezistă versiune a acestui eveniment, Wilkinson, căpitanul navei, a ieşit pe punte şi, întrucât submarinul se afla la suprafaţă, a crezut că acesta punea mine. Wilkinson a ordonat să se cârmească imediat spre stânga pentru a evita coliziunea. O'Bannon a ratat la mustaţă impactul cu RO-34 şi acum se afla paralel cu submarinul.

Marinarii de pe punte puteau vedea marinarii japonezi îmbrăcaţi în pantaloni scurţi şi cu pălării albastre, dormind pe punte fără să ţină cont de nava americană care se profila deasupra lor. Când valul de la distrugătorul care se rotea a trecut peste submarin marinarii japonezi s-au trezit, speriaţi. Între timp, pe O'Bannon, marinarii se străduiau să îşi pună în funcţiune tunurile de punte, dar nu le puteau coborî până la nivelul submarinului la o distanţă atât de mică.

Ceea ce a urmat este o veritabilă legendă modernă. Marinarii americani au căutat orice pentru a-i împiedica pe japonezi, acum treziţi cu toţii, să ajungă la tunul de pe puntea submarinului, care ar fi putut avaria distrugătorul. În timp ce căutau arme de calibru mic în dulapurile de pe punte, au găsit doar cartofi care urmau să fie curăţaţi pentru următoarea masă.

Marinarii de pe O'Bannon au început să arunce cu cartofi în japonezi care, panicaţi, au crezut, iniţial, că legumele ar fi, de fapt, grenade de mână şi s-au grăbit să-i arunce peste bord sau înapoi spre distrugător. Acest concurs de aruncare a cartofilor a continuat până când O'Bannon a reuşit să se distanţeze de submarin, care a început să se scufunde.

Odată ajuns la o distanţă rezonabilă, O'Bannon a deschis focul cu tunurile sale masive şi a reuşit să lovească turnul de comandă al submarinului parţial scufundat. Apoi, O'Bannon şi Strong au efectuat mai multe lansări de torpile de adâncime, iar la ora 3:19 dimineaţa, O'Bannon a raportat că submarinul fusese grav avariat la pupă şi că la suprafaţă se vedea o pată de petrol. Povestea, aşa cum a apărut în ziarul *Star and Stripes*, a relatat în mod fals că O'Bannon ar fi scufundat submarinul japonez cu ajutorul cartofilor.

Presa americană a aflat povestea şi aceasta a devenit o legendă în cadrul marinei americane. Interviurile cu căpitanul lui O'Bannon au dus la corecţii ale poveştii publicate iniţial, dar reuniunile echipajului au menţinut legenda vie, marinarii acordând interviuri presei şi oferind tot felul de detalii „marinăreşti", evident, exagerate.

Totuşi, această poveste senzaţională a determinat Asociaţia cultivatorilor de cartofi din Maine să ofere distrugătorului o placă omagială, consemnând neverosimilul eveniment, în iunie 1945. Placa a rămas montată pe navă până la scoaterea acesteia din uz, în anii 1970.

Fotodocument

Omul care a declanşat Primul Război Mondial

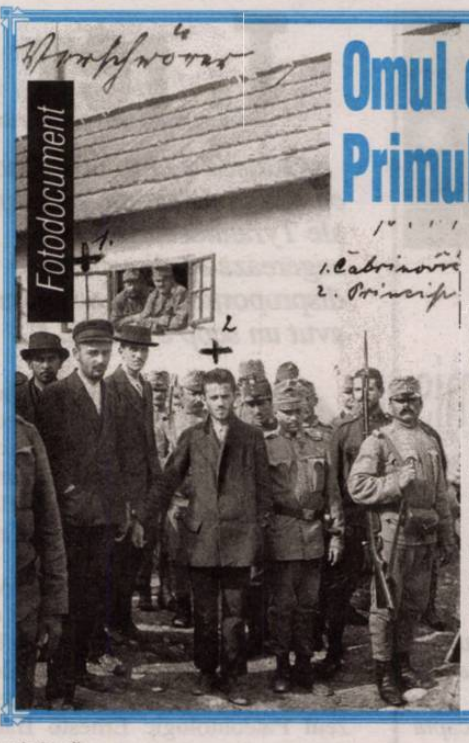

Asasinarea, de către tânărul Gavrilo Princip, a moştenitorului tronului austro-ungar, arhiducele Franz Ferdinand, şi a soţiei acestuia, Sophie, a oferit Austro-Ungariei motivul de a deschide ostilităţile împotriva Serbiei şi a declanşa Primul Război Mondial. Imediat după asasinat, Princip a fost arestat (fotografia alăturată a fost făcută la două ore după capturarea lui, pe 28 iunie 1914), judecat şi condamnat la 20 de ani de închisoare. Suferind deja de tuberculoză, Princip a fost răpus de boală în 1918, în închisoare.

Cum trăiau prizonierii
din Turnul Londrei

Turnul Londrei nu a fost conceput ca o închisoare, dar cu siguranţă a devenit unul dintre cele mai crâncene locuri în care puteau fi trimişi infractori şi duşmani politici de-a lungul vremii. Ultima execuţie de aici a avut loc după Al Doilea Război Mondial, când Josef Jakobs a fost împuşcat de un pluton de soldaţi pentru spionaj.

Dar, între originile sale şi ultima împuşcătură, Turnul Londrei a oferit o gamă largă de experienţe pentru prizonieri pe care i-a găzduit de-a lungul vremii.

Turnul Londrei a fost folosit pentru prima dată ca închisoare de regele Henric I, după 1100. Acesta l-a întemniţat pe Ranulf Flambard, un funcţionar regal, sub acuzaţia de şantaj şi simonie.

În multe privinţe, Flambard a fost un ţap ispăşitor pentru politicile nepopulare pe care le implementase fostul rege, William Rufus. Cu toate acestea, odată ajuns în Turn, Flambard a reuşit să îşi menţină stilul de viaţă luxos. Avea o alocaţie, şi-a păstrat servitorii şi i se gătea cea mai bună mâncare, în timp ce încerca să iasă din închisoare prin intermediul relaţiilor sale politice.

Nici unul dintre eforturile sale nu a funcţionat, aşa că a adoptat o altă abordare – şi-a planificat evadarea. Având dreptul de a primi vin, el şi-a invitat gardienii la cină şi a profitat de ocazie pentru a aduce discret o frânghie ascunsă într-un butoi de vin. După o seară lungă şi bine agrementată cu mâncare şi băutură, în timp ce gărzile erau suficient de bete, Flambard a reuşit să scape. Potrivit legendei, el a coborât pe frânghie de la fereastra Turnului, fugind apoi cu complicii săi în Normandia.

Atunci când nobilul rebel William Maxwell a fost închis în Turnul Londrei la începutul secolului XVIII, el şi soţia sa au folosit, de asemenea, băutura pentru a distrage atenţia gardienilor. Lady Winifred Maxwell a făcut călătoria la Londra de la casa lor din Scoţia pentru a-i cere regelui clemenţă pentru soţul ei. Regele George a refuzat, aşa că atunci când Lady Maxwell, servitoarea ei şi alte două persoane l-au vizitat pe William în noaptea dinaintea execuţiei, au distras atenţia gărzilor cu alcool şi glume deocheate. În timp ce gărzile erau astfel ocupate, Lady Maxwell i-a ras barba soţului ei şi l-a îmbrăcat în haine de femeie pe care le adusese cu ea. William şi Winifred Maxwell au scăpat împreună din Turn şi au fost ulterior scoşi din Anglia.

Little Ease este o mică zonă de sub Turnul Alb, de puţin sub 4 metri pătraţi, unde prizonierii erau ţinuţi în mod intenţionat inconfortabil. Ei nu aveau suficient spaţiu pentru a sta jos, a se întinde, a se ridica în picioare sau în orice poziţie cât de cât confortabilă. Celula era complet înecată în beznă, iar prizonierii erau ţinuţi în izolare zile în şir.

Faimosul complotist Guy Fawkes a fost unul dintre numeroşii prizonieri închişi în Little Ease, celula strâmtă de la marginea Turnului. La fel a fost şi iezuitul Edmund Campion, care ulterior a ajuns pe eşafod.

Astăzi în istorie

4 august 1753

George Washington devine maestru mason

George Washington, un tânăr plantator din Virginia, devine maestru mason, cel mai înalt grad de bază în fraternitatea secretă a francmasoneriei. Ceremonia a avut loc la Loja masonică nr. 4 din Fredericksburg, Virginia.

Washington avea 21 de ani şi în curând avea să comande prima sa operaţiune militară, ca maior în miliţia colonială din Virginia. Trebuie spus că prima lojă masonică americană a fost înfiinţată în Philadelphia în 1730, iar viitorul lider revoluţionar Benjamin Franklin a fost membru fondator. Pentru George Washington, aderarea la masoni a fost un ritual de trecere şi o expresie a responsabilităţii sale civice.

După ce a devenit maestru mason, Washington a avut opţiunea de a trece printr-o serie de rituri care să-l ducă la „grade" superioare. În 1788, cu puţin timp înainte de a deveni primul preşedinte al Statelor Unite, Washington a fost ales Maestru Venerabil al Lojei 22 Alexandria.

Mulţi alţi lideri ai Revoluţiei Americane au fost, de asemenea, francmasoni, iar la învestirea lui Washington în funcţia de preşedinte şi punerea pietrei de temelie a clădirii Capitoliului SUA din Washington, D.C. – un oraş care se presupune că a fost proiectat exclusiv de masoni – au avut loc ritualuri masonice.

Simbolurile masonice, aprobate de Washington în proiectarea Marelui Sigiliu al Statelor Unite, pot fi văzute pe bancnota de un dolar. Ochiul atotvăzător de deasupra unei piramide neterminate este în mod inconfundabil masonic, iar pergamentul de dedesubt, care proclamă în latină apariţia unei „Noi Ordini Seculare", este unul dintre obiectivele de lungă durată ale francmasoneriei.

Marele Sigiliu a apărut pe bancnota de un dolar în timpul preşedinţiei lui Franklin D. Roosevelt, de asemenea mason. Francmasoneria a continuat să fie importantă în politica americană, printre preşedinţii cunoscuţi ca fiind masoni se numără James Monroe, Andrew Jackson, James Polk, James Buchanan, Andrew Johnson, James Garfield, William Mc Kinley, Theodore Roosevelt, William Howard Taft, Warren Harding, Franklin Roosevelt, Harry Truman, Lyndon Johnson şi Gerald Ford.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

E bine de ştiut

Mobilitatea la orice vârstă, oricât de înaintată, este un deziderat justificat, mai ales acum când artroza afectează tot mai multe persoane. Reducerea durerii articulare şi menţinerea articulaţiilor flexibile nu depind însă numai de tratamentul prescris de ortoped.

Implicarea pacientului este chiar mai importantă pentru că, pentru sănătatea genunchilor, de exemplu în gonartroză, excesul ponderal are un rol nefavorabil.

În cazul femeilor supraponderale se estimează că fiecare 5 kg date jos pot scădea riscul de gonartroză

Artroza
şi excesul ponderal

cu mai mult de 50%. În cazul bărbaţilor, trecerea de la supraponderabilitate la greutate normală conduce la reducerea riscului de gonartroză cu până la 22%.

Rezultă cu claritate că scăderea în greutate este cel mai important pas în prevenţia şi tratarea artrozei deja instalate.

E bine de ştiut că orice tratament recomandat pacientului are efecte minime dacă acesta nu slăbeşte.

În afară de o greutate cât mai aproape de cea normală, protejarea genunchilor presupune şi practicarea sportului, măcar de trei ori pe săptămână, pentru a întări musculatura şi ligamentele.

Din sfera sporturilor, prima recomandare este înotul, apoi ciclismul. Înotul este cel mai bun, pentru că în timpul practicării lui, genunchii nu suportă greutatea corpului şi riscurile de accidentare sunt minime. În plus, stimulează marea majoritate a grupelor musculare.

Dr. ANDY ANDREI

Rochia violet

Rochiile adorate ale acestei veri sunt violet. Specialiştii americani ai culorii, ai Companiei Pantone, au văzut bine când au spus că anul 2022 va fi „Veri Peri", o culoare cu o tentă bleu, punctată de roşu şi de violet.

Violetul trecând prin nuanţe de mov şi lila este prezent în toate colecţiile modei. Sâmburele marelui succes se află în serialul „La Chronique des Bridgerton", redat pe Netflix. O saga istorică romanţată, care se derulează la Londra, urmărind viaţa membrilor unei familii din înalta societate s-a dovedit a fi veritabilă sursă de inspiraţie pentru creatorii de modă.

Anul trecut au propulsat rochia „empire". În acest sezon în top sunt frumoasele rochii violet. Mizaţi pe rochii în versiune mini, midi sau maxi, decoltate sau „cut out".

Alegeţi rochia perfectă în funcţie de morfologia trupului dumneavoastră şi folosiţi accesorii adecvate. Pentru un look de oraş şic, purtaţi bascheţi sau tenişi de pânză. Pentru un look glamour se impun sandale cu toc şi o poşetă. În fine, dacă optaţi pentru „total look" jucaţi pe suprapunerea materialelor. Alegeţi o rochie violet satinat, un blazer mov din in, de exemplu, sandale lila şi o poşetă din tweed.

Un detaliu interesant: fac furori decolteurile verii, cu spatele gol.

Lecţii de nutriţie

Doza zilnică de antioxidanţi

Antioxidanţii sunt cei care ne protejează de radicalii liberi. Fără ei, organismul nostru îmbătrâneşte mai repede şi se îmbolnăveşte sigur şi grav, ne avertizează dr. nutriţionist Cristian Panaite.

Frumuseţea, sănătatea şi viaţa, toate depind de cum câştigaţi în războiul zilnic dintre antioxidanţi şi radicalii liberi. Strategia este, evident, o dietă bogată în antioxidanţi. Dar câţi?

Cei buni versus cei răi

Carbohidraţii sunt „combustibilul" folosit de organismul nostru să producă energie. Din păcate, procesul de oxidare al carbohidraţilor simpli (zahăr, glucoză – *cei răi)* lasă în urmă un dezastru: radicali liberi. Dacă beţi apă cu zahăr (nu ridicaţi din sprâncene, adică aproape orice suc din comerţ), nivelul oxidativ din sânge creşte progresiv (şi ameţitor!) în următoarele ore.

Dacă nu consumaţi legume şi fructe bogate în antioxidanţi, corpul dumneavoastră intră într-o stare pro-oxidativă, în care radicalii liberi oxidează grăsimile din sânge şi pregătesc teren favorabil pentru boli cardiovasculare.

Cum puteţi evita şi contracara acest dezastru? Alegeţi să mâncaţi alimente „adevărate", integrale, care vin la pachet cu antioxidanţi ce neutralizează radicalii liberi produşi de oxidare. Mai pe româneşte uitaţi de zahăr, cremwurşti, salam şi alte alimente procesate, şi mâncaţi în schimb salate, fructe, legume şi cereale integrale la fiecare masă sau gustare.

Doza zilnică recomandată de antioxidanţi!

Aparatele care măsoară nivelul de antioxidanţi din corpul nostru măsoară de fapt cantitatea de TE (Trolox Equivalents). Un bărbat consumă în mod ideal circa 2500 de calorii într-o zi, pentru care organismul său ar avea nevoie de 11000 TE. Femeile consumă în medie 1800 de calorii într-o zi, de aici rezultând un necesar zilnic de aproximativ 8000 TE. Sunt numere greu de măsurat în farfurie.

Din păcate, studiile spun că oamenii obişnuiţi nu reuşesc să atingă nici măcar jumătate din necesarul de antioxidanţi. Cum puteţi să faceţi asta? Nu faceţi calcule! Mâncaţi legume şi fructe cât de multe puteţi! De la 5 porţii zilnice în sus! Preferaţi legumele în locul fructelor dacă aveţi nevoie să slăbiţi.

Nu orice fruct sau legumă

Uitaţi un superexemplu: dimineaţa 75 g de afine – 9019 TE, la prânz o porţie de 200 g de fasole roşie fiartă – 6864 TE, 10 frunze de salată roşie – 1213 TE şi un măr roşu bot de iepure – 5900 TE. Încă nu am ajuns la cină şi avem mai mult de dublu. Aproape 23.000.

Pentru o viaţă lungă şi sănătoasă, aveţi zilnic nevoie de antioxidanţi. Înlocuiţi alimentele cu calorii goale produse prin industrializare (precum zahărul), cu alimente integrale – legume şi fructe pline de antioxidanţi produşi de incredibila mamă natură. Tot ce aveţi de pierdut sunt kilogramele în plus!

Dosarele frumuseţii

Măşti valoroase

Cu câteva măşti naturale, folosite în funcţie de tipul de ten, puteţi estompa urmele vârstei şi readuce tinereţea tenului dumneavoastră.

Măştile cu ***avocado*** hidratează tenul în profunzime, îi dau strălucire şi îmbunătăţesc vizibil calitatea pielii. Pentru a evita apariţia ridurilor adânci sau a le diminua pe cele existente se foloseşte o mască din un gălbenuş de ou, o jumătate de banană şi o jumătate de avocado. Se aplică masca pe faţă şi pe gât şi se lasă să acţioneze 30 de minute, apoi se spală cu apă călduţă. Se recomandă a se folosi o dată sau de două ori pe săptămână.

Îngrijirea tenului matur este esenţială în lupta cu ridurile. ***Albuşul de ou*** este bogat în proteine, vitamine şi minerale care ajută la închiderea porilor şi la estomparea ridurilor. Se face o mască dintr-un albuş de ou şi două linguriţe de smântână. Se aplică pe faţă şi se lasă să acţioneze 20 de minute, apoi se spală obrazul cu apă călduţă.

Se ştie că ***morcovii*** au un conţinut mare de betacaroten, precursor al vitaminei A, cea care păstrează elasticitatea pielii şi ajută la regenerarea celulară. Preparaţi o mască din suc de morcovi în care adăugaţi 2 linguriţe cu miere. Lăsaţi masca pe faţă să acţioneze 30 de minute, apoi clătiţi cu apă călduţă. Repetaţi săptămânal aplicarea acestei măşti atât de simple dar cu efect miraculos.

Gastronomice

Peşte cu legume

1 kg crap, 1 pahar vin, 2 morcovi, 1 pătrunjel, 1/2 pahar ulei, o lingură pastă de roşii, 4 cepe, 2 cartofi, o lămâie, usturoi, o lingură boia, o roşie, cimbru, mărar, pătrunjel, 1 pahar apă.

Se curăţă crapul, se spală, se taie capul şi coada. Se curăţă legumele. Ceapa se taie peştişori, rădăcinoasele se taie cubuleţe, cartofii se taie pai. Se căleşte ceapa în ulei, se adaugă legumele şi se călesc şi ele amestecând mereu. Se pun legumele în tavă. Peste legume se aşază peştele pregătit astfel: bucăţile se sărează în interior, se ung cu muştar, cu pastă de roşii, usturoi tăiat mărunt. Se acoperă peştele cu felii de roşii, felii de lămâie, pastă de roşii, boia şi se stropeşte cu ulei. Se toarnă vinul, verdeaţa şi puţină apă. Se dă la cuptor să fiarbă până se înmoaie bine peştele şi legumele.

Carne cu varză

1 kg varză, 500 g carne de porc, o ceapă, bulion de roşii, mărar verde, 200 g smântână.

Se spală carnea, se taie bucăţi. Se opăreşte varza, se scoate şi se lasă la răcit, apoi se taie fideluţă. Într-o tavă se pune un rând de varză tăiată, se adaugă ceapă tăiată solzişori, apoi câteva bucăţi de carne, se pune puţin bulion şi se repetă straturile, ultimul fiind de varză. Se acoperă compoziţia cu bulion, mărar tăiat fin, ulei, puţină apă şi se dă la cuptor. Când este gata se serveşte cu smântână.

Tartă cu piersici

200 ml lapte, 150 g zahăr, 250 g făină, 20 g unt, 3 ouă, 5 piersici mari, 1 praf de copt, 1 plic zahăr vanilat, o lămâie rasă.

Se separă ouăle. Gălbenuşurile se amestecă bine cu zahărul până când se albesc. Se presară făina, praful de copt şi se toarnă încet laptele călduţ. Se mixează încontinuu. Se adaugă coaja de lămâie şi zahărul vanilat. Albuşurile se bat spumă. Se răstoarnă peste crema de gălbenuşuri şi se omogenizează încet. Piersicile se spală, se taie în jumătăţi. Se unge o formă de tartă cu unt şi se pudrează cu făină. Se aşază fructele şi deasupra se toarnă compoziţia. Se pune forma în cuptorul preîncălzit şi se coace aproximativ 45 de minute. Se opreşte focul şi se lasă tarta să se răcească în cuptor. Se poate pudra cu zahăr.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Pentru un studiu ştiinţific al OZN-urilor

Kevin H. Knuth, Ph.D. profesor asociat la Departamentul de Fizică al Universităţii din Albany NY, SUA, participant de vârf la proiectul UAPx, despre care am scris săptămâna trecută, a publicat în mai 2022 un articol intitulat „Atenuarea prejudecăţilor şi naivităţii în studiile UAP", în care pledează pentru un studiu ştiinţific al fenomenului OZN/UAP. Spicuiesc mai jos câteva dintre ideile interesante ale autorului.

Din decembrie 2017, guvernul SUA a luat în serios fenomenele aeriene neidentificate (UAP/OZN). Videoclipuri în infraroşu înregistrate de avioanele de luptă F-18 au arătat clar că UAP-urile sunt un fenomen real care uneori reprezintă o ameninţare potenţială sau un pericol pentru operaţiunile militare. Marţi, 17 mai 2022, a fost organizată prima audiere deschisă a Congresului SUA, privind fenomenele aeriene neidentificate, din ultimii 50 de ani.

Din păcate, la audiere, s-a lăsat impresia că UAP este un fenomen nou şi s-a susţinut că Grupul operativ UAP al Pentagonului se va concentra doar pe întâlnirile care au avut loc după 2004, în SUA, ignorând faptul că acest fenomen a fost semnificativ dar minimalizat de peste 70 de ani.

De obicei, atunci când îşi asumă un nou proiect, oamenii de ştiinţă încep citind studiile anterioare pentru a înţelege ce se ştie, ce nu se ştie şi cum se poate face cel mai eficient progres. În cazul UAP-urilor, nu există mai mult de o mână de lucrări ştiinţifice, revizuite de colegi, care discută orice aspect al fenomenului, deoarece o comunitate ştiinţifică surprinzător de necurioasă a ignorat subiectul, iar mulţi dintre cei curioşi au fost speriaţi de tabuul din jurul fenomenului OZN, care a fost etichetat drept subiect pseudoştiinţific.

Dificultăţi de analiză

În timp ce ştiinţa funcţionează prin a demonstra că ipotezele sunt greşite, eforturile pseudoştiinţifice se concentrează de obicei pe încercarea de a demonstra că o ipoteză dragă este adevărată. În ultimii 70 de ani, dificultatea cu care s-a confruntat ufologia a fost că, pentru a fi tratată cu seriozitate, mai întâi trebuia demonstrat că OZN-urile sunt un fenomen real şi interesant. Ca rezultat, a existat un efort concertat pentru a arăta sau a demonstra că OZN-urile sunt reale. Problema este că, din exterior, un astfel de comportament sugera că o pseudoştiinţă este la lucru.

Mulţi oameni combină UAP-urile şi OZN-urile cu extratereştrii, iar mulţi oameni de ştiinţă au descoperit că acest lucru este neplăcut, ceea ce reprezintă un motiv pentru care subiectul nu este studiat în mod serios. Ca să demonstrezi că ceva este extraterestru este extrem de dificil, necesitând o mulţime de dovezi solide, care, în cazul OZN-urilor, nu există. Este adevărat şi faptul că mulţi dintre cei care au asistat la OZN-uri le-au observat cu manevre sau acceleraţii aproape imposibile. Drept urmare, oamenii ajung uneori la concluzia că OZN-urile sunt nave spaţiale.

Din păcate, ufologia a fost forţată să arate ca o pseudoştiinţă care încearcă să demonstreze că OZN-urile sunt reale, în ambianţa unor credinţe ştiinţifice prea dogmatice. Drept urmare – scrie Knuth – ştiinţa „oficială" a fost blocată într-o buclă tautologică în care:

1. Oamenii de ştiinţă nu studiază OZN-urile pentru că nu există dovezi ştiinţifice ale OZN-urilor.
2. Nu există dovezi ştiinţifice ale OZN-urilor deoarece oamenii de ştiinţă nu le studiază.

Problema nu este că oamenii de ştiinţă nu ar putea aborda această capcană tautologică, ci mai probabil că n-ar dori să-şi bage capul în ea. Există o dorinţă puternică de a ignora adevărurile incomode, iar implicaţia că ar putea exista inteligenţe non-umane care ne sunt mult superioare este un prim exemplu al unui astfel de adevăr potenţial inconfortabil.

Cu siguranţă, mulţi oameni de ştiinţă sunt descurajaţi de ipoteza extraterestră, ceea ce este de înţeles, având în vedere lipsa de dovezi solide. Cu toate acestea, s-ar putea întâmpla ca adevărul să fie chiar mai ciudat decât suntem pregătiţi să acceptăm oricare dintre noi. Dacă da, cum plănuim să facem faţă acestei furtuni?

„Avem de-a face cu un nivel de conştiinţă încă nerecunoscut, indepen-

dent de om, dar strâns legat de Pământ... Nu mai cred că OZN-urile sunt pur şi simplu nave spaţiale ale unei rase de vizitatori extratereştri. Această viziune este prea simplistă pentru a explica aspectul lor, frecvenţa manifestărilor lor prin istoria înregistrată şi structura informaţiilor schimbate cu ei în timpul contactului.", scria Jacques Vallée.

Este extrem de dificil pentru noi, oamenii, să ne imaginăm întreaga amploare a ceea ce vom găsi în Univers. În schimb, prin propriile noastre părtiniri şi naivităţi, ne prindem foarte uşor în ceea ce profesorul emerit de la Harvard David Perkins numeşte un „canion îngust de explorare", în cartea sa *The Eureka Effect: The Art and Logic of Breakthrough Thinking*. Nu legile naturii ne constrâng gândirea, ci faptul că suntem prea încrezători, în ciuda ignoranţei noastre. Suntem constrânşi de credinţa că unele lucruri nu pot fi, din singurul motiv că ne lipseşte capacitatea de a le imagina.

Pe termen lung, lipsa voinţei de a studia fenomenele marginale, din cauza credinţei dogmatice nefondate că acestea trebuie să fie imposibile, serveşte doar la erodarea încrederii publicului în ştiinţă. După cum a remarcat Jacques Vallée: „Scepticii, care neagă categoric existenţa oricărui fenomen inexplicabil în numele «raţionalismului», sunt printre principalii contribuitori la respingerea ştiinţei de către public. Oamenii nu sunt proşti şi ştiu foarte bine când au văzut ceva ieşit din comun. Când un aşa-zis expert le spune că obiectul trebuie să fi fost Luna sau un miraj, el de fapt învaţă publicul că ştiinţa este impotentă sau nu doreşte să studieze necunoscutul."

Poziţii incomode

Deoarece Marina SUA a precizat că UAP-urile sunt fenomene reale din punct de vedere fizic şi reprezintă o problemă semnificativă, acum ştim că „nebunii care poartă pălării din staniol" au avut dreptate cel puţin în ceea ce priveşte realitatea OZN-urilor. Aceasta ar trebui să fie o poziţie foarte inconfortabilă pentru armatele de oameni de ştiinţă disprepuitori şi sceptici care au susţinut, toată viaţa, că OZN-urile sunt ficţiune fără sens. Acum se pune întrebarea „ce alte cunoştinţe deţin martorii despre OZN?" Trebuie să luăm în serios sutele de relatări despre răpiri extraterestre din întreaga lume? Mai important, ce informaţii valoroase deţine publicul despre fenomenul UAP care vor fi necesare pentru a informa grupurile de oameni de ştiinţă care dezvoltă în prezent programe pentru studiul UAP?

Deci, cum procedează un om de ştiinţă să evalueze relevanţa şi veridicitatea unui corp de cunoştinţe culturale care nu vine sub forma unor lucrări ştiinţifice evaluate de colegi? – se întreabă Knuth – El însuşi a adoptat o metodologie bazată pe teoria informaţiei. Cantitatea de informaţii dintr-un semnal este cuantificată prin cât de surprins sunteţi de componentele care compun semnalul, fapt măsurat prin media surprizei (logaritmul probabilităţii) a fiecăreia dintre componentele semnalului. Metoda poate fi utilă pentru valorificarea zecilor de mii de rapoarte din băncile de date. Rapoartele surprinzătoare promit să ofere cele mai multe informaţii, iar mai multe rapoarte independente similare promit fiabilitate şi, eventual, veridicitate. Luate împreună, mai multe rapoarte independente, deşi similare, de natură surprinzătoare sunt aproape sigur importante. Desigur, acestea nu sunt dovezi ştiinţifice, dar o astfel de procedură poate ajuta la concentrarea atenţiei pe aspectele relevante.

Pentru a obţine dovezi ştiinţifice solide, în 2021, echipa ştiinţifică a UAPx condusă de Knuth a efectuat prima misiune de colectare a datelor UAP, monitorizând timp de cinci zile Canalul Catalina, corpul de apă dintre Laguna Beach California şi Insula Catalina. Această primă misiune a fost documentată şi în filmul *„A Tear in the Sky"* lansat pe 3 mai 2022. Locaţia a fost selectată, în parte din cauza rolului său în întâlnirile „Nimitz, TicTac" din 2004 şi, de asemenea, datorită statisticilor de observare OZN şi OSN (obiecte scufundate neidentificate) compilate de Preston Dennett. „Acum planificăm misiuni viitoare şi statisticile privind observările UAP vor juca un rol semnificativ în a decide unde vom merge pentru a colecta mai multe date cu echipamentele noastre nou proiectate sau achiziţionate... Este greu să gândim dincolo de imaginaţia noastră, dar va trebui. Asta înseamnă că trebuie să avem smerenia de a ne accepta ignoranţa şi de a ne face temele luând în considerare vastul corp de cunoştinţe, atât culturale, cât şi ştiinţifice, care există despre fenomenul OZN." scria Knuth în concluzii.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

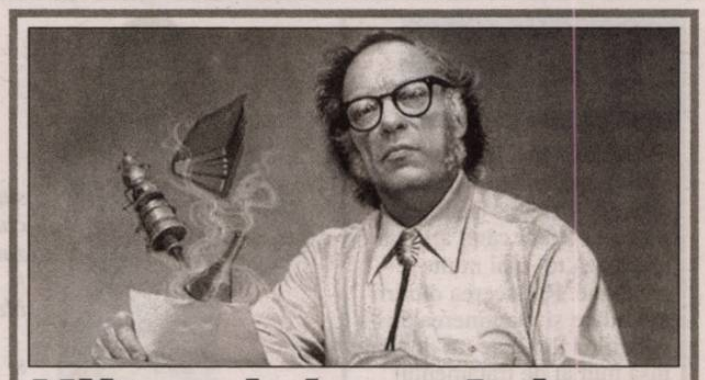

Viitorul după Asimov

În 1964, cu ocazia Târgului Mondial de la New York, unul dintre cei mai importanţi autori de proză science-fiction, Isaac Asimov, şi-a prezentat public viziunea despre cum va arăta lumea după cincizeci de ani, răspunzând la o întrebare simplă pusă de prestigiosul ziar *The New York Times:* „Cum va fi Târgul Mondial din 2014?"

Acelaşi scriitor a răspuns unei întrebări similare în 1983, de data aceasta venită din partea publicaţiei Toronto Star, despre înfăţişarea lumii anului 2019.

Trecuseră 35 de ani de când George Orwell scrisese celebrul său roman distopic „1984". Asimov nu îşi începe profeţia într-o manieră optimistă: „Dacă Statele Unite şi Uniunea Sovietică (la vremea respectivă) se ţicanează reciproc (cu războiul nuclear), în orice moment între acum şi 2019, nu are absolut niciun folos să discutăm despre ce va fi viaţa în acel an."

Din fericire, scriitorul vizionar a greşit. În prezent, nu mai e deloc limpede dacă nu cumva gândea mult mai lucid decât toţi politicienii lumii de azi. Totuşi, presupunând că războiul nuclear nu va avea loc, oare la ce se gândea atunci autorul?

Pentru început, informatizarea, care astăzi se află la îndemâna tuturor. Asimov a spus despre calculatoare că „vor intra în case, iar complexitatea crescândă a societăţii va face imposibil să trăieşti fără tehnologie".

Mai mult decât atât, el a anticipat şi un context global ce priveşte deopotrivă economia şi socialul: „Calculatoarele vor înlocui vechile locuri de muncă cu altele, radical diferite, iar societatea va trebui să cunoască informatica pentru a face faţă unei lumi high-tech." El era convins că prin „comunicarea vizuală" ne putem conecta cu oricine şi putem contacta rapid orice parte a globului.

„Aceasta înseamnă că trebuie să aibă loc o schimbare vastă a naturii educaţiei şi că populaţii întregi trebuie să fie înţelese de calculator, pentru a fi învăţate să facă faţă unei lumi de înaltă tehnologie."

Asimov prevede criza climatică, deşi nu o formulează astfel. „Consecinţele iresponsabilităţii umane în ceea ce priveşte deşeurile şi poluarea vor deveni din ce în ce mai evidente şi insuportabile. Odată cu repetarea greşelilor, încercările de a face faţă acestui lucru vor deveni mai obositoare." Soluţia lui? Trebuie aplicat un „efort mondial", care necesită „cooperarea sporită între naţiuni şi grupurile din interiorul naţiunilor", în urma „conştientizării extrem de lucide şi responsabile că orice s-ar face mai puţin decât asta va însemna distrugere pentru toţi".

Scriitorul lasă totuşi deschisă şi o portiţă pentru speranţă, arătându-se încrezător în „progrese negative" precum „înfrângerea suprapopulării, a poluării şi a militarismului", care vor fi însoţite de „progrese pozitive", cum ar fi îmbunătăţiri în educaţie, astfel încât „ea va deveni distractivă pentru că va emana din interiorul individului şi nu va fi condiţionată din afara lui". De asemenea, tehnologia va permite o calitate crescută a vieţii pentru mulţi oameni.

Optimismul lui Asimov nu cunoaşte limite, mai ales când vine vorba de minerit în spaţiu. Probabil că acest lucru nu se va întâmpla prea curând, fiindcă asemenea programe au nevoie de o finanţare mai bună; costurile ridicate ale zborului spaţial, identificarea nesigură a asteroizilor potriviţi şi extracţia minereului sunt problemele de depăşit.

Deocamdată, mineritul terestru este singurul pe care ne putem baza, însă nu la nesfârşit. Vestea bună e că se lucrează la conceptul de colonizare a altor planete.

Din incredibilele premoniţii – fatalmente, beletristice! – rămânem cu o dilemă: dacă oamenii de ştiinţă nu pot prezice viitorul, atunci cine poate? Scriitori de science fiction, desigur. S-ar putea să o facă total greşit uneori, dar puţini profesionişti par mai bine pregătiţi pentru a extrapola imaginativ din condiţiile actuale – culturale, tehnologice, sociale şi politice – şi să ne arate lucrurile care vor urma.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Pisicile Muzeului Ermitaj

„Atenție! Pisici!" Acest avertisment bizar, plasat pe un panou de genul semnelor de circulație se află în faimosul oraș Sankt Petersburg, în incinta splendidului muzeu Ermitage, în care sunt expuse aproximativ trei milioane de opere de artă.

În imensul locaș în care arta de top constituie un adevărat blazon al înclinației omului de pretutindeni către sublim, cu adevărat la ele acasă sunt câteva zeci de pisici.

Un destin de dinastie imperială

De câteva secole, adorabilele feline slujesc cu devotament oamenii și locul select în care au fost alese să viețuiască. Tradiția pisicilor la curtea imperială rusă s-a născut în urma unui decret din 1745 al împărătesei Elisabeta Petrovna, fiica țarului Petru cel Mare.

În încercarea de a-și scăpa palatul de șobolani, ea a emis un ordin prin care cerea „să se găsească în Kazan... cele mai bune și mai mari pisici capabile să prindă șoareci și să le trimită la Curtea Majestății Sale Imperiale, împreună cu cineva care să le îngrijească și să le hrănească, cu căruța și cu mâncare suficientă". O condiție importantă era ca fericitele selectate să fie masculi și „tratate" (castrate).

Este posibil ca rasa pisicilor de Kazan să nu mai existe astăzi, dar se știe că împărăteasa Ecaterina a II-a („cea Mare") a făcut referire la aceasta, într-o scrisoare adresată în 1762 celebrului filosof francez Denis Diderot, în încercarea de a-l convinge să o viziteze și chiar să rămână în țara ei, după ce acestuia i se respinsese publicarea la Paris a operei sale de căpătâi – L'Encyclopédie.

În mesaj, proaspăt înscăunata împărăteasă menționa cu ceva umor că superbele pisici „se bucură doar de mine și de șoareci".

Armata cu blană și gheare

La început, patrupedele „înrolate" cu misiunea precisă de a declara război șoarecilor și șobolanilor au fost încartiruite în Micul Schit, clădirea ctitorită de Ecaterina a II-a pentru a găzdui primele colecții de artă ce aveau să devină imensul tezaur cultural cunoscut astăzi în întreaga lume. În principiu, nu au voie să umble prin galerii, însă uneori mai evadează prin curțile și aleile interioare, chiar în vecinătatea unor exponate, unde se opresc să-și facă siesta și toaleta, devenind astfel o veritabilă delectare ocazională pentru public.

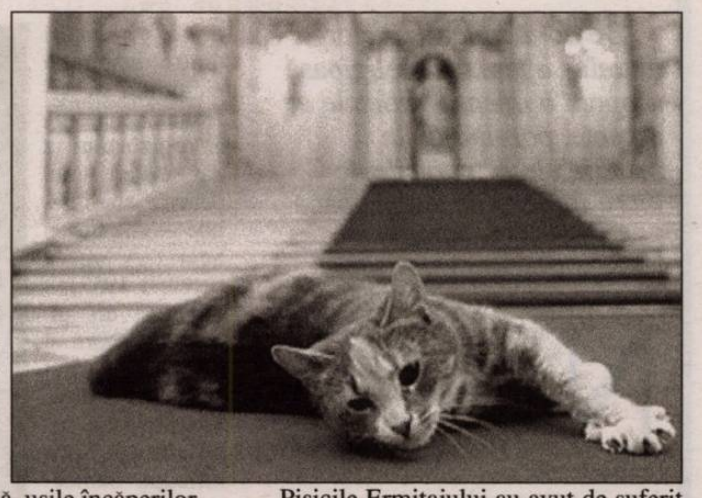

În zonele de servicii ale Palatului de Iarnă, ușile încăperilor sunt prevăzute cu deschizături mai mici, special realizate pentru a permite deplasarea felinelor. Acestea au la dispoziție trei angajați plătiți ai muzeului, o clinică veterinară, o bucătărie proprie și li se facilitează hrana prin donații, inclusiv din străinătate.

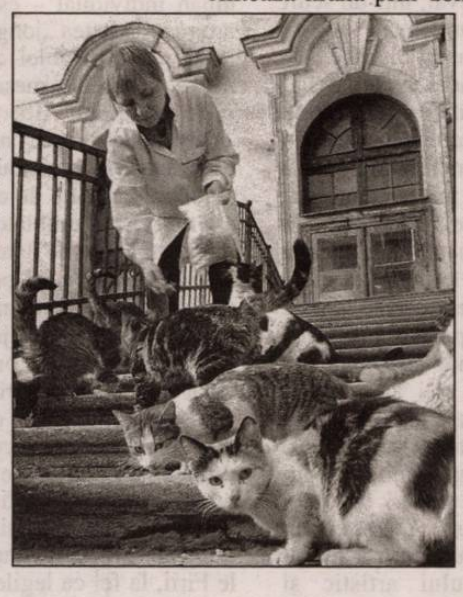

Efectivul constant este între 50 și 70 de animale, dar oscilează, fiindcă unele pleacă, altele vin, fiind acceptate în Schit după ce sunt deparazitate, sterilizate și primesc un pașaport. În muzeu ele nu pot fi confundate, purtând nume, unele și porecle, după care sunt identificate și... alintate în consecință.

Pisicile Ermitajului au avut de suferit din cauza evenimentelor istorice umane, însă au rezistat eroic, repliindu-se în subsoluri, în sistemul de încălzire ori prin canale. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, o scurtă perioadă, pisicile au lipsit din muzeu pentru că beciurile muzeului au devenit adăposturi antiaeriene, iar cele mai importante obiecte din colecție au fost mutate în depozitele din munții Ural, departe de linia frontului. Cândva o mică populație pestriță de creaturi rătăcite, înspăimântate, pe jumătate înfometate, ele reprezintă acum o parte îndrăgită și bine hrănită a familiei instituției.

Între ele – Kusya cel fără coadă, grăsuna Jacqueline, veteranul de 22 de ani Sofiko sau Assol, mâța tărcată, botezată astfel după o eroină literară sărmană, care-și aștepta la malul mării iubitul. În prezent, pisicile din Palatul de Iarnă întruchipează un adevărat „genius loci" (spiritul protector al unui loc), așa cum au fost elogiate de managerul muzeului.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 *de locuri de văzut în România*

Cetatea dacică de la Gruiu Dării

Ruinele singurei cetăți dacice cu zid de piatră de la Curbura Carpaților, Gruiu Dării, pot fi admirate în apropiere de Pietroasa Mică, în drumul spre releul de televiziune de pe Dealul Istrița. Situl este amplasat pe versantul sud-estic al Masivului Istrița, pe un promontoriu dominant, cu o bună vizibilitate asupra Câmpiei Române.

Amfiteatrul, care se deschide pe panta Istriței și acoperă o parte din câmpia învecinată, cuprinde un număr semnificativ de situri arheologice, din mai multe perioade istorice.

În apropierea sitului de la Gruiu Dării a fost descoperit celebrul tezaur Cloșca cu Puii de aur, iar la circa patru kilometri spre sud se află castrul și termele romane de la Pietroasele. Cele mai vechi urme de locuire descoperite la Gruiu Dării aparțin culturii Starcevo-Criș și au aproximativ 7600 de ani. Pentru epoca dacică târzie, la Gruiu Dării s-au descoperit numai complexe de tip moviliță. S-au identificat mai multe vetre și materiale pentru întreținerea focului, care au fost încadrate într-un context spiritual.

Pe laturile de vest și nord, cetatea era fortificată cu un zid de piatră gros de doi metri. După ce au locuit-o o vreme, dacii au transformat-o într-un centru de cult. Cetatea ritualică a fost descoperită în cursul unei campanii arheologice din 2007.

Au fost scoase atunci la lumină ziduri de apărare și mai multe vetre din piatră și lut, unde locuitorii aduceau ofrande zeilor. S-au mai găsit bijuterii, arme, vase de lut și chiar peretele unei locuințe.

Din punctul Gruiu Dării dacii comunicau perfect cu cetățile din Dobrogea, dar și cu cele din Munții Buzăului. Viața aici a încetat brusc, odată cu sosirea romanilor. Distrugerea cetății și a locului sacru coincide cu ridicarea castrului roman de la podul din Pietroasele, prin anii 101-102, cu ocazia primului război dacic.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualității

Catedrala din Miercurea Ciuc

Catedrala ortodoxă din Miercurea Ciuc a fost ridicată după Marea Unire de la 1918 iar începutul ei îl constituie memoriul preotului Gheorghe Cerbu din martie 1920. În urma acestui memoriu s-a constituit parohia respectivă iar părintele Cerbu a lansat o acțiune de colectare de fonduri. Acestea au venit din partea Statului Român, a mai multor instituții și a unei mulțimi de credincioși.

Piatra de temelie a noului așezământ a fost pusă la 29 septembrie 1929 iar lucrările s-au desfășurat între 1929-1936. Târnosirea bisericii a fost făcută în ziua de 8 noiembrie 1936, așa cum menționează și pisania de la intrare. Evenimentul s-a petrecut sub purtarea de grijă a marelui mitropolit al Ardealului, Nicolae Bălan, iar biserica a primit hramul Sfântul Nicolae. Edificiul este înălțat în stil bizantin, în plan trilobat. Are trei turle și cupole iar fațada prezintă un singur brâu împletit. Pictura murală a fost executată de Gheorghe Belizarie din Pitești, fratele cunoscutului pictor Dimitrie Belizarie. Tot el a executat și pictura iconostasului.

În 1940, după cedarea unei părți din Ardeal până în 1944, viața liturgică a fost întreruptă și locașul a avut mult de suferit. Preoții și credincioșii ortodocși din această parte de țară au fost prigoniți iar biserica a fost profanată și transformată în magazie. În 1946 credincioșii Constantin și Ștefania Gheorghiu au oferit

bisericii o Sfântă Evanghelie păstrată și în zilele noastre. După 1990 biserica a fost refăcută și înzestrată cu toate obiectele de cult necesare.

După înființarea Episcopiei Ortodoxe a Covasnei și Harghitei, în 1994, Biserica Sfântul Nicolae devine Catedrală Episcopală, cu acest prilej la data de 25 septembrie 1994 săvârșindu-se aici slujba de instalare a primului ierarh al Episcopiei, PS Ioan Selejan.

În timp, biserica a avut nevoie de numeroase lucrări de restauare și consolidare. Cele mai importante au fost cele de după 1994. Acestea s-au concretizat în acoperirea cu tablă a construcției și introducerea gazului metan, instalații de sonorizare. S-a realizat o strană arhierească iar la demisol a fost amenajată o capelă mortuară.

Bisericii i s-a adăugat și cel de al doilea hram, Acoperământul Maicii Domnului iar pentru rezistența sa în ciuda vicisitudinilor istorice a fost supranumită „Sionul Arcului Intracarpatic". În cadrul reședinței Episcopiei Ortodoxe funcționează și mănăstirea cu obște de călugărițe „Sfântul Nicolae". Maicile participă la toate slujbele organizate în sfântul locaș, cântă în strană și îngrijesc biserica.

IRINA STOICA

Partida de șah

De două milenii, pictura murală cu tematică religioasă acoperă o imensă varietate de aspecte, pornind de la materialele și tehnicile de lucru folosite de autori, până la subtilități nebănuite ale mesajului imaginii în sine.

Numeroase teme de bază se reiau de-a lungul secolelor, însă uneori, publicul are surpriza să descopere aspecte cu totul originale, uimitoare, din mai multe puncte de vedere, în ceea ce privește lucrarea prezentată mai jos și denumită convențional „Bărbat jucând șah cu Moartea", care datează din jurul anilor 1480-1490.

Cunoscut inițial ca Albertus Ymmenhausen, după numele orașului german Immenhausen, din Hessen, de unde era originar, este considerat cel mai important pictor mural din Evul Mediu târziu suedez, zeci dintre lucrările sale supraviețuind până astăzi în biserici din sudul și centrul Suediei.

Dacă însă recunoașterea valorii sale artistice este una absolut justificată pentru istoricii și criticii domeniului, aducerea sa deplină în atenția publicului larg se datorează și unui alt mare iubitor și creator de artă – de data aceasta însă în zona cinematografiei – regizorul suedez, Ingmar Bergman.

La mijlocul secolului trecut, acesta a avut prilejul de a vizita biserica din Täby (Täby kyrka), aparținătoare de Eparhia Stockholm. Impactul peste veacuri dintre inspirația pictorului și viziunea modernă a regizorului a dat naștere unei pelicule memorabile – The Seven Seal („A șaptea pecete", 1957) – în care un alt monstru sacru al filmului, actorul Max Von Sidow, interpretează rolul principal. Semnificația subiectului l-a impresionat pe Bergman atât de mult, încât l-a introdus în creația sa, ca personaj episodic pe Albertus, alături de un cavaler medieval, într-un scurt schimb de replici surprins în timp ce zugrăvește peretele unei biserici.

„Bărbat jucând șah cu Moartea"

Contextul perioadei în care a trăit și a creat Albertus definește în mod firesc specificul picturilor sale. În epoca respectivă, tematica religioasă (biblică, în cazul de față) era amestecată la propriu cu elemente laice, din viața cotidiană a oamenilor. Explicația de bază pornește de la faptul că mare parte din populație era neștiutoare de carte, iar imaginile pictate în biserici aduceau un important adaos de cunoaștere pentru ei, mai ales despre evenimentele relatate în cărțile sfinte.

Nu neapărat relatarea imagistică a unei istorii primează acum, ci aducerea acestei istorii alături de omul simplu, doritor de a ști. Acesta era un veritabil pilon de susținere a mesajului artistic și dogmatic, reclădit în mod explicit în filmul lui Bergman.

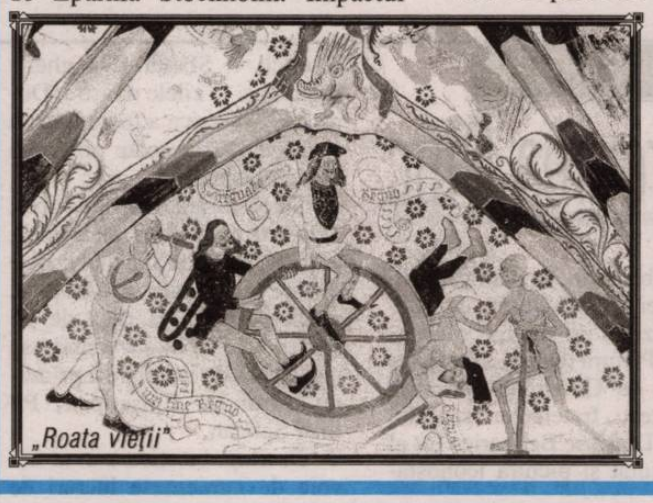
„Roata vieții"

Când Moartea îl întreabă pe cavaler cum se face că știe să joace șah, acesta îi răspunde: „Am văzut asta pe peretele unei biserici!". Cavalerul poate fi și este orice individ uman, la fel cum pictorul poate fi și este oricare om înzestrat cu o capacitate aparte de a vedea dincolo de veșminte și de materialitatea lucrurilor. Mesajul sugerat de scurta replică din film constituie miezul germinativ al temei artistice care – foarte posibil – în pictură nu se mai întâlnește altundeva. Pentru omul mirean, surprinzător nu devine faptul că un cavaler al vremurilor respective cunoaște jocul de șah, un test al puterii minții și nu unul al abilității de a mânui sabia, ci faptul că Moartea – personaj fictiv, eminamente simbolic ca apariție, dar tragic ca prezență inefabilă în derularea destinului uman individual – este cea care își arogă prioritatea „jonglării" cu piesele și regulile tablei cu careuri albnegre. Iar același mesaj este transmis și de pictura lui Albertus.

Personajul său numit Moartea este zugrăvit în modul convențional perceput ca atare de enoriașii bisericii: un schelet umblător. Atrage atenția un amănunt de natură umană: „fața" scheletică poartă pe ea un zâmbet cinic, sarcastic, precum și privirea malefică, satisfăcută, a jucătorului care se consideră categoric învingător, chiar înaintea începerii confruntării.

Privitorul este determinat să presupună același lucru, mai ales că următoarea mutare pe tabla de șah îi aparține Morții. Va fi încheierea jocului? Va mai avea și omul șansa la mutarea lui? Să recunoaștem că legile Firii, la fel ca legile divine, ne îndeamnă să vedem pasul următor ca pe o dovadă certă a înfrângerii omului.

Realizată într-un stil consacrat în Suedia secolului al XV-lea, apropiat astăzi, într-un anume fel, de arta naivă, pictura lui Albrekt Mălare nu poate fi privită doar ca simplă imagine zugrăvită pe bolta unei biserici. Ea reprezintă o chintesență a mentalității unei epoci, mentalitate integrată în acel adevăr la care aspirăm dintotdeauna cu speranța că, între timp, poate ceva s-a schimbat în favoarea setei noastre nepotolite de nemurire.

Misterul căpitanului Gray

O bună vreme, povestea despre căpitanul Sluman Lothrop Gray a fost cam aceasta: un căpitan experimentat în vânătoarea de balene, Gray, cu soția lui, Sarah și copiii lor, au urcat la bordul navei „James Maury", în iunie 1864, în apropiere de New Bedford, Massachusetts și s-a îndreptat către zonele de vânătoare din Pacificul de Sud.

Odată ajuns în mijlocul ostilităților Războiului Civil, nava a fost curând atacată de un raider confederat, „Shenandoah". În timpul luptei, viteazul căpitan Gray a fost rănit grav și a murit. Ca să nu lase trupul soțului să fie aruncat în mare, așa cum era obiceiul, văduva Sarah Gray a făcut apel la căpitanul atacatorilor, implorând ca acesta să fie ținut la bord pentru o înmormântare normală, acasă, în Connecticut.

Echipajul confederat a acceptat și, neavând opțiuni mai bune, s-a decis să-l păstreze pe defunctul căpitan... într-un butoi de rom. Ulterior, după întoarcerea acasă, căpitanul Gray a fost înmormântat în Liban cu butoi cu tot.

Povestea este impresionantă, dar realitatea arată că, de fapt, căpitanul Gray a murit după ce s-a îmbolnăvit grav în timp ce se afla pe mare și nu în urma vreunui conflict armat, moment datat la 24 martie 1865 în jurnalul de bord al vasului. A urmat o perioadă de pescuit de balene, dar și spaima după capturarea vasului „James Maury" și a altor baleniere, neînarmate, de către o navă confederată. Femeile și copiii totuși nu au avut de suferit și abia în iunie 1866 văduva Sarah a ajuns în Liban – locul ei de origine și al răposatului soț – însoțită de copii, precum și de butoiul transformat în sicriu.

Acolo, Sluman Gray a fost îngropat în pământul cimitirului Liberty Hill. Monumentul funerar e marcat cu o ancoră și două inscripții: „Soțul meu" și „Căpitanul SL Gray a murit la bordul navei James Maury, lângă insula Guam, la 24 martie 1865". Sarah a murit 20 de ani mai târziu și a fost înmormântată lângă soțul ei.

Rămâne totuși o ultimă întrebare: căpitanul a fost îngropat cu butoi cu tot? Istoricii înclină să creadă că da, întrucât nu există dovezi de plăți din partea văduvei pentru achiziționarea unui sicriu sau taxa către un tâmplar pentru realizarea unuia. Dar nimeni nu a sugerat vreodată o săpătură arheologică pentru a afla cu siguranță cum stau lucrurile.

Deși partea din spate a pietrei tombale deteriorate este greu de citit, nu există nicio indicație că nimic altceva decât rămășițele sale, îmbibate de rom, se află la șase picioare sub ea.

Contrafacerea – un pericol cu multe victime

Dacă istoria și artele, științele și etnografia cunosc nenumărate moduri de tezaurizare și de expunere pentru publicul larg a valorilor umanității, pe lângă muzeele de acest fel funcționează și altele care abordează domenii neașteptate.

Unul dintre ele – Muzeul Contrafacerilor – funcționează de peste 60 de ani în Paris, dar este prea puțin cunoscut și permite vizitatorilor să descopere o gamă largă de mărfuri false în comparație cu cele reale. A fost creat în 1951 de către Uniunea Producătorilor din Franța cu scopul de prezenta o istorie a contrafacerii și efectele sale asupra industriei și economiei mondiale.

Conform statisticilor oficiale (care niciodată nu vor putea cuprinde amploarea reală a fenomenului), contrafacerea este în zilele noastre o economie paralelă, reprezentând între 5 și 9% din comerțul mondial. Foarte bine cunoscut publicului larg din industria de lux și modă, fenomenul s-a răspândit rapid la produsele de larg consum și se adaptează permanent la realitățile deloc blânde ale pieței și legislației.

El a devenit o industrie globală, ce cuprinde toate produsele, toți consumatorii și toate piețele. Cele două motive principale ale acestei explozii sunt capacitatea infractorilor de a produce falsuri la scară industrială și multiplicarea canalelor de distribuție. Ponderea produselor contrafăcute, comandate on-line și livrate în colete mici, de obicei prin curierat rapid, reprezintă 67% din capturile europene (ale Vămii, Poliției, Jandarmeriei).

Parfumul a fost considerat un produs de lux încă din Antichitate, datorită complexității și costului fabricării sale. Pliniu cel Bătrân menționa deja existența unguentelor contrafăcute în Roma Antică!

Un succes uriaș în parfumerie, „J'adore" de la Dior e printre cele mai bine vândute parfumuri în Franța și în lume, de la lansarea sa în 1999, recunoscut de departe datorită sticlei sale turnate în formă de amforă. Foarte multe exemplare, mai mult sau mai puțin asemănătoare, circulă pe piețele falsurilor. Produsul în sine poate avea compoziții respingătoare: bacterii, urină animală sau chiar antigel au fost astfel detectate în contrafacerile vândute în Franța!

Ca denumire, în colecțiile muzeului stau alături Jordore, Japador sau J'edoor. Ceea ce ne amintește de aparatele vândute într-o „frăție vitregă" a celebrului Panasonic, sub nume ca Panascanic, Panasoanic ori de cravatele Gorgio Armani. O literă în plus ori în minus, din care se pot obține milioane de dolari!

Genții de lux false sunt printre principalele reprezentări asociate contrafacerii în inconștientul colectiv. Toate modelele de designer sunt copiate, celebrul „2.55" al lui Chanel (numit astfel deoarece a fost lansat în februarie 1955) fiind unul dintre cele mai vizate.

Dacă însăși Gabrielle (Coco) Chanel afirma că nu există succes fără copiere și fără imitație, nu este sigur că ar ține același discurs astăzi, în fața unui produs contrafăcut devenit industrial și uneori vândut chiar cu prețul celui autentic!

Promovate masiv pe platforme de comerț electronic, articolele din piele falsă sunt într-adevăr tot mai frecvent oferite și cumpărate, după ce sunt prezentate ca autentice.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ ...în fiecare minut Pământul

este lovit de aproximativ 6.000 de fulgere?

◆ ...viteza cu care aerul este eliminat în timpul unui strănut este cel puţin 160 de kilometri pe oră?

◆ ...cel mai mare şarpe veninos din lume este Cobra

Regală? Poate atinge lungimea de 5,5 metri.

◆ ...limba unui crocodil este imobilă? Este ataşată de cerul gurii acestuia.

◆ ...în Grecia Antică se credea că roşcaţii se transformă după moarte în vampiri sau alte duhuri rele?

◆ ...albinele nu dorm niciodată?

Chiar dacă „se odihnesc" în stup.

◆ ...în Evul Mediu, în Germania durerea de dinţi se trata într-un mod cât se poate de original? Erai sfătuit să săruţi un măgar.

◆ ...măcăitul unei raţe este singurul sunet care nu are ecou?

◆ ...primul spectacol cinematografic din România a avut loc la Bucureşti, la 27 mai 1896?

Ştiaţi că...

Palatul Buckingham

Situat în Westminster, nu departe de clădirea Parlamentului şi vestita catedrală, într-o zonă de parcuri şi grădini, Palatul Buckingham este principala reşedinţă din Londra a monarhilor britanici.

Clădirea impunătoare găzduieşte o serie de manifestări şi constituie o deosebită atracţie pentru vizitatori. Cu câteva secole în urmă era cunoscut drept Casa Buckingham. Aceasta era o vilă impunătoare construită în 1703 pentru ducele de Buckingham pe locul în care, în 1633 George Gor, conte de Nor îşi ridicase o mai veche reşedinţă. Construcţia Casei Buckingham i-a fost încredinţată arhitectului William Winde care a ridicat aici un bloc central mare, cu trei etaje şi două aripi laterale.

În 1761 vila a fost achiziţionată de regele George al III-lea ca o reşedinţă pentru regina Charlotte şi a devenit cunoscută drept „Casa Reginei". În secolul al XIX-lea a fost permanent mărită, principalii artizani ai lucrărilor fiind arhitecţii John Nash şi Edward Blore care au proiectat şi au realizat cele trei colţuri din jurul curţii centrale.

Scara de Onoare

Primul monarh care a avut reşedinţa permanentă aici din 1837, de la urcarea pe tron, a fost Regina Victoria. Din acel moment Palatul Buckingham a devenit oficial Palat Regal. La sfârşitul secolului al XIX-lea şi începutul celui de al XX-lea au fost făcute unele modificări structurale, inclusiv faţada estică pe care se află balconul din care Familia Regală salută mulţimea la marile evenimente. Din 1993 Palatul a fost deschis marelui public, care poate vizita camerele oficiale, Galeria de tablouri, sălile de recepţie, mai ales în lunile august şi septembrie când familia regală este plecată la altă reşedinţă.

Palatul este impresionant ca dimensiuni. Are 775 de camere, incluzând 19 camere de stat, 52 de dormitoare regale şi pentru oaspeţi, 188 de dormitoare pentru angajaţi, 78 de băi. Dintre cele 19 piese deschise publicului pot fi amintite Scara de Onoare (Marea Scară) din marmură decorată cu portrete ale unor membri ai familiei regale, Sala Oficială de mese cu colecţia de porţelanuri de Sevres, „Salonul Verde" în care aşteaptă oaspeţii înainte de primirea lor la regină, Sala Tronului utilizată pentru ceremonii, fotografii oficiale şi oferind accesul spre vestitul balcon şi mai ales Galeria de pictură, o cameră lungă de 50 de metri, proiectată de arhitectul John Nash pentru regele George al IV-lea şi expunând lucrări de Rembrandt, Rubens, Canaletto, Van Dyck şi alţii. De asemenea, pot fi admirate în apropiere grajdurile regale unde printre cai şi harnaşamente pot fi văzute şi luxoasele caleşti folosite în ocazii speciale.

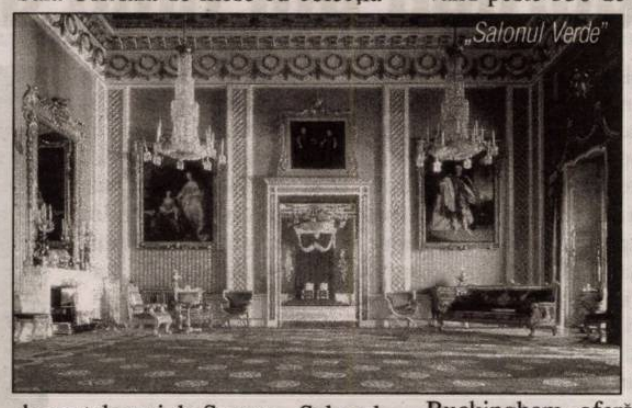

„Salonul Verde"

Pe lângă acestea trebuie vizitate Grădinile private ale reginei, ocupând 100 de hectare şi cultivând peste 350 de specii de flori. În curtea interioară din spatele palatului se află o cafenea mică şi deosebit de cochetă şi apreciată de vizitatori. În fiecare an, pentru deschiderea sezonului de vară pentru public, Palatul Buckingham oferă câte o nouă expoziţie temporară.

Unul dintre cele mai aşteptate momente pentru vizitatori rămâne însă Schimbarea Gărzii. Aceasta are loc zilnic în jurul orei 11,15 când se efectuează schimbarea cheilor dintre vechea şi noua gardă în sunet de fanfară. Când Palatul este deschis, la acest eveniment mulţimea umple piaţa din faţă.

Monumentul Eroilor Francezi

Simbol al prieteniei, Monumentul Eroilor Francezi subliniază recunoştinţa poporului român pentru o ţară cu care de-a lungul timpului a avut o relaţie specială.

Este dedicat corpului de soldaţi şi ofiţeri, condus de generalul Henri Mathias Berthelot, care a luptat pierzând multe vieţi pe pământ românesc în timpul Primului Război Mondial (1916-1918).

Aflat în Grădina Cişmigiu din Capitală este opera sculptorului Ion Jalea şi a fost dezvelit în anul 1920.

Statuia realizată din marmură de Carrara este aşezată pe un soclu de piatră în formă de trunchi de piramidă şi reprezintă un ostaş francez rănit şi o soră de caritate care îl susţine.

Simboluri ale umanităţii

Cocoşul

Simbol al curajului şi vigilenţei, cocoşul reprezintă de asemenea aroganţa. În Grecia Antică se spunea că dimineaţa salută Soarele şi era sacru pentru mulţi zei, un atribut specific lui Apollo.

Cântecul său simboliza biruinţa asupra întunericului şi a binelui împotriva răului. Simbol al jocului şi al fertilităţii în culturile celtice era privit ca o pasăre din altă lume.

Considerat ca o pasăre de sacrificiu era folosit ca ofrandă, mai ales în perioada recoltelor. Agresivitatea sa l-a transformat în Orientul îndepărtat într-un simbol al luptei.

Cocoşul şi Soarele au fost totdeauna asociaţi cu gândirea oamenilor. Cocoşul prezidează înfrângerea tenebrelor sau a erorii şi victoria luminii, valoarea sa simbolistică fiind fără echivoc.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

Geniu la 11 ani

Copiii-minune sunt cei care, în pofida vârstei foarte fragede, dezvoltă abilităţi intelectuale peste medie şi manifestă talente excepţionale ce pot varia de la cântat la desen, de la calcul matematic la fizică şi chimie, calităţi absolut uluitoare.

Un mic geniu cu foarte mari aspiraţii are drept scop să găsească – nici mai mult, nici mai puţin, decât nemurirea!

Laurent Simons are doar 12 ani, dar este deja licenţiat în fizică. Abilităţile sale excepţionale i-au permis să absolve colegiul la vârsta de numai 8 ani, apoi să se înscrie la universitate în anul următor. În doar un an, a absolvit cu distincţie Universitatea din Anvers la una dintre disciplinele considerate cel mai greu de studiat.

Acest lucru nu este surprinzător, deoarece Laurent are un coeficient de inteligenţă (IQ) de 145, scorul considerat a fi cel mai mare.

Copilul se înscrisese iniţial la Facultatea de Inginerie, dar nu a reuşit să finalizeze cursurile din cauza neînţelegerilor cu universitatea: copilul-minune şi-a dorit să-şi poată scurta stagiul având în vedere realizările sale uimitoare, dar cererea sa a fost respinsă.

Prin urmare, a preferat să renunţe la această carieră universitară, o alegere care l-a costat intrarea în Cartea Recordurilor Guinness drept cea mai tânără persoană care a obţinut o astfel de diplomă. El şi-ar fi dorit să fie primul din lume care să obţină o diplomă universitară înainte de vârsta de zece ani, dar aspiraţia lui era mai degrabă o ambiţie, căci adevăratul său obiectiv este să realizeze o descoperire considerată de domeniul fanteziei pure: aceea de a face corpul uman potenţial etern, prelungind durata de viaţă.

„Aş vrea să inventez organe artificiale care să le înlocuiască pe cele reale. Vreau să pot înlocui cât mai multe părţi ale corpului cu părţi mecanice. Am în minte calea pentru a ajunge acolo, iar fizica cuantică este prima piesă a puzzle-ului. Atunci, chiar şi bunicii mei ar putea trăi mai mult. Scopul meu este să pot trăi pentru totdeauna", a spus geniul. Băiatul este foarte apropiat de bunici, petrecându-şi primii ani alături de ei în oraşul Ostend, Belgia.

Michael Kearney este cea mai tânără persoană care a obţinut vreodată o diplomă universitară – în 1994 a fost licenţiat în antropologie la Universitatea din South Alabama, când avea doar 10 ani.

Garderoba din luna de miere a bunicii

Madeline Bill, o femeie de 27 de ani din South Philadelphia, a devenit cunoscută după ce a probat hainele bunicii sale pentru luna de miere, care erau uitate într-o valiză din anul 1952. Formidabila experienţă a însemnat „mult mai mult decât o simplă probă de îmbrăcăminte".

Ea a mărturisit că, încă de când a crescut depăşind vârsta copilăriei, a ştiut despre existenţa garderobei „capsulă a timpului" a bunicii ei, Marie

D'Alesandro Donato, în vârstă de 91 de ani, „un fel de lucru care nu se vede", cum a definit-o ea.

Când mama tinerei i-a transmis moştenirea familiei, Madeline s-a gândit că dacă va arăta hainele pe TikTok, va fi senzaţională, însă a presupus că ar fi un lucru pe care „l-ar vedea doar câţiva prieteni". Odată ce postarea – care are acum 6,6 milioane de vizualizări – a început să aibă un succes atât de mare, sora ei i-a sugerat să înceapă să probeze vechile haine. Videoclipurile care au urmat au devenit virale, iar internauţii au început să o numească pe bunica ei „icoană de stil".

Mai mult, când Madeline a mers pentru prima dată să probeze hainele bunicii ei – bluze, rochii şi câteva accesorii fabuloase – a fost surprinsă constatând că i „se potrivesc perfect". O ţinută care a făcut-o deosebit de emoţionată a fost o rochie neagră, cu halter cu un cardigan asortat, alături de care a crescut... văzând-o într-o fotografie pe care bunicii ei o păstrau în camera de zi. „De când eram mică, a fost o persoană pe care am idolatrizat-o, spune despre bunica ei. Acum are 91 de ani şi sunt fericită că am putut să împărtăşesc povestea ei cu toată lumea", a declarat Madeline.

Când a venit momentul să-şi invite bunica la marea surpriză, lucrurile au devenit cu totul răscolitoare. „Era atât de surprinsă şi avea ochii înlăcrimaţi, a spus Madeline despre bunica sa. Sunt fetiţa ei şi acum sunt un pic mai mare faţă de vârsta pe care o avea ea când le purta. Acele ţinute simbolizau ceva mult mai important decât hainele."

„După şaptezeci de ani, încă îmi amintesc luna de miere ploioasă din New York, alături de soţul meu. Nu ne-a păsat că ploua, eram încântaţi să fim împreună şi de viitorul nostru, a mărturisit bătrâna. Acea perioadă din viaţa mea a fost cu totul specială şi este remarcabil că nepoata mea a scos-o iarăşi la lumină, 70 de ani mai târziu."

Soţii Donato s-au căsătorit în 1952, iar în luna mai a acelui an au vizitat diverse locuri din Manhattan, inclusiv oraşul New York, unde au cinat la „The New Yorker Hotel".

O dovadă evidentă că fericirea adevărată e alcătuită din lucruri mărunte, puse împreună şi adunate în timp alături de oameni dragi.

„Regulament" pentru funeralii

Nu puţini sunt vârstnicii care, gândindu-se că trecerea în altă lume nu e prea departe, îşi fac efectiv planuri pentru ultimele ceasuri petrecute pe pământ. Este o atitudine naturală faţă de un fenomen natural, păstrată pe alocuri şi prin tradiţie, însă uneori însuşi viitorul protagonist al evenimentului imprimă chiar o notă de umor desfăşurării ritualului.

Cazul care ne-a atras atenţia în acest sens este cel al unei nonagenare din Statele Unite, care nu s-a sfiit să-şi posteze un filmuleţ cu ultimele sale dorinţe. De fapt, dorinţe ce par mai degrabă un fel de „ordin de zi... pe familie", formulat într-un stil glumeţ! Lillian Droniak are 92 de ani şi încă nu se gândeşte să părăsească această lume, dar, pentru orice eventualitate, şi-a luat câteva măsuri de siguranţă, cerându-le apropiaţilor, cu toată autoritatea şi prestanţa vârstei sale, să respecte câteva reguli la înmormântarea sa.

În luna martie, ea a postat un videoclip în acest sens. Între „poruncile" sale apar şi câteva care fie au generat nedumerire, fie au adus zâmbete pe feţele celor peste 31 de milioane de vizitatori virtuali.

„Poţi să plângi, dar nu prea mult", şi-a început Lillian discursul *ante factum*. Apoi: „Bertha nu este invitată. Nu o lăsa să intre!" Dar cine este Bertha? Nonagenara a explicat că e vorba despre o poveste mai veche în urma căreia a eliminat-o din viaţa ei pe femeia care i-a făcut multe probleme, inclusiv încercând să-i „fure" soţul. Trecând rapid peste amintirea neplăcută, bătrânica oferă o sugestie pe care unii s-au grăbit să o considere un imperativ de necontestat: „Mai bine te îmbeţi, după aceea. Şi ţine un mic toast în memoria mea!"

După postarea videoclipului care a agitat cumva apele în preajma bunicuţei Lillian, mulţi au fost doritori să afle ce anume a determinat-o să se refere, într-o asemenea postare neobişnuită, la propria sa moarte.

„Glumesc despre moarte, pentru că ni se va întâmpla tuturor, oricât de înfricoşător este, dar nu ar trebui să fie un tabu, a spus ea pentru Insider. Cu siguranţă veţi avea o viaţă mai bună dacă nu vă este teamă." O lecţie simplă de viaţă, în care s-ar putea spune că optimismul joacă rolul principal.

Divorţ din prea multă dragoste

Căsătoria este un „pact" între două fiinţe umane care decid să-şi petreacă restul vieţii împreună, dar uneori lucrurile nu decurg conform planului. Pentru că, să recunoaştem: cuplurile perfecte ori există doar în filme şi în reclame publicitare, ori sunt rarisime.

În caz de tensiuni intraconjugale, unele cupluri mai norocoase reuşesc să treacă peste adversitate, acceptând noi compromisuri, zi după zi. Dacă pentru unii parteneri nu există un final fericit, ei devin incompatibili şi decid să ia drumuri diferite, înfruntând calea dureroasă a separării, dar nu întotdeauna motivele divorţului sunt cele „obişnuite": infidelitate, violenţă, lipsă de afecţiune, orgolii individuale de nedepăşit.

Protagonista întâmplării se confruntă cu drama despărţirii, după ce a suferit o situaţie pe care o consideră inacceptabilă: soţul ei... a iubit-o prea mult! Pare absurd, fiindcă un bărbat care găteşte, face curăţenie şi îşi iubeşte necondiţionat soţia pare să fie visul tuturor femeilor. Nu însă şi al celei în cauză.

Povestea s-a petrecut în Emiratele Arabe Unite, unde o tânără, obosită de atenţia excesivă ce i-o acorda soţul ei, a cerut divorţul. Prea multă dragoste, a declarat ea instanţei, „nu a ţipat niciodată la mine, m-a ajutat mereu la treburile casnice, însă iubirea lui mă sufocă".

Aceasta ar fi imaginea unei vieţi în doi infernale, potrivit femeii. „Vreau să mă cert, dar cu soţul meu pare imposibil! Mereu mi-a iertat totul şi m-a umplut de cadouri, le-a spus ea judecătorilor stupefiaţi. Am nevoie de un partener adevărat, nu de o fiinţă docilă, insuportabil de ascultătoare!"

La rândul lui, bărbatul s-a justificat spunând că nu a greşit cu nimic, ci doar a încercat să fie un soţ perfect, amabil şi grijuliu. Totuşi, dorinţa lui excesivă de a-şi mulţumi soţia fără a-şi afirma cu adevărat personalitatea a făcut căsnicia să se prăbuşească.

Disperat, el a cerut instanţei să suspende cauza pentru ca soţia sa să-şi poată reconsidera alegerea: „Toţi învaţă din greşelile lor", a spus soţul, încercând să o înduplece pe femeie. Pentru moment, a rămas în aşteptare...

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Filme în care (aproape) toată lumea moare

Deşi cei mai mulţi dintre noi iubim filmele cu „happy end", există multe pelicule în care la final aproape niciunul dintre protagonişti nu mai este în viaţă.

Sunt chiar superproducţii cu buget uriaş, ca *300* sau filme „de cult", ca *Easy Rider*, care pur şi simplu elimină majoritatea, dacă nu chiar toată distribuţia principală, spre uimirea şi în dese rânduri dezamăgirea cinefililor...

300

Adaptat după seria de benzi desenate cu acelaşi nume a lui Frank Miller, filmul 300 spune povestea soldaţilor spartani care se angajează într-o încleştare

împotriva uriaşei armate persane invadatoare la Termopile. Este un film considerat a fi extrem de violent, filmat în albnegru şi nuanţe de sepia tocmai pentru a nu şoca prin prezentarea râurilor de sânge care se scurg peste tot.

Cine moare: Aproape toţi cei 300 de spartani, inclusiv Leonidas al lui Gerard Butler, precum şi un număr incalculabil de soldaţi persani.

Cine supravieţuieşte: Dilios, un soldat rănit care este trimis înapoi în Sparta de Leonidas, supravieţuieşte pentru a spune marea poveste a celor 300 de soldaţi care s-au opus perşilor, pierind cu toţii.

Profesioniştii crimei

Nu l-am fi avut pe Quentin Tarantino de astăzi fără *Profesioniştii crimei*

(Reservoir Dogs). Poate că filmul de debut al lui Tarantino nu a avut un succes la fel de mare ca *Pulp Fiction* sau *Kill Bill*, dar toate aspectele caracteristice stilului său regizoral erau deja prezente.

Thrillerul poliţist despre un jaf de bijuterii care merge prost prezintă scene lungi de dialog, referiri la cultura pop şi multă violenţă exagerată.

Cine moare: Fiecare membru al grupării „Câinilor" este ucis până la sfârşitul filmului. Ei bine... aproape fiecare membru.

Cine supravieţuieşte: Domnul Pink (interpretat de Steve Buscemi) este singurul membru al echipei de jefuitori care scapă cu viaţă – deşi este arestat de poliţie.

Cârtiţa

Martin Scorsese. Jack Nicholson. Leonardo DiCaprio. Matt Damon. În ciuda mai multor înjurături şi violenţe decât se poate închipui, cu nume ca acestea pe afiş era practic imposibil ca acest film din 2006 să nu fie un succes major.

Un remake al filmului *Afaceri infernale*, din 2002, *Cârtiţa* spune povestea a doi informatori – unul infiltrat în mafia irlandeză din Boston, celălalt în poliţia din Boston – care încearcă să se descopere reciproc.

Cine moare: Cam toate personajele principale, inclusiv Frank Costello (Jack Nicholson), Billy Costigan (Leonardo DiCaprio), Colin Sullivan (Matt Damon) şi căpitanul Queenan (Martin Shee). Chiar şi soldatul Brown (Anthony Anderson) primeşte un glonţ fatal.

Cine supravieţuieşte: În ultima scenă a filmului, Sean Dignam (Mark Wahlberg) îl ucide pe personajul lui Matt Damon în propria casă, ceea ce pune capăt vărsării de sânge şi îl lasă pe Dignam ca unic supravieţuitor al întregii echipe.

Scarface

Scris de Oliver Stone şi regizat de Brian De Palma, *Scarface* este un remake din 1983 al filmului clasic omonim din 1932, al lui Howard Hawks. Cu un afiş care a împodobit dormitoarele din întreaga lume timp de decenii şi un scenariu citat la nesfârşit încă de la lansare, *Scarface* spune povestea lui Tony Montana (interpretat de Al Pacino), un refugiat cubanez care se foloseşte de traficul de narcotice pentru a ajunge extrem de bogat, înainte de

a fi ucis în culmea succesului. Scarface este îndrăzneţ, extravagant, iar fanii nu se mai satură de excesul său de zel.

Cine moare: Pe lângă numeroasele personaje care îşi pierd viaţa de-a lungul filmului, Tony, sora sa Gina şi numeroşi acoliţi îşi întâlnesc Creatorul în timpul punctului culminant iconic al filmului.

Cine supravieţuieşte: Stăpânul imperiului drogurilor Alejandro Sosa, fosta soţie a lui Tony, Elvira, mama lui Tony, Georgina, şi asasinul lui Sosa, „Craniul", se numără printre puţinele personaje care rămân în viaţă la finalul filmului.

Hamlet

Au existat numeroase adaptări ale lui *Hamlet* de-a lungul anilor, dar cu siguranţă nu a existat alta ca versiunea din 1996 a lui Kenneth Branagh.

Este o adaptare integrală care durează peste patru ore, a fost filmată pe peliculă de 70 mm şi are o distribuţie plină până la refuz de actori celebri: Kenneth Branagh, Billy Crystal, Gérard Depardieu, Kate Winslet, Julie Christie etc.

Cine moare: Cam toată distribuţia principală moare, deoarece piesa este una dintre cele mai neiertătoare tragedii ale lui Shakespeare. Toată lumea, de la Polonius la Ofelia şi de la Claudius la Hamlet însuşi, are parte de sfârşituri care de care mai terifiante.

Cine supravieţuieşte: Horatio este, în esenţă, singurul personaj principal care rezistă pe toată durata spectacolului, deşi o mulţime de personaje secundare supravieţuiesc, de asemenea.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

In memoriam

Camelia Zorlescu

Ne-a părăsit recent una dintre marile doamne ale scenei româneşti: Camelia Zorlescu, o actriţă cu har, făcând parte din galeria monştrilor sacri ai teatrului autohton. Camelia Zorlescu s-a născut la Galaţi, în 1938 şi a absolvit Institutul de Artă Teatrală şi Cinematografică din Bucureşti, la clasa profesorilor Dina Cocea, Ion Cojar şi Ion Olteanu.

A fost repartizată la Teatrul de Stat din Târgu Mureş, unde tocmai se înfiinţase secţia în limba română. Acolo a luat şi primul premiu important, pentru rolul din „Doi pe un balansoar", spectacol în care îl avea partener pe Constantin Diplan. Din 1965, a fost actriţă a Teatrului Nottara, venind aici prin concurs, alături de Ştefan Iordache şi Gilda Marinescu, sub directoratul lui Horia Lovinescu.

Primul rol a fost în 1966, în spectacolul „Au fost odată două orfeline", în regia Sandei Manu, alături de o distribuţie remarcabilă – Liliana Tomescu, Melania Cârje, Ştefan Tapalagă.

A urmat o carieră construită cu multă migală, dăruire şi iubire. Camelia Zorlescu a făcut parte din distribuţia unor spectacole redutabile, pe scena de la Nottara, precum „Meşterul Manole" de Octavian Goga, „Othello" de Willliam Shakespeare, „Ultima oră" de Mihail Sebastian, „Timon din Atena" de William Shakespeare, „Karamazovii" de Horia Lovinescu, „Jocul de-a vacanţa" de Mihail Sebastian, „Brăţara falsă" de Paul Everac, „Floarea de cactus" de Pierre Barillet şi Pierre Gredy, „Henric al IV-lea" de Luigi Pirandello, „Prinţul negru" de Iris Murdoch, „Întâlnire la Senlis" de Jean Anouilh, „Soţul păcălit" de Molière, „Titanic vals" de Tudor Muşatescu.

A jucat şi în numeroase filme, semnate de regizori importanţi – Manole Marcus, Sergiu Nicolaescu, Nicolae Corjos, Nae Caranfil. Pentru rolul din filmul „Medalia de onoare", regia Călin Peter Netzer, a fost nominalizată la Premiile Gopo, pentru cea mai bună actriţă într-un rol secundar într-un film de lungmetraj.

Documente

Vacanţa de vară a lui Eminescu

Am citit de curând, mai bine mai târziu decât niciodată, un articol semnat de Alin Ion în 2017, în presa din Târgu Jiu, intitulat sugestiv *Iubirile lui Eminescu de la Floreşti. Vacanţa la moşie care l-a inspirat să creeze unele dintre cele mai mari poezii.*

În acest articol autorul se opreşte la „sejurul" Floreşti, de Gorj, despre care scriam săptămâna trecută, atunci când am preluat câteva informaţii interesante din ultimul volum al eminescologului Zenovie Cârlugea.

Deocamdată, să reamintesc în treacăt episodul Floreşti, despre care puţină lume ştie.

În vara anului 1878, Eminescu avea să-şi petreacă vacanţa la Floreşti, pe Valea Gilortului, la conacul junimistului Nicolae Mandrea. Motivele acceptării invitaţiei lui Mandrea pot fi găsite în *Amintirile* lui Slavici: „Eminescu s-a îmbolnăvit în cele din urmă de o boală care mie îmi părea foarte primejdioasă: i se umpluseră picioarele de nişte bube urâte, care se întindeau". Examinat de dr. Kremnitz, i se recomandă să plece la ţară, la moşia Floreşti, „unde avea aer curat şi apă bună".

Dar, pentru că Eminescu „nu putea sta de pomană", continuă să-şi amintească prietenul său, „comisia însărcinată cu problema documentelor rămase de la baronul Hurmuzachi, i-a dat, în urma stăruinţelor lui Theodor Rosetti, traducerea în româneşte a unui volum din *Fragmente"*, scria publicaţia *Gorjeanul* în 2017.

Casa lui Nicolae Mandrea de pe moşia din Floreşti

De aceea pare interesant articolul lui Alin Ion, pentru că descoperim că nu doar munca de traducător din germană l-a acaparat pe Mihai Eminescu la conacul din Floreşti, ci şi iubirea. „Ah, iubirea, o chestie atât de stângace", cum ar zice azi poetul urban.

Pomenind vacanţa de vară a lui Eminescu la Floreşti, Alin Ion scrie: „Aici, Eminescu şi-a recăpătat forţele, a iubit, a îndrăgit natura locului şi a creat unele dintre cele mai valoroase poezii din opera sa. Zoe Mandrea, fostă Bălcescu, şi soţul ei, Nicolae Mandrea, erau proprietarii moşiei din Floreşti, din judeţul Gorj, unde Mihai Eminescu avea să petreacă o vacanţă de neuitat. Zoe Mandrea (Bălcescu) este fiica Elenei Aman, nepoata marelui pictor Theodor Aman, şi a lui Barbu Bălcescu, fratele revoluţionarului Nicolae Bălcescu. Zoe şi Nicolae Mandrea, jurist, au construit pe moşia de la Floreşti un conac foarte frumos.

Nicolae Mandrea a fost ales parlamentar în mai multe legislaturi din partea Partidului Conservator, după care a lucrat la Curtea de Apel din Iaşi, iar apoi la Curtea de Casaţie din Bucureşti şi Craiova. Zoe era deosebit de frumoasă şi era înzestrată şi cu talentul desenului, astfel că a devenit o apreciată pictoriţă.

Multe dintre lucrările sale sunt realizate chiar la moşia de la Floreşti, După Titu Maiorescu, născut în Craiova, trei lucruri meritau să fie văzute în capitala Olteniei: „Grădina Bibescu, Biserica Sf. Dumitru şi fetele lui Bălcescu". După Războiul de Independenţă, Zoe şi cu soţul ei locuiau în Bucureşti şi participau la seratele literare organizate de Titu Maiorescu.

Casa familiei Mandrea a devenit un loc de întâlnire pentru scriitorii vremii: Ioan Slavici, D. Zamfirescu, I.L. Caragiale şi alţii. În acest fel, cei doi soţi l-au cunoscut pe marele poet Mihai Eminescu cu care au legat o prietenie sinceră şi durabilă.

Marele poet trecea printr-o situaţie foarte grea. El fusese dat în judecată de către Biblioteca din Iaşi, al cărei director fusese până în anul 1877, pentru aşa-zise nereguli. De asemenea, Eminescu reuşise să imprime ziarului „Timpul" o nouă orientare în favoarea ţărănimii, astfel încât se dorea îndepărtarea sa de la conducerea ziarului. *(Continuare în numărul viitor)*

GEORGE CUŞNARENCU

Băuturile dulci, risc de cancer hepatic

Nu de puține ori, unele plăceri culinare ne pot face mai mult rău. Dacă glucoza este esențială pentru metabolismul nostru, poate fi și foarte dăunătoare. Sfatul este în primul rând pentru iubitorii de băuturi dulci: e mai bine să evitați consumul lor zilnic!

Este foarte adevărat: greu de eliminat din alimentație, zahărul are un efect de „confort" asupra celor care îl consumă, dar poate face ravagii în organism, dacă se ingerează zilnic, indiferent că e în cantități mari sau mici. Aceasta este, în orice caz, concluzia unui studiu recent apărut în publicația *The Sun*.

Conform noilor descoperiri, prezentate la reuniunea anuală a Societății Americane pentru Nutriție, consumul unei singure băuturi dulci pe zi, cum ar fi ceaiul sau cafeaua, este legat de un risc crescut de cancer la ficat.

Pentru a ajunge la acest rezultat, oamenii de știință au analizat date referitoare la 90.000 de femei. Acestora le-a fost examinată starea de sănătate pe o perioadă de 18 ani, prin chestionare alimentare. Rezultatele au fost clare: femeile care au consumat una sau mai multe băuturi dulci pe zi au prezentat cu 78% mai multe riscuri de a dezvolta cancer la ficat, comparativ cu cele care nu au consumat niciodată sau foarte puțin (de trei ori sau mai puțin, în timpul unei luni).

Dacă rezultatele sunt confirmate, reducerea consumului de băuturi dulci ar putea servi drept strategie de sănătate publică pentru a micșora riscul de cancer hepatic. Înlocuirea băuturilor dulci cu apă și cafea sau ceai neîndulcit ar putea reduce riscul considerabil, au declarat autorii studiului.

Dacă și alte date sunt necesare pentru a confirma legătura, cercetătorii au înaintat deja câteva ipoteze ce ar putea explica acest fenomen. După cum au menționat, zahărul crește riscul de obezitate și diabet de tip 2, factori de risc pentru cancerul hepatic, iar băuturile dulci pot contribui și la rezistența la insulină și la acumularea

de grăsime în ficat, doi factori care influențează sănătatea acestui organ vital.

Cancerul de ficat afectează în medie peste 8.000 de noi pacienți în fiecare an, dintre care marea majoritate sunt bărbați. Rata de supraviețuire este scăzută, doar 13% dintre pacienți sunt încă în viață la cinci ani sau mai mult de la diagnosticare.

Unele dintre cele mai frecvente simptome includ oboseală, pierderea poftei de mâncare, greață, durere sub coaste și mâncărimi ale pielii. Creșterea constantă a cazurilor de acest fel se explică în special prin creșterea numărului de ciroze legate de alcoolism și hepatită B sau C.

Combateți singuri lombalgiile!

De cele mai multe ori, durerile de spate sunt fără consecințe semnificative. Dar dacă sunt tratate prea târziu, se pot agrava și se cronicizează, adică durează mai mult de trei luni.

Fie că trebuie să stăm în picioare, așezat ori culcat, întotdeauna e necesar să adoptăm atitudinile potrivite pentru a păstra spatele cât mai sănătos, mai ales dacă este fragil. Iată câteva obiceiuri de adoptat!

Ne îndreptăm. Petrecem mult prea mult timp stând pe scaune nepotrivite, sprijinindu-ne de spătare prea înclinate sau de-a dreptul prăbușiți în canapele adânci – adevărate „dispozitive de demolare" pentru spatele nostru.

Dimpotrivă, trebuie să ne îndreptăm și să ne aplecăm ușor înainte, pentru a întări spatele fără a-l încorda. Aceasta se poate realiza prin reducerea unghiului ce se formează, în poziția așezat, între bust și coapse, la nivelul șoldurilor, și prin așezarea antebrațelor orizontal pe masă, pentru a evita arcuirea.

Poziția corectă în pat. Pentru a cruța spatele, este necesar să ne întindem încovoiat, cu un șold îndoit, pentru a aduce coapsa spre stomac. Este de preferat să folosim o pernă cu fulgi, care să permită alinierea corectă a gâtului și umerilor. Salteaua o alegem în funcție de greutate: nici prea tare, nici prea moale, ea trebuie să se potrivească cu

curburile umerilor și ale bazinului.

O „defilare princiară". Specialiștii ne recomandă cu insistență vechea metodă, poate ușor anecdotică: în fiecare zi să mergem câteva minute cu un pachet de orez de 1 kg pus pe cap, întinzându-ne bine gâtul; se poate exersa și cu câteva cărți ținute astfel în echilibru.

Gestionarea tocurilor înalte. Pentru a compensa efectele nocive ale purtării acestora (în special de către femei) asupra spatelui, se va experimenta cu poziția opusă: partea din față a tălpilor ridicată cu câțiva centimetri deasupra călcâielor, încercați să vă mențineți echilibrul câteva secunde, având grijă să nu arcuiți spatele și, desigur, să nu cădeți.

Stați pe... o prăjitură! O altă soluție de a evita durerile de spate după mai multe ore la rând petrecute pe scaun: așezați-vă din când în când pe o „prăjitură" imaginară, un fel de mică pernă de aer înclinată. O soluție așa-zis dulce, care însă nu ridică nivelul glicemiei!

Tratarea gingivitei

Gingivita este o inflamație a gingiilor, de obicei cauzată de o infecție bacteriană. Dacă este lăsată netratată, poate deveni o infecție mai gravă cunoscută sub numele de parodontită. Gingivita și parodontita sunt cauze majore ale pierderii dinților la adulți. Boala este de obicei cauzată de o creștere excesivă a plăcii dentare.

Pe lângă igiena dentară necorespunzătoare, pot exista mulți factori care contribuie, cum ar fi: ● anumite medicamente; ● contraceptivele orale sau injectabile; ● deficiențe severe de vitamina C; ● modificări hormonale, inclusiv în timpul sarcinii și menopauzei; ● leucemie; ● metale grele precum nichelul, care pot fi găsite în unele bijuterii; ● expunerea la bismut, care poate fi găsit în unele machiaje.

Factori de risc pentru gingivită și parodontită: fumat sau mestecat tutun, diabet, anumite medicamente (contraceptive orale,

steroizi, anticonvulsivante, blocante ale canalelor de calciu, chimioterapie), dinți stricați, potrivire necorespunzătoare pe aparatele dentare, sarcină, factori genetici, boli imunodeficitare (SIDA).

Mulți oameni nu știu însă că au boli ale gingiilor. Totuși, trebuie recunoscute posibilele simptome. Cu toate acestea, următoarele pot fi simptome ale bolii gingiilor: acestea sunt roșii, sensibile sau umflate, sângerează la periaj, se desprind de pe dinți, care sunt slăbiți, apar leziuni purulente între dinți și gingii, durere la mestecat, protezele parțiale nu se mai potrivesc, respirație urât mirositoare care nu dispare după spălatul dinților.

Pentru tratarea gingivitei trebuie practicată o bună igienă orală. De asemenea, se impune renunțarea la fumat și gestionarea diabetului, dacă el există. Alte proceduri includ: curățarea în profunzime a dinților, medicamente antibiotice, intervenție chirurgicală. Bolile gingiilor pot fi prevenite prin igiena orală adecvată și consecventă. Aceasta include: vizite regulate la medicul stomatolog; spălatul dinților de două ori pe zi cu pastă de dinți cu fluor; folosirea aței dentare în fiecare zi; o dietă echilibrată, importantă pentru atingerea și menținerea sănătății dentare.

De asemenea, trebuie știut că boala parodontală este asociată cu un risc crescut de: diabet, boală de inimă, accident vascular cerebral, boală pulmonară. De asemenea, în cazul femeilor gravide, prezența acestei boli crește riscul să dea naștere unor copii prematuri sau cu greutate mică la naștere.

PE SCURT
despre sănătatea dumneavoastră

O boală fără leac, specifică vârstei a treia – cea botezată Alzheimer – a devenit pentru mulți dintre cei ce se apropie de 50-60-70... de ani un fel de sperietoare, deși avem la dispoziție suficiente modalități de a o ține departe.

Specialiștii spun că un rol important îl joacă exercițiile fizice regulate și o alimentație sănătoasă și bogată în antioxidanți. Și somnul are un aport esențial în păstrarea funcțiilor cognitive și ajută la păstrarea unei memorii bune. Dar mai este un „secret": o băutură comună, care se găsește aproape în orice casă ne poate ajuta să ne păstrăm vie memoria și ne ajută în lupta cu îmbătrânirea. Potrivit eatthis.com, cercetătorii chinezi au ajuns la această concluzie după ce au realizat un studiu pe 1.500 de persoane.

Într-un studiu publicat în revista Frontiers in Nutrition,

Alzheimer nu vine la ceai!

cercetătorii Universității Jiao Tong din Shanghai au comparat rezultatele evaluărilor cognitive cu informații despre cât de des beau ceai acele persoane într-o săptămână. Astfel, s-a ajuns la concluzia că persoanele care beau ceai au fost mai puțin predispuse la declin cognitiv, în comparație cu cele care nu consumă această băutură.

În cadrul aceluiași studiu, peste 100 dintre participanți au fost supuși unor scanări RMN, cercetătorii analizând modul în care dimensiunea diferitelor părți ale creierului lor a fost influențată de consumul sau non-consumul de ceai.

Cercetătorii au explicat că în corpul calos, regiunea creierului care face legătura între emisfera stângă și cea dreaptă, jucând un rol important în cogniție, partea posterioară era mai mică la băutorii de ceai decât la cei care nu beau ceai. Cu cât această zonă era mai mică, cu atât scorurile participanților la un test de învățare se modificau mai puțin pe măsură ce îmbătrâneau.

Așadar, ceaiul poate juca un rol în conservarea funcțiilor cerebrale prin afectarea dimensiunii corpului calos posterior. De reținut că ne referim la planta de ceai (poate fi verde, negru etc.) folosită la prepararea băuturii, și nu la orice infuzie de plante.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Medicina energo-informaţională ne arată Rolul glandei pienale în sănătatea noastră

Când vorbim de metabolism, teme ca sistemul hormonal, alimentaţia sunt mereu prezente, dar mai puţine informaţii despre glanda pienală şi legătura ei directă cu metabolismul. Prin directa legătură cu sistemul nervos central această glandă prea puţin adusă în discuţie are de fapt un rol major în desfăşurarea procesului metabolic în corpul uman.

În timp ce celelalte organe sunt dublu reprezentate în creier, glanda pienală este unică. Înconjurată de sistemul limbic, glanda pienală se găseşte în epithalamus, deci în mijlocul creierului. Cu o greutate de 100 g şi o mărime de 1 cm², glanda pienală se pare că are mare influenţă asupra producerii gândurilor noastre.

Cu mult timp în urmă chiar marele filozof francez René Descartes şi dr. psihiatru Rick Strasmann descriau glanda pienală ca locul unde se găseşte sufletul nostru, mijlocul între spirit şi corpul fizic. De aici mai departe tradiţiile spirituale o numesc „al treilea ochi".

Cel mai important hormon al glandei pienale este melatonina. Glanda pienală este după rinichi cel mai perfuzat organ. Curios este faptul că glanda pienală nu este o piatră în construcţia creierului. Prezenţa ei este exact la 49 de zile de la fertilizare, exact în momentul în care se hotărăşte sexul: băiat sau fată. Cu toate că se găseşte în mijlocul creierului ea rămâne totuşi în afara barierei hemato-encefalice, diferită de alte structuri ale creierului.

Fiind în afara barierei encefalice, are efect reparator, ea fiind conectată cu întreg organismul prin sânge. Nu lucrează singură, nu există nicio circulaţie sangvină să nu treacă prin glanda pienală.

Prin metabolizarea serotoninei în melatonină acţionează direct asupra hipofizei. Melatonina este mai mult decât un hormon al somnului, ea având o acţiune importantă asupra pancreasului şi ficatului. Melatonina stimulează ţesutul maroniu (grăsimea bună din corp), are efect antioxidant, antiinflamator şi neuroprotector. Influenţează procesul de îmbătrânire, sistemul hormonal, reglează ritmul energetic al corpului.

Cu alte cuvinte: stimularea sistemului nervos central prin reglarea energetică a glandei pienale este cheia spre sănătate.

În domeniul medicinei energo-informaţionale s-au făcut paşi uriaşi în ultimii ani. Reglarea energetică a organismului duce la o reglare a fiecărui sistem în parte, mergând până la ultima celulă. Fără durere, fără medicamente, în aproximativ o oră se poate face o diagnosticare energetică a întregului organism.

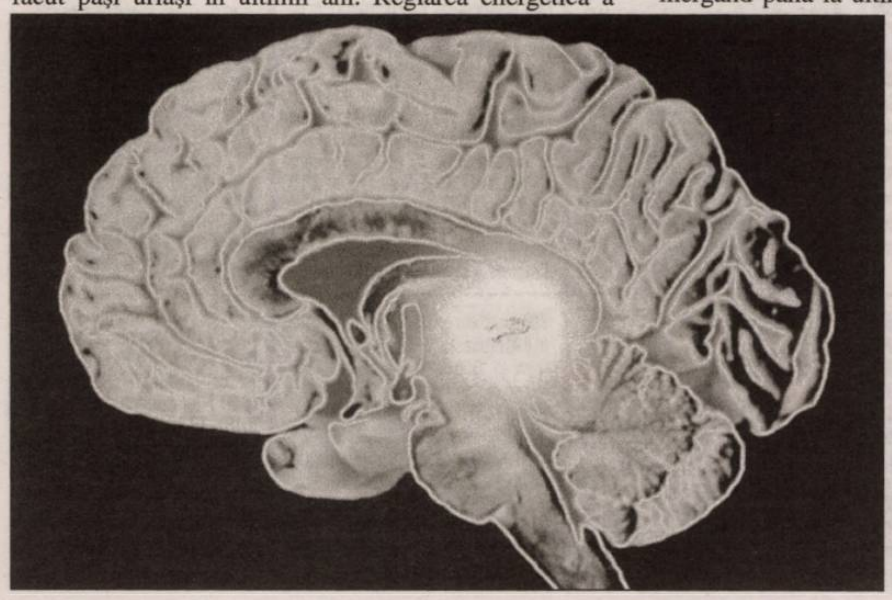

Dereglările energetice pe diferite organe apar în diagnosticare, traduse în limbajul medicinei clasice.

Reglarea energetică a întregului organism impune şi reglarea glandei pienale, care se poate face prin programe bine stabilite, cel mai adesea prin sistemul sangvin, hipofiză şi al „treilea ochi".

Medicina energo-informaţională tratează întreg organismul, focusându-se pe cauză şi nu pe simptom. Readucând organismul în balanţa lui energetică, se întrerupe fenomenul de autodistrugere şi se repune procesul de autovindecare în echilibru. Timpul în care totul se trata cu medicamente a trecut, timpul în care informaţia energetică este folosită în scop terapeutic a început.

Informaţia energetică a existat în corpul uman de când este omul pe Pământ. Nu au existat aparatele care au la bază fizica cuantică să poată descifra această informaţie. Eu dau exemplu perioada în care nu exista microscopul, nu se ştia de virusuri şi bacterii, totul la timpul potrivit, spunea marele terapeut Valeriu Popa.

FLORICA MUNTEANU,
specialist în medicina energo-informaţională, membră a Societăţii Naturiştilor din Germania, membră BIT (Biorezonanz International Therapy), consilier în dezvoltare personală

Pentru mai multe informaţii accesaţi:
www.dermavital-med.ro
Telefon: 021.322.40.04 / 0731.871.968

CONTACT: DermaVital Bucureşti, strada Brânduşelor 6B, et. 2, interfon 003

PUBLICITATE

NEUROSKLEROL
pentru menţinerea funcţionalităţii corporale şi susţinerea tratamentelor în afecţiuni neurodegenerative

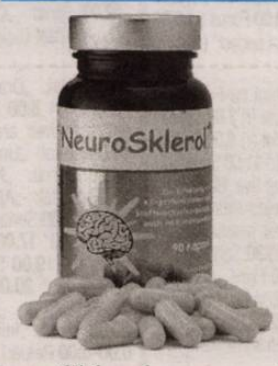

dermaVITAL
tel 0731.871.968 / 021.322.40.04
www.dermavital-med.ro

NeuroSklerol – un supliment alimentar, fabricat în Germania şi introdus în România prin Centrul German DermaVital.

NeuroSklerolul ajută la menţinerea funcţionalităţii corpului şi susţine tratamentele în dereglări neurodegenerative ca: MS (scleroza multiplă), Alzheimer, Parkinson, demenţă, capacitate intelectuală redusă, stres, agitatie, insomnii, accidente vasculare etc.

Conţine un complex ayurvedic din: EGCG – extract ceai verde, piper negru, praz, extract din ulei de susan, aminoacidul Glycin, citrat de zinc. Plantele, condimentele şi mineralele interacţionează prin puncte cuantice, o tehnologie nouă în domeniul suplimenţilor nutritivi.

Este un produs nou, modern, inovativ cu rezultate foarte bune pentru sănătatea umană.

Mod de administrare: 3 capsule zilnic: 1-1-1 imediat după mâncare, cu puţină apă.

Nu are efecte secundare, nu creează dependenţe.

Rezultate se pot observa deja după aproximativ 8 săptămâni de la administrare.

Doza conţine 90 capsule. Învelişul capsulei este din gelatină.

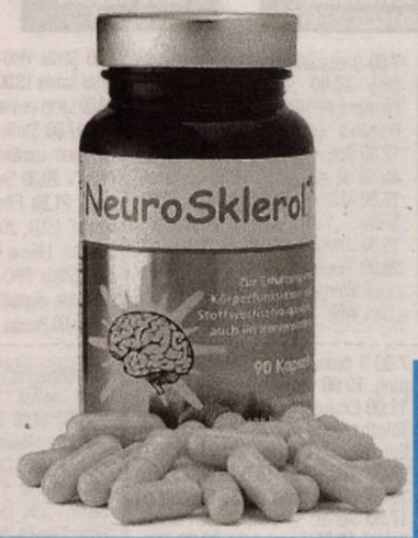

Costă 390 Ron.

Produs Nr. NS250

UE 77 93 75 121-23.12.2013

Unic importator în România prin Centru German DermaVital

Telefon: 0731.871.968 / 021.322.4004

PUBLICITATE

Revista „Magazin" nu îşi asumă responsabilitatea privind eficacitatea acestui produs!

LUNI – 8 august

TVR 1

7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 AgroStrategia 10.30 Fermierii României 11.00 Exclusiv în România (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Între cer și mare" 13.00 Atelier de sănătate (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 16.50 Eu pot! (r) 17.50 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.55 Dincolo de alb și negru (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „La cină cu un gogoman" (Franța, 1998). Cu: Thierry Lhermitte 22.40-5.55 Reluări.

PRO TV

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Obligat să ucidă" (SUA, 2010). Cu: Marie Avgeropoulos, Steve Austin 23.30 Știrile PRO 0.00 Film: „Amazing Spider-Man" (r) 2.30 Umami: al 5-lea gust (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

antena 3

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 17.00 Observator 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 23.30 Observator 23.30 Stand Up Revolution (r) 2.30 Film: „Brigada Diverse în alertă" (r) 4.15 Povești de familie 5.00 Prețul cel bun (r).

PRIMA TV

6.00 Exclusiv VIP (r) 9.00 Super cireașa de pe tort (r) 11.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" (r) 12.00 Teleshopping live 14.00 Focus 15.00 Alege rețeta națională 17.00 Serial: „Doar pentru iubire" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Ithaca" (SUA, 2015). Cu: Tom Hanks 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 23 0.00 Alege rețeta națională (r) 2.00 Film: „Ithaca" (r) 4.00 Focus (r) 5.30 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r).

acasă

6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Seial: „Ajutor, mă îndrăgostesc!" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Un loc în inima ta" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Calea spre iertare". Cu: Yurdaer Okur 0.00-5.00 Reluări.

TVR 2

7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Mic dejun cu un campion (r) 9.00 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 10.00 Documentar 360°-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 12.40 Teleshopping 13.00 Cultura minorităților 13.30 Fără prejudecăți (r) 14.00 Documentar 360°-GEO 15.00 Azi despre mâine 15.30 România... în bucate (r) 16.00 Vara amintirilor 17.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00-5.55 Reluări.

PRO CINEMA

6.00 La Măruță (r) 8.00 Film: „The Meddler" (r) 10.00 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Glitter" (r) 14.15 Film: „Destined to Ride" (r) 16.00 Film: „Alegerea" (SUA, 2016) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Forrest Gump" (SUA, 1994). Cu: Tom Hanks 23.15 Film: „Umbre de coșmar" (SUA, 2016). Cu: Kennedy Tucker, Thomas Miguel Ruff 1.00 Film: „Forrest Gump" (r) 3.30 Serial: „La Bloc" (r).

MARȚI – 9 august

7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 AgroStrategia 10.30 Fermierii României 11.00 Exclusiv în România (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Între cer și mare" 13.00 Atelier de sănătate (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 16.50 Eu pot! (r) 17.50 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.55 Dincolo de alb și negru (r) 20.00 Telejurnal 21.10 Telecinemateca: „Ucide-i pe toți și întoarce-te singur" (coprod., 1968). Cu: Chuck Connors, Frank Wolff 23.05-5.55 Reluări.

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Dublura" (SUA, 2002) 0.00 Știrile PRO TV 0.30 Film (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 17.00 Observator 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 23.00 Observator 23.30 Stand Up Revolution (r) 2.30 Băieți de oraș 3.15 Observator (r) 4.00 Povești de familie 5.00 Prețul cel bun (r).

6.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 6.30 Iubiri secrete (r) 7.00 Starea Nației (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Super cireașa de pe tort (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Teleshopping live 14.00 Focus 15.00 Alege rețeta națională (r) 17.00 Serial: „Doar pentru iubire" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Cum să strici o Bancă" (SUA, 2014). Cu: Kelsey Grammer 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 0.00-5.30 Reluări.

6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial: „Un loc în inima ta" (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Ajutor, mă îndrăgostesc!" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Un loc în inima ta" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" (ep.1) 0.00-5.00 Reluări.

7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Memorialul Durerii (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360°-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Cap compas (r) 14.00 Documentar 360°-GEO 15.00 Euromaxx 15.30 România... în bucate (r) 16.00 Vara amintirilor 17.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Destine ca-n filme (r) 21.00 D'ale lu' Mitică (r) 22.00 Câștigă România! (r) 23.00-6.00 Reluări.

5.00 La Măruță (r) 7.00 Film: „The Karate Kid" (r) 9.30 Serial: „La Bloc" (r) 11.45 Film: „The Choice" (r) 14.00 Film: „Legally Blonde 2: Red, White & Blonde" (r) 16.00 Film: „Ultimul vânător de dragoni" (SUA, 2016) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Confirmare" (SUA, 2016). Cu: Clive Owen, Maria Bello 22.30 Film: „War Dogs: Băieți cu muniție" (SUA, 2016). Cu: Jonah Hill, Miles Teller 0.45-4.45 Reluări.

MIERCURI – 10 august

7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 AgroStrategia 10.30 Fermierii României 11.00 Exclusiv în România (r) 12.30 Doc.: „Între cer și mare" 13.00 Atelier de sănătate (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Conviețuiri 16.50 Eu pot! 17.50 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.55 Dincolo de alb și negru (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Căpitanul Alatriste" (Spania, 2006). Cu: Viggo Mortensen, Elena Anaya 0.00 Info Plus 1.30-5.55 Reluări.

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Fură și fugi" (SUA, 2010). Cu: Paul Walker 23.45 Știrile PRO TV 0.15 Film: „O luptă personală" (SUA, 2017). Cu: Mike 'The Miz' Mizanin 2.15-5.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 17.00 Observator 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 23.30 Observator 0.00 Serial: „Mangalița" 2.00 Revizie tehnică 5.00 Prețul cel bun (r).

6.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 6.30 Iubiri secrete (r) 7.00 Starea Nației (r) 8.00 Serial: „Doar pentru iubire" (r) 9.00 Super cireașa de pe tort (r) 11.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 12.00 Teleshopping live 14.00 Focus 15.00 Alege rețeta națională (r) 17.00 Serial: „Doar pentru iubire" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Înarmat" (SUA, 2016). Cu: Tom Sizemore 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 0.00-5.30 Reluări.

6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Ajutor, mă îndrăgostesc! 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Un loc în inima ta" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-5.00 Reluări.

7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Ferma (r) 9.00 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" (r) 10.00 Documentar 360° 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Sănătate cu de toate (r) 14.00 Documentar 360° 15.00 Fii în formă! 15.30 România... în bucate (r) 16.00 Vara amintirilor 17.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Seial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Cinci dolari pe zi" (SUA, 2008). Cu: Christopher Walken, Sharon Stone 22.00 Câștigă România! (r) 23.00 Vara amintirilor (r) 0.00-5.00 Reluări.

5.45 La Măruță (r) 7.45 Film (r) 10.00 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „Zoom" (r) 14.00 Film (r) 16.30 Film: „Câinele extraterestru" (SUA, 2003) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Țintă primară" (SUA, 2000). Cu: Daryl Hannah, Doug Savant 22.30 Film: „Accelerație" (SUA, 2019). Cu: Sean Patrick Flanery, Dolph Lundgren 0.15 Film (r) 2.15 La Măruță (r) 4.00 Serial: „La Bloc" (r).

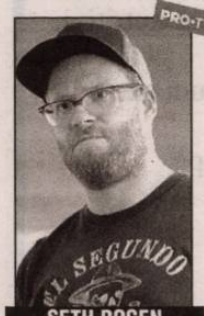

SETH ROGEN
– sâmbătă, 22.45 –

KATE HUDSON
– joi, 0.45 –

CHRISTOPHER WALKEN
– miercuri, 20.00 –

ELENA ANAYA
– miercuri, 21.00 –

TOM HANKS
– luni, 20.00 –

DARYL HANNAH
– miercuri, 20.30 –

STEPHEN HUZSZAR
– duminică, 21.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 11 august

7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 AgroStrategia 10.30 Fermierii României 11.00 Exclusiv în România (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Doc.: „Între cer și mare" 13.00 Atelier de sănătate (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Akzente 16.50 Eu pot! (r) 17.50 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.55 Dincolo de alb și negru (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Doc.: „Internetul tuturor lucrurilor" 22.05 Doc.: „Dark Web" 23.05-5.55 Reluări.

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „În numele regelui" (SUA, 2007). Cu: Jason Statham, Liliane Gloria Sobieski 1.00 Știrile PRO TV 1.30 Film: „Execuția digitală" (SUA, 2019) 1.30-5.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 17.00 Observator 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Celebrity Splash: Vedete la apa – Premiera 0.15 Observator 0.45 Film: „Cum să scapi de un tip în 10 zile" (SUA, 2003). Cu: Kate Hudson 3.00 Observator (r) 4.00 Povești de familie 5.00 Prețul cel bun (r).

6.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 6.30 Iubiri secrete (r) 7.00 Starea Nației (r) 8.00 Serial: „Doar pentru iubire" (r) 9.00 Super cireașa de pe tort (r) 11.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 12.00 Teleshopping live 14.00 Focus 15.00 Alege rețeta națională (r) 17.00 Serial: „Doar pentru iubire" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Ithaca" (SUA, 2015). Cu: Tom Hanks 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 0.00-5.30 Reluări.

6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Ajutor, mă îndrăgostesc!" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Un loc în inima ta" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-5.00 Reluări.

7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Rețeaua de idoli (r) 9.00 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" (r) 10.00 Documentar 360° (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Natură și aventură (r) 14.00 Documentar 360° 15.00 Globalizarea: riscuri și beneficii 15.30 România... în bucate (r) 16.00 Vara amintirilor 17.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Misterele Aurorei Teagarden: dispăruți fără urmă" (Canada, 2018) 22.00-5.00 Reluări.

6.00 La Măruță (r) 8.00 Film (r) 10.00 Serial: „La Bloc" 12.15 Film (r) 14.15 Film: „Kull the Conqueror" (r) 16.15 Film: „Crescându-l pe Waylon" (SUA, 2004) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Fără trecut" (SUA, 2018) 22.30 Film: „Când vorbele ucid" (SUA, 2010). Cu: Bella Thorne, Austin P. McKenzie 00.15 Film (r) 2.15 La Măruță (r) 4.00 Serial: „La Bloc" (r).

VINERI – 12 august

7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 România construită (r) 11.00 Exclusiv în România (r) 12.00 Teleshopping 12.38 Campionatele Europene de Canotaj, Munchen 2022 14.00 Telejurnal 15.00 Opre Roma 15.55 EURO polis 16.50 Eu pot! (r) 17.50 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.55 Frontul (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Misterul din Iordania" (SUA, 2016). Cu: Stana Katic, Raza Jaffrey, Alfonso Bassave 22.55-5.05 Reluări.

6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO TV 14.00 Lecții de viață 15.00 La Măruță 17.00 Știrile PRO TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Apasă pedala!" (SUA, 2017). Cu: Ana de Armas, Scott Eastwood 23.30 Film: „Dl. Accident" (SUA, 2018). Cu: Scott Adkins 1.45-4.00 Reluări.

6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară (r) 17.00 Observator 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Celebrity Splash: Vedete la apă 0.00 Film: „Transformers: Războiul lor în lumea noastră" (SUA, 2007). Cu: Shia LaBeouf, Megan Fox 3.00 Observator (r) 4.00 Povești de familie (r).

6.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 6.30 Iubiri secrete (r) 7.00 Starea Nației (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Super cireașa de pe tort (r) 11.00 Serial (r) 12.00 Teleshopping live 14.00 Focus 15.00 Alege rețeta națională (r) 17.00 Serial: „Doar pentru iubire" 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Sexy Harem Ada Kaleh" (România, 2001) 22.30 Film: „Italiencele" (România, 2004) 23.00 Focus 0.30-5.30 Reluări.

6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial: „Dulce răzbunare" (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Să învingi trecutul" (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Ajutor, mă îndrăgostesc!" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Un loc în inima ta" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-5.00 Reluări.

7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Destine ca-n filme (r) 9.00 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" (r) 10.00 Documentar 360° (r) 11.00 Educație la înălțime (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Pescar hoinar (r) 14.00 Documentar 360° 15.00 Revoluția tehnologică 15.30 Telescoala (r) 16.00 Vara amintirilor 17.00 Educație la înălțime 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Gala umorului (r) 22.00 Rețeaua de idoli (r) 23.00-5.50 Reluări.

6.15 La Măruță (r) 8.15 Film (r) 10.00 Serial: „La Bloc" 12.15 Film (r) 14.15 Film: „Înapoi în viitor II" (SUA, 1989) 16.30 Film: „Misterele rebusului 2: sinonim pentru crimă" (SUA, 2019) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Apel de urgență" (SUA, 2013) 22.156 Film: „Fără șansă" (SUA, 2006). Cu: Wesley Snipes, Jacquelyn Quin 00.15 Film (r) 3.00 La Măruță (r) 4.45 Serial: „La Bloc" (r).

SÂMBĂTĂ – 13 august

7.00 Cu capu-n zori 10.00 Teatru pentru copii: „Farsa Jupânului Pathelin" 11.40 Petmania (r) 12.42 #Campionatele Europene de Canotaj, München 2022 15.00 Telejurnal 15.30 Izolați în România (r) 16.00 Ora regelui (r) 17.00 O dată-n viață (r) 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Răpirea fecioarelor" (România, 1968). Cu: Emanoil Petruț, Marga Barbu 23.01 World Cup Magazin 23.40 Ai luat plasă! 1.40-5.10 Reluări.

6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Film (r) 12.00 Ce spun românii (r) 13.00 Film: „Absolut tot" (SUA, 2017) 15.00 Film: „Polițist sub acoperire" (SUA, 2005) 17.15 Film: „Amor la Roma" (SUA, 2010) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Uimitorul Om-Păianjen 2" (SUA, 2014). Cu: Andrew Garfield, Emma Stone 22.45 Film: „Vecini de coșmar 2" (SUA, 2016). Cu: Seth Rogen 1.00-4.00 Reluări.

6.00 Observator 9.00 Alpha Kids 9.30 Film: „Familie de-a gata" (SUA, 2018) 12.00 Medicool 13.00 Observator 14.30 Film (r) 16.00 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 19.00 Observator 20.30 Celebrity Splash: Vedete la apă 23.30 Film: „Adâncul albastru" (SUA, 2005). Cu: Paul Walker, Jessica Alb 2.00 Băieți de oraș 2.45 Observator (r) 3.30 Film (r).

7.00 Alege rețeta națională (r) 8.00 Film: „Veronica" (România, 1972) 10.00 Starea Nației (r) 12.00 Poezie și delicatețuri (r) 14.00 Film: „Răzbunarea haiducilor" (r) 16.00 Supernanny (r) 17.30 Destinația anului 18.00 Focus 18 19.30 Film: „Primăvara bobocilor" (România, 1985) 20.00 Meci Liga I 23.30 Film: „Gangsteri de legendă" (Suedia, 2015). Cu: Tom Hardy 2.30 Film: „Veronica" (r) 4.30 Focus (r).

6.00 Serial: „Partener de probă AU" (r) 8.00 Film: „Invitație la nuntă" (r) 10.00 Serial: „Partener de probă AU" 12.00 Serial: „Frumoasa și bestiile" 15.00 Serial: „Ajutor, mă îndrăgostesc!" (r) 20.00 Lecții de viață 21.00 Film: „Nuntă pentru romantici" (SUA, 2021). Cu: Morgan Kohan 23.00 Serial: „Vlad" 0.00 Serial: „Frumoasa și bestiile" (r) 2.30 Film (r) 4.15 Serial: „Vlad" (r) 5.00 Lecții de viață (r).

7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Teleșcoala (r) 8.30 Motor Vlog (r) 9.00 Generația Fit (r) 9.30 Fără prejudecăți (r) 10.00 Mic dejun cu un campion (r) 11.00 D'ale lu' Mitică (r) 12.00 Frați de viță (r) 12.30 Cap compas (r) 13.00 Gala umorului (r) 15.00 Femei de 10, bărbați de 10 (r) 17.00 Levintza prezintă (r) 17.30 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Dameni și elefanți " (coprod., 2013) 22.00 Serial: „Dragoste și sânge" 0.00-4.35 Reluări.

5.45 Ce spun românii (r) 7.45 Film (r) 10.00 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film (r) 14.00 Film: „Karate Kid II" (SUA, 1986) 16.15 Film: „Pe note de hip-hop" (SUA, 2006) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „B.D. în alertă" (România, 1971) 22.30 Film: „Fata cu toate darurile" (M. Britanie, 2016). Cu: Gemma Arterton, Paddy Considine 0.45 Film (r) 3.45 La Măruță (r) 5.30 Serial: „La Bloc" (r).

DUMINICĂ – 14 august

7.00 Universul credinței 9.30 M.A.I. aproape de tine 10.00 Pro Patria 10.30 Viața satului 13.00 Telejurnal 13.26 Campionatele Europene de Canotaj, München 2022 15.30 World Cup Magazin (r) 16.00 Gări de poveste (r) 17.00 Exclusiv în România (r) 18.00 Dosar Romania (r) 19.00 Istorii ascunse (r) 20.00 Telejurnal 21.00 O dată-n viață (r) 23.00 Garantat 100% (r) 0.00 Replay 1.00-5.55 Reluări.

6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO TV 10.00 Film: „Gemenii" (SUA, 1988) 12.15 Ce spun românii (r) 13.15 Film: „When in Rome" (r) 15.00 Film: „Bașchetii fermecați 2" (SUA, 2006) 17.00 Film: „Tineri însurăței" (SUA, 2003) 19.00 Știrile PRO TV 20.00 Film: „Legenda lui Tarzan" (SUA, 2016) 22.00 Film: „Identități furate" (SUA, 2004) 0.00-5.15 Reluări.

7.00 Observator 9.00 Neatza de weekend 13.00 Observator 13.30 Hello Chef 14.30 Film: „B.D. la munte și la mare" (România, 1971) 15.30 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 19.00 Observator 20.30 Celebrity Splash: Vedete la apă 23.30 Film: „Speed: Cursa infernală" (SUA, 1994). Cu: Sandra Bullock, Keeanu Reeves 2.00 Film (r) 4.00 Film: „B.D. la munte și la mare" (r).

6.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 7.00 Meci Superliga 9.00 Supernanny 10.30 Serial: „Destinatia anului" (r) 11.00 Film (r) 13.00 Oportuniștii (r) 14.00 Poezie și delicatețuri 16.00 Cronica cârcotașilor (r) 18.00 Focus 18 19.30 Serial: „Trasniții" 20.00 Schimb de mame 22.00 Poezie și delicatețuri 0.00 Film: „Sexy Harem Ada Kaleh" (r) 2.30 Focus 4.00 Cronica cârcotașilor (r).

6.00 Serial: „Căsătoriți pe nevăzute" (r) 8.00 Film: „Nuntă pentru romantici" (r) 10.00 Serial: „Partener de probă" 12.00 Serial: „Frumoasa și bestiile" 15.00 Serial: „Ajutor, mă îndrăgostesc!" (r) 20.00 Lecții de viață 21.00 Film: „Sosul dragostei" (SUA, 2021). Cu: Stephen Huszar, Rachel Bles 23.00 Serial: „Vlad" 0.00 Serial: „Frumoasa și bestiile" (r) 2.30 Film: „Sosul dragostei" (r) 4.15 Serial: „Vlad" (r) 5.00 Lecții de viață (r).

7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Repere sacre 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar (r) 10.30 Natură și aventură (r) 11.00 Destine ca-n filme (r) 12.00 Sănătate cu de toate (r) 12.30 Levintza prezintă (r) 13.10 Film: „Aventurile lui Babușcă" (România, 1975) 15.00 Drag de România mea! (r) 17.00 D'ale lu' Mitică (r) 18.00 Ora de știri 19.05 Seial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Profetul, aurul și ardelenii" (România, 1978) 22.00 Film: „Moartea unui comis-voiajor" (SUA, 1985) 0.50-5.10 Reluări.

6.15 Ce spun românii (r) 8.15 Film (r) 10.00 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film (r) 14.15 Film: „Polițist de grădiniță" (SUA, 1990) 16.30 Film: „Inimă dulce" (SUA, 2018) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Equilibrum" (SUA, 2002). Cu: Christian Bale 22.30 Film: „Cincizeci de umbre întunecate" (SUA, 2017). Cu: Dakota Johnson, Jamie Dornan 1.00 Film (r) 3.00 Apropo Tv 4.00 Serial: „La Bloc" (r).

Integramă de **M. ALBU**

EXPUNERI

A ADUCE VORBA RECONVERSIE PROFESIONALĂ	P	FLOARE DE PRIMĂVARĂ CEVA MAI DEPARTE		NU VEDE DEPARTE FINAL DE PSALM!	M	VÂRF LA DINAMO! PUȘTI MAI MARE		NAS MIC ȘI ÎN VÂNT NEGRU LA SUFLET	C	CERERI ÎN CĂSĂTORIE SCURMĂRI CU GHEARELE	
	O				I				I		
SOLUȚIE DE ÎMBĂLSĂMAT BOUREL CU COCHILIE	M				O		LUCRARE CU PLUGUL ECHIPA ȘI REZERVELE		R		
M	E	L	C	ȚUICI TARI MĂSURĂ DE ȚIȚEI	P	A	L	I	N	C	I
CAL ROȘCAT INTRARE ÎN BISTROU!	N			B	ATÂRNĂ ÎN BRAD POM BĂTUT LA CULES	C	O	N	ARAD AUTO SPUS DIN NOU		
	I	CASE DE SĂNĂTATE OBIECT DECORATIV		A	N						
	A FACE CADOU FEMEI NECIOPLITE	D	A	R	U	I	LICHID SANGVIN GRĂDINĂ BIBLICĂ				DESCHIDE LACĂTUL
S	T	I	ZBURĂTOR LEGENDAR ACREȘTE SALATA	I	C		R	SCURS DIN PIPETĂ A LUA PIUITUL	P	I	C
A CUNOAȘTE ȚARC VAS DE LUX			O	L	SOȚII DE NUNI BIVOL TIBETAN	N	A	Ș	E	NUCLEU DE LITIU!	H
			T	FAPTĂ PROSTEASCĂ SIMBOL DE LITIU			I				E
MEȘTER LA TĂBĂCĂRIE DATUL DIN MÂINI			E				CARE-I NUMĂRUL LOR				I
			T								E

Umor

Se citește testamentul soacrei decedate:

„Toată averea mea, constând din o vilă cu cinci camere, o mașină Mercedes și suma de 125.000 euro pe care îi am în contul meu personal, va fi moștenită de unica și draga mea fiică, Maria.

Ginerele m-a rugat să-l amintesc și pe el în testament:

– Servus Gheorghe!"

Anunț la matrimoniale: „Caut bărbat ca să mă mărit! Sunt săracă, geloasă, un pic bețivă, nu spăl, nu gătesc, nu fac curățenie, dar nu mă doare capul niciodată!"

– Ai auzit? Popescu a fost părăsit de nevastă-sa!

– Și cum a trecut peste asta?

– S-a mai liniștit, dar la început am crezut că va înnebuni de bucurie!...

– Iubitule, sper că ți-ai dat seama că pe mine Dumnezeu m-a trimis la tine?

– Da... doar că nu înțeleg pentru ce păcate...

– Marie, conduci așa de repede că închid ochii la curbe.

– Sinceră să fiu, și eu fac la fel!...

– Auzi, iubitule, știi ce mi-a spus azi un coleg de serviciu?

– Ce, iubita mea?

– Un banc bun cu blonde. Am râs, de era să cad din pat!

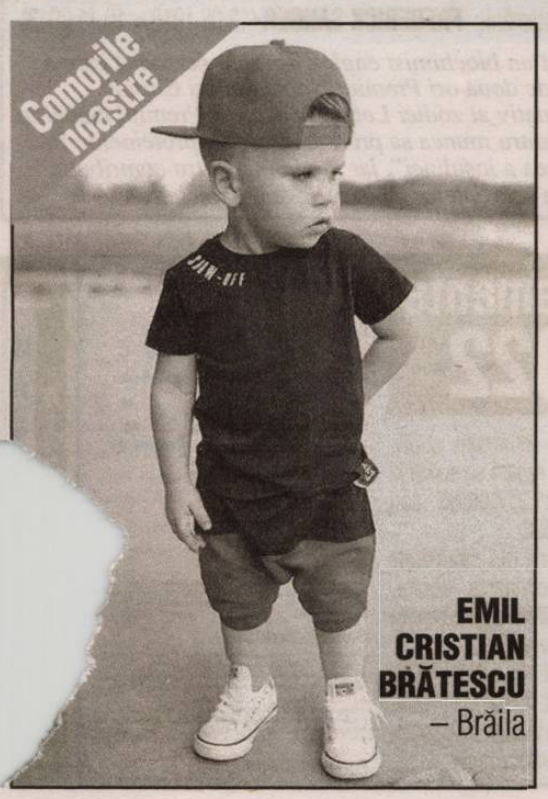

SUDOKU

jocul săptămânii: 31

	2		4	6	5			
			7					
4		7				1		
3							4	1
6			9		1			8
2	9							3
		6				4		9
					6			
			5	9	3		8	

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 30

1	6	9	4	7	2	3	8	5
3	4	2	8	5	9	6	1	7
8	5	7	1	3	6	2	4	9
4	1	6	2	8	7	5	9	3
7	9	3	5	6	1	8	2	4
5	2	8	9	4	3	7	6	1
6	8	5	3	1	4	9	7	2
9	7	4	6	2	5	1	3	8
2	3	1	7	9	8	4	5	6

Soluția integramei „INFORMAȚII"

Orizontal: T - T - R - L - G - P - BINEVOITOARE - MARTIN - CIOT - DOGE - TICHETE - NANE - MEI - ON - HAT - PSIHOPAT - A - IDIOT - SER - MP - ALTAR - TEI - ARMA - BITI - N - STEA - RIDICAT - RASTEL - SIRE - VULCANIZATOR.

Verificați-vă cunoștințele!

Călătorii

1. Ce se înțelege, în general, prin călătorie?
2. Care erau cele două zeițe din mitologia romană care îi ocroteau: una – pe cei care plecau în călătorie, iar cealaltă pe cei care soseau dintr-o călătorie?
3. Cât timp a durat, conform mitologiei grecești, călătoria lui Ulise (Odiseu) la întoarcerea în Itaca, după terminarea Războiului Troian?
4. Ce prozator francez (1923-2010) a scris cartea „Călătoria tatălui"?
5. Ce compozitor austriac (1792-1828) a compus ciclul de liduri „Călătorie de iarnă"?
6. Ce pictor din Siena (1392?-1430) a pictat tabloul „Călătoria Magilor"?
7. Cine a realizat, în 1972, filmul „Călătorie cu mătușa mea"?

Răspunsurile la întrebările din numărul trecut

1) Conform mitologiei grecești inventatorul naiului a fost zeul Pan. 2) Euterpe, muza poeziei lirice și a muzicii este reprezentată ținând în mână flautul dublu, dionisiac. 3) Orașul Cremona este cunoscut în toată lumea și considerat „Orașul viorilor". 4) Poezia „Trișca" a fost scrisă de Tudor Arghezi. 5) Tabloul „Două fete la pian" poartă semnătura lui Pierre Auguste Renoir. 6) „Clavecinul bine temperat" este o cunoscută lucrare a lui Johann Sebastian Bach (1685-1750). 7) Filmul canadian „Vioara roșie" a fost realizat în regia lui François Girard.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema *„Soarele"* am primit câte 7 răspunsuri corecte de la următorii cititori: *Elena Ispas,* Piatra Neamț; *Mioara Popa,* Iași; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Margareta Stoicovici,* Brașov; *Mihaela Popovici,* Buzău; *Georgeta Ioan* și *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcăianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei; *Ing. Mihai Waspusch* și *Prof. Mihai Piscureanu,* București.

✉ Așteptăm scrisorile dumneavoastră. *(Irina Stoica)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

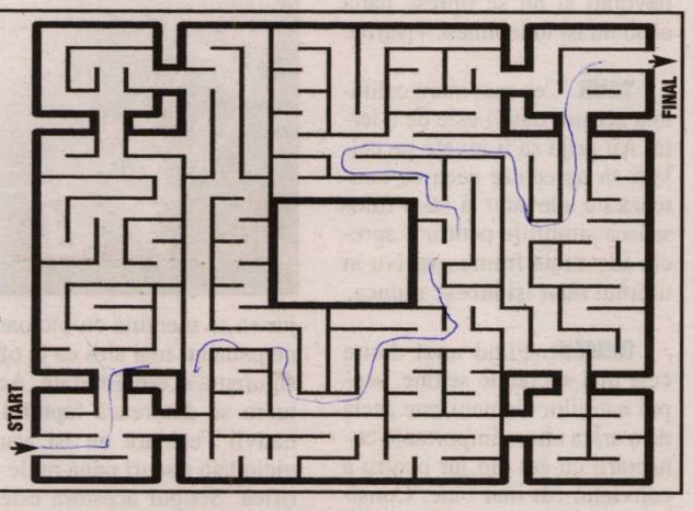

Sfaturi practice

● Ca să obțineți ouă moi perfecte nu trebuie să le adăugați în apa care clocotește, deoarece albușul

se va închega iar gălbenușul va rămâne lichid. Se adaugă în apa călduță și așa vor fierbe deopotrivă împreună.

● Câteva picături de zeamă de lămâie adăugate în apa în care fierbe orezul vor face ca acesta să devină alb ca zăpada.

● Nucile care la spargere au miezul mucegăit nu trebuie în niciun caz consumate. Acestea conțin o substanță extrem de otrăvitoare (aflatoxine), care este cancerigenă. Se mai poate întâlni în porumb, orz, alune, orez, cartofi, mazăre, mere, făinuri sau lapte praf.

● Morcovii tineri nu se curăță de coajă. Se gătesc doar după ce au fost spălați foarte bine.

● Omleta va avea un gust savuros dacă pentru fiecare ou adăugați o lingură de brânză sau caşcaval ras.

● Pastele nu vor mai forma spumă la fiert și nu se

vor lipi de vas dacă adăugați în apă o linguriță cu unt și sare.

● Petele de zarzavat (sfeclă, cartofi, morcovi) de pe mâini se curăță frecând degetele cu pudră de amidon amestecată cu glicerină. Cele de fructe se curăță cu puțin oțet.

● Piureul de cartofi iese alb și pufos

dacă se freacă bine cu lapte fierbinte.

● Pătrunjelul cu frunze plate este mai aromat decât cel cu frunze crețe, mai ales dacă este folosit crud în salate.

● Pâinea veche de o zi este mai digestivă decât cea proaspătă deoarece a pierdut o parte din apa pe care o conținea.

● Recunoaștem că peștele este proaspăt dacă are solzii lucioși și se desprind ușor. Dacă solzii sunt țepeni și lipiți de corp, peștele este vechi.

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Zodia naşterii şi scopul în viaţă

Deşi se spune că toţi avem o misiune în această lume, astrele nu sunt străine de acest lucru şi ne dezvăluie care este scopul nostru în viaţă în funcţie de zodia în care ne naştem.

Dacă v-aţi întrebat care este calea pe care trebuie să o urmaţi sau care este cea mai bună decizie pe care trebuie să o luaţi şi nu ştiţi un răspuns, astrologii ne dezvăluie care este scopul fiecărui semn zodiacal.

BERBEC. Este un semn al progresului şi al avansării şi din acest motiv îi învaţă mereu pe ceilalţi să-şi folosească intuiţia, să-şi asume riscurile şi să îi determine pe alţii să le urmeze exemplul. Nativii sunt devotaţi şi nu se opresc până când nu îşi îndeplinesc visurile.

TAUR. Cea mai mare calitate a acestor nativi este de a ierta. Au grijă să îi înveţe pe ceilalţi să aprecieze ceea ce contează cu adevărat şi să-şi folosească simţurile pentru a aprecia adevărata frumuseţe. Nu în ultimul rând îşi iubesc munca.

GEMENI. Fiind unul dintre cele mai sociabile semne, scopul nativilor Gemeni este acela de a arăta altora importanţa conectării cu cei din jur pentru a conviețui cât mai bine. Consideră că schimbul de idei şi comunicarea sunt esenţiale în dezvoltarea personală şi în căutarea stabilităţii emoţionale.

RAC. Oriunde merg, nativii Rac arată empatie, iar cu exemplul lor îi învaţă pe ceilalţi să-i sprijine şi să-i îngrijească pe cei din jur. Scopul Racilor este acela de a-i ajuta pe cei care trec prin momente dificile, astfel încât să poată vedea din nou lumina.

LEU. Scopul acestor nativi este să răspândească energie şi pasiune pentru viaţă. Pot face orice zi specială fără ca aceasta să fie o întâlnire extraordinară. Mulţumită nativilor Leu, alţii vor crede în magia care ne înconjoară.

FECIOARĂ. Este semnul zodiacal care îi ajută pe cei din

jur să se menţină cu picioarele pe pământ, mai ales că le oferă siguranţă şi credibilitate. Acest lucru se datorează faptului că nativii Fecioară nu îşi asumă niciodată riscuri până nu le verifică. Scopul acestora este să ne înveţe să ne folosim creierul pentru a ne da seama de ce este real şi ce nu.

BALANŢĂ. Scopul nativilor Balanţă este acela al dreptăţii şi al echilibrului. Nu vă încredeţi de la început în ceea ce vi se spune. Ştiţi că istoria are o latură reală şi vă agăţaţi de ea când totul pare dificil. Nu aveţi linişte până nu găsiţi adevărul.

SCORPION. Adevăraţi nativi misterioşi, Scorpionii sunt cei mai pasionaţi nativi ai zodiacului, aşa că scopul lor este de a aprinde emoţiile celorlalţi şi de a face totul mai interesant.

SĂGETĂTOR. Scopul nativilor acestei zodii în viaţă este curiozitatea, dorinţa de a călători şi de a învăţa din alte culturi, din tot ce este nou. Fără Săgetători nu am putea îndrăzni să explorăm posibilităţile vieţii şi totul ar fi plictisitor.

CAPRICORN. Aceşti nativi oferă putere, stabilitate, credibilitate şi sprijin. Scopul lor în viaţă este acela de a învăţa pe ceilalţi cine sunt oamenii pe care trebuie să-i sprijine. Capricornii sunt mereu acolo pentru a ajuta.

VĂRSĂTOR. Scopul acestor nativi pe această lume este compasiunea şi de a-i învăţa pe alţii valoarea individualităţii. Vor apăra întotdeauna ceea ce cred, vor susţine doar cauzele bune şi vor fi credincioşi propriilor principii.

PEŞTI. Darul nativilor Peşti pentru alţii este darul creativităţii, fiind ca nişte profesori care îi învaţă pe ceilalţi despre modul în care arta şi ideile sunt esenţiale pentru bunăstarea tuturor. Scopul acestora este să reamintească celor din jur cât de important este să rămână calmi.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

- Homo floresiensis, primii „hobiţi”?
- „Baronul vesel” – prusacul care a salvat Revoluţia americană
- Şi grănicerii văd OZN-uri
- Obezitatea la adulţi
- Agresiunile paraziţilor muzicali
- Filme de neuitat: American Graffiti

HOROSCOP
8-14 august 2022

BERBEC 21.03-20.04

Vă simţiţi mai liberi şi mai jucăuşi decât sunteţi de obicei, motiv pentru care vă veţi bucura de tot felul de evenimente. Dacă nu vă puteţi lua o vacanţă prelungită, atunci mai bine evadaţi într-un weekend pentru că aveţi nevoie de aventură şi de şansa de a explora lucruri noi.

TAUR 21.04-21.05

Vă bucuraţi să petreceţi mai mult timp acasă, relaxându-vă în împrejurimile familiare. Vă veţi ocupa de reparaţii la domiciliu şi de distracţie alături de familie. Acesta este un moment excelent pentru a vă exprima părerile importante celor dragi.

GEMENI 22.05-21.06

Veţi fi mai implicaţi în conversaţiile cu ceilalţi. Veţi cunoaşte oameni noi, veţi face călătorii scurte şi veţi avea contact cu rudele şi vecinii. Ritmul vieţii se va accelera. Faceţi tot ce puteţi pentru a vă elibera de rutina de zi cu zi şi luaţi-vă o vacanţă.

RAC 22.06-21.07

Este momentul ideal pentru a face pace cu ceilalţi, dar şi pentru a cumpăra noutăţi pentru garderoba personală. Zilele acestea, interesul pentru bani va fi puternic. Veţi fi mai preocupaţi de afaceri şi vă veţi gândi mai mult la valorile dumneavoastră.

LEU 22.07-22.08

Beneficiaţi de suficientă energie şi încredere, motiv pentu care veţi crea o impresie mai bună asupra tuturor. Sunteţi în poziţia perfectă pentru a-i impresiona pe ceilalţi şi pentru succes în ceea ce vreţi să realizaţi.

FECIOARĂ 23.08-22.09

Veţi prefera să staţi în fundal în aceste zile. Este momentul ideal pentru a medita, a studia sau a face cercetări. Acum vă puteţi stabili obiectivele viitoare care vă vor oferi un control mai bun asupra propriei vieţi.

BALANŢĂ 23.09-22.10

În această săptămână, prieteniile vor deveni mai importante şi veţi examina rolul pe care îl joacă oamenii în viaţa dumneavoastră. Sunteţi cei mai sociabili nativi din întreg zodiacul, aşa că beneficiaţi de influenţa perfectă pentru a coopera eficient.

SCORPION 23.10-21.11

Soarele este în vârful graficului dumneavoastră, aruncându-vă într-un reflector care este măgulitor. Asta înseamnă că alţii vă vor admira chiar dacă dumneavoastră nu faceţi nimic special. Este timpul pentru a începe un studiu care vă ajută în carieră.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

Vă simţiţi plini de energie pentru a face lucrurile care vă plac. Vă bucuraţi de studii şi descoperiţi experienţe noi. Studiul, învăţatul şi călătoriile sunt lucrurile care vă plac. Marte pune umărul şi vă ajută să lucraţi din greu.

CAPRICORN 22.12-19.01

Intraţi în contact cu propria fiinţă interioară şi vă faceţi o investigaţie psihologică. Cu alte cuvinte, vreţi să experimentaţi lucruri dincolo de un nivel intelectual. De asemenea, veţi avea mai multe discuţii despre finanţe, proprietăţi şi bunuri comune.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

În aceste zile, cel mai bine este să lucraţi cu alţii sau să creaţi parteneriate. Este un moment excelent pentru a cere ajutor de la specialişti. Asta vă va ajuta să examinaţi parteneriatele şi să descoperiţi ce rol jucaţi în aceste relaţii.

PEŞTI 19.02-20.03

Dispuneţi de o energie care vă va ajuta să vă concentraţi şi să lucraţi la proiecte îndrăzneţe. Veţi acorda mai multă atenţie detaliilor şi vă planificaţi amănunţit paşii care vreţi să îi urmaţi. În weekend exploraţi câteva idei despre îmbunătăţirea stării de sănătate.

Nativul săptămânii: **FREDERICK SANGER** (13.08.1918 – 19.11.2013)

A fost un biochimist englez, singura persoană care a câştigat de două ori Premiul Nobel pentru Chimie. Acestui nativ al zodiei Leu i s-a acordat Premiul Nobel în 1958 „pentru munca sa privind structura proteinelor, în special cea a insulinei”, iar în 1980 „pentru contribuţia privind determinarea secvenţelor de baze în acizii nucleici”.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon: 0213178965

Preţ abonament

PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	13,00 LEI
❑ 2 LUNI	26,00 LEI
❑ 3 LUNI	39,00 LEI
❑ 4 LUNI	52,00 LEI
❑ 5 LUNI	65,00 LEI
❑ 6 LUNI	78,00 LEI

Abonamente 2022

Abonaţi-vă la revista Magazin direct la redacţie!

Abonamente 2022

● Modalităţile de abonare sunt următoarele:

1 Achitarea printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.

2 Plata în următoarele conturi bancare, pentru client: Casa Editorială „Magazin” S.R.L. (CUI: RO 1571838):
– RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit
– RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Preţurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poştală de expediere sau comisionul bancar.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poştei Române (cel târziu în ziua de marţi a săptămânii următoare celei de apariţie).

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

➲ Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit:
– 3 luni: 45 euro sau 50 $,
– 6 luni: 90 euro sau 100 $,
sume virate în conturile societăţii, enumerate alăturat.

MANDAT POŞTAL
DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION - la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc Scara Etaj 1 Ap.
Cod 013701 Localitatea Bucureşti
Jud./Sect. 1 Tel.
C.N.P.
Expeditor
Localitatea
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR.

TELEFON 0722.625.622

SERIE NOUĂ - 1612 • ANUL LXV • 11 AUGUST 2022 • 16 PAGINI • 3,5 LEI Nr. 32 (3362)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com • redactia.revistamagazin@gmail.com
WhatsApp: 0722.625.622

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Caleidoscop

„SIMFONIA” aerodinamică

Femina club

Lecţii de nutriţie

Caloriile – bune sau rele?

Dosarele frumuseţii

Şi tenul matur poate fi strălucitor

Minunile lumii

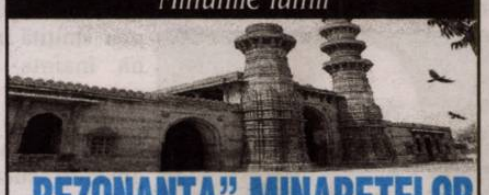

„REZONANŢA” MINARETELOR din Ahmedabad

„Tocmai când omida credea că lumea se sfârşeşte, aceasta s-a transformat într-un fluture.”

Mark Twain

Homo floresiensis, primii „hobiţi”?

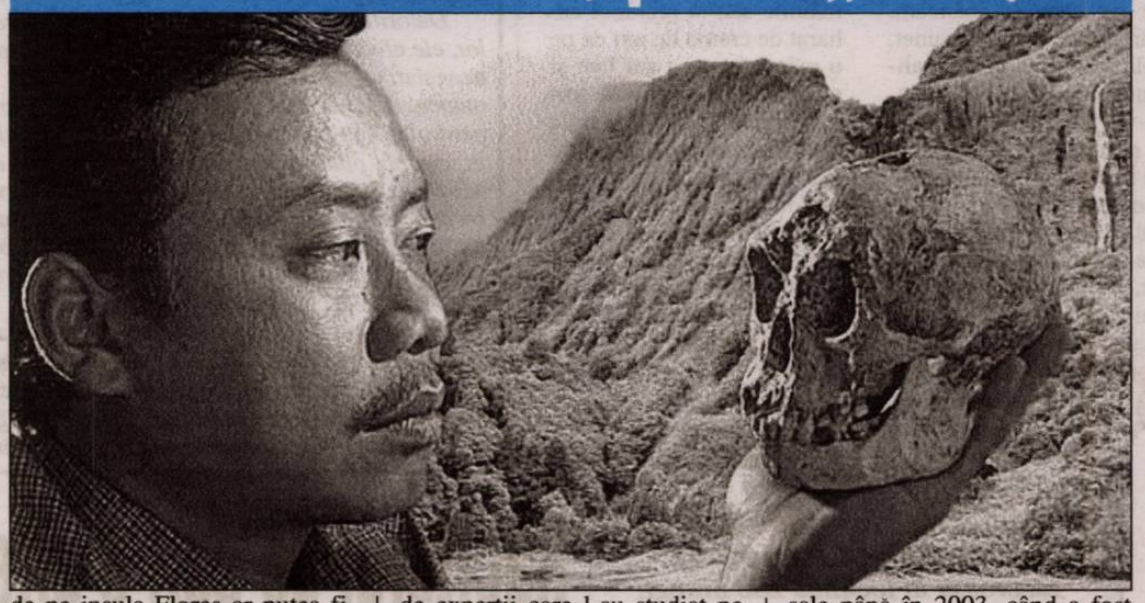

PLANETA ESTE EXTAZIATĂ CĂ A FOST DATĂ PUBLICITĂŢII PRIMA FOTOGRAFIE COMPLETĂ A UNIVERSULUI TIMPURIU (?), realizată de telescopul spaţial James Webb, din care NASA a făcut, în cadrul unei campanii uriaşe de PR, un eveniment epocal.

Lăsând la o parte faptul că este vorba despre o imagine prelucrată computerizat, aici, pe Pământ, lângă uşa noastră, mai sunt o mulţime de locuri şi fenomene palpabile, reale, pe care oamenii de ştiinţă n-au apucat să le explice. Unul din aceste mistere este existenţa a ceea ce antropologii au numit *homo floresiensis.*

Cine este acest strămoş al omului?

Antropologii consideră că între aproximativ 700.000 şi 60.000 de ani în urmă, un om timpuriu, mic de înălţime, cam jumătate din înălţimea omului modern, a ajuns pe insula Flores, în ceea ce este acum Indonezia.

Homo floresiensis este supranumit „hobbitul” uman pentru că avea doar câţiva centimetri peste un metru înălţime, 106 centimetri mai exact. Avea un craniu mic, picioare mari şi îşi construia propriile unelte. Cu toate acestea, nimeni nu ştie de unde a venit pe insula Flores şi cum a evoluat.

Un antropolog susţine că, de vreme ce nimeni nu ştie cu adevărat dacă *H. floresiensis* a dispărut cu adevărat, atunci el ar fi putut supravieţui până în zilele noastre. În cartea sa apărută în primăvară, *Between Ape and Human: An Anthropologist on the Trail of a Hidden Hominoid* (Între maimuţă şi om: un antropolog pe urmele unui umanoid ascuns), Gregory Forth, antropolog pensionat de la Universitatea din Alberta, susţine că rapoartele despre un „om-maimuţă” de pe insula Flores ar putea fi, de fapt, descrieri ale strămoşului uman *H. floresiensis.*

„Pur şi simplu nu ştim când această specie a dispărut şi, îndrăznesc să spun, nici măcar nu ştim dacă a dispărut cu adevărat”, a spus Forth pentru *Live Science.* „Aşadar, există o posibilitate ca acesta să fie încă în viaţă.”

De ce este comparat acest strămoş timpuriu al omului cu un „hobbit”?

În 1937, J.R.R. Tolkien, profesor universitar la Oxford, filolog de prestigiu, specialist în limbi vechi, mai ales nordice, a scris romanul pentru copii *The Hobbit,* Hobitul, în care el a inventat, având la bază vechi mitologii nordice şi celtice, neamul hobbiţilor. O rasă fictivă de oameni, descrisă ca având aproximativ jumătate din înălţimea medie a omului, pe care Tolkien a prezentat-o ca o varietate de umanitate sau rude apropiate ale acestora. Cunoscuţi ocazional sub numele de *halflings* (un fel de jumătăţi de oameni) în scrierile lui Tolkien, ei trăiesc desculţi şi locuiesc în case subterane, „într-o regiune rurală numită Shire, din nord-vestul Pământului de Mijloc”.

Aşadar, deşi hobiţii imaginaţi de Tolkien locuiesc undeva sub Pământ, *H. floresiensis* ar fi trăit pe insula Flores, chiar dacă ipoteza şocantă a lui Gregory Forth este privită cu scepticism de experţii care l-au studiat pe *H. floresiensis.* „Flores este o insulă care are aproximativ aceeaşi suprafaţă ca a statului din Connecticut şi are două milioane de oameni care locuiesc pe ea astăzi”, scria John Hawks, paleoantropolog la Universitatea din Wisconsin, Madison. „În mod realist, ideea că există o primată (un om-maimuţă), care nu este observată pe această insulă şi care supravieţuieşte într-o populaţie care se poate întreţine este destul de aproape de zero”, a declarat Hawks pentru *Live Science.*

UN STRĂMOŞ AL OMULUI AR FI PUTUT LOCUI ÎN INDONEZIA, ÎN URMĂ CU APROXIMATIV 700.000 DE ANI. ESTE CONCLUZIA UNEI TEORII CU CARE UNII EXPERŢI NU SUNT ÎNTRU TOTUL DE ACORD.

O rudă prea îndepărtată

Gregory Forth, vede lucrurile diferit, scrie *Live Science.* El a făcut cercetări antropologice pe insula Flores încă din 1984, şi de atunci a auzit o mulţime de poveşti locale despre „creaturi mici, păroase, umanoide care trăiesc în pădure”. Forth a scris despre aceste poveşti în cercetările sale până în 2003, când a fost descoperit *H. floresiensis.* Atunci a făcut legătura între dovezi şi povestiri: „Am auzit despre aceste creaturi la fel de mici, asemănătoare oamenilor dintr-o regiune numită Lio, despre care se spunea că sunt încă în viaţă, iar oamenii dădeau relatări despre cum arătau.”. Într-un fragment din carte, Forth descrie un interviu cu Tegu, un bărbat din Lio, care spune că „a examinat cadavrul unei creaturi care nu putea fi o maimuţă, dar care nici nu era umană, o fiinţă cu părul drept, de culoare deschisă pe corp, cu un nas bine format şi cu un ciot de coadă”.

De-a lungul anilor, Forth a colectat 30 de relatări ale martorilor oculari despre creaturi similare care, a spus el, se potrivesc cu descrierea lui *H. floresiensis.* E drept, există o mulţime de descrieri şi relatări ale unor martori oculari despre creaturi criptice de acest gen, în întreaga lume.

Mark Collard, un antropolog evoluţionist cu sediul la Universitatea Simon Fraser din Canada, dă exemplul cazului *Sasquatch.*

Sasquatch, sau *Bigfoot,* cum este mai bine cunoscut, este o creatură uriaşă asemănătoare maimuţelor despre care unii oameni cred că cutreieră prin America de Nord. Este un *criptid* (o specie despre care se zvoneşte că există) şi la fel ca monstrul *Chupacabra,* din folclorul Americilor, despre care s-a relatat pentru prima oară în 1995, sau mult mai cunoscutul monstru din Loch Ness, există puţine dovezi fizice care să sugereze că o arătare Bigfoot este de fapt acolo, în ciuda iubitorilor de Bigfoot care tot încearcă să demonstreze că există realitate în legendă.

„Oamenii sunt predispuşi să spună şi să creadă poveşti”, scria Collard, „iar acele poveşti pot deveni cu uşurinţă esenţiale pentru credinţele oamenilor. Dar, susţine Forth, „poveştile despre „oamenii-maimuţă” de pe Flores sunt diferite de cele ale lui Bigfoot din nord-vestul Pacificului, deoarece nu au existat niciodată maimuţe non-umane în America de Nord. Dar în Flores, *H. floresiensis* a existat fără îndoială”. Dar de cât timp există *Homo floresiensis* pentru oamenii de ştiinţă?

Oasele de *H. floresiensis* au fost găsite pentru prima dată în peştera Liang Bua din Flores în 2003. „Cea mai recentă dovadă a „hobbiţilor” care au folosit peştera datează de acum 50.000 de ani”, a spus Elizabeth Veatch, zooarheolog la Muzeul Naţional de Istorie Naturală Smithsonian care studiază specia.

Oamenii moderni nu apar pe Flores decât în urmă cu 47.000 de ani, a spus Veatch pentru *Live Science* şi nu există dovezi că cele două specii s-au suprapus la peştera Liang Bua.

De fapt, *H. floresiensis* nu au mai folosit peştera din urmă cu 60.000 de ani, a spus ea. „Pe baza dovezilor faunistice, a existat probabil o schimbare de mediu care a avut loc în urmă cu aproximativ 60.000 de ani, care a modificat peisajul din jurul Liang Bua, ceea ce a făcut ca *Homo floresiensis* să migreze în altă parte a insulei pentru a se hrăni în habitate mai potrivite”, a spus Veatch. *(Continuare în numărul viitor)*

GEORGE CUŞNARENCU

5 948427 000188 32

BIBLIOTECA JUDEŢEANĂ MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

Provocarea simţului olfactiv

Mulţi dintre noi am fost învăţaţi de mici că nu este politicos să mâncăm cu gura deschisă, aşa că ne-am obişnuit să mestecăm lent, cu gura închisă, pentru a deveni acceptabili social.

Cu toate acestea, un expert de la Universitatea Oxford ne încurajează să nu ne supunem învăţăturilor părinţilor noştri. El afirmă că, atunci când mestecăm cu gura deschisă, compuşii care dau aromă mâncării noastre pot ajunge mai bine la partea posterioară a nasului. „Mestecatul cu gura deschisă ar putea ajuta la eliberarea unei cantităţi mai mari de compuşi organici volatili, contribuind la simţul nostru olfactiv şi la percepţia generală", susţine Charles Spence, profesor de psihologie experimentală la Somerville College, din cadrul Universităţii Oxford.

Carnea, fructele şi legumele conţin compuşi organici volatili, cum ar fi esteri, cetone, terpenoizi şi aldehide. Aceştia alcătuiesc aromele caracteristice ale alimentelor şi contribuie la gustul acestora. Atunci când ele ating partea posterioară a nasului se activează neuronii senzoriali olfactivi, care se conectează direct la creier şi sporesc experienţa noastră culinară.

Sunetul făcut de mestecatul mâncării joacă un rol în maximizarea plăcerii pe

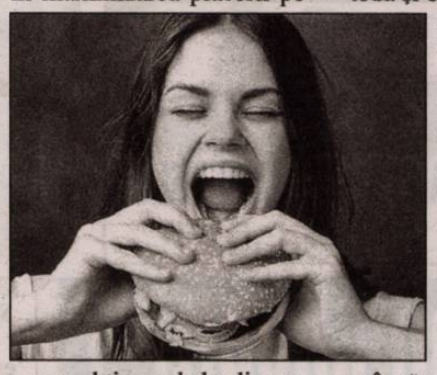

care o obţinem de la alimentele pe care le mâncăm. „Când vine vorba de sunet, explică Spence, ne plac alimentele zgomotoase – gândiţi-vă că atât chipsurile, cât şi merele sunt considerate mai plăcute atunci când sunetul crocant este amplificat. Pentru a auzi cel mai bine sunetul crocant al unui măr, al unui cartof prăjit, al unui morcov crud, al unui biscuit, al unei felii de pâine prăjită ar trebui să renunţăm la manierele noastre şi să mestecăm cu gura deschisă."

Expertul mai spune că am putea să ne îmbunătăţim cina mâncând şi cu mâinile. Aceasta deoarece cercetările sugerează că pipăitul mâncării ne poate face să apreciem mai mult bogăţia de arome al acesteia.

„Simţul tactil este vital în percepţia alimentelor pe palatul palatin. Textura netedă şi organică a cojii unui măr simţită în mână înainte de a muşca din el poate contribui la o apreciere mai mare a gustului suculent, dulce şi crocant al primei muşcături. Acest lucru poate fi extins la senzaţia de grăunţe de sare care se lipesc de degete atunci când mâncăm cartofi prăjiţi cu mâinile sau la reziduul zaharat de cremă de unt de pe o mână după ce am luat şi muşcat dintr-o felie de tort aniversar. Deşi folosirea limbii pe degete după ce mâncăm cu mâinile nu este niciodată încurajată în cercurile politicoase, cercetările sugerează că ar trebui să luăm în considerare renunţarea la această etichetă pentru o plăcere senzorială maximă.", declară profesorul Spence.

GABRIEL TUDOR

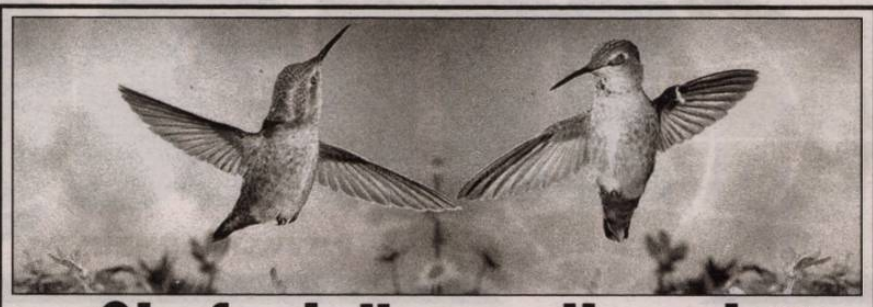

„Simfonia" aerodinamică

În natură întâlnim armonii sonore minunate, incredibil de ingenios emise de către păsări, dar şi de alte specii. Oamenii de ştiinţă au demonstrat că asemenea sunete sunt capabile să ne liniştească mintea şi să ne reechilibreze, descoperind recent melodii „elaborate" de păsările colibri masculi în timpul curtării femelelor.

Supranumite „păsările-muscă", colibri sunt creaturi unice deoarece, deşi aparţin familiei păsărilor, sunt singurele care pot zbura în toate direcţiile, inclusiv deplasându-se înapoi în aer.

Datorită mişcării rapide a aripilor lor, ele efectuează zboruri de neegalat, care i-au surprins pe oameni din cele mai vechi timpuri, pentru că dau impresia că navighează în văzduh, plutind fără efort. Mişcarea aripilor este atât de rapidă, încât ochiul uman nu poate surprinde o astfel de abilitate incredibilă, dar şi alte detalii ne scapă, din cauza acestei viteze, care poate ajunge la 70 de bătăi pe secundă.

Cercetătorii de la Universitatea Yale au descoperit că masculii unor specii de colibri generează „simfonii aerodinamice" cu mişcarea cozilor care îi ajută să facă femelele să se îndrăgostească. Pentru a demonstra acest lucru, au plasat 31 de pene de coadă din 14 specii diferite de colibri în interiorul unui tunel eolian, apoi au măsurat vibraţiile de înaltă frecvenţă produse de vânt şi au descoperit un peisaj sonor complet necunoscut anterior.

Explicaţia este că, în timpul curtării, masculii folosesc „tehnica de scufundare" prin care urcă în aer, apoi coboară şi, înainte de a se lovi de sol, formează un fel de U pentru a se ridica din nou. Acest comportament atrage femelele, care vor decide cu ce mascul să se împerecheze.

Totodată, în timpul „scufundărilor", penele cozii generează melodii care acţionează ca armonii de dragoste între păsări. Pe măsură ce vântul trece prin penele cozii, se emit frecvenţe sonore diferite, ce depind de dimensiunea, forma, masa şi rigiditatea acestor pene.

Din acest motiv „melodiile" nu se aseamănă, iar unii masculi sunt capabili să emită un „refren pe două voci", asigurându-se că femelele nu îi ignoră şi sunt aleşi pentru a se reproduce.

Pleonasmele unor derivate

Să vorbim corect!

În vorbirea curentă remarcăm o serie de pleonasme în cazul unor derivate cu sufixe şi prefixe.

Auzim expresii de tipul: „avea o *nevralgie* dureroasă" poate neştiindu-se că *„algie"* înseamnă „durere, suferinţă". De asemenea, mai auzim menţionându-se *„antevorbitorii* dinaintea mea", prefixul *ante* însemnând „anterior, înainte" sau „s-a *interpus* între noi", *inter* însemnând între.

Cele mai frecvent întâlnite sunt cele cu „re" care intră într-o serie de relaţii pleonastice. Printre acestea pot fi întâlnite cele ca adverbele *„iar"* – „a revenit iar"; cu *„iarăşi"* – „a readus iarăşi în discuţie"; cu *„înapoi"* – „a restituit înapoi"; cu *„îndărăt"*, „a redat îndărăt", cu *„încă o dată"* – „a fost reales *încă o dată"*, cu „din nou", *„s-a redeschis din nou"* şi lista ar putea continua. *(I.S.)*

Un aparat de aer condiţionat care să menţină o temperatură răcoroasă în locuinţă zile întregi, fără a folosi energie electrică, pare o utopie.

Răcitorul de aer, o alternativă viabilă

Instalaţiile de răcit prin evaporare nu constituie o noutate, dar principiul lor de funcţionare a fost reconsiderat, pentru a oferi condiţii de viaţă şi acivitate în locuinţă şi birou într-un mod durabil şi cu costuri reduse.

Unul dintre cele mai importante avantaje ale răcitoarelor de aer prin evaporare constă în faptul că este un sistem prietenos cu mediul: în timp ce binecunoscutele aparate de aer condiţionat emit gaze nocive, răcitorul cu evaporare foloseşte doar apă pentru a reduce temperatura, incluzând un sistem ce implică un consum mai mic de energie şi, în acelaşi timp, costuri de fabricaţie mai mici. Iar modelul „low-cost" dezvoltat în India merge puţin mai departe.

De zeci de ani, în India, fără a fi nevoie de electricitate, asemenea răcitoare păstrează produsele alimentare proaspete, protejându-le împotriva pierderilor de calitate după recoltare şi a deteriorării lor în depozite şi în cămări. Acum, conceptul a fost aplicat şi pentru încăperile cu aer uscat, asigurând scăderea temperaturii până la gradul de saturaţie al aerului.

Compania Manoj Patel, din oraşul Vadodara (din statul Gujarat, vestul Indiei), a proiectat aparatele prin evaporare care pot răci o cameră zile întregi, folosind un singur rezervor de apă.

Studioul de design, care proiectează noi produse din materiale reciclate, a construit răcitoarele de aer din ceramică şi piatră, integrându-le cu plante în ghiveci. Prin umplerea rândurilor de tuburi ceramice cu apă, prototipurile îşi maximizează suprafaţa pentru o evaporare optima, în

timp ce ocupă puţin spaţiu. Potrivit testelor, sistemul menţine temperatura unei încăperi la 23ºC (de la 32ºC fără instalaţie), folosind doar un rezervor de apă de 15 litri şi nu emite carbon; efectul durează între 10 şi 12 zile.

Reprezentanţii Manoj Patel afirmă că unităţile pot fi fabricate rapid şi local, cu un cost incredibil de scăzut: aproximativ 10 dolari. Firma a creat două modele ca prototipuri, unul este prevăzut cu indicator de nivel al apei şi sistem de autoudare şi altul în formă de con care este transportabil.

Producătorul intenţionează să distribuie versiunile cu autoudare în statul Gujarat, unde temperaturile pot atinge vara 45ºC. Acest modul de răcire va fi foarte util şi în zonele îndepărtate lipsite de electricitate, în locuri publice deschise (staţii de autobuz, gări), la vânzători urbani de legume şi fructe, în localuri guvernamentale (spitale, instituţii, birouri etc.).

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, cod 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU
Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu

FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: **TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.**

Terapie cu „zgomot maro”?

Dacă sunteți o persoană care are probleme cu somnul, probabil că ați încercat să ascultați faimosul „zgomot alb” pentru a adormi. Zgomotul alb se referă la un sunet care conține toate frecvențele în egală măsură, cum ar fi zgomotul static provenit de la un radio sau un televizor nesintonizat.

În timp ce zgomotul alb a fost folosit ca terapie de ani de zile, devine tot mai la modă o altă formă de zgomot – „zgomotul maro”. Acesta este un sunet care conține toate frecvențele, dar cu o energie mai mare la frecvențe mai joase, cum ar fi o cascadă puternică sau un tunet zgomotos.

În ultimele săptămâni, pe rețelele de socializare au fost postate videoclipuri în care sunt lăudate beneficiile zgomotului maro, utilizatorii susținând că acesta poate încetini avalanșa de gânduri care provoacă stresul, vă ajută să vă concentrați și îmbunătățește somnul. Există trei „culori” principale de zgomot – alb, roz și maro (denumit adesea și roșu). Toate cele trei forme de zgomot sunt alcătuite din frecvențele care sunt audibile pentru urechea umană, dar diferența cheie este modul în care energia este distribuită pe aceste frecvențe. În cazul zgomotului

alb, energia este distribuită în mod egal, rezultând un zumzet consistent.

Printre exemplele de zgomot alb se numără un calorifer care șuieră, o unitate de aer condiționat care bâzâie sau zgomotul static al televizorului. În cazul zgomotului roz, energia nu este distribuită în mod egal între frecvențe, ci este mai intensă la frecvențele joase. Acest lucru are ca rezultat un sunet ușor mai profund, cum ar fi vântul, ploaia și bătăile inimii.

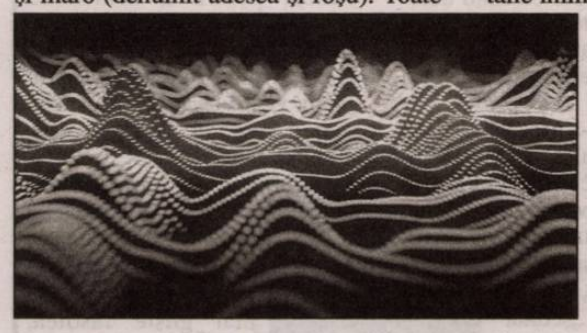

Zgomotul maro are o energie și mai mare la frecvențele mai joase, ceea ce are ca rezultat sunete mai profunde și mai puternice, cum ar fi cascadele puternice și tunetul ușor. În ciuda laudelor, zgomotul maro nu a fost încă studiat pe scară largă, deși unele cercetări anterioare au relevat că el ar putea fi util în mai multe alte contexte. În 2017, cercetătorii de la Universitatea din Milano au testat efectele zgomotului maro asupra persoanelor cu tinitus – o afecțiune care provoacă țiuituri în urechi. Cercetătorii au testat efectele diferitelor culori de zgomot pe 20 de pacienți care se confruntau cu tinitus.

Rezultatele lor au arătat că zgomotul alb a fost sunetul preferat, urmat îndeaproape de zgomotul maro (denumit în cadrul studiului „roșu”). Un alt studiu din 2020 a constatat că ascultarea zgomotului maro poate îmbunătăți eficiența muncii și memoria.

În cadrul studiului, cercetătorii de la Spitalul Universității de Medicină Chung Shan au înrolat 22 de participanți care au ascultat zgomot roșu, roz, alb sau niciun zgomot în timp ce efectuau o sarcină. Rezultatele au arătat că participanții au prezentat o performanță și o memorie mai bune atunci când au ascultat zgomot roșu, roz și alb decât atunci când se aflau într-un mediu liniștit.

Deși rafalele scurte de zgomot maro este puțin probabil să provoace daune, studiile au arătat că utilizarea continuă a zgomotului pe tot parcursul nopții ar putea fi riscantă.

Cercetătorii de la Universitatea din Pennsylvania au analizat 38 de studii anterioare privind utilizarea zgomotului ca ajutor pentru somn. Analiza lor a arătat că există puține dovezi că zgomotul continuu îi ajută pe oameni să adoarmă, în timp ce un studiu a constatat chiar că a dus la un somn mai perturbat.

Rechinii sunt afectați de încălzirea globală

Rechinii călătoresc de obicei în nord în timpul lunilor de vară, dar migrația din acest an este mai amplă și s-a produs mult mai devreme decât în sezoanele anterioare, iar un expert susține că de vină ar fi schimbările climatice.

„Migrația rechinilor a avut loc dintotdeauna, dar acum zonele oceanice productive se schimbă din cauza climei, precum și a temperaturilor, ceea ce poate schimba zonele de adunare a rechinilor”, spune dr. Tracy Fanara, inginer de mediu și cercetător științific.

„Distribuția focilor și a leilor de mare se extinde din cauza creșterii populației și a concurenței pentru hrană, iar rechinii își vor urma sursa de hrană preferată, care este reprezentată de aceste pinipede, pe lângă pești”.

În acest sezon, temuții prădători marini se află la pândă mai aproape de țărm – două atacuri au fost raportate pe aceeași plajă din Long Island, New York, iar experții susțin că numărul unor astfel de atacuri va deveni, în anii următori, tot mai ridicat.

Pe de altă parte, pescuitul excesiv elimină sursa principală de hrană a rechinilor, forțându-i să caute hrana în altă parte – și aceasta ar putea fi mai aproape de țărm. Dar apele tot mai calde ale oceanelor și mărilor joacă rolul principal în extinderea migrației rechinilor mult spre nord.

„Rechinii cărora le plac apele calde (precum rechinii taur, tigru, crepuscular, spinner, mătăsos și cu bot negru) au fost observați acum la latitudini extreme ca niciodată și, pe fondul încălzirii tot mai accentuate a apelor oceanului planetar, este sigur că acest fenomen va continua”, spune Fanara.

Alimentare robotizată a vehiculelor electrice

Cunoscuta companie auto Ford testează o stație robotizată pentru vehicule electrice, care ar putea facilita încărcarea mașinilor de către persoanele cu mobilitate redusă.

Cei de la Ford au făcut deja o demonstrație cu un sistem prototip, dezvoltat de inginerii de la Universitatea din Dortmund, Germania. Acesta constă într-un braț robotizat care se extinde până la portul de încărcare al unei mașini electrice, fiind operat de șofer prin intermediul smartphone-ului său din interiorul vehiculului.

După încărcare, brațul se retrage, iar șoferul își poate continua drumul – fără a fi nevoit să coboare din mașină. În prezent, potrivit Ford, conectarea acesteia la un punct de încărcare poate fi o provocare pentru persoanele cu mobilitate redusă.

Șoferii cu dizabilități reprezintă circa 5% din populația de șoferi din lumea occidentală și se confruntă cu provocări majore atunci când se deplasează dintr-un loc în altul. Stația de încărcare, care ar putea fi amplasată într-o parcare sau pe marginea drumului, este prevăzută cu o ușă glisantă care ascunde brațul robotizat.

Atunci când șoferul parchează lângă stație, acesta poate accesa aplicația FordPass, care poate fi utilizată gratuit, pentru a deschide ușile glisante și a elibera brațul. Odată activat, capacul stației se deschide prin glisare, iar brațul de încărcare se extinde spre portul de încărcare al mașinii cu ajutorul unei camere minuscule. Acesta se potrivește perfect în punctul de încărcare al mașinii, iar șoferul trebuie doar să aștepte în timp ce mașina se încarcă.

În cadrul testului, șoferii au putut monitoriza starea de încărcare prin intermediul aplicației FordPass, care este deja disponibilă și care le permite șoferilor Ford să deblocheze și să pornească motorul unei mașini cu ajutorul smartphone-ului lor. Ford a precizat că sistemul a fost testat cu succes și că, deși în prezent, nu este disponibil pentru cumpărare, ar putea fi implementat în viitor, fiind instalat la locurile de parcare pentru persoane cu handicap, în parcări sau în case particulare.

Teoretic, nu doar mașinile Ford ar putea utiliza sistemul, deși acest lucru ar depinde de conexiunea de încărcare utilizată pe diferite piețe. Potrivit celor de la Ford, în cele din urmă, procesul ar putea deveni complet automatizat, cu o implicare minimă sau deloc a șoferului, care ar putea trimite pur și simplu un vehicul autonom la stația de încărcare, pentru a se „încărca”, înainte de a se întoarce acasă.

Cârnați dintr-o singură celulă de carne

Mulți oameni de pe toate meridianele profită de vară pentru a se bucura de grătare, de burgeri, fripturi sau cârnați. Pentru a ne ajuta să ne bucurăm de mâncarea noastră fără să ne simțim vinovați de încălzirea planetei, o companie alimentară inovatoare a dezvăluit noul său cârnat „cultivat” în laborator.

Meatable crește carne cultivată dintr-o singură celulă de la un animal, reproducând creșterea naturală a mușchilor și a grăsimii. Cârnatul este primul produs anunțat de compania olandeză, care își propune să creeze carne adevărată fără a dăuna mediului sau animalelor. Daan Luining, co-fondator și CTO al Meatable, a declarat: „Nu este ca și cum nu ar fi carne, ci este carne – carne 100% delicioasă, identică la toate nivelurile, dar fără niciunul dintre inconvenientele reprezentate de creșterea animalelor în ferme”.

Meatable și-a dezvoltat și rafinat procesul de creștere a cărnii cultivate de la lansarea sa în 2018. Produsele utilizează tehnologia „opti-ox”, care necesită doar o singură mostră de celulă de la animal, care poate fi prelevată fără a-i face rău acestuia.

Procesul nu necesită ser fetal bovin (FBS), utilizat în mod convențional în producția de carne cultivată ca supliment pentru hrana celulelor. FBS este un ingredient controversat, deoarece este recoltat

din fetușii de bovine prelevate de la vacile gestante în timpul sacrificării.

Cârnații de la Meatable au nevoie de doar câteva săptămâni pentru a crește, au aceeași structură, textură, luciu și o aromă pronunțată, ca un cârnat făcut din carne de porc tocată. Acesta sfârâie în tigaie, ceea ce este rezultatul umezelii din țesutul adipos care se evaporă în uleiul încins.

În prezent nu este legal să se vândă „carne cultivată” în Europa fără aprobarea autorităților de reglementare, dar echipa Meatable speră ca produsul lor să ajungă pe rafturi până în 2025. Potrivit unui studiu realizat de consultantul de mediu CE Delft, carnea cultivată ar putea reduce impactul industriei cărnii asupra mediului cu până la 92%.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

„Baronul vesel”

prusacul care a salvat Revoluţia americană

Dacă a existat vreodată o unitate militară care să aibă nevoie de un impuls emoţional puternic pentru a-şi duce la bun sfârşit iniţiativa, aceasta a fost fără îndoială Armata Continentală a coloniştilor americani, în iarna anului 1778.

Iar acest impuls a venit din partea flamboaiantului baron prusac Friedrich Wilhelm von Steuben, un militar de carieră care a intrat în panteonul revoluţionarilor de pretutindeni mergând spre câmpul de luptă într-o sanie trasă de cai, căptuşită cu blănuri şi fiind însoţit de amanţii săi homosexuali şi de un ogar de companie.

Poate că „baronul vesel” nu a fost un personaj atât de îndrăzneţ ca Teddy Roosevelt şi nici atât de charismatic ca John F. Kennedy, dar cu siguranţă poate fi considerat salvatorul Revoluţiei americane.

Friedrich Wilhelm von Steuben a intrat în armata prusacă în 1746, la vârsta de 17 ani. A luptat cu vitejie în Războiul de şapte ani, ajungând în atenţia lui Frederic cel Mare. După război, s-a înrolat în armata micului principat Hohenzollern-Hachingen, dar a fost demis din cauza homosexualităţii sale afişate, fiind obligat să se refugieze în Franţa, în 1755.

Primit cu suspiciune, el şi-a dovedit totuşi priceperea în plan militar, astfel încât atunci când guvernul regal a decis să sprijine coloniile rebele din America, împotriva Marii Britanii, von Steuben a fost trimis ca ofiţer instructor peste Atlantic. Înainte de sosirea sa, Armata Continentală nu avea nicio abordare organizată a unor lucruri precum igiena şi salubritatea.

Maestrul de instrucţie prusac a instituit schimbări fundamentale, plasând, de exemplu, bucătăria şi toaletele la capetele opuse ale oricărei tabere. Pentru aceasta şi pentru alte schimbări esenţiale în administraţia militară, în mai 1778, la recomandarea lui George Washington, von Steuben a fost numit inspector general al armatei de către Congresul Continental.

Dar cum anume un ofiţer prusac care nu vorbea engleza a schimbat fundamental Armata Continentală, salvând practic revoluţia? Pentru a rezolva gravele probleme de disciplină din rândurile rebelilor, von Steuben a ales mai întâi o companie model de soldaţi, instruind-o în privinţa tehnicilor de tragere, a marşului, folosirii baionetei şi încărcării armelor. Soldaţii astfel instruiţi au fost apoi trimişi să instruiască alte unităţi. La doar o lună de la sosirea lui von Steuben, regimente întregi de rebeli erau familiarizate cu „instrucţia prusacă”.

Pentru că nu vorbea engleza, von Steuben avea nevoie permanent de un translator, inclusiv atunci când îşi înjura trupele, la instrucţie. Când repertoriul său limitat de înjurături în limba engleză era epuizat, el îşi punea ajutoarele să traducă din germană înjurăturile suplimentare cu care-şi gratula soldaţii, spre amuzamentul acestora. A fost o abordare amuzantă, care l-a făcut extrem de îndrăgit de soldaţii lui americani.

Baronul a fost încurajat să pună pe hârtie conceptele sale de antrenament militar, manualul astfel rezultat fiind folosit oficial până în 1812, deşi multe dintre metodele sale sunt încă în uz. După ce Revoluţia s-a încheiat cu victoria rebelilor, Congresul a ignorat cererile justificate ale lui von Steuben de a fi recompensat cu o pensie, dar în cele din urmă acesta a primit o proprietate de 40 de acri în New Jersey, şi o pensie federală anuală de 2400 de dolari, o sumă considerabilă pe atunci.

Cu toate acestea, Von Steuben şi-a petrecut ultimii ani într-o relativă sărăcie, murind într-o cabană de lemn pe proprietatea sa, în mare parte neamenajată. În ciuda datoriilor sale, a lăsat toate bunurile care-i aparţinuseră „fidelilor săi iubiţi”, ofiţerii William North şi Benjamin Walker din Armata Continentală.

Fotodocument

Comoara naziştilor

Un militar american priveşte uimit o mică parte a tezaurului adunat de căpetenia nazistă Hermann Göring în cursul celui de-Al Doilea Război Mondial, din ţările ocupate de armatele lui Hitler. Această fabuloasă comoară a fost descoperită de soldaţii Armatei a VII-a Americane într-o peşteră de lângă Schönau am Königssee, Germania, pe 25 mai 1945.

De ce evita Pitagora

să mănânce fasole?

S-ar putea să-l cunoaşteţi pe Pitagora doar ca fiind autorul celebrei teorii privind triunghiurile, dar ştiaţi că a iniţiat şi un cult care îl venera pe el şi numărul 10?

Pitagora s-a născut în Grecia Antică în anul 570 î.Hr. În jurul anului 532 î.Hr. a emigrat în sudul Italiei pentru a se bucura de vremea frumoasă, de priveliştile locale şi pentru a înfiinţa un cult. Acolo, Pitagora a înfiinţat o „şcoală” unde şi-a învăţat elevii că numerele sunt centrul întregului univers şi că ar trebui venerate ca atare. Numărul 10 era în centrul acestei noi credinţe. Pitagora şi adepţii săi aveau chiar şi un simbol sacru, numit Tetractis, care era un triunghi cu zece puncte dispuse pe patru rânduri. Şi exista o rugăciune specifică pentru a-l venera, dar bazată pe matematică. Adepţii lui Pitagora credeau, la propriu, că el era fiul unui zeu şi că avea puteri mistice datorită abilităţilor sale matematice.

Pitagora susţinea că se reîncarnase de mai multe ori şi că era fiul zeului Hermes, care îi dăruise puterea de a-şi aminti cine a fost în toate vieţile sale anterioare.

Filozoful grec Pitagora era vegetarian, deşi nu este clar cât de strict evita carnea. În schimb în mod cert evita total fasolea şi le-a interzis şi adepţilor săi să o mănânce. Fasolea nu era permisă pentru că provoca suferinţă internă – gaze – şi putea face dificilă concentrarea. Fasolea era, de asemenea, asociată cu sărăcia, deoarece oamenii săraci o mâncau.

O altă interpretare este că Pitagora se referea de fapt la politică atunci când spunea fasole, pentru că în Grecia antică „buletinele de vot” erau, practic, boabele de fasole. Bătrânul filosof mai credea că oamenii şi fasolea provin din aceeaşi sursă şi a decis să facă un experiment pentru a demonstra acest lucru. A luat câteva boabe de fasole, le-a îngropat şi a aşteptat timp de câteva săptămâni. Când le-a dezgropat din nou, a observat că arătau puţin ca nişte fetuşi umani.

Mulţumit de proiectul său experimental a concluzionat că a mânca fasole ar fi practic un act de canibalism şi a interzis comunităţii sale să mai guste fasolea, crudă sau gătită.

Conform legendei, filosoful şi-a făcut chiar timp pentru a-i explica unui bou că nu ar trebui să mai mănânce fasole niciodată, în timp ce văcarii priveau şi chicoteau, pentru ca mai târziu să fie surprinşi când boul a încetat să mai mănânce fasole.

Credinţa lui bizară i-a adus însă în cele din urmă moartea. Potrivit legendei, fiul unui nobil, numit Kylon, a încercat să intre în cultul lui Pitagora, dar a fost respins pentru că nu a vrut să respecte regulile de antrenament, care implicau cinci ani de tăcere înainte de a fi acceptat alături de filosof.

Furios, Kylon a adunat o gloată şi a atacat comunitatea lui Pitagora. Rând pe rând, adepţii maestrului au fost înjunghiaţi, dar Pitagora a reuşit să scape, fugind din oraş. Din nefericire, în timp ce fugea, drumul l-a dus direct într-un câmp de fasole. Refuzând să calce câmpul în picioare, căci asta ar fi însemnat, în concepţia lui, să ucidă o mulţime de oameni cuibăriţi în boabele de fasole, Pitagora a rămas pe loc şi a fost masacrat de mulţimea furioasă.

Diverse alte teorii despre moartea sa includ faptul că, după ce adepţii săi au fost ucişi într-un incendiu, el a murit prin sinucidere sau de foame, în timp ce se ascundea de mulţime.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Aştăzi în istorie

11 august 1456

A murit Iancu de Hunedoara

Iancu de Hunedoara sau János Hunyadi a fost poate cel mai reputat comandant militar care a luptat contra turcilor în secolul XV. Fiul lui Voicu, un nobil de origine valahă din Ardeal, el a urmat cariera armelor încă de tânăr, oferindu-şi serviciile membrilor mai influenţi ai clasei conducătoare maghiare şi intrând în atenţia curţii regale.

Astfel a ajuns să-l însoţească pe regele Ungariei în Italia şi în alte ţări din vestul Europei. La Milano, a făcut cunoştinţă cu condottierul Francesco Sforza şi a studiat noua artă militară; mai târziu, a studiat tehnicile de război dezvoltate de insurgenţii husiţi din Boemia. La întoarcerea sa acasă, Iancu era considerat deja cel mai bun războinic din sudul Ungariei.

Victoriile sale împotriva turcilor, deşi de importanţă locală, au atras atenţia pe scară largă. Odată cu ocuparea Serbiei de către trupele otomane în 1439, pericolul unei invazii directe a Ungariei a devenit iminent. Iancu a fost numit ban al Severinului, un district expus atacurilor otomane.

Succesul său în această funcţie i-a adus o avansare rapidă şi onoruri mai mari. A fost numit voievod (guvernator) al Transilvaniei şi în anii care au urmat a reuşit să-i respingă pe turci nu numai de la graniţele Ungariei, ci şi din Valahia învecinată, în cadrul mai multor campanii militare.

Numit regent al Ungariei în timpul minoratului regelui-copil Ladislau al V-lea, a restabilit ordinea şi a încercat să reorganizeze baza economică, politică şi militară a ţării în vederea unui contraatac împotriva turcilor. Nu a putut merge însă în ajutorul Constantinopolului în timpul atacului turcesc din 1453.

Sultanul Mehmed al II-lea, cuceritorul Constantinopolului, a organizat o nouă ofensivă şi în 1456 a asediat Belgradul, dar a fost învins de trupele lui Iancu de Hunedoara. La doar câteva zile, marele conducător creştin murea, răpus de epidemia de ciumă care izbucnise în rândul trupelor sale.

Lecții de nutriție

Caloriile – bune sau rele?

Credeți că toate caloriile sunt la fel și că nu este important ce mâncați, atât timp cât aveți grijă să numărați caloriile? Ei bine, lucrurile nu stau chiar așa. Există unele calorii care vă distrug nu numai silueta, ci și sănătatea. Eu le numesc calorii rele, ne spune dr. nutriționist Laura Ene. Pe de altă parte, avem caloriile bune, care ne mențin supli și sănătoși toată viața.

În ce constă această diferență și ce înseamnă, în materie de calorii, o dietă sănătoasă. Caloriile nu sunt altceva decât o unitate de măsură. Caloria este o măsură a energiei disponibile corpului. Când mâncați ceva, corpul primește numărul de unități energetice care se măsoară în calorii.

Așadar, caloriile nu sunt o componentă a alimentelor, ci reprezintă cantitatea de energie furnizată de conținutul alimentelor în macronutrienți – adică în carbohidrați (glucide sau zaharuri), proteine și grăsimi (lipide). Fiecare dintre acestea aduce un număr de calorii prin ardere.

Prin arderea unui gram de glucide (carbohidrați sau zaharuri) se eliberează 4 calorii, prin arderea unui gram de proteine se eliberează tot 4 calorii, un gram de lipide are un aport energetic de 9 calorii, iar alcoolul eliberează 7 calorii per gram pur. Vitaminele și mineralele din mâncare nu au calorii, dar sunt esențiale pentru buna funcționare a organismului.

Din păcate, nu toți carbohidrații sunt buni, există grăsimi bune și grăsimi rele, iar alcoolul este rău și hipercaloric din orice perspectivă ai privi lucrurile.

Cele 3 mari diferențe între caloriile bune și caloriile rele

1 Diferența de calitate la nivel de macronutrienți și micronutrienți.

Carbohidrații, „combustibilul" preferat al organismului și principala lui sursă de energie, pot fi și ***răi*** – zaharuri simple (sau glucide rafinate), și ***buni*** – carbohidrați complecși sau glucidele cu eliberare lentă.

Proteinele de calitate sunt cele pe care organismul le folosește să funcționeze corect, pentru că ele conțin toți aminoacizii esențiali și provin din alimente care conțin o cantitate scăzută de grăsimi. Acestea pot fi de origine animală (peștele, carnea slabă, lactatele semidegresate, albușul de ou) sau de origine vegetală (ciuperci, soia, leguminoase, semințe etc.). Etalonul combinației perfecte a proteinelor de calitate este reprezentat de albușul de ou.

Grăsimile pot fi bune, rele și foarte rele. Grăsimile bune sunt *nesaturate* (mononesaturate și polinesaturate). Grăsimile rele sunt cele *saturate*. Grăsimile foarte rele sunt *hidrogenate* sau *trans*, apar în cantități mici și în unele lactate și în anumite tipuri de carne, sunt în general produse sintetic în industria alimentară din grăsimi nesaturate printr-un proces numit hidrogenare.

Dincolo de această clasificare „bune-rele", alimentele trebuie privite ca *pachete de nutrienți* care conțin fibre sățioase și minerale care scad absorbția grăsimilor, precum și vitamine care previn îmbătrânirea și bolile prin capacitatea lor antioxidantă. În acest sens, legumele (în special cele verzi) sunt în top. Ele sunt urmate de cereale integrale, leguminoase, fructe, nuci și semințe. Prin contrast, zahărul, carnea grasă, margarina, alcoolul nu conțin deloc micronutrienți, ci doar calorii multe și goale...

2 Diferența de volum sau diferența dintre sațietate și foame

Nu trebuie să fiți nutriționist ca să realizați această diferență: o lingură de ulei are același număr de calorii cu 500 g de spanac, dar efectele asupra organismului după consum sunt complet diferite, atât la nivelul sațietății, cât și la nivelul micro și macronutrienților.

Alimentele cu densitate calorică mică (legumele, lactatele degresate, fructele) sunt cele care vă ajută să slăbiți pentru că sunt bogate în apă, fibre și sărace în grăsimi. Alimentele bogate în fibre, dar foarte sărace în grăsimi, precum legumele cu frunze verzi (varză, conopidă, broccoli, spanac, urzici, salate verzi etc.), sunt prima alegere într-o cură de slăbire.

Alimentele cu volum mic și densitate calorică mare sunt în general bogate în grăsimi și/sau carbohidrați, adică în calorii rele: uleiul de orice fel, untul, margarina, zahărul, dulciurile, brânzeturile fermentate, carnea grasă, mezelurile, semințele și fructele în coajă tare. Nucile și semințele nu sunt calorii rele, dar trebuie consumate cu măsură, pentru că au, în medie, 400-500 calorii/100g.

O masă sățioasă și sănătoasă combină alimentele cu densitate mică cu cele cu densitate mai mare, rezultând astfel un număr rezonabil de calorii la o masă (carne cu legume, salată cu semințe etc.)

Ca să slăbiți, alegeți alimente cu volum mare și calorii puține, bogate în fibre (direct responsabile cu senzația de sațietate), vitamine, minerale și apă. O dietă bazată pe alimente cu densitate calorică mică, dar volum mare, vă ține departe de senzația de foame binecunoscută în dietele clasice de slăbit și este mult mai eficientă în menținerea greutății pe termen lung.

3 Diferența de consecințe sau diferența dintre un corp frumos și sănătos și unul gras și bolnav

În ultimele 3 decenii, mii de studii științifice au analizat efectele alimentelor asupra sănătății organismului. Concluzia este clară și universală: alimentația nesănătoasă este responsabilă pentru 80% din bolile cronice (adesea fatale) și pentru majoritatea tipurilor de cancer.

Obezitatea nu este doar inestetică, ci poate frânge inima, la propriu, fiind un factor major de risc pentru boala coronariană ce cauzează frecvent infarct miocardic, în special la persoanele care au o cantitate mare de grăsime la nivelul abdomenului.

Grăsimile saturate cresc riscul de apariție a afecțiunilor cardiovasculare precum infarctul sau accidentul vascular cerebral și sunt un factor de risc pentru cancerele de colon și de sân. Acizii grași trans au captat atenția cercetătorilor în ultimele decenii deoarece sunt corelați cu un risc crescut al bolilor de inimă.

Și acestea sunt doar câteva posibile consecințe, pe lângă diabet, ficat gras, cancer pancreatic, cancer colorectal, boli neurodegenerative... Tot ce trebuie să faceți este să alegeți caloriile bune!

Ca orice alte alegeri pe care le faceți în viață, alegerile alimentare vorbesc despre dumneavoastră și au consecințe. Dacă alegeți surse de calorii rele și goale pentru dietă (carbohidrați răi, grăsimi saturate și trans), vă va chinui zilnic un apetit insațiabil, vă veți îngrășa, iar pe termen lung, vă puteți îngrășa și vă puteți îmbolnăvi.

Dacă alegeți surse de calorii bune (cerealele integrale, lactate degresate, legume și leguminoase, fructe, nuci și semințe, pește și carne slabă), beneficiile sunt multiple: un corp rezistent și sănătos, o stare permanentă de bine, o siluetă frumoasă până la adânci bătrâneți...

Gastronomice

Budincă de varză cu carne

500 g varză albă, o ceapă, 100 ml ulei, 700 g carne tocată, 2 ouă, o felie de pâine, sare, piper, cimbru.

Varza se dă prin mașina de tocat, împreună cu o ceapă. Se călesc în ulei 10 minute, apoi se amestecă bine cu carnea tocată, ouăle, o felie de pâine înmuiată în apă și stoarsă bine, sare, piper, cimbru. Această compoziție se pune într-o formă bine unsă și presărată cu făină și se lasă la cuptor până se rumenește.

Știucă în sos de smântână

O știucă de 600-800 g, o ceapă, 1 morcov, 100 g ciuperci, 50 g unt, 1/2 pahar vin alb, o linguriță făină, 2 gălbenușuri, 3 linguri smântână, zeamă de lămâie, pătrunjel verde.

Se curăță știuca și se pune într-o cratiță cu ceapa și morcovul tăiate felii, sare, piper, ciupercile, untul și vinul alb. Se fierbe 15 minute acoperit la foc potrivit. Se scot peștele și ciupercile, iar zeama se strecoară și se lasă să mai scadă, apoi se adaugă făina, gălbenușurile, smântâna și zeamă de lămâie după gust. Se bate bine pe foc apoi se trece sosul prin sită peste știucă și ciuperci. Se presară puțin pătrunjel verde.

Tort moca expres

Blatul: ***35-40 biscuiți, 200 g cafea ușor îndulcită, 100 ml vișinată.***

Crema: ***150 g ciocolată cu lapte, 100 g ciocolată amăruie, 200 g unt, 200 g zahăr pudră, 3 gălbenușuri.***

Se bat gălbenușurile cu zahărul până ce se albesc. Treptat se încorporează untul și jumătate din vișinată. Ciocolata amăruie ruptă în bucăți se pune într-o crăticioară cu 2 linguri de apă și se topește amestecând mereu. Se procedează în același mod cu ciocolata cu lapte. Apoi ciocolata amăruie se adaugă la jumătate din crema de unt, iar ciocolata cu lapte la cealaltă jumătate. Se ia o formă de tort, se tapetează cu hârtie și apoi se umple alternând un rând de biscuiți înmuiați în esența de cafea și cealaltă jumătate de vișinată, un rând de ciocolată amăruie, un rând de biscuiți înmuiați, apoi ciocolata cu lapte. Trebuie să ne mai rămână câte puțină cremă din cele două variante. Se pune compoziția în forma de tort 3-4 ore la frigider, apoi se răstoarnă pe un platou și se acoperă cu crema rămasă. Se ornează cu ciocolată rasă sau frișcă.

Dosarele frumusetii

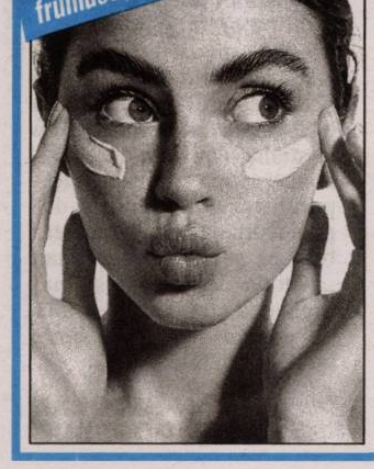

Și tenul matur poate fi strălucitor

Când ne gândim la înaintarea în vârstă adesea vizualizăm un obraz brăzdat de riduri. Totuși, un ten matur poate arăta minunat dacă nu ignorăm câteva reguli esențiale.

În primul rând, odată cu trecerea anilor pielea își pierde din elasticitate, devine mai subțire și mai uscată. În consecință, se impune o hidratare corectă (1,5-2 litri de lichide pe zi) și folosirea unor creme intens hidratante cu ingrediente active de tipul acidului hialuronic, vitaminelor A și E, coenzimei Q10 etc.

Și pentru că parcurgem o vară toridă nu trebuie să uităm că factorul numărul unu vinovat de îmbătrânirea prematură a pielii este soarele. El accelerează apariția ridurilor și reduce nivelul de hidratare naturală a pielii. Din acest motiv să nu uităm recomandarea expunerii moderate la soare și evitarea intervalului orar 11-17. De asemenea, cu

20 de minute înainte de a ieși din casă, să aplicăm creme de față cu factor de protecție ridicat. Ne protejăm și ochii purtând ochelari de soare cu filtru UVA.

Pagină realizată de
ECATERINA BĂTRÂNEANU

Fenomene aerospaţiale neidentificate

Şi grănicerii văd OZN-uri

Tim Mcmillan, Micah Hanks şi Christopher Plain au publicat, pe 27 mai 2022, în *The Debrief* ***un amplu articol privind observaţii OZN făcute de o altă ramură a administraţiei americane, anume de Patrula vamală şi de frontieră*** *(Customs and Border Patrol* ***– CBP).***

Potrivit surselor intervievate de *The Debrief*, aceste incidente includ întâlniri cu obiecte aeriene care par să efectueze manevre cu mult peste capacităţile aeronavelor convenţionale. Unele dintre aceste evenimente, care au fost surprinse şi pe video, au făcut ca un număr de piloţi veterani şi alt personal să se întrebe care ar putea fi natura şi originea acestor obiecte.

Recent, în exclusivitate pentru *The Debrief*, Robert „Bob" Thompson, un fost agent CBP, din Departamentul de Securitate Naţională *(Department of Homeland Security* – DHS), recent pensionat, a rupt tăcerea, oferind detalii semnificative despre propria sa experienţă cu UAP-urile în timp ce patrula pe graniţa mexicano-americană. Această experienţă, împreună cu cea a colegilor din CBP şi a oficialilor DHS, inclusiv videoclipurile împărtăşite cu el, au fundamentat eforturile sale de a stabili un proces în cadrul CBP pentru ca piloţii şi agenţii să-şi raporteze observaţiile neîngrădiţi şi într-un mod standardizat.

O mare parte a secolului trecut, oamenii au raportat că au văzut obiecte ciudate pe cer. Uneori părând să manevreze la viteze considerabile şi fără mijloace de propulsie perceptibile, aceste fenomene aeriene neidentificate, cunoscute mai frecvent ca OZN-uri, au rămas un mister de durată; unul care ignoră graniţele culturale şi ideologice cu acelaşi dispreţ pe care par să îl arate faţă de graniţele teritoriale.

Dialog înteţit

În ultimii ani, dialogul în jurul acestui subiect, lung timp tabu, s-a înteţit semnificativ, în special în rândul parlamentarilor şi oficialilor apărării din Washington. Mai multe incidente, majoritatea dintre ele raportate în ultimii ani de personalul marinei americane, au pus problema dacă dronele şi platformele sofisticate de supraveghere – operate de adversari străini sau poate de cu totul altceva sau altcineva – ar putea fi implicate în aceste incursiuni aeriene în spaţiul aerian al SUA.

Pe baza evaluărilor preliminare ale informaţiilor, a legislaţiei legate de UAP, a birourilor oficiale de investigaţii ale Pentagonului şi a audierilor recente ale Congresului, oamenii ar putea avea impresia greşită că incidentele UAP sunt în întregime limitate la aparatul extins de apărare şi informaţii al Americii. În fapt, oameni din aproape toate categoriile sociale susţin că au văzut asemenea intrusi aerieni. Aşa cum spunea Robert Thompson: „Nu doar Departamentul Apărării (DoD) se confruntă cu aceste chestii".

Thompson şi-a început cariera în Agenţia de Protecţie a Vămilor şi a Frontierei din SUA în ianuarie 2008. În calitate de agent federal de aplicare a legii, Thompson a petrecut următorii 14 ani păzind graniţele de sud ale Americii, câştigând în cele din urmă un loc în echipa de răspuns mobil (MRT) al Detaşamentului de Operaţii Speciale din Sectorul Tucson (Arizona).

În interviul dat pentru *The Debrief*, Thompson a povestit cum unul dintre rolurile pe care şi le-a asumat ca agent federal a implicat stabilirea cerinţelor de raportare pentru fenomenele aeriene inexplicabile din sectorul Tucson.

Potrivit lui Thompson, la fel ca în cazul armatei, o serie dintre aceste incidente bizare care implică UAP au fost surprinse de sistemele guvernamentale sofisticate, însărcinate în mod normal cu prinderea traficanţilor de droguri sau cu împiedicarea fluxului de imigraţie ilegală.

„Avem acolo, 24 de ore din 24, 7 zile din 7, bărbaţi cu ochii spre cer, care caută contrabandişti, dar văd şi alte lucruri", a spus Thompson. „Am vorbit cu zeci şi zeci de agenţi care toţi aveau poveşti similare despre observarea unor lucruri bizare, despre întâlniri cu UAP."

Din 2020 până în 2021, Thompson a lucrat în noul centru de coordonare aeriană din Arizona, creierul operaţiu-

nilor aeriene din sectorul Tucson. Între timp Thompson a lucrat şi la alte proiecte, inclusiv ajutând la reproiectarea sistemului 911, învechit, al sectorului şi reproiectarea cerinţelor de raportare pentru urmărirea regulată a statisticilor pentru operaţiunile de sprijin aerian.

„Într-un fel, zborul a fost punctul meu forte. În responsabilitatea mea erau în principal elicopterele şi unele dintre celelalte platforme aeriene cu care lucram noi şi alte agenţii partenere cu care colaboram", a spus Thompson într-un interviu telefonic cu *The Debrief*. „Am fost şi paramedic. De fapt, am fost paramedicul senior, pentru toată patrula de frontieră. Eram solicitat adesea ca expert în materie atunci când venea vorba de gestionarea şi pregătirea situaţiilor de urgenţă, medicină de urgenţă şi combaterea terorismului."

Dincolo de aceste îndatoriri oficiale, Thompson a început să investigheze observaţiile UAP despre care a aflat în cadrul agenţiei, începând chiar să şi colecteze videoclipuri şi imagini cu întâlniri bizare surprinse de sofisticatele sisteme guvernamentale.

„Sunt şi alţi oameni care au asemenea îngrijorări cu privire la aceste obiecte. Este ca şi cum ar putea fi un adversar străin", a spus Thompson, despre ceea ce numea „obiecte autentice pe care nu le-am putut explica".

Deşi Thompson recunoaşte că are un interes de lungă durată pentru OZN-uri, abia după dezvăluirile din 2017 privind un program cvasi-secret al Pentagonului (AATIP) a spus că şi-a dat seama că şi DHS ar putea oferi informaţii, la fel de valoroase, în contextul unui studiu organizat al UAP. Drept urmare, Thompson spunea că a început să redacteze o „listă de probleme" într-un efort de a îmbunătăţi raportarea şi îndrumarea agenţilor care întâlnesc UAP-uri de-a lungul graniţei de sud-vest.

„Patrula de frontieră a sectorului Tucson (TCA), împreună cu militarii din ramurile Aeriană şi Marină din Tucson, trebuie să dezvolte un program pentru a putea identifica, raporta, cataloga şi, dacă este necesar, contracara fenomenele aeriene inexplicabile (UAP) care sunt întâlnite de-a lungul frontierei de sud-vest", a scris Thompson în document, copia căruia a fost obţinută de *The Debrief*.

Lucruri luate în serios

„Nu este clar dacă unele dintre aceste obiecte reprezintă sau nu o ameninţare pentru interesele americane, iar prin stabilirea cerinţelor de raportare, se poate crea un sistem de avertizare timpurie vizând ameninţările emergente atunci când sunt combinate cu activele tehnologice deja existente ale DHS."

Mai mult decât orice interes personal pe care l-a avut în UAP, Thompson spune că ceea ce l-a determinat să înceapă să colecteze informaţii despre ceea ce vedeau colegii săi din DHS a fost lipsa oricărei structuri oficiale de raportare pentru astfel de observaţii. „Băieţii văd lucruri şi nu au avut mijloace să le raporteze", spune el. Thompson speră că expunerea întâlnirilor UAP, cum ar fi cea dintr-un video înregistrat de piloţii de elicoptere Apache, care arată obiecte din aer care funcţionează diferit de orice aeronavă cunoscută, ar putea încuraja şi mai mult oficialii guvernamentali să ia în serios incidentele UAP. „A fost un subiect atât de tabu, atât de mult timp, mai ales în comunitatea de aplicare a legii şi în comunitatea militară", spunea Thompson. „Nu-mi pasă dacă este un OZN sau o dronă chineză, ar trebui să fie raportat corect autorităţilor."

Incidentele de care vorbeşte Thompson nu fuseseră raportate nici grupului operativ UAP, nici programului său succesor: Grupul de identificare şi sincronizare a managementului obiectelor aeriene (AOIMSG).

„Băieţii noştri sunt acolo în fiecare zi, pentru schimburi de 12 ore, se uită la acel ecran, încercând să examineze de la o vacă sau un iepure la o persoană care merge, de la o pasăre care zboară pe cer, la un ultraşor, la un elicopter sau la un avion A-10", spune Thompson. „Eu personal am 1000 de ore în spatele ecranelor. Deci, dacă văd ceva şi nu ştiu ce este... ca să spun aşa... mă necăjeşte".

Departamentul Apărării a refuzat în mod constant să discute orice detalii despre aceste incidente UAP, iar Biroul de Afaceri Publice al Vămilor şi al Patrulei de Frontieră nu a răspuns la mai multe solicitări de comentarii din partea *The Debrief*.

Pagină realizată de
DAN D. FARCAŞ

Ameninţarea psihoenergetică

În ziua de 10 martie 1970, Nina Kulaghina, casnică, fostă membră a regimentului de tancuri al Armatei Roşii, se afla într-un laborator special al Institutului Militar Ukhtomskii din Leningrad, Uniunea Sovietică.

Pe o masă, inima praspăt îndepărtată a unei broaşte plutea într-o soluţie care o putea menţine „vie" până la o oră, iar oamenii de ştiinţă măsurau bătăile pe minut prin intermediul electrozilor conectaţi la micul organ al amfibianului. Aceştea au devenit mai accelerate, apoi au scăzut treptat, până s-au oprit cu totul.

Potrivit medicilor sovietici care o monitorizau, pulsul femeii crescuse dramatic în cele şapte minute necesare pentru a opri mental inima broaştei. Apoi, ea a încercat să ridice ritmul cardiac al unui medic din încăpere, care se arătase sceptic cu privire la puterile ei. Ambele persoane au fost conectate la aparate EKG.

În câteva minute, analiştii au observat că inima medicului bătea într-un ritm „periculos", iar experimentul a fost încheiat. Videoclipul a ajuns însă la Departamentul de Apărare al SUA, iar îngrijorarea a apărut firesc: Avea Kulaghina cu adevărat puteri psihice enorme sau sovieticii încercau să-şi descurajeze inamicul sugerând un arsenal extrasenzorial?

Opiniile americanilor erau împărţite, dar un lucru era sigur: experimentul le captaseră puternic atenţia.

Ninel Sergheevna Kulaghina (născută Mihailova), ciudata „armă" secretă umană a sovieticilor, era o femeie destul de dură. Moştenise de la mama ei anumite capacităţi psihice rarisime şi o vreme se părea că acestea sunt treptat anihilate de evenimentele vieţii: armata, căsătoria şi îndatoririle familiale.

Mai ales când se enerva, multe obiecte mici începeau să se deplaseze singure în preajma sa: pendulul orologiului, boluri de cristal, chibrituri şi ţigări, ace de busolă, bucăţele de pâine şi solniţe.

Alte realizări senzaţionale, pe lângă faimoasele acţiuni asupra inimii broaştei, se referă la separarea gălbenuşului de albuşul unui ou care plutea într-un vas cu apă sărată aflat la doi metri de ea, diagnosticările unor boli privind pacienţii, vindecări prin energia palmelor. De necrezut, Nina avea capacitatea de a face să apară pe hârtie fotografică imagini şi litere care îi fuseseră arătate mai devreme, precum şi să emită un puternic câmp electromagnetic şi o căldură inexplicabilă, care chiar a produs arsuri unor persoane, sub haine!

Pe de altă parte, ea afirma (lucru confirmat de medici) că putea să „vadă" culorile cu degetele. Au fost elemente mai mult decât decisive pentru serviciile secrete americane să iniţieze o „contrareacţie", demarând sinistrul program MKUltra de control al minţii umane. S-ar spune că, indirect, rusoaica „paranormală" a determinat o confruntare nevăzută între CIA şi KGB, în perioada Războiului Rece.

În anii 1960, sovieticii au direcţionat resurse imense către cercetări menite să-i ajute să înţeleagă mai bine fluxurile energetice din jurul fiinţelor umane, cu intenţia de a valorifica energia umană pentru a afecta sistemele fizice.

Responsabilul Laboratorului Special pentru Fenomene de Biocomunicaţii al Universităţii din Leningrad a susţinut că descoperirea energiei care stă la baza percepţiei extrasenzoriale (ESP) va fi echivalentă cu descoperirea energiei atomice.

În 1962, în timpul unei verificări a securităţii Ambasadei SUA la Moscova, inginerii militari americani au descoperit semnale electromagnetice ciudate emanate dintr-un apartament de la etajul 10 al unei clădiri de peste drum. Ei au stabilit că semnalul, îndreptat către etajele superioare ale clădirii ambasadei, era folosit de peste şase ani, determinând Pentagonul să înceapă propriul program.

Opt ani mai târziu, ca răspuns la filmările cu Nina Kulaghina, SUA au iniţiat o evaluare de informaţii pentru a studia „ameninţarea psihoenergetică sovietică". Raportul rezultat, publicat după doi ani de cercetări, a stabilit că sovieticii dezvoltau „metode de control şi manipularea comportamentului uman prin mijloace subtile, neidentificabile".

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

„Rezonanța” minaretelor din Ahmedabad

Arhitectura reprezintă o înaltă știință și măiestrie de sorginte divină, un atribut hărăzit la începuturi doar zeilor, de la care oamenii au învățat ori au preluat nenumărate reguli și secrete specifice, dar niciodată nu au putut pătrunde toate tainele artei ce semnifică, prin însăși esența sa, ideea de viitor, de echilibru, de speranță...

Un mister încă nedezlegat

Omul și-a dorit dintotdeauna să se poată desprinde de pământ, de condiția sa telurică, prin propriile mijloace, însă imposibilitatea zborului liber nu l-a împiedicat să clădească în chip real punți care să-l apropie de ceruri, de Divinitate. Turnurile simbolizează în acest sens un mesaj despre nostalgia tărâmului pierdut, trimis către înalturi.

Orașul indian Ahmedabad, întemeiat în anul 141 de sultanul Ahmed Shah, oferă exemple interesante (lăcașe de cult, moschei) de arhitectură indo-musulmană cuprinse în mozaicul etnic și religios indian.

Jhulta Minar („Minaretele tremurătoare”) din Ahmedabad par a întruchipa un sâmbure de speranță că omul nu a pierdut toată zestrea cu care a fost trimis pe Pământ.

Minaretele atribuite moscheilor musulmane le găsim și în India, unde elementul

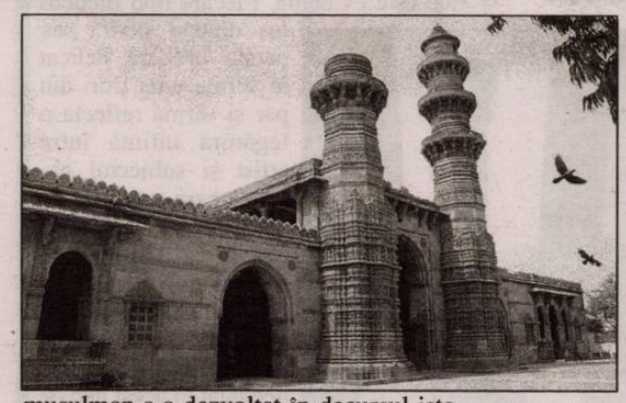

musulman s-a dezvoltat în decursul istoriei ca un stil artistic distinct. Se presupune că minaretele au fost construite cu scopul principal de a contracara deteriorarea moscheii în caz de cutremur.

Acest complex religios este considerat o minune arhitectonică islamistă. Istoria Jhulta Minar, include două variante interesante referitoare la originea lor. Prima relatează că moscheea a fost construită de Sidi Bashir, un sclav al sultanului Ahmed Shah, al cărui nume îl poartă; finalizarea lucrării a fost în anul 1452, dar după două veacuri totul a fost distrus în timpul unui război între doi sultani din regiune, în 1753.

O altă versiune plasează ridicarea moscheii și a minaretelor în 1511, însă nu acesta este astăzi elementul care atrage cu prioritate turiștii și interesul oamenilor de știință. Enigma încă nedezlegată se referă la faptul că, dacă unul dintre cele două minarete începe să vibreze (la trecerea unui tren prin gara Ahmedabad Junction, foarte apropiată, la deplasarea vizitatorilor în incintă, la un cutremur minor), după câteva secunde începe să vibreze și celălalt, ca și cum ar intra în rezonanță, deși – aici intervine inexplicabilul – structura de trecere dintre turnuri nu înregistrează absolut deloc acea mișcare, pe care, logic, ar trebui să o transmită construcției alăturate.

Broderii în piatră

La jumătatea secolului al XIX-lea, un specialist englez în sanscrită, Sir Monier M. Williams, a observat că minaretele tremură și a remarcat public această neobișnuită caracteristică, astfel luând naștere sintagma „Shaking Minarets”. Ele prezintă arhitectura reală a Indiei medievale, fiind construite în manieră musulmană gotică, cu influențe specifice regiunii Rajputana. Turnurile ating înălțimea de 34 de metri și au câte trei etaje, fiecare cu câte trei balcoane de piatră bine echilibrate. Partea fascinantă a ansamblului o constituie broderiile și arabescurile sculptate în piatră, ce imprimă o valoare inestimabilă realizărilor artistice care evoluează între modele tradiționale complicate și opere rafinate, cu detalii implantate adânc în epoca și în spiritul locului.

Arhitecții de azi cred că principiile vibrațiilor se pot activa când bârnele de lemn sunt plasate între golurile pietrelor. Dar aici nu se găsesc astfel de lucrări de lemn pe structura sa exterioară. Câțiva experți cred că materialele de lipire folosite la ea ar putea avea proprietăți electrice, dar nici acestea nu pot dura mult timp.

În schimb, localnicii spun că minaretele au fost construite cu gresie flexibilă, tăiată în formă cilindrică, una dintre tehnicile folosite în perioada medievală pentru protejarea structurii de calamități naturale precum cutremurele. Turnurile au trepte în spirală în interior pentru a ajunge la balcoane și ferestre, iar de la bază până în vârf, ele sunt decorate cu lucrări de artă, din piatră, unice.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

100 *de locuri de văzut în România*

Vadu Crișului

Comuna Vadu Crișului este situată la ieșirea râului Crișul Repede dintr-un defileu. Satul omonim, care reprezintă, de sute de ani, vatra unei tradiții remarcabile – vasele de ceramică albă – marchează limita sud-estică a Depresiunii Vadului, situată între „munceii” Pădurea Craiului și Munții Plopișului și care este cea mai mare din zonă.

Așezarea este străbătută de drumul european E60 (DN1), Oradea – Cluj-

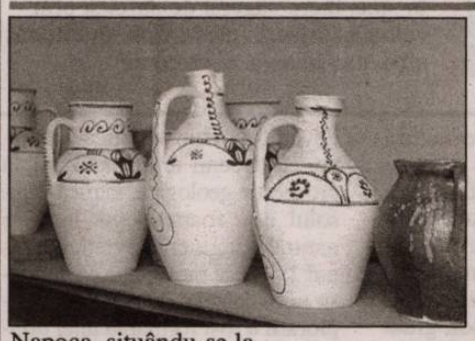

Napoca, situându-se la aproximativ 50 km de Oradea și la 100 km de Cluj-Napoca, respectiv de calea ferată Oradea-Cluj-Napoca. Considerată unică în Europa, ceramica albă de Vadu Crișului a fost denumită și „caolinul românesc”.

Specialiștii consideră că olăritul, îndeletnicire tradițională veche de sute de ani, reprezintă esența artei populare din zona Pădurii Craiului. În general, olarii de aici produceau: blide, oluri – ulcioare cu gât îngust, oale pentru sarmale, hârboaice – oale cu capac, pentru mâncare sau lapte, cante pentru apă, strecurători, suporturi pentru lumânări sau vase decorative.

La cererea autorităților, în Vadu Crișului s-au realizat în perioada comunistă 13 ciupuri, de inspirație dacică, înalte de 1,40 metri. O parte din ele au devenit elemente de decor în grădinile palatului Cotroceni din București.

Pe vremuri, aproape tot satul trăia din acest meșteșug – de pildă în anul 1938, în localitate erau nu mai puțin de 90 de familii care se ocupau de olărit. Apoi s-au deschis minele la Șuncuiuș, Borod, iar bărbații din Vadu Crișului s-au dus la lucru acolo, pentru un salariu mai bun și pentru pensie.

În timpul comunismului olarii erau considerați meșteri populari și puteau vinde în orice piață produsele, după revoluție această categorie a fost încadrată de la meșteri populari la comercianți. Acest moment a fost acela care a dus la declinul total al olăritului.

Astăzi doar trei familii mai practică acest meșteșug – de aceea turiștii care vizitează Vadu Crișului pot contribui la păstrarea acestei tradiții cumpărând minunatele vase realizate aici. De asemenea, așezarea poate fi vizitată și de bicicliștii pasionați, întrucât prin Vadu Crișului trece traseul de cicloturism T5 „Pădurea Craiului și nestematele ei”.

GABRIEL TUDOR

Amprente ale spiritualității

Mănăstirea Runcu

Peste numai câteva zile, luni, 15 august, Biserica noastră prăznuiește „Adormirea Maicii Domnului”, una dintre cele mai importante sărbători închinate Sfintei Fecioare. Despre viața Maicii Domnului am mai scris în acest colț de pagină așa că, în mod succint vom reveni asupra sărbătorii respective.

Conform tradiției, Sfânta Fecioară, aflată la Ierusalim și-a pregătit cele necesare trecerii întru Cele Sfinte și i-a chemat la ea, în Grădina Ghetsimani pe Apostoli. Au venit toți în afară de Toma, care era plecat, iar Maica Domnului le-a dat ultimele sfaturi după care a adormit. Necredinciosul Antonie vrea să răstoarne racla dar un înger îi retează mâinile cu sabia. El se căiește amarnic de fapta sa și, la rugămințile Apostolilor, Maica Domnului îl vindecă. Peste trei zile sosește Toma, care dorind să-și ia un ultim rămas bun de la Sfânta Fecioară, dezgroapă sicriul pe care îl găsește gol. Cu toții și-au dat seama că Bunul Dumnezeu nu a vrut să-i lase trupul stricăciunii ci l-a luat la El în Ceruri.

Dată fiind această sărbătoare ne-am oprit și noi asupra unei biserici având acest hram. Este vorba despre Mânăstirea Runcu din comuna cu același nume din județul Dâmbovița.

Începuturile ei sunt marcate de sosirea pe meleagurile respective în anul 1997 a părintelui Iachint de la Sfântul Munte. În anul 1998 Arhiepiscopia Târgoviștei își dă binecuvântarea pentru înființarea unei noi mănăstiri de maici, în acest scop fiind aduse aici câteva călugărițe de la Tismana.

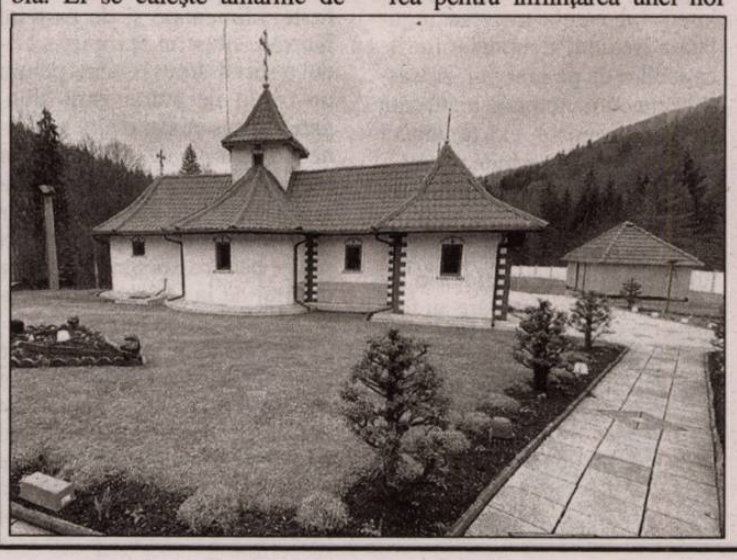

În 1999 este sfințit un paraclis din lemn pe fundație de beton cu hramul Sfinții Nil, Nicodim și Ioan Iacob Hozevitul. Totodată au ridicat stareția, un corp de chilii, trapeza, bucătăria, un arhondaric și a început construcția bisericii mari cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”.

Mănăstirea este amplasată într-un loc liniștit, la poalele Munților Leaota. Este ocrotită de un zid înalt de circa 2 metri, alb, ornamentat cu plăci ceramice cărămizii și cu cruci colorate. Poarta este și ea înaltă, boltită, străjuită de trei cruci aurii, cromatica ei fiind în perfectă armonie cu restul. Curtea este largă și închide toate construcțiile dintre care una este mai mare decât biserica, este etajată și prezintă 10 arcade.

Biserica de zid, numită impropriu „Biserica Mare” cu toate că este destul de mică este o construcție clasică pentru ortodoxie, prezintă pronaos, naos și altar. Pridvorul este închis.

Interiorul este împodobit cu icoane realizate pe pânză, pe un fond albastru. În biserică se găsesc moaște aparținând Sfântului Ioan Gură de Aur și Sfântului Nil iar viața de obște este susținută de cinci maici.

IRINA STOICA

ERATĂ. *În numărul 29 din 21 iulie 2022, în articolul „Biserica Sfântul Ilie” a apărut greșit numele proprietarilor uzinei Mefin, aceștia fiind Emil și Adina Costinescu. Ne cerem scuze pentru eroare.*

Artă din păr uman

În ultimele decenii, creatorii de artă sunt tot mai frecvent orientaţi către exprimarea ideilor şi mesajelor prin folosirea unor tehnici şi materiale de lucru cât mai neobişnuite.

Astfel de contexte, ideea de frumuseţe, de valoare estetică alunecă pe un plan secund, privitorul fiind atras cu prioritate către neobişnuit, către senzaţional, chiar dacă realizarea în sine este dificil de înţeles.

Acest fenomen nu e nou şi nu se referă numai la artişti cu talent „limitat", dornici de afirmare cu orice preţ. A fost însă susţinut, încă din prima jumătate a secolului trecut de nume mari ale domeniului, precum Marcel Duchamp, reprezentant de vârf al curentului „ready made".

Şocul cultural generat de subiectul respectiv poate căpăta dimensiuni nebănuite, de la cele etice şi estetice, până la cele filosofice şi religioase ori oculte.

Operele de artă realizate din păr uman constituie una dintre părţile corpului ce rezistă chiar şi vreme de secole după deces, păstrându-şi consistenţa materială şi culoarea.

Părul înmagazinează mari energii şi indicii nebănuite referitoare la posesorul său. Foarte posibil, este şi unul dintre motivele pentru care, dincolo de folosirea părului în practici esoterice, lumea artei a fost şi este atrasă de valenţele acestuia.

Arta realizată din păr – o tradiţie din secolul al XIX-lea în care codiţele erau împletite cu bijuterii şi buclele erau împodobite cu petale de flori, uneori măcinate pentru a fi folosite ca pigmenţi – îşi are rădăcinile în secolele al XVII-lea şi al XVIII-lea, când ratele mari ale mortalităţii infantile arătau că „moartea era peste tot", după cum scrie într-un eseu autoarea americană Karen Bachmann, istoric de artă, într-un eseu: „Prelevarea şi păstrarea părului pentru utilizarea ulterioară în bijuterii sau alte meşteşuguri comemorative (cum ar fi coroanele) era obişnuită."

Jin Yin Hua, pictură pe un singur fir de păr uman

Totuşi, abia în epoca victoriană „cultul morţilor" a devenit aproape o manie în Marea Britanie, fiind stimulat de însăşi Regina Victoria, care a condus Imperiul Britanic din 1837 până la moartea ei în 1901. Dispariţia în 1861 a soţului ei – Prinţul Consort Albert a determinat-o să păstreze doliul nu mai puţin de patru decenii, fapt ce i-a influenţat puternic şi pe supuşii Coroanei. Cum victorienii erau deosebit de sentimentali, a fost contextul ideal pentru ca arta părului, care putea fi folosită pentru a comemora persoana iubită vie sau moartă, să îmbine perfect moda doliului cu trăirile interioare individuale.

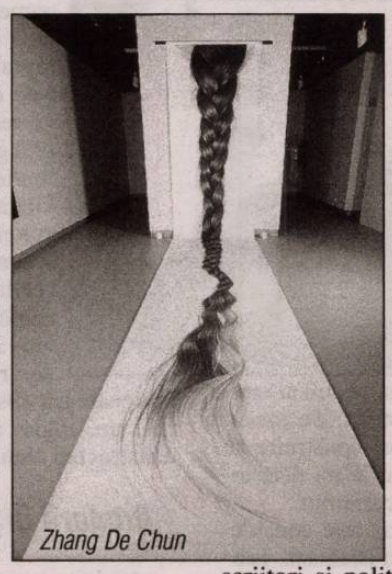

Zhang De Chun

Rareori a supravieţuit numele artistului (cum îşi putea pune acesta semnătura pe creaţia sa?), dar se presupune că majoritatea lucrărilor de artă a părului au fost făcute de femei.

O tehnică, cunoscută sub numele de lucru pe paletă, a necesitat ca părul să fie aşezat pe un suport şi ţesut într-un model, apoi tăiat cu şabloane în anumite forme. Pe de altă parte, o tradiţie cerea ca părul să fie împletit în bijuterii sau pus în artefacte lăsate ca amintire.

În ediţia din 1867 a unui ghid de artă a părului de Mark Campbell, se afirmă: „Persoanele care doresc să păstreze şi să ţesă în amintiri durabile părul tatălui, al mamei, sorei, fratelui sau copilului decedat se pot bucura de avantajul şi satisfacţia inexprimabile de a şti că materialul propriei lor lucrări este părul real al celor iubiţi şi plecaţi."

Unii artişti contemporani lucrează cu părul: Melanie Bilenker îşi foloseşte propriul păr, amestecat cu răşini, pentru a construi scene domestice. Cu toate acestea, nu mai este o practică răspândită a doliului, renunţare destul de abruptă cauzată de Primul Război Mondial.

Astăzi, când accesibilitatea fotografiei şi a reţelelor sociale face ca portretele din părul celor dragi să fie învechite, strălucirea acestor exemple istorice este evidentă. Fiecare nod meticulos dintr-o şuviţă sau petală brodată delicat în forma unei flori din păr şi sârmă reflectă o legătură intimă între artist şi subiectul absent, care acţionează atât ca model şi portret, cât şi ca talisman al unei relaţii.

Fără niciun fel de abordare preferenţială însă orientalii par de neegalat în acest gen de artă insolit, unde răbdarea extremă şi tenacitatea pot părea obsesive. „Micro-artistul" chinez Jin Yin Hua a pictat portretele unor scriitori şi politicieni celebri pe o singură şuviţă de păr uman.

Sunt 42 de portrete, pentru a căror realizare i-au trebuit zece zile, folosind pe post de pensulă un singur fir de păr (de iepure), iar vizitatorii care doresc să cunoască această incredibilă operă de artă unică au nevoie de un microscop!

O veche tehnică de lucru chinezească foloseşte şi maestrul Zhang De Chun, care creează broderii din păr uman, metodă deprinsă de la bunica sa, când avea doar 12 ani.

Zhang De Chun

De remarcat, pentru fiecare portret, Zhang De Chun foloseşte de la circa 300 la 10.000 de fire de păr! Pentru a crea o imagine de dimensiunea palmei, maestrul lucrează timp de câteva luni, fiind necesar să-şi controleze drastic mişcarea mâinilor şi chiar respiraţia.

Zhang şi-a dorit să găsească un student căruia să-i transmită secretele acestei mari experienţe, însă fără succes. Aceasta este soarta multor asemenea arte insolite ce necesită dăruire totală, dar şi nenumărate sacrificii. Certitudinea este că ele vor rămâne în istoria realizărilor din sfera esteticii, tocmai datorită unicităţii lor.

Cea mai mare piesă de şah din lume

Jocul de şah nu reprezintă doar o demonstraţie practică de inteligenţă şi abilitate mentală. La un anumit nivel, ca joc în sine, cu piese şi teren de confruntare, el poate genera şi premisele urmăririi unor performanţe de o natură cu totul diferită de regulile confruntării propriu-zise.

În urmă cu câteva săptămâni, un club francez de şah a stabilit în mod neoficial un record mondial, prin construirea unei piese de şah care măsoară aproape 6,30 metri înălţime.

Clubul de şah Sautron a declarat că a construit regele de şah de aproape 4,2 tone în localitatea Sautron, lângă

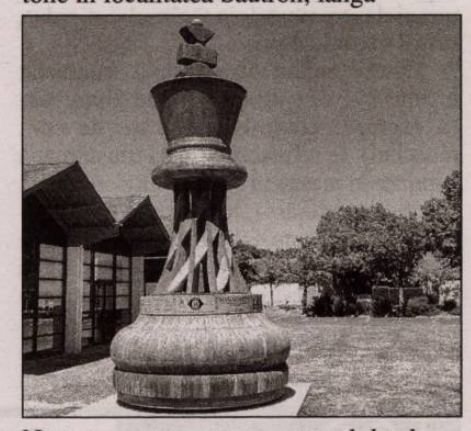

Nantes, pentru a comemora cel de-al 20-lea Open Internaţional care se desfăşoară în prezent în oraş.

Piesa de şah este alcătuită din aproximativ 768 de piese din lemn franţuzesc şi a durat mai mult de 700 de ore pentru a fi construită. Actualul deţinător al recordului mondial Guinness pentru cea mai mare piesă de şah măsoară „numai" 6,10 metri înălţime şi a fost asamblat de World Chess Museum din St. Louis, Missouri (Statele Unite), în 2018.

Sculptat din mahon african – Şarpele, „regele", este un reper regional şi naţional care exemplifică impactul şahului asupra sportului şi artei.

Clubul de şah Sautron a declarat că intenţionează să prezinte dovezi organizaţiei de păstrare a evidenţelor pentru ca piesa sa să fie recunoscută oficial drept cea mai mare din lume. Fără îndoială, această realizare nu poate contribui la obţinerea de performanţe în jocul de şah în sine, lucru sugerat de altfel şi prin culoarea imensei piese, care nu este nici albă, nici neagră, ci maronie!

Paradis şi Infern

Fantezia umană se manifestă miraculos atunci când se întâlneşte cu insolitul terestru concretizat în peisaje de vis, pustietăţi ori zone luxuriante ameninţătoare şi fascinante în egală măsură. Fiindcă „trebuiau să poarte un nume", oamenii le-au denumit după ceea ce au simţit în momentul întâlnirii, totodată ţesând în jurul lor poveşti pentru toate vârstele...

Tunelul Iubirii. Situat în orăşelul ucrainean Klevan, este una dintre cele mai populare destinaţii turistice din Ucraina cu „prioritate" pentru îndrăgostiţi. Realitatea prozaică a lumii actuale arată că avem de a face, pur şi simplu, cu o cale de trecere pentru un tren privat ce livrează lemn la o fabrică locală de trei ori pe zi.

Construit cu mulţi ani în urmă, traseul a străpuns o zonă vegetală de circa 4 kilometri, în interiorul căreia trecerea regulată a trenului a modelat liniile copacilor de pe margini. Această arhitectură naturală arată câtă frumuseţe poate exista atunci când naturii i se permite să crească liber pe şi în jurul unei structuri create de om.

Atracţia specială a „Tunelului Iubirii" îşi are originea în legendele moderne în care au fost

introduse elemente de credibilitate, alimentate şi de castelul Klevan, situat în apropiere. Locul a servit drept refugiu pentru un cuplu de îndrăgostiţi alungaţi din castel sau o altă versiune povesteşte despre un tânăr inginer polonez care s-a îndrăgostit de o fată din Klevan şi a construit o cale ferată direct peste pădure, pentru a scurta drumul de la Orjev, unde locuia, până la iubita lui.

În cele din urmă, au mers pe căi diferite, dar localnicii spun că aceşti oameni şi-au păstrat dragostea de-a lungul întregii lor vieţi. Versiunea credibilă se referă la o cale ferată sovietică realizată în scopuri militare, apoi părăsită şi modelată de natură în stilul ei inegalabil.

Poartă către iad. Derweze este un sat din Turkmenistan situat în mijlocul deşertului Karakum, cu numai 350 de locuitori semi-nomazi, declaraţi un fel de persona non grata de preşedintele ţării, în 2004,

fiindcă... nu „dădeau bine" în faţa numeroşilor vizitatori atraşi de renumele cu nuanţă legendară al unui loc anume din zonă, cunoscut drept „Poarta spre Infern".

Este vorba despre o figură de stil, însă spectacolul în sine fascinează privitorul. În punctul devenit atracţie turistică a existat, cu decenii în urmă, o amplă prospecţie geologică, întrucât subsolul este foarte bogat în gaze naturale. Inginerii sovietici (în anul 1971) se presupune că au greşit nişte calcule, iar rezultatul explorării a fost formarea unei uriaşe găuri, cu diametrul de 70 de metri şi adâncă de 30 de metri, prin care ieşeau mari cantităţi de gaze.

Pentru a se evita catastrofe majore, s-a decis incendierea emanaţiilor. Imensa „gură de iad" arde zi şi noapte, oferind o privelişte sinistră, dar şi hipnotizantă. Locul a fost prezentat pe canalul de televiziune National Geographic, în episodul „Craterul de foc". În 2018, craterul de gaz a fost folosit ca oprire peste noapte în mitingul auto Amul-Hazar.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Ştiaţi că...

◆ *...un şarpe poate dormi până la trei ani fără să se trezească?*

◆ *...fluturii simt gusturile cu picioarele, stabilind astfel dacă o frunză este comestibilă pentru ei?*

◆ *...sunetul se propagă mult mai repede prin apă decât prin aer?*

◆ *...urşii koala îmbrăţişează copacii pentru a-şi menţine temperatura la un nivel scăzut?*

◆ *...Iranul publică anual de trei ori mai multe cărţi decât toate statele arabe la un loc?*

◆ *...broaştele ţestoase de râu comunică între ele? O fac prin folosirea a cel puţin şase sunete diferite.*

◆ *...„Creditul minier" a fost prima societate petrolieră cu capital exclusiv românesc? A fost înfiinţat în 1919.*

◆ *...steaua cea mai apropiată de sistemul nostru solar este Proxima Centauri? Se află la o distanţă de patru ani-lumină.*

◆ *...păsările au inima mai mare şi mai puternică decât un mamifer de aceeaşi mărime?*

Ştiaţi că...

Aflat la poalele Munţilor Pirinei, la altitudinea de 420 de metri, străbătut de râul Gave de Pau, oraşul Lourdes este cel mai cunoscut loc de pelerinaj din lumea catolică.

Lourdes, simbol al Pirineilor

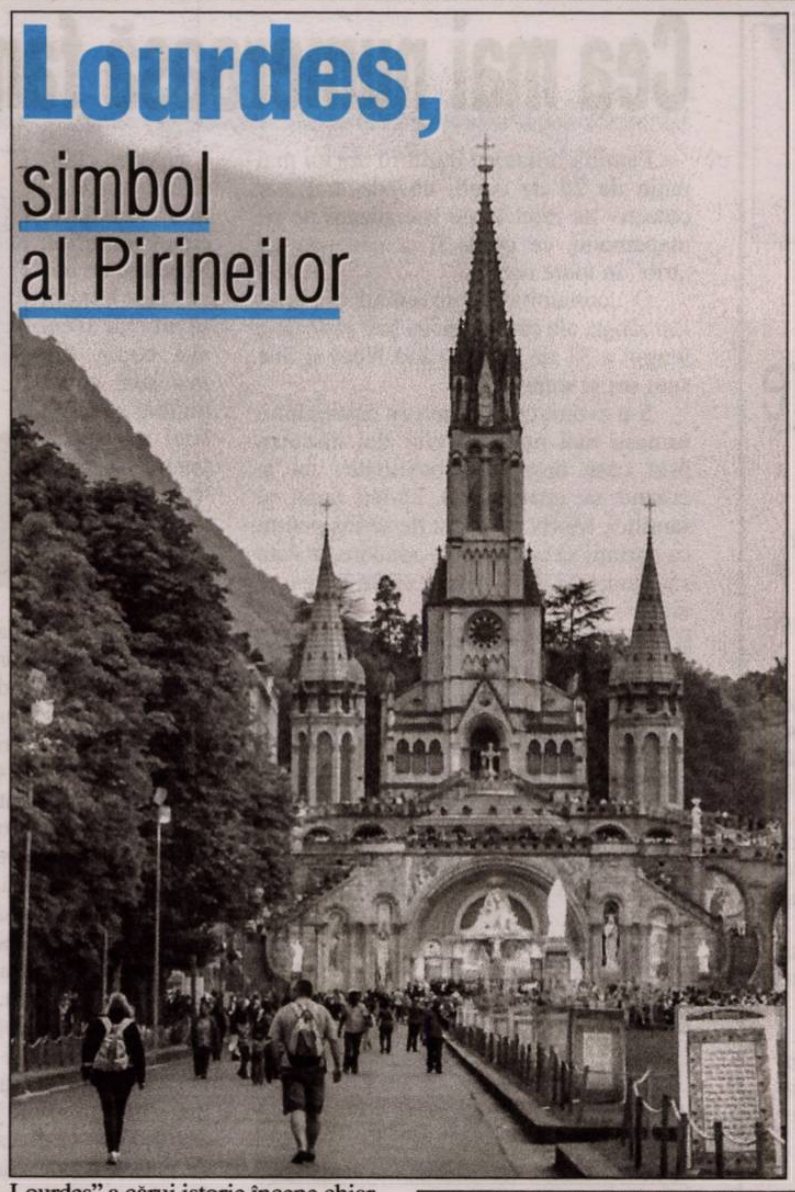

Dintre cele peste cinci milioane de turişti care vizitează anual locurile, mulţi sunt mânaţi de credinţa în miracole dar există şi o mulţime de sceptici care vin numai pentru a găsi argumente cu care să combată ceea ce după convingerea lor nu este altceva decât o imensă superstiţie. Oricare ar fi scopul vizitatorilor, oraşul rămâne o alegere de top pentru o mulţime de amatori veniţi din toate colţurile lumii.

Identitatea istorică a acestuia este marcată de conflicte între diverse puteri care au încercat să obţină dominaţia aici. Cel mai vechi dintre cele cunoscute a avut loc începând din secolul al VIII-lea când conducătorul local Mirat, cunoscut apoi sub numele Lorus, s-a luptat pentru supremaţie cu Carol cel Mare. Au urmat disputele dintre Anglia şi Franţa, devenind, în cele din urmă, parte a regatului francez.

Luptele napoleoniene aveau să marcheze şi ele istoria locului care a rămas totuşi liniştit până în 1858, an care a marcat – după tradiţie – apariţiile mariale. Pentru toate categoriile de vizitatori un loc deosebit de important şi de atractiv este castelul „Château Fort de Lourdes" al cărui istorie începe chiar din vremea Imperiului Roman.

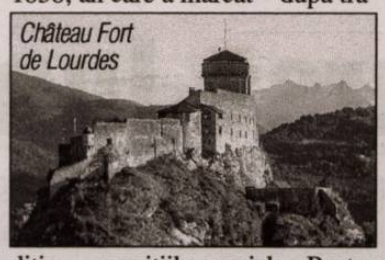

Château Fort de Lourdes

Fortificat de Charlemagne în anul 778 domină paleta de obiective printre care trebuie menţionat Muzeul Pyreneau de Artă şi Tradiţii Populare. Este dedicat în mare parte pionierilor urcuşului Pirineilor şi prezintă pe lângă primele echipamente şi hărţi desenate o mulţime de exponate dedicate meşteşugurilor locale, costumelor şi vieţii sălbatice din munţi. Există şi un Muzeu al Satului, de fapt un muzeu alcătuit din miniaturi.

Muzeul Pyreneau de Artă şi Tradiţii Populare

În oraş se mai află şi un alt muzeu cu exponate ale religiei protestante franceze şi picturi ale lui Franz Schrader, artist, cartograf şi cercetător al Munţilor Pirinei din secolul al XIX-lea. Semnificaţia profund religioasă a oraşului începe la 11 februarie 1858 când Bernadette Soubirous a ieşit în pădure împreună cu sora ei, Marie, să adune lemne pentru foc. Rămasă în urmă, în apropierea grotei Massabielle a văzut un trandafir mişcându-se, apoi o lumină albă, o întruchipare a Fecioarei Maria, prima dintre cele 18 asemenea apariţii.

Bernadette a spus că apariţia nu s-a identificat ca fiind Sfânta Fecioară, dar pe parcursul întâlnirilor a îndemnat-o la rugăciune, la penitenţă şi i-a spus să bea apă din izvor şi să se spele cu ea. A doua zi apa nu mai era mlăştinoasă ci foarte limpede, iar Bernadette a fost îndemnată să întemeieze pe locul respectiv o capelă la care să se facă pelerinaj. Tânăra a fost îndelung investigată de autorităţile bisericeşti şi civile şi apariţiile au fost confirmate la 14 iunie 1925. Bernadette a fost declarată sfântă de Biserica Catolică şi apoi canonizată.

În Lourdes există o zonă impresionantă dedicată Fecioarei Maria ce înconjoară locul apariţiilor şi este considerată Sanctuarul Maicii Domnului. Aceasta conţine Cripta, prima biserică la care a lucrat tatăl Bernadettei, Catedrala de Sus, a doua şi cea de a treia, Catedrala Rozariului construită în 1899. Aceasta din urmă, ridicată în stil bizantin, domină Piaţa Rozariului, pe cealaltă parte fiind înălţată Statuia Fecioarei, loc tradiţional, de întâlnire a pelerinilor. Grota Massabbielle, unde a avut loc prima întâlnire, a rămas un spaţiu simplu, dar deasupra ei se înalţă Catedrala. Mai trebuie menţionate atât izvoarele pe care credincioşii le consideră dătătoare de sănătate şi vindecătoare, dar şi frumuseţea peisajelor din jurul oraşului, care aduc mângâiere şi emoţie în sufletele tuturor iubitorilor de munte.

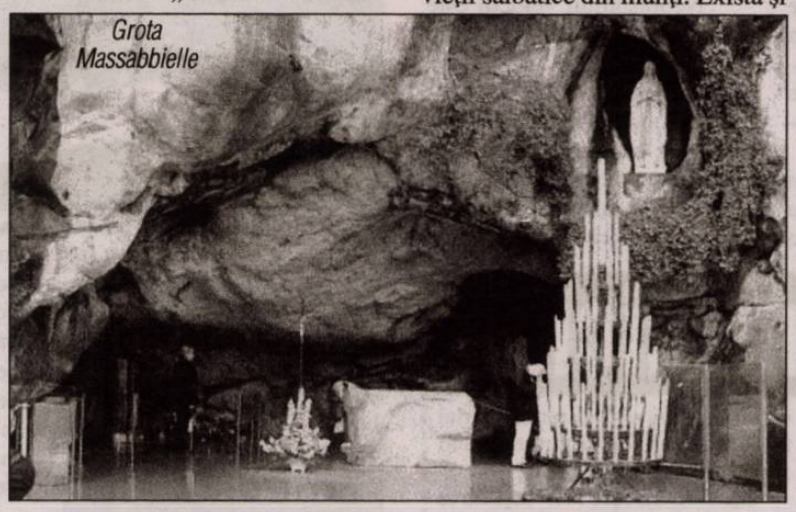

Grota Massabbielle

Simboluri ale umanităţii

Raskolnikov

Eroul romanului lui Dostoievski „Crimă şi pedeapsă", publicat în 1866, Raskolnikov este un personaj deosebit de complex.

Înzestrat cu o serie de calităţi intelectuale şi morale este în acelaşi timp bizar şi neliniştit, plin de contradicţii şi obsesii. Săvârşeşte crime vrând să-şi demostreze lui însuşi că este „un om excepţional". Remuşcările pe care le are însă după aceea îl duc la o destrămare şi prăbuşire morală definitivă.

Numele său întreg este Rodion Romanovici Raskolnikov. Prenumele „Rodion" se referă la insula Rodos iar Raskolnikov provine din rusescul „raskolnik" însemnând schismatic.

Eroul merge în permanenţă pe marginea prăpastiei dar în cele din urmă reuşeşte să primească nu iertarea pentru crima comisă, ci eliberarea de otrava care a dus la comiterea ei.

Statuia Victoriei la Tişiţa

Construcţia face parte din seria monumentelor istorice, aflate în judeţul Vrancea, ridicate în cinstea militarilor căzuţi în Primul Război Mondial. A fost realizată de sculptorul Oscan Han.

Statuia, construită la iniţiativa lui Pamfil Şeicaru – director al ziarului „Curentul", a fost inaugurată în 1934 în prezenţa unor înalte personalităţi: regele Carol al II-lea, mareşalul Alexandru Averescu, mitropolitul Moldovei.

Realizată din bronz şi având o înălţime de 2,50 metri, statuia reprezintă o femeie ţinând cu ambele mâini sabia ridicată deasupra capului, personificare a zeiţei Victoria.

Pagină realizată de
IRINA STOICA

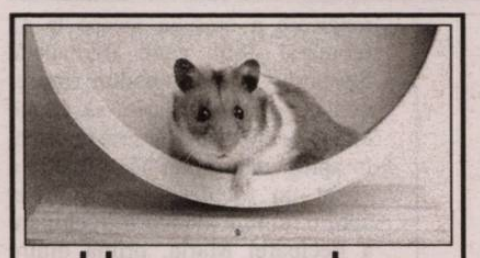

Un pas uriaş pentru rozătoare

Acum 53 de ani, după ce Neil Armstrong – membru al misiunii Apollo 11 – a păşit pe Lună, a rostit replica îndelung pregătită la NASA şi rămasă în istoricul cuceririi Cosmosului de către om: „Un pas mic pentru om, un salt mare pentru omenire."

Astăzi, ideea a fost preluată de un simpatic animal de companie, cunoscut mai degrabă datorită „încercărilor" la care este supus de om pentru propria sa distracţie: un hamster.

Exemplarul la care ne referim poate fi considerat un adevărat erou, întrucât – fiind lansat în stratosferă cu un balon zburător şi botezat sugestiv „Spaceham" – a supravieţuit temerarei călătorii extrapământeşti, întorcându-se acasă viu şi nevătămat.

Spaceham a ajuns la altitudinea maximă de 23 de kilometri şi este în stare bună de sănătate după ce a fost recuperat din largul insulei japoneze Miyako. Potrivit reprezentanţilor companiei Iwatani Giken, aflată în spatele experimentului îndrăzneţ, hamsterul a fost plasat într-o cabină etanşă de 60 cm înălţime şi 50 cm în diametru, cu aceeaşi presiune atmosferică şi temperatură precum cele de la sol.

Balonul a fost lansat din Miyakojima, un oraş din prefectura Okinawa, şi a urcat cu o medie de 6,3 metri pe secundă. O cameră video instalată în interiorul cabinei a arătat animalul... picotind confortabil pe parcursul ascensiunii treptate.

Iwatani Giken speră să realizeze călătorii spaţiale cu echipaj la un preţ cât mai scăzut posibil, iar experimentul a fost conceput pentru a oferi încredere eventualilor beneficiari. În viitorul apropiat sunt planificate zboruri de testare suplimentare la o altitudine de 25 km, nivel de la care oamenii ar putea vedea curbura Pământului.

Cea mai numeroasă familie din Marea Britanie

Familia britanică Radford are nu mai puţin de 22 de copii, un adevărat star colectiv pe reţelele de socializare de pe mapamond, ce poate fi considerată un „trib" în toată regula.

O „comunitate" provenind din acelaşi sânge, ale cărei baze au fost puse de-a lungul a 31 de ani de când Noel şi Sue sunt soţ şi soţie.

S-a zvonit că, în urmă cu câteva luni, urmaşii mai mari ai celor doi discutau prin casă despre probabilitatea ca în curând să apară şi al 23-lea copil al familiei. Motiv suficient de serios pentru ca părinţii să convoace o adunare, în care să anunţe că s-au gândit să se oprească aici.

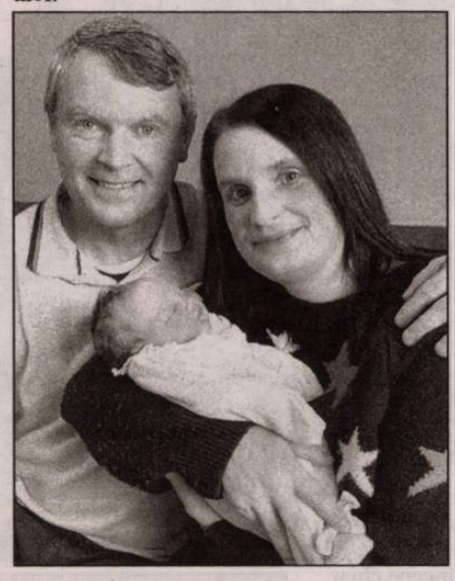

„Vom clarifica lucrurile, a luat cuvântul capul familiei. Mama şi cu mine am hotărât să nu mai avem alţi copii. Nu mai sunt copii, nu mai sunt alţi fraţi şi surori pentru voi. Suntem fericiţi cu ceea ce avem. Heidie este ultima din familia Radford."

Cum democraţia guvernează în familia Radford, Luke, în vârstă de 21 de ani, a pus cumva la îndoială declaraţia: „Ai spus asta de mai multe ori... Putem obţine un angajament în scris?" A intervenit Sue, mama în vârstă de 46 de ani, care a spus pe un ton împăciuitor: „Cu siguranţă nu vom mai face alţi copii, 22 este un număr minunat pentru a încheia asta."

Gluma e glumă, însă vorbim despre cea mai numeroasă familie din Marea Britanie. Sue a născut primul copil pe când avea doar 14 ani. Alt aspect este însă şi mai fascinant. Închipuiţi-vă ce înseamnă marile sărbători din an, într-o familie cu 22 de fraţi şi surori!

Soţii Radford nu au făcut niciodată deosebiri tranşante între copiii lor, preocupându-se ca fiecare dintre ei să simtă cu adevărat bucuria acestor evenimente. Vom dezvălui faptul că, de-a lungul anului, Sue şi Noel îşi dau silinţa să economisească puţin câte puţin pentru ca toţi să se simtă preţuiţi. La un calcul sumar, aceasta înseamnă în jur de 6.000 de euro la fiecare Crăciun.

Dar cumpătarea şi generozitatea membrilor familiei Radford nu se opreşte aici. Ei au înfiinţat o „bancă" pentru copii în East Lancashire (Hyndburn Baby Bank), unde oamenii nevoiaşi pot veni să ridice haine şi încălţăminte care au fost folosite de alţi copii, precum şi lapte praf, articole de igienă şi alte lucruri provenite din donaţii.

Pe lângă aspectul material, de altfel foarte important şi el, o valoare cel puţin la fel de mare are şi această lecţie de simplitate, modestie şi generozitate, din partea unor oameni care pot oferi oricând exemplul lor despre ce înseamnă să te bucuri de a trăi împreună.

Patul de cursă lungă!

Când ajungem în lumea viselor, putem călători oriunde şi în orice împrejurări. Un bărbat din Taiwan s-a gândit să profite la maximum de această oportunitate, astfel că ne propune să ne bucurăm de neobişnuita sa invenţie – un pat care se poate deplasa pe şosea, dotat fiind şi cu unele accesorii specific unui autoturism.

„Auto-patul" inventivului Zhu Jianqiang este operat cu ajutorul unui joystick, atât în ceea ce priveşte executarea manevrelor auto, cât şi pentru reglarea înălţimii în zona capului, astfel încât conducătorul să se simtă cât mai confortabil.

Neobişnuitul vehicul este prevăzut şi cu un baldachin, pentru protecţie împotriva soarelui sau a ploii. Cât despre capacitate, patul este suficient de încăpător pentru două persoane, însă pentru început inventatorul îl foloseşte împreună cu cei trei câini ai săi.

Pentru a realiza bizara invenţie, Zhu Jianqiang a lucrat aproximativ o săptămână, cheltuind o sumă infima: 150 de dolari. În mod logic patul mobil funcţionează cu electricitate furnizată de o baterie ce oferă autonomia de deplasare de 30 de mile, la o încărcare completă. Frânele sunt suficient de puternice pentru a controla „vehiculul" pe drumuri în pantă, astfel că bărbatul îl foloseşte fără grijă pentru a merge în excursii la pescuit (direct, din aşternut!), la unele deplasări prin oraş ori în alte locuri unde nu riscă să se trezească în vreun ambuteiaj.

După prezentarea invenţiei pe canalul său de YouTube, taiwanezul a realizat şi alte versiuni ale patului automobil, inclusiv cu adaptări pentru animalele sale de companie.

Câteva precizări sunt totuşi necesare: nu este deloc clar dacă pentru deplasarea cu acesta utilizatorul are nevoie de un permis de conducere şi nici ce reguli trebuie respectate pentru a evita atât de periculosul fenomen de adormit la volan.

Salvată la cursul de medicină

Studenta medicinistă Gabriella Barboza, în vârstă de 22 de ani, din São Paulo, Brazilia a făcut un test simulat de cancer în cadrul unei ore practice, o procedură curentă, dar care pentru tânără a însemnat salvarea vieţii. În timpul cursului respectiv, profesorul său, dr. Daniel Lichtenthaler, i-a cerut să demonstreze metoda corectă de examinare a pacienţilor pentru tumori la nivelul gâtului. Studenta a început examenul pe propria persoană, după care însă profesorul a detectat simptome reale de cancer, care erau îngrijorătoare.

Profesorul i-a recomandat Gabriellei să se examineze după oră. Rezultatele au confirmat că are o formă de cancer tiroidian numit carcinom papilar tiroidian. După ce a aflat diagnosticul, tânăra a fost devastată. „M-am tot gândit la asta, a mărturisit ea, considerând că sunt prea tânără pentru a mă confrunta cu o astfel de situaţie. Am plâns mult şi nu-mi venea să cred. Este un moment şocant, în care vezi că lucrurile se pot termina, toate proiectele, visele tale, viitorul par a se fi topit în neant." Gabriella Barboza îi este recunoscătoare profesorului său, deoarece dacă nu ar fi făcut examenul, poate că nu ar fi descoperit boala atât de curând. Din această cauză, diagnosticarea carcinomului ar fi durat mult mai mult şi situaţia ar fi putut deveni incomparabil mai gravă.

Medicii au fost convinşi de la început că tânăra ar putea depăşi boala, vindecându-se, datorită faptului că acest tip de cancer prezintă o rată de recuperare ridicată.

Într-adevăr, după finalizarea tratamentului, inclusiv îndepărtarea tiroidei, a tumorilor periferice ale gâtului şi după terapia cu iod, studenta este considerată vindecată de cancer.

Gabriella a declarat că a învăţat cât de important este să fie atentă la fiecare detaliu, cancerul apărând cu mult înainte de observaţia profesorului, dar nu a fost identificat de niciunul dintre medicii cu care anterior avusese consultaţii de rutină. O întâmplare miraculoasă, care a însemnat de fapt o viaţă salvată.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Filme de neuitat

American Graffiti

Regizat de foarte tânărul George Lucas – geniul cinematografic care îşi va lega ulterior numele de seria „Războiul Stelelor” – şi lansat în cinematografele din SUA pe 11 august 1973 (adică acum exact 49 de ani), „American Graffiti” este un film superb şi singular, care surprinde nu numai farmecul şi energia sălbatică a adolescenţei, ci şi nostalgia trecerii ei inexorabile.

Acţiunea se petrece într-un orăşel californian în 1962 – sfârşitul propriu-zis, deşi nu şi cronologic, al anilor ’50 – în ultima noapte de vară, când o gaşcă de liceeni decide să petreacă pentru ultima oară împreună, moment care va declanşa o serie întreagă de aventuri exuberante şi hazlii.

Din cauza bugetului redus al filmului, George Lucas nu a putut plăti toţi membrii echipei. El s-a oferit să le ofere multora dintre ei un credit de ecran – adică prezentarea numelor lor alături de principalii actori şi realizatori ai filmului. Acordarea creditului de ecran pentru atât de mulţi membri ai echipei a devenit ulterior o tradiţie, motiv pentru care genericul de final durează atât de mult acum.

Harrison Ford a refuzat iniţial rolul său pentru că i s-au oferit doar 485 de dolari pe săptămână, adică mai puţin decât câştiga ca tâmplar şi nu era suficient pentru a-şi întreţine familia. Când oferta a fost majorată la 500 de dolari, a acceptat, dar când i s-a cerut să se tundă, a refuzat, declarând că rolul său era prea

scurt. El s-a oferit să poarte în schimb o pălărie, ceea ce Lucas a acceptat. Mai târziu, cei doi artişti vor colabora excelent la seria „Războiul Stelelor”.

Conducerea Studiourilor Universal s-a gândit atât de puţin la acest film (neştiind cum să-l comercializeze şi fiind sigură că, neavând vedete, va fi un eşec), încât el a stat pe raft timp de şase luni până când au decis în cele din urmă să-l lanseze. Spre marea lor surpriză, „American Graffiti” a avut un succes enorm de public.

Pelicula a fost filmată cronologic, în mai multe nopţi succesive, la ore diferite, de obicei între ora 21:00 şi până în jurul orei 4:30 dimineaţa, astfel încât, pe măsură ce filmările avansau şi actorii oboseau din cauza programului de filmare, personajele pe care le interpretau păreau şi ele din ce în ce mai obosite pe măsură ce trecea noaptea.

Paul Le Mat, Harrison Ford şi Bo Hopkins au fost deseori beţi între filmări şi au desfăşurat concursuri de cătărare până în vârful reclamei luminoase a hotelului Holiday Inn. Harrison Ford a fost arestat într-o noapte în timp ce se bătea într-un bar şi a ajuns la poliţie, cauţiunea sa fiind plătită de Lucas.

Cu un buget de producţie de aproximativ 750.000 de dolari şi încasări finale de peste 115 milioane de dolari, „American Graffiti” se numără printre cele mai profitabile filme realizate vreodată.

Charles Martin Smith (18 ani) şi Ron Howard (18 ani) au fost singurii doi actori principali cu adevărat adolescenţi din film. Majoritatea celorlalţi membri ai distribuţiei principale aveau în jur de 20 de ani, cu excepţia lui Mackenzie Phillips, în vârstă de 12 ani, şi a lui Harrison Ford, care a împlinit 30 de ani în timpul filmărilor.

Nemulţumiţi de denumirea „American Graffiti”, producătorii Francis Ford Coppola şi Ned Tanen i-au sugerat lui George Lucas să îl redenumească „O altă noapte liniştită în Modesto” sau „Rock în jurul blocului”, dar regizorul i-a refuzat categoric.

Este singurul film nominalizat la Oscar pentru cel mai bun film din 1973 care nu a câştigat niciun premiu Oscar.

Filmările au început pe 26 iunie 1972 şi au durat doar 28 de zile.

Mark Hamill a dat o audiţie pentru un rol, dar a fost respins. Lucas a fost însă impresionat de expresivitatea chipului său şi i-a încredinţat tânărului rolul principal din următorul său film, „Războiul Stelelor” (1977).

Modul în care George Lucas a scris iniţial scenariul avea fiecare dintre cele patru linii ale poveştii succedându-se în aceeaşi ordine. Astfel, o scenă cu John Milner era întotdeauna urmată de o scenă cu Terry, care era urmată de o scenă cu Steve, iar apoi de una în care

apărea Curt. Când Lucas şi-a dat seama că a trebuit să taie scene întregi pentru a păstra un timp de desfăşurare rezonabil, a fost nevoit să renunţe cu reticenţă la această structură. Cu toate acestea, ea a fost folosită în continuarea filmului, „More American Graffiti” (1979).

„American Graffiti” (1973) este considerat unul dintre cele mai bune filme realizate vreodată; „More American Graffiti” este considerat unul dintre cele mai proaste continuări realizate vreodată.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

PORTRET

Maria Cârneci

Născută pe 22 martie 1953 în satul dâmboviţean Perşinari – cel care l-a dat iubitorilor de folclor de la noi şi pe inegalabilul Ion Dolănescu – într-o familie numeroasă, Maria Cârneci a crescut în spiritul tradiţiilor populare, încă foarte prezente în zonă, în acei ani. Practic, îndrăgita artistă cântă de când se ştie, iar în şcoala generală nu rata niciun concurs de muzică populară.

Debutul l-a avut în anul 1979, la „Floarea din grădină”, emisiune difuzată de Televiziunea Română, unde a făcut pentru prima oară, în faţa întregii ţări, dovada calităţilor sale vocale de excepţie, ocupând locul întâi pe ţară.

Ulterior, Maria Cârneci a devenit învăţătoare în satul natal şi a început imprimările radio pentru fonoteca Radiodifuziunii Române. În acea perioada nimic nu se făcea peste noapte, astfel că o carieră stabilă trebuia realizată cu paşi mărunţi. „Trebuia să dovedeşti că eşti un talent deosebit, ca să poţi răzbate. Altfel, nu puteai trece de marile vedete de atunci. Erau comisii atât la muzică, cât şi la texte, fiind acceptate numai cântecele cu un mesaj special”, afirma, într-un interviu, artista.

Şi, cum muzica populară este strâns legată de portul popular, Maria Cârneci a relevat mereu această conexiune sacră. Costumele populare, considerate veritabile dovezi ale tezaurului popular românesc, reprezintă marea pasiune a Mariei Cârneci, care are acasă peste o sută de asemenea costume, fiecare cu povestea lui.

Din discografia Mariei Cârneci fac parte albumele „Cânt de dor şi dragoste”, „Cine n-a iubit o dată”, „Cântă, omule, cu mine”, „Petrec cu prietenii” şi „Viaţă, viaţă, mândră floare” şi „Vorbă dulce, piază rea”.

Prezentă, în ultimii ani, la numeroase emisiuni de divertisment, solista continuă să-şi încânte fanii nu doar la spectacolele de muzică populară, ci şi la numeroasele nunţi sau botezuri la care este invitată.

Documente

Idilele lui Eminescu

(Urmare din numărul trecut)

Mihai Eminescu ajunge în vara lui 1878 la Floreşti în Gorj, la conacul avocatului Nicolae Mandrea. Peisajul îi face bine, se însănătoşeşte şi scrie câteva dintre cele mai frumoase poezii ale sale. Unii martori ai vremii, au relatat ulterior că poetul ar fi fost curtat sau s-a bucurat de câteva prezenţe feminine.

„În această perioadă dificilă din viaţa poetului, soţii Mandrea i-au propus să meargă în vacanţă la moşia de la Floreşti, propunere care a fost acceptată de poet”, aflăm din articolul semnat de Alin Ion în 2017, din care am citat şi în numărul trecut.

„Data sosirii lui Eminescu la Floreşti ar fi în jurul zilei de 10 iunie 1878, iar a plecării, luna septembrie sau octombrie. El a călătorit cu trenul, coborând în staţia CFR Filiaşi, după care cu olacul (*diligenţa*, nota mea) s-a îndreptat spre Floreşti. (...) Fiind cunoscut şi apreciat de toţi românii de pretutindeni ca un mare poet, a fost bine primit de autorităţile comunale şi intelectualii satului,

Fotografie a lui Mihai Eminescu apărută în revista „Cele trei Crişuri”, 1920

preotul Dumitru Duţescu şi dascălul Ioannu Vulpianu.

A fost găzduit la conac, unde simţindu-se bine, poetul a dobândit liniştea necesară creaţiei literare”, arată profesorul Vasile Bobocescu. Eminescu îi mărturisea lui Theodor Rosetti, într-o scrisoare, că se simte minunat la Floreşti. Peisajul moşiei unde îşi petrecea vacanţa era unul deosebit, având aproape Pădurea Arpadia, Câmpul Cerbului şi zăvoiul râului Gilort, unde se răcorea în vara anului 1878.

Vasile Bobocescu susţine că Mihai Eminescu a creat 15 poezii în timpul vacanţei de la Floreşti, printre creaţiile sale numărându-se: „Pajul Cupidon”, „O rămâi”, „Pe aceeaşi ulicioară”, „De câte ori, iubito”, „Rugăciunea unui dac”, „Fiind băiet păduri cutreieram”, şi „Atât de fragedă”. Şi poezia „Freamăt de codru” ar fi inspirată tot din perioada petrecută la Floreşti. „Am trecut şi eu peste câteva săptămâni pe la Floreşti şi l-am găsit acolo sănătos tun şi în voie bună. Era numai el la conacul moşiei, singur, adecă în foarte bună societate”, arată Ion Slavici”.

Despre idilele lui Eminescu în peisajul binefăcător de la Floreşti, Alin Ion scrie: „Vasile Boboceanu a trăit în perioada celui de-Al Doilea Război Mondial şi a fost, ulterior profesor în comuna Ţânţăreni, acolo unde se află satul Floreşti, dar şi în Turburea. Astfel, el a aflat prin viu grai diferite istorioare de la cei care l-au cunoscut pe Eminescu în timpul şederii la Floreşti.

„De la un simplu ţăran din Floreşti, cu care călătoream cu trenul, am aflat că Eminescu a avut şi unele idile pe meleagurile gorjene, că de el s-a îndrăgostit fata preotului din această comună şi că el a fost vizitat la conacul lui Mandrea chiar de fiica medicului de la Ministerul Învăţământului. De asemenea, frumoasa şi tânăra soţie Zoe Mandrea manifesta şi ea sentimente de dragoste faţă de marele poet”, arată Vasile Boboceanu.

Scriitorul craiovean Mihai Duţescu, nepot al preotului Dumitru Duţescu, arăta şi el iubirea dintre fata popii şi Eminescu: „La Floreşti, Eminescu câştiga repede simpatia oamenilor, în special a preotului Dumitru Cabla, a cărui fiică, în peregrinările la Câmpul Cerbului devine acea crăiasă cu părul verde şi ochi vineţi, din poezia «Freamăt de codru»”. În schimb, profesorul Ion Mocioi spune că a existat o relaţie de amor între Eminescu şi fata preotului Dumitru Duţescu, Elena, care fusese căsătorită cu un ţăran bogat.

GEORGE CUŞNARENCU

Obezitatea la adulţi

Înalta Autoritate pentru Sănătate din Franţa (HAS) a publicat pe 23 iunie cele mai noi recomandări pentru a îmbunătăţi îngrijirea medicală a adulţilor cu obezitate, pentru a îmbunătăţi starea de sănătate a pacientului şi a permite acestuia să revină la un nivel mai scăzut de severitate.

Sprijin care nu se limitează la pierderea în greutate. Potrivit HAS, aproape 8,5 milioane de francezi suferă de această afecţiune, în creştere cu 13% faţă de 2012. Formele severe au crescut cu 66%.

Efecte adverse complexe. În primul rând, se propune integrarea de noi parametri pe lângă indicele de masa corporală (IMC) şi circumferinţa taliei, a căror relevanţă este pusă sub semnul întrebării pentru clasificarea nivelurilor de obezitate, în special nivelul de severitate al patologiilor asociate, funcţia de impact a obezităţii (îngreunarea respiraţiei, durere etc.), contextul psihopatologic, comportamentul alimentar sau impactul bolii asupra calităţii vieţii personale şi profesionale.

De asemenea, se precizează specialitatea medicului ce trebuie consultat, în funcţie de stadiul bolii: medic generalist în primă instanţă, apoi medic specialist şi în final centre specializate de obezitate.

Sprijin treptat pentru pierderea de durată în greutate. Managementul obezităţii nu are ca obiectiv unic scăderea în greutate, ci este util şi să acţioneze asupra comorbidităţilor, factorilor de risc, calităţii vieţii sau chiar a mobilităţii. Indicarea greutăţii trebuie personalizată în funcţie de fiecare pacient şi dată după o evaluare de ansamblu, ţinând cont de vârstă, de comorbidităţi asociate, de calitatea vieţii şi chiar obiectivele acestuia. Pentru a trece către o scădere moderată în greutate, se recomandă reducerea treptată a aportului zilnic de calorii şi eliminarea fermă a dietelor foarte restrictive, cum ar fi dieta ketogenă. În schimb, o dietă de tip mediteranean este foarte recomandată.

Educaţia şi activitatea fizică, în centrul strategiei. În paralel cu o dietă echilibrată, activitatea fizică o va completa, pentru o îngrijire optimă. Poate lua forma activităţilor de relaxare şi de agrement (jocuri, meciuri, sport etc.), de muncă sau de curăţenie. Prin urmare, se recomandă exersarea în fiecare săptămână, la alegere: ● 2h 30' până la 3h de activitate fizică moderată; ● 1h 15' până la 2h30' de activitate fizică intensă; ● o combinaţie echivalentă de activitate moderată şi viguroasă (i se recomandă pacientului să combine întărirea musculară de două ori pe săptămână şi să limiteze pe cât posibil inactivitatea fizică, despărţite de perioade scurte de mers sau miscare.

Toate aceste recomandări pot fi luate în considerare fără niciun tratament medicamentos. Dar, în cazul eşecului managementului nutriţional (scădere în greutate mai mică de 5% la şase luni) şi dacă acesta a fost bine condus în ceea ce priveşte comportamentul alimentar şi implicarea pacientului, se poate lua în considerare tratamentul medicamentos.

Pielea, „interfaţa" noastră cu Soarele

Trecem printr-un sezon canicular cum poate niciodată nu am întâlnit, deşi... tuturor ne place căldura. E adevărat, Soarele ne oferă numeroase avantaje pentru organism (acţiune antidepresivă, sinteza vitaminei D etc.), dar şi efecte nocive pe care trebuie să le evităm: îmbătrânirea pielii (pete, riduri) şi temutul cancer de piele. De aceea, vă oferim câteva recomandări utile, dar mai puţin luate în seamă atunci când vă expuneţi la Soare.

● ***Evitaţi expunerea directă la razele solare.*** Pentru evaluarea situaţiei, priviţi-vă umbra: dacă este egală sau mai mică decât înălţimea dumneavoastră, încercaţi să evitaţi expunerea şi să vă îngrijiţi mai atent pielea.

● ***Folosiţi o protecţie solară de factor (SPF) minim 30.*** Aplicaţi-l cu 15-20 de minute înainte de expunere şi reaplicaţi la fiecare două ore.

● ***Folosiţi veşminte şi accesorii adecvate*** (pălărie sau şapcă, îmbrăcăminte deschisă la culoare şi cât mai lejeră, ochelari cu protecţie împotriva radiaţiilor ultraviolete).

● ***Protejaţi-vă de Soare chiar şi în zilele înnorate.*** În funcţie de densitatea norilor, între 50% şi 85% din radiaţia ultravioletă este filtrată.

● ***Aveţi grijă de pielea dumneavoastră, chiar şi atunci când este bronzată.*** Bronzarea este un mecanism de apărare al organismului, pentru a încerca reducerea daunelor în faţa noilor expuneri.

● ***Măsurile de mai sus trebuie duse la extrem*** dacă vă aflaţi pe plajă sau la munte, deoarece nisipul şi zăpada cresc radiaţia.

● ***Faceţi o consultaţie dermatologică anuală,*** pentru a controla pielea şi aluniţele şi pentru a detecta precoce leziunile potenţial canceroase.

● ***Hidrataţi-vă pielea des.*** În primul rând, se recomandă folosirea unei creme hidratante de bună calitate dimineaţa. Ideal, cu SPF 30, astfel încât pielea să fie hrănită şi protejată în acelaşi timp. Noaptea, se va aplica o cremă reparatoare sau antiaging.

● ***Pentru o bună hidratare este important şi să beţi suficiente lichide*** (de preferat, apă şi sucuri naturale) şi să reduceţi consumul de băuturi răcoritoare şi alcool. În acest fel, veţi oferi pielii hidratarea de care are nevoie, din interior spre exterior.

● ***Ţesuturile responsabile de alcătuirea pielii nu pot fi protejate doar local.*** Întregul organism are nevoie de diverşi nutrienţi pentru a se afla în condiţii optime, iar alimentaţia este principala modalitate de a le dobândi. Se recomandă consum de alimente bogate în vitamina E, beta-caroten, polifenoli şi licopen, printre altele, deoarece sunt antioxidanţi şi ajută la îngrijirea pielii.

Ceai şi ciocolată neagră pentru seniori

Polifenolii, compuşi vegetali prezenţi în cantităţi mari în ceai, sucul de portocale sau ciocolata neagră, hrănesc bacteriile care apără bariera intestinală şi reduc inflamaţia la vârstnici. Când mâncăm, alimentele ingerate trec printr-un proces de descompunere pentru a fi transformate în energie.

În stomac, sucurile gastrice descompun alimentele în molecule mai simple, care ajung în intestinul subţire şi de acolo trec în sânge. Cu toate acestea, a doua parte a digestiei are loc în intestinul gros: colonii alcătuite din trilioane de bacterii, virusuri şi ciuperci care împreună sunt numite microbiotă.

Microorganismele microbiotei sunt responsabile de procesarea moleculelor pe care organismul uman nu le poate digera singur. În acest proces, bacteriile menţionate produc substanţe care întăresc bariera intestinală şi reduc inflamaţia.

Adaptările dietetice au viabilitate pentru că sunt intervenţii mici, accesibile oral şi adaptabile la particularităţile populaţiei în vârstă, cum ar fi faptul că sunt uşor de mestecat şi de înghiţit, explică specialiştii.

Astfel, o dietă bogată în polifenoli îmbunătăţeşte nivelul unui marker al permeabilităţii intestinale; dacă permeabilitatea este mai mică, se absorb mai puţine toxine, ceea ce poate provoca inflamaţii în intestin. Prin urmare, dacă o dietă bogată în polifenoli scade permeabilitatea, poate fi benefică pentru îmbătrânirea sănătoasă. Ea poate cuprinde, cu prioritate: afine, suc de portocale sau de rodii, ceai verde, suc de mere, ciocolată neagră etc.

În cadrul unui test realizat de Universitatea din Barcelona, consumul de polifenoli a modificat funcţia microbiotei. Pe lângă alimentaţie, stilul de viaţă, exerciţiile fizice, consumul de alcool şi starea de sănătate influenţează compoziţia şi, prin urmare, funcţiile microbiotei. În timpul studiului, s-au descoperit bacterii asociate cu schimbări pozitive, dar compoziţia se consideră că nu este la fel de importantă ca funcţia.

De exemplu, când mâncăm fibre, hrănim bacterii benefice, iar creşterea lor duce la îmbunătăţirea funcţiei. Totodată, s-a remarcat că plantele produc polifenoli ca răspuns la stres, din cauza schimbărilor de temperatură, lumină, infecţii sau lipsă de apă.

Polifenolii se găsesc în alimente precum legumele, fructele, uleiul de măsline, ceaiul verde sau ciocolata neagră. Aceşti compuşi au fost asociaţi cu un risc mai mic de declin cognitiv, creşterea masei minerale osoase, un risc mai scăzut de boli cardiovasculare şi de diabet.

PE SCURT

despre sănătatea dumneavoastră

Optimismul, secretul longevităţii?

Pentru a trăi mai mult, este suficient să fim „mai pozitivi" în fiecare zi? Potrivit unui studiu american, optimismul ne-ar putea oferi până la patru ani suplimentari de viaţă. În timp ce numeroase studii s-au concentrat deja pe factorii de risc ai agravării bolii sau al decesului prematur, foarte puţine relevă ceea ce ar putea prelungi speranţa de viaţă.

Totuşi o recentă evaluare în acest sens arată că a fi optimist favorizează longevitatea. Rezultatele sugerează că este util să ne concentrăm asupra factorilor psihologici pozitivi, cum ar fi optimismul, ca modalităţi de a promova îmbătrânirea sănătoasă. în diverse grupuri umane.

Timp de 26 de ani, cercetătorii au urmărit circa 160.000 de femei în postmenopauză, cu vârste de 50 până la 79 de ani. Ei au măsurat nivelul de optimism prin teste psihologice, apoi le-au împărţit în patru grupe, de la cele mai pesimiste la cele mai optimiste.

Grupurile s-au format fără vreo distincţie de clasă socială, mediu cultural sau nivel de studii. Dintre cele mai optimiste participante, 25% au prezentat o speranţă de viaţă prelungită cu până la 5,4% faţă de cele mai pesimiste, aproximativ 4 ani suplimentari, la o speranţă de viaţă de 85 de ani; de asemenea, aveau cu 10% mai multe şanse să trăiască peste 90 ani.

Legătura dintre optimism şi longevitate nu depinde doar de nivelul social şi de stilul de viaţă. Conform studiului, contribuţia stilului de viaţă – alimentaţie echilibrată, activitate sportivă – a fost doar „modestă". În schimb, optimismul oferă o protecţie hormonală şi biochimică benefică pentru organism, ceea ce face posibil să reziste mai bine stresului, depresiei sau chiar furiei.

Avem tendinţa de a ne concentra asupra factorilor negativi de risc care ne afectează sănătatea, spun specialiştii. Este însă poate mult mai important să ne gândim la resursele pozitive, cum ar fi optimismul, care ne pot aduce beneficii sănătăţii, indiferent de statutul şi condiţia noastră social ori nativă.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Medicina energo-informațională ne avertizează: epuizarea și stresul pot fi învinse fără medicamente de sinteză!

Statisticile arată că 20% din concediile medicale au ca diagnostic „epuizarea". Desigur, procentul persoanelor care se simt mereu epuizate este mult mai mare, dar nu apare în statistici. După cum afirmă studiile psihologice, stresul și epuizarea reprezintă deja o problemă majoră pentru sănătatea omului.

Solicitările în viața profesională și privată devin tot mai mari. De multe ori nu ne mai putem descurca și intrăm într-un carusel, cu efecte negative asupra corpului, sufletului și spiritului nostru.

Ce este de fapt stresul? În decursul timpurilor omul a evoluat din vânător, pentru a-și asigura hrana zilnică. Astăzi, omul are mai multe posibilități de alegere, o întreagă paletă de alimente, care desigur, nu întotdeauna contribuie la sănătatea noastră.

Omul este înzestrat de Creator cu un mecanism de stres, care ne ajută în situațiile în care suntem expuși unui stres masiv. Acest mecanism se declanșează și aduce corpul în stare de „luptă și fugă".

Dacă înaintașii noștri trebuiau să hotărască în momentele dificile între fugă sau luptă, omul de astăzi, datorită evoluției, are de ales între balast profesional, discuții neplăcute cu șefii, modificări în structura muncii, copii de hrănit și educat, crize în viața de familie, probleme sexuale, probleme financiare și de sănătate.

Stresul se declanșează prin senzori: frig, gălăgie, căldură, accidente, frică, încordare, atacuri de panică, schimbări hormonale, critică, amintiri. Cele mai frecvente reacții de stres sunt lipsa de concentrare, uitarea, pesimismul, imposibilitatea de a ne putea deconecta, transpirații, tensiune oscilantă.

Cele mai tipice reacții de stres mental sunt lipsa de concentrare, blocaje în gândire (rămâne în mijlocul frazei și nu mai știe ce voia să spună), uitare, nu ne putem deconecta, și în general un șablon negativ.

Reacțiile corpului la stres sunt încordarea și dureri musculare, respirație greoaie sau agitată, transpirații, tensiune mare și puls mărit.

Reacții de comportament în cazul stresului mărit: lipsa somnului, retragere din viața socială, consum de alcool, mâncare peste măsură, apatie.

Stresul începe în cap, relaxarea este întotdeauna binevenită! Dar cum? De cele mai multe ori reușim singuri. Altfel, astăzi mai mult ca oricând, este necesar să apelăm la discipline care pot aduce o echilibrare în sistemul de comunicare al corpului.

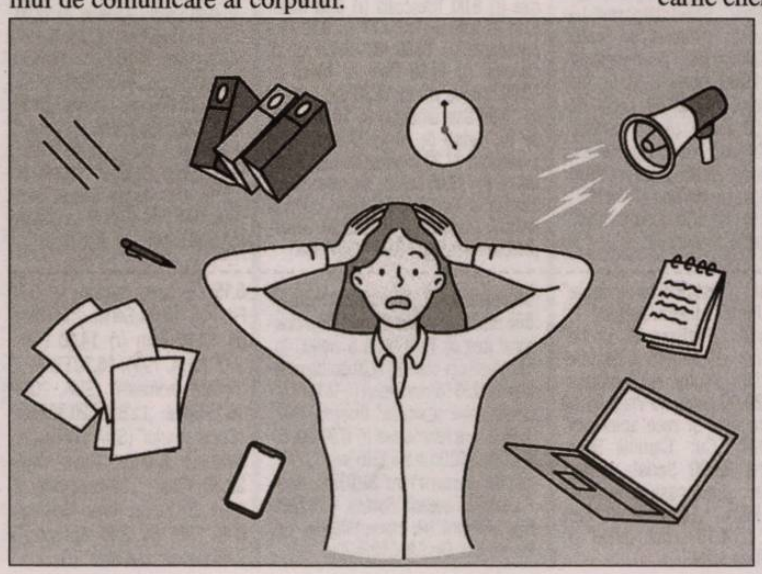

Energia trebuie să curgă nestingherită în organismul nostru ca un „pârâiaș vesel și zglobiu de munte". Deblocările energetice de chakre, meridiane, urmate de o repunere a comunicării energetice în corp, celulă, organ, sistem, sunt terapii personalizate, de care omul de astăzi are nevoie mai mult ca oricând.

O strategie de a ieși din situațiile de stres major este aproape întotdeauna reglarea plexului solar. De aici se reglează fricile, astmul bronșic, stresul, circulația, afecțiuni ale pielii, reglări ritmice, tensiune mare, dureri de cap, afecțiuni ale tractului gastro-intestinal, încordări și dureri musculare, îmbolnăviri psihosomatice, lipsa somnului, tinnitus.

Medicina energo-informațională este o medicină blândă, atât pentru copii, cât și pentru adulți, indiferent de vârstă. Readucerea energetică a corpului în balanță este cheia spre viață de calitate.

Gradul de echilibru energetic din organism hotărăște „sănătate sau boală". (Nicola Tesla)

Marele nostru terapeut Valeriu Popa spunea: „corpul energetic va fi studiat de către știință abia de mâine". Acel mâine a început. Reglând corpul energetic, dăm posibilitatea corpului fizic de a se reface. O diagnosticare energetică ne arată întotdeauna starea noastră de sănătate. Boala apare mai întâi în câmpul energetic. Medicina energo-informațională se bazează pe descoperirile fizicii cuantice. În domeniu sunt peste șase Premii Nobel. Este medicina viitorului, care a început.

FLORICA MUNTEANU,
specialist în medicina energo-informațională, membră a Societății Naturiștilor din Germania, membră BIT (Biorezonanz International Therapy), psiholog

Pentru mai multe informații accesați:
www.dermavital-med.ro
Telefon: 021.322.40.04 / 0721.871.398

CONTACT: DermaVital București, strada Brânduşelor 6B, et. 2, interfon 003

PUBLICITATE

NEUROSKLEROL

pentru menținerea funcționalității corporale și susținerea tratamentelor în afecțiuni neurodegenerative

dermaVITAL

tel 0731.871.968 / 021.322.40.04

www.dermavital-med.ro

NeuroSklerol – un supliment alimentar, fabricat în Germania și introdus în România prin Centrul German DermaVital.

NeuroSklerolul ajută la menținerea funcționalității corpului și susține tratamentele în dereglări neurodegenerative ca: MS (scleroza multiplă), Alzheimer, Parkinson, demență, capacitate intelectuală redusă, stres, agitatie, insomnii, accidente vasculare etc.

Conține un complex ayurvedic din: EGCG – extract ceai verde, piper negru, praz, extract din ulei de susan, aminoacidul Glycin, citrat de zinc. Plantele, condimentele și mineralele interacționează prin puncte cuantice, o tehnologie nouă în domeniul suplimenților nutritivi.

Este un produs nou, modern, inovativ cu rezultate foarte bune pentru sănătatea umană.

Mod de administrare: 3 capsule zilnic: 1-1-1 imediat după mâncare, cu puțină apă.

Nu are efecte secundare, nu creează dependențe.

Rezultate se pot observa deja după aproximativ 8 săptămâni de la administrare.

Doza conține 90 capsule. Învelișul capsulei este din gelatină.

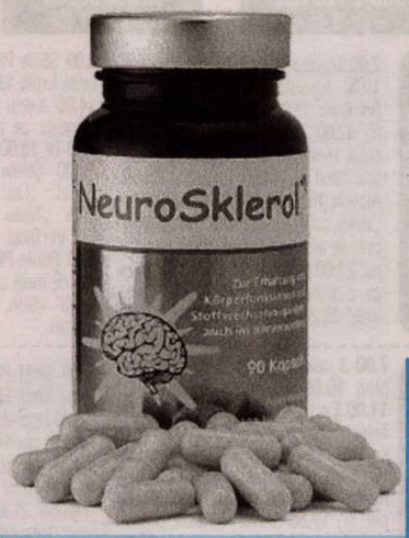

Costă 390 Ron.

Produs Nr. NS250

UE 77 93 75 121-23.12.2013

Unic importator în România prin Centru German DermaVital

Telefon: 0731.871.968 / 021.322.40.04

Revista „Magazin" nu își asumă responsabilitatea privind eficacitatea acestui produs!

PUBLICITATE

LUNI – 15 august

TVR 1
7.00 3 ceasuri bune 10.00 Ediție specială – Ziua Marinei Române 11.00 Film: „Toby și iepurașul de pluș" (SUA, 2009) 13.00 Atelier de sănătate (Best of) 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 16.50 Eu pot! (r) 17.50 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.55 Campionatele Europene de înot, Roma, 2022 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Secretul fericirii" (SUA, 2014). Cu: Ashley Judd, Whoopi Goldberg 23.00-5.55 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO 14.00 Lecții de viață 16.00 Mâncare pe care 17.00 Știrile PRO-TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO-TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „O luptă personală 4: Țintă în mișcare" (SUA, 2015) 23.15 Știrile PRO 23.15 Film: „Amazing Spider-Man 2" (r) 2.30 Umami: al 5-lea gust 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Celebrity Splash: Vedete la apă (r) 17.00 Observator 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 23.00 Observator 23.30 Film: „Minti periculoase" (SUA, 2018) 1.30 Film (r) 4.15 Povești de familie 5.00 Prețul cel bun (r).

PRIMA TV
7.00 Starea Nației (Best Of) 9.00 Aventurierii Gustului 11.00 Serial: „Nimeni nu-i perfect" (r) 12.00 Teleshopping live 14.00 Focus 15.00 Alege rețeta națională (r) 17.00 Serial: „Doar pentru iubire" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Totul sau nimic " (SUA, 2015). Cu: Vinnie Jones, Thomas Downey 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 0.00 Alege rețeta națională (r) 2.00 Film (r) 4.00 Focus 5.30 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r).

acasă
6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Seial: „Ajutor, mă îndrăgostesc!" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Un loc în inima ta" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Repere sacre 9.00 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 10.00 Documentar 360º-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 12.40 Teleshopping 13.00 Cultura minorităților 13.30 Fără prejudecăți (r) 14.00 Documentar 360º-GEO 15.00 Azi despre mâine 15.30 România... în bucate (r) 16.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Re-țeaua de idoli (r) 21.00 Memorialul durerii (r) 22.00 Film: „Maria, regina României" (România, 2019) 0.00-5.55 Reluări.

PRO CINEMA
6.15 La Măruță (r) 8.15 Film (r) 10.00 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film: „High Strung" (r) 14.15 Film: „Man of the House" (r) 16.15 Film: „A fost odată..." (SUA, 2020) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Laguna albastră" (SUA, 1980). Cu: Brooke Shields, Christopher Atkins 22.45 Film: „N-am uitat ce-ai făcut astă vară" (SUA, 1998) 0.45 Film: „Laguna albastră" (r) 3.00 La Măruță (r) 4.45 Serial: „La Bloc" (r).

MARȚI – 16 august

TVR 1
7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 Campionatele Europene de înot, Roma, 2022 12.30 Doc.: „Între cer și mare" 13.00 Atelier de sănătate (Best of) 14.00 Telejurnal 15.00 Maghiara de pe unu 16.50 Eu pot! (r) 17.50 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.55 Campionatele Europene de înot, Roma, 2022 20.00 Telejurnal 21.10 Telecinemateca: „Laleaua neagră" (coprod., 1964). Cu: Alain Delon, Virna Lisi 23.15 Dincolo de alb și negru (r) 0.00-5.55 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO-TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO-TV 14.00 Lecții de viață 16.00 Mâncare pe care 17.00 Știrile PRO-TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO-TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Fracul magic" (SUA, 2002). Cu: Jackie Chan, Jennifer Love Hewitt 23.30 Știrile PRO-TV 0.00 Film (r) 3.00 Vorbește lumea (r) 5.00 Ce spun românii (r).

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Celebrity Splash: Vedete la apă (r) 17.00 Observator 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 23.00 Observator 23.30 Film: „Adâncul albastru" (r) 1.30 Film (r) 3.30 Observator (r) 4.15 Povești de familie 5.00 Prețul cel bun (r).

PRIMA TV
7.00 Starea Nației (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Aventurierii Gustului 11.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" 12.00 Teleshopping live 14.00 Focus 15.00 Alege rețeta națională (r) 17.00 Serial: „Doar pentru iubire" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Timpul răzbunării" (SUA, 2018). Cu: Luke Goss, Robert Davi 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 0.00-6.30 Reluări.

acasă
6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial: „Un loc în inima ta" (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Ajutor, mă îndrăgostesc!" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Un loc în inima ta" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Memorialul Durerii (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360º-GEO (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Cap compas (r) 14.00 Documentar 360º-GEO 15.00 Euromaxx 15.30 România... în bucate (r) 16.00 Vara amintirilor 17.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Destine ca-n filme (r) 21.00 D'ale lu' Mitică (r) 22.00 Câștigă România! (r) 23.00-6.00 Reluări.

PRO CINEMA
5.30 La Măruță (r) 7.30 Film: „The Karate Kid 2" (r) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.00 Film: „Twins" (r) 14.15 Film: „Everything, Everything" (r) 16.15 Film: „Flicka" (SUA, 2006) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Copilul care ar putea fi rege" (SUA, 2019). Cu: Louis Ashbourne Serkis, Denise Gough 23.00 Film: „Prăjitură cu răvaș" (SUA, 2016). Cu: Chase Bennett, Troy Blendell 0.45-4.45 Reluări.

MIERCURI – 17 august

TVR 1
7.00 3 ceasuri bune 10.00 Campionatele Europene de înot, Roma, 2022 12.30 Poftîciași, la cratiță! 13.00 Atelier de sănătate (r) 14.00 Telejurnal 15.00 Convietuiri 16.50 Eu pot! 17.50 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.55 Campionatele Europene de înot, Roma, 2022 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Escadronul 303" (coprod., 2018). Cu: Piotr Adamczyk, Kirk Barker 23.00 Dincolo de alb și negru (r) 0.00 Info Plus 1.30-5.55 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO-TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO-TV 14.00 Lecții de viață 16.00 Mâncare pe care 17.00 Știrile PRO-TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO-TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Regele Scorpion" (SUA, 2002)23.15 Știrile PRO-TV 23.45 Film: „În capcană" (SUA, 2021). Cu: Tyrese Gibson, Christopher Backus 1.45-5.00 Reluări.

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Celebrity Splash: Vedete la apă (r) 17.00 Observator 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 23.00 Observator 0.00 Serial: „Mangalița" 2.00 Serial: „Liber ca pasă-rea cerului" 4.00 Povești de familie 5.00 Prețul cel bun (r).

PRIMA TV
7.00 Starea Nației (r) 8.00 Serial: „Doar pentru iubire" (r) 9.00 Aventurierii Gustului 11.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 12.00 Teleshopping live 14.00 Focus 15.00 Alege rețeta națională (r) 17.00 Serial: „Doar pentru iubire" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Nicăieri nu-i ca acasă!" (SUA, 2009). Cu: Skyler Stone, Danny DeVito 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 0.00-6.30 Reluări.

acasă
6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Ajutor, mă îndrăgostesc! 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Un loc în inima ta" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Ferma (r) 9.00 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" (r) 10.00 Documentar 360º 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Sănătate cu de toate (r) 14.00 Documentar 360º 15.00 Fii în formă! 15.30 România... în bucate (r) 16.00 Vara amintirilor 17.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Mariachi Gringo" (coprod., 2012). Cu: Shawn Ashmore 22.00 Câștigă România! (r) 23.00 Vara amintirilor (r) 0.00-5.00 Reluări.

PRO CINEMA
6.15 La Măruță (r) 8.15 Film (r) 10.15 Serial: „La Bloc" (r) 12.30 Film: „The Sweetest Heart" (r) 14.15 Film (r) 16.30 Film: „Un cățel detectiv " (SUA, 1997) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Kung Fu Yoga" (SUA, 2017). Cu: Jackie Chan 22.30 Film: „Twister" (SUA, 1996). Cu: Helen Hunt, Bill Paxton 0.45 Film (r) 3.15 La Măruță (r) 5.00 Serial: „La Bloc" (r).

JODIE FOSTER – joi, 0.45 –

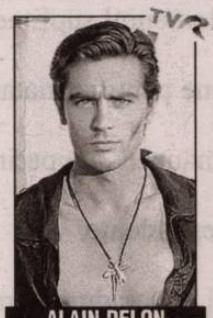

ALAIN DELON – marți, 21.10 –

LEE REMICK – duminică, 22.00 –

CHRIS TUCKER – sâmbătă, 20.00 –

LAUREN LEE SMITH – sâmbătă, 21.00 –

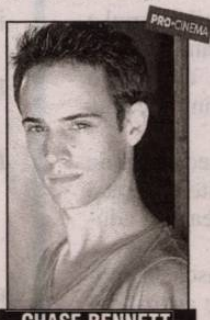

CHASE BENNETT – marți, 23.00 –

NOOMI RAPACE – sâmbătă, 23.30 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

JOI – 18 august

TVR 1
7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 AgroStrategia 10.30 Fermierii României 11.00 Exclusiv în România (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Poftîcioși, la cratiță! 13.00 Atelier de sănătate (Best of) 14.00 Telejurnal 15.00 Akzente 16.50 Eu pot! (r) 17.50 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.55 Dincolo de alb și negru (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Doc.: „Pământul e albastru ca o portocală" 22.30 Doc.: „Dark Web" 23.20-5.55 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO-TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO-TV 14.00 Lecții de viață 16.00 Mâncare pe care 17.00 Știrile PRO-TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO-TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Triplu X" (SUA, 2002). Cu: Vin Disel, Samuel L. Jackson 0.00 Știrile PRO-TV 0.30 Film: „47 de metri adâncime: În afara cuștii" (SUA, 2019) 2.15-5.00 Reluări.

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Celebrity Splash: Vedete la apă (r) 17.00 Observator 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Celebrity Splash: Vedete la apă 0.00 Observator 0.45 Film: „Ana și Regele" (SUA, 1999). Cu: Jodie Foster, Chiw Yun-Fat 3.00 Observator (r) 4.00 Povești de familie 5.00 Prețul cel bun (r).

PRIMA TV
7.00 Starea Nației (r) 8.00 Serial: „Doar pentru iubire" (r) 9.00 Aventurierii Gustului 11.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 12.00 Teleshopping live 14.00 Focus 15.00 Alege rețeta națională (r) 17.00 Serial: „Doar pentru iubire" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Iubiri secrete" 20.00 Film: „Zestrea Domniței Ralu" (România, 1972). Cu: Marga Barbu, Florin Piersic 22.00 Starea Nației 23.00 Focus 0.00-6.30 Reluări.

acasă
6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Ajutor, mă îndrăgostesc!" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Un loc în inima ta" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Rețeaua de idoli (r) 9.00 Serial (r) 10.00 Documentar 360º (r) 11.00 Câștigă România! (r) 12.00 Telejurnal 12.40 Teleshopping 13.00 Cultura minorităților 13.30 Fără prejudecăți (r) 14.00 Documentar 360º-GEO 15.00 Azi despre mâine 15.30 România... în bucate (r) 16.00 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Misterele Aurorei Teagarden: Șoa-recele și pisica" (Canada, 2019) 22.00 Câștigă România! (r) 23.00 Vara amintirilor (r) 0.00-5.00 Reluări.

PRO CINEMA
5.30 La Măruță (r) 7.30 Film (r) 9.45 Serial: „La Bloc" 12.00 Film (r) 13.45 Film: „Copilul care ar putea fi rege" (r) 16.15 Film: „Mamaia" (România, 2013) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Lunetistul: Răzbunarea" (SUA, 2011) 22.15 Film: „Lecții de viață" (SUA, 2005). Cu: Gail O'Grady, Grant Show 00.15 Film (r) 2.00 La Măruță (r) 3.45 Serial: „La Bloc" (r).

VINERI – 19 august

TVR 1
7.00 3 ceasuri bune 9.45 Teleshopping 10.00 România construită (r) 11.00 Exclusiv în România (r) 12.00 Teleshopping 12.30 Poftîcioși, la cratiță! 13.00 Atelier de sănătate (Best of) 14.00 Telejurnal 15.00 Opre Roma 15.55 EURO polis 16.50 Eu pot! (r) 17.50 Serial: „Yanxi, palatul suspinelor" 18.55 Frontul (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Vulturul roșu" (Spania, 2011). Cu: David Janer, Javier Gutierrez 23.15-5.05 Reluări.

PRO TV
6.00 Știrile PRO-TV 10.30 Vorbește lumea 13.00 Știrile PRO-TV 14.00 Lecții de viață 16.00 Mâncare pe care 17.00 Știrile PRO-TV 18.00 Ce spun românii 19.00 Știrile PRO-TV 20.30 Serial: „Las Fierbinți" 21.30 Film: „Nume de cod: Spionul de noiembrie" (SUA, 2014). Cu: Pierce Brosnan, Olga Kurylenko 23.30 Film: „Lara Croft: Leagănul vieții" (SUA, 2003) 2.15-4.00 Reluări.

antena 1
6.00 Observator 8.00 'Neatza cu Răzvan și Dani 12.00 Observator 14.00 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară (r) 17.00 Observator 18.00 Prețul cel bun 19.00 Observator 20.30 Celebrity Splash: Vedete la apă 0.00 Film: „Transformers: Răzbunarea celor învinși" (SUA, 2009). Cu: Shia LaBeouf, Megan Fox 3.00 Observator (r) 4.00 Povești de familie (r).

PRIMA TV
7.00 Starea Nației (r) 8.00 Serial: „Doar pentru iubire" (r) 9.00 Aventurierii Gustului 11.00 Serial: „Nimeni nu-l perfect" (r) 12.00 Teleshopping live 14.00 Focus 15.00 Alege rețeta națională (r) 17.00 Serial: „Doar pentru iubire" 18.00 Focus 19.30 Serial: „Trăsniții" 20.00 Film: „Evadare în zori" (SUA, 2006). Cu: Christian Bale, Evan Jones 22.30 Film: „Sfidarea" (SUA, 2008). Cu: Daniel Craig 1.30-6.30 Reluări.

acasă
6.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" (r) 8.00 Serial: „Dulce răzbunare" (r) 9.00 Serial: „Iubirea are numele tău" (r) 10.00 Serial (r) 11.00 Serial: „Să învingi trecutul" (r) 12.00 Serial: „Numai lângă tine" 13.00 Serial: „Ajutor, mă îndrăgostesc!" 15.00 Serial: „Dragoste și alte complicații" 17.00 Serial: „Un loc în inima ta" 19.00 Serial: „Iubirea are numele tău" 20.00 Mâncare pe care 21.00 Serial: „Dulce răzbunare" 22.00 Serial: „Inimă de țigan" 23.30-5.00 Reluări.

TVR 2
7.00 Generația Fit (r) 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Destine ca-n filme (r) 9.00 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" (r) 10.00 Documentar 360º (r) 11.00 Educație la înălțime (r) 12.00 Telejurnal 13.00 Cultura minorităților 13.30 Pescar hoinar (r) 14.00 Documentar 360º 15.00 Revoluția tehnologică 15.30 Teleșcoala (r) 16.00 Vara amintirilor 17.00 Educație la înălțime 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Gala umorului (r) 22.00 Rețeaua de idoli (r) 23.00-5.50 Reluări.

PRO CINEMA
6.00 La Măruță (r) 8.00 Film (r) 9.45 Serial: „La Bloc" 12.00 Film (r) 14.00 Film: „Înapoi în viitor III" (SUA, 1990) 16.30 Film: „Misterele rebusului 3: magie mortală" (SUA, 2020) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Linia de urgență" (SUA, 2015) 22.15 Film: „Vendeta" (SUA, 2017). Cu: Jean-Claude Van Damme, Autumn Reeser 00.15 Film (r) 3.00 La Măruță (r) 4.45 Serial: „La Bloc" (r).

SÂMBĂTĂ – 20 august

TVR 1
7.00 Cu capu-n zori 10.00 Teatru pentru copii: „Alba ca zăpada" 11.40 Petmania (r) 12.42 #Creativ (r) 13.00 Doc.: „Chipurile României" 14.00 Telejurnal 14.30 Ora Regelui (r) 15.30 Izolați în România (r) 16.00 România din spatele frontului (r) 17.00 O dată-n viață (r) 18.50 Teleenciclopedia 20.00 Telejurnal 21.00 Film: „Răzbunarea haiducilor" (România, 1968). Cu: Emanoil Petruț, Marga Barbu 23.40 Ai luat plasă! 1.40-5.10 Reluări.

PRO TV
6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO-TV 10.00 Film (r) 12.00 Film: „Spațiul dintre noi" (SUA, 2017) 14.30 Film: „Al șaselea jucător" (SUA, 1997) 16.45 Film: „Bărbatul perfect" (SUA, 2005) 19.00 Știrile PRO-TV 20.00 Film: „Ora de vârf 3 " (SUA, 2007). Cu: Jackie Chan, Chris Tucker 22.45 Film: „Marele Zid" (SUA, 2016). Cu: Matt Damon, Tian Jing 23.45 Film (r) 2.15-4.00 Reluări.

antena 1
6.00 Observator 9.00 Alpha Kids 9.30 Film: „Ana și Regele" (r) 13.00 Observator 14.30 Film: „Speed 2: Croazieră infernală" (SUA, 1997) 16.15 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 19.00 Observator 20.30 Celebrity Splash: Vedete la apă 23.30 Film: „Urmărire periculoasă" (SUA, 2015). Cu: Sofia Vergara, Reese Witherspoon 1.30 Film (r) 4.00 Film: „Urmărire periculoasă" (r).

PRIMA TV
7.00 Oportuniștii 8.00 Film: „Aminitiri din copilărie" (România, 1975) 10.00 Starea Nației (Best of) 11.00 Flash monden (r) 12.00 Poezie și delicatețuri (r) 14.00 Film (r) 16.00 Supernanny (r) 17.30 Destinația anului 18.00 Focus 19.30 Fim: „Toamna bobocilor" (România, 1975) 21.30 Meci Superliga 1 23.30 Film: „Gustul Răzbunării" (SUA, 2013). Cu: Colin Farrell, Noomi Rapace 2.00 Film: „Sfidarea" (r) 4.30 Focus (r).

acasă
6.00 Serial: „Partener de probă AU" (r) 8.00 Film: „Sosul dragostei" (r) 10.00 Serial: „Partener de probă AU" 12.00 Serial: „Frumoasa și bestiile" 15.00 Serial: „Ajutor, mă îndrăgostesc!" (r) 20.00 Lecții de viață 21.00 Film: „Inelul perfect" (SUA, 2021). Cu: Lauren Lee Smith, Dillon Casey 23.00 Serial: „Vlad" 0.00 Serial: „Frumoasa și bestiile" (r) 2.30 Film (r) 4.15 Serial: „Vlad" (r) 5.00 Lecții de viață (r).

TVR 2
7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Teleșcoala (r) 8.30 Motor Vlog (r) 9.00 Generația Fit (r) 9.30 Fără prejudecăți (r) 10.00 Mic dejun cu un campion (r) 11.00 D'ale lu' Mitică (r) 12.00 Frați de viță (r) 12.30 Cap compas (r) 13.00 Gala umorului (r) 15.00 Femei de 10, bărbați de 10 (r) 17.00 Levintza prezintă (r) 17.30 În direct cu viața 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Copilul furtunii" (Australia, 2019) 22.00 Serial: „Dragoste și sânge" 0.00-4.35 Reluări.

PRO CINEMA
6.15 Ce spun românii (r) 7.15 Film (r) 9.45 Serial: „La Bloc" (r) 12.00 Film (r) 13.45 Film: „Karate Kid III" (SUA, 1989) 16.00 Film: „Pe note de hip-hop: Dans liber" (SUA, 2018) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „B.D. la munte și la mare" (România, 1971) 22.45 Film: „Batalionul Donbass" (Ucraina, 2019). Cu: Sergey Detyuk, Oleg Drac 0.45 Film (r) 3.45 La Măruță (r) 5.30 Serial: „La Bloc" (r).

DUMINICĂ – 21 august

TVR 1
7.00 Universul credinței 9.30 M.A.I. aproape de tine 10.00 Pro Patria 10.30 Viața satului 13.00 Tezaur folcloric 14.00 Telejurnal 14.30 World Cup Magazin (r) 15.00 Gări de poveste (r) 16.00 Concertul de vară de la Palatul Schönbrunn al Filarmonicii din Viena 19.00 Istorii ascunse (r) 20.00 Telejurnal 21.00 Folclor 23.00 Garantat 100% (r) 0.00 Replay 1.00 Teleenciclopedia (r) 2.45 Ai luat plasă! (r) 4.40 Universul credinței (r) 5.05 Doc.: „Chipurile României" (r) 5.55 Atelier de sănătate (r).

PRO TV
6.00 Lecții de viață (r) 7.00 Știrile PRO-TV 10.00 Film: „O minciună gogonată" (SUA, 2002) 11.45 Ce spun românii (r) 12.45 Film (r) 15.00 Film: „Insula din vis 2" (SUA, 2013) 17.00 Film: „Cum să dai afară din casă un burlac de 30 de ani" (SUA, 2006) 19.00 Știrile PRO-TV 20.00 Film: „Jurassic World" (SUA, 2015) 22.30 Film: „Urma scapă turma" (SUA, 2014) 0.45-5.15 Reluări.

antena 1
7.00 Observator 9.00 Neatza de weekend 13.00 Observator 13.30 Hello Chef 14.30 Film: „Roșcovanul" (România, 1976) 15.30 Poftiți pe la noi: Poftiți prin țară 19.00 Observator 20.30 Celebrity Splash: Vedete la apă 23.30 Film: „Pompeii" (SUA, 2014). Cu: Kitt Harington, Emily Browning 1.30 Film (r) 4.00 Film: „Roșcovanul" (r).

PRIMA TV
7.00 Meci Superliga I 9.00 Flash Monden 9.30 Supernanny 11.00 Insider politic 13.00 Serial: „Oportuniștii" (r) 14.00 Poezie și delicatețuri (r) 16.00 Cronica cârcotașilor (r) 18.00 Focus 19.30 Serial: „Trasniții" 20.00 Schimb de mame 22.00 Insider politic 23.00 Poezie și delicatețuri 1.00 Film: „Gustul răzbunării" (r) 3.30 Focus 5.00 Cronica cârcotașilor (r).

acasă
6.00 Serial: „Căsătoriți pe nevăzute" (r) 8.00 Film: „Inelul perfect" (r) 10.00 Serial: „Partener de probă" 12.00 Serial: „Frumoasa și bestiile" 15.00 Serial: „Ajutor, mă îndrăgostesc!" (r) 20.00 Lecții de viață 21.00 Film: „Dragoste și zece adevăruri" (SUA, 2022). Cu: Camilla Belle, Neil Crone 23.00 Serial: „Vlad" 0.00 Serial: „Frumoasa și bestiile" (r) 2.30 Film: „Dragoste și zece adevăruri" (r) 4.15 Serial: „Vlad" (r) 5.00 Lecții de viață (r).

TVR 2
7.00 Teleshopping 7.30 România... în bucate (r) 8.00 Repere sacre 9.00 Ferma 10.00 Pescar hoinar (best of) 10.30 Natură și aventură (r) 11.00 Destine ca-n filme (r) 12.00 Sănătate cu de toate (r) 12.30 Levintza prezintă (r) 13.10 Film: „Artista, dolarii și ardelenii" (România, 1980) 15.00 Drag de România mea! (r) 17.00 D'ale lu' Mitică (r) 18.00 Ora de știri 19.05 Serial: „Comisarul Rex: aventuri la Viena" 20.00 Film: „Prunc-ul, petrolul și ardelenii" (România, 1981) 22.00 Film: „Europenii" (M. Britanie, 1979). Cu: Lee Remick, Robin Ellis 0.00-5.10 Reluări.

PRO CINEMA
6.15 Ce spun românii (r) 8.15 Film (r) 10.00 Serial: „La Bloc" (r) 12.15 Film (r) 14.30 Film: „I.Q" (SUA, 1994) 16.30 Film: „O mireasă momeală" (SUA, 2011) 18.15 Serial: „La Bloc" 20.30 Film: „Copiii omului" (SUA, 2006). Cu: Julianne Moore, Clive Owen 22.30 Film: „Trainspotting 2" (SUA, 2017). Cu: Ewan McGregor 0.45 Film (r) 2.45 Apropo Tv 3.45 Serial: „La Bloc" (r).

ÎNFĂȚIȘĂRI

Integramă de **M. ALBU**

A SE LĂSA AMURGUL / ISCUSITE LA LUCRU	I	A PLÂNGE AMARNIC / PUNE CAPĂT FAMILIEI		ARDE MOCNIT / GLAS DE PISICĂ		ACORDUL MIRILOR / STĂ CA PE JAR	D	A UNI / SUPUȘI AI HANULUI		FILM CU EPISOADE / ATINGERE DIRECTĂ	S
	N	D		M			A				E
OBLIGARE / A O LUA RAZNA	S	I	L	I	R	E	ZEU ROMAN AL IUBIRII / APEL LA TELEFON				R
	E	V		A	ROMANI / MUȘCĂ CE ÎNTEAPĂ VITELE	T	A	U	N	U	L
ÎNCEPUT DE ROMAN! / TRAGE AER ÎN PIEPT	R	O	A DOTA TEHNIC / ASCULTĂRI DE MUZICĂ	U	T	I	L	A	FINAL DE LUPTĂ! / A FACE MĂCEL		A
	A	R		IEȘIT DIN COMUN / OBIECTIV			O				L
A VORBI LA PERTU / SETURI DE TIMBRE		T					BIVOLUL TIBETAN / SFÂNT LA 7 IANUARIE	I	A	C	INVITAȚII LA TEATRU
		CONCENTRAȚI / MĂTUROI DE NUIELE					I	A LUA LOC / SUC POPULAR DE CITRICE	S	T	A
ȘES! / LITE RĂSUCITE! / INESTETIC					A MĂRUNȚI CARNEA / BOT DE MISTREȚ	T	O	C	A	DAR DIVIN	
				ORGANE RENALE / TIPĂT DE GÂSCĂ	R	I	N	I	C	H	I
UDAT CU ASPERSORUL / TRASAT CU RIGLA					I		CUM E MAI RĂU	C			
					T	ASTRUL ZILEI		O			

Nebunie

Verificați-vă cunoștințele!

1. Ce era „nebunul” la curțile suveranilor europene din Evul Mediu?
2. Ce avea deosebit ca podoabă tichia nebunului?
3. Cum se numea nebunul din drama „Despot Vodă” de Vasile Alecsandri?
4. Ce compozitor italian (1801-1835) a compus muzica operei „Puritanii” în care există o serie „a nebuniei”?
5. Ce scriitor olandez de limbă latină (1466-1536) a scris vehementa satiră intitulată „Elogiul nebuniei”?
6. Ce sculptor român (1856-1918) a realizat lucrarea „Mihai nebunul”?
7. Cine a realizat, în anul 2008, filmul „Toți nebunii după aur” („Fool’s Gold”)?

Răspunsurile la întrebările din numărul trecut

1) Prin călătorie se înțelege un drum pe care îl face cineva într-un loc mai îndepărtat. 2) În mitologia romană zeița Abeona era cea care îi ocrotea pe cei care plecau în călătorie iar zeița Adeona pe cei care soseau. 3) Călătoria lui Ulise la întoarcerea în Ithaka după terminarea Războiului Troian a durat – după cele mai multe surse – zece ani. 4) Cartea „Călătoria tatălui” a fost scrisă de Bernard Clavel. 5) Ciclul de lieduri „Călătorie de iarnă” aparține lui Franz Peter Schubert. 6) Tabloul „Călătoria Magilor” poartă semnătura lui Sassette (Stefana di Giovanni di Consolo). 7) Filmul „Călătorie cu mătușa mea” a fost realizat în regia lui George Cukor.

Poșta cititorilor

Pentru întrebările cu tema *„În pași de dans”* am primit câte 7 răspunsuri corecte de la următorii cititori: *Elena Ispas,* Piatra Neamț; *Mioara Popa,* Iași; *Monica Vlad,* Timișoara; *Corina Simion,* Sibiu; *Loredana Voicu,* Cluj-Napoca; *Margareta Stoicovici,* Brașov; *Mihaela Popovici,* Buzău; *Georgeta Ioan* și *Luminița Popescu,* București; *Ing. Ion Ciocșan,* Pucioasa; *Ing. Radu Fetcu,* Suceava; *Gheorghe Enache,* Galați; *Ing. Mihai Călcâianu* și *Ing. Ion Cozma,* Adjud; *Ing. Silviu Iagada,* Turnu Măgurele; *Prof. Aurel Mincic,* Beiuș-Bihor; *Prof. Marin Ștefan,* Șimleul Silvaniei; *Ing. Mihai Waspusch* și *Prof. Mihai Piscureanu,* București.

✉ Așteptăm scrisorile dumneavoastră. *(Irina Stoica)*

PERSPICACITATE

Încercați să rezolvați labirintul.

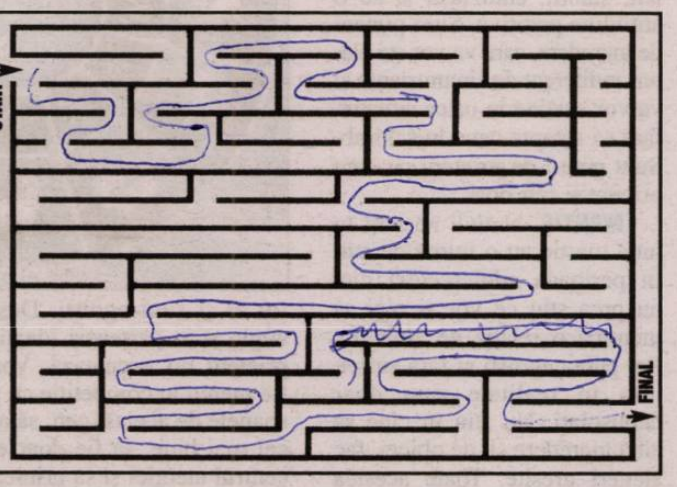

Umor

– *Ai mâncat tot cozonacul și la mine nu te-ai gândit!*
– *Cum să nu? Tot timpul îmi ziceam: de n-ar veni până-l termin!*

La spovedanie:
– *Fiule, te lepezi de satana?*
– *Nu pot părinte, am doi copii cu ea...*

– *Cu ce vă ocupați?*
– *Activități agricole...*
– *Mai exact!?*
– *Bat câmpii pe Facebook...*

Gheorghe sună la o pizzerie:
– *Primiți comenzi?*
– *Da.*
– *10 flotări!*

– *Ți-am făcut sarmale și prăjitura ta preferată.*
– *Aoleu, ai lovit mașina?*
– *Nu prostuțule, te iubesc enorm și abia aștept să ajungi acasă pentru că mi-e dor de tine și vreau să te alint.*
– *Aaaaa, deci e mai grav. Vine mama ta la noi. Câte zile stă?*
– *Două săptămâni.*

– *Sunt o soție excelentă! De o jumătate de oră îmi ajut soțul să caute banii pe care i-am cheltuit!*

– *Iubițel, vecina a primit o poșetă foarte frumoasă, îmi cumperi și mie una?*
– *Sorry, a fost ultima...*

SUDOKU

jocul săptămânii: 32

	9	4	7					
1				4	8			
7	8							6
		5				6		3
			2		1			
8		9				2		
3							5	8
			4	9				1
					7	3	6	

Soluția în numărul viitor

Soluția «SUDOKU» – jocul săptămânii 31

1	2	9	4	6	5	8	3	7
8	6	3	7	1	9	2	5	4
4	5	7	3	2	8	1	9	6
3	7	8	6	5	2	9	4	1
6	4	5	9	3	1	7	2	8
2	9	1	8	7	4	5	6	3
5	3	6	2	8	7	4	1	9
9	8	2	1	4	6	3	7	5
7	1	4	5	9	3	6	8	2

Soluția integramei „EXPUNERI”

Orizontal: R - N - M - D - C - P - RECALIFICARE - FORMOL - ARAT - MELC - PALINCI - ROIB - CON - AR - BI - SANATORII - I - DARUI - SER - STI - ICAR - PIC - OCOL - NASE - H - IAHT - IDIOTIE - PIELAR - CATI - GESTICULATIE.

Grădina de lângă casă

Crinul aztec
(Sprekelia formosissima)

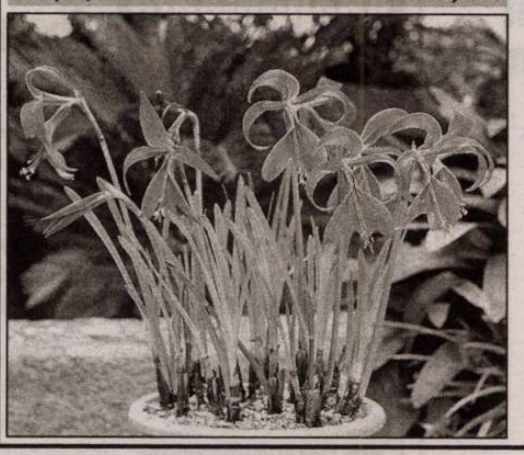

■ Crinul aztec face parte din familia Amaryllidaceelor, este o plantă originară din Mexic, putând ajunge la o înălțime de 40 cm. Se dezvoltă bine atât în balcoane, în ghivece sau jardiniere, cât și în grădini.

■ Frunzele sunt lungi, înguste, au 40-50 cm lungime și apar imediat după înflorire.

■ Pot fi amplasate în zone cu soare, dar ferite de arșița prânzului.

■ Florile sunt solitare, apar din mai până în iunie și sunt de culoare roșu până la roșu închis, amintind de orhidee. Pentru înflorire se ține planta 4 ore pe zi în plin soare.

■ Se fertilizează o dată la 15 zile, de când încep înflorirea și până la uscarea frunzelor, cu îngrășământ lichid pentru plante cu flori.

■ Se udă o dată sau de două ori pe săptămână, din aprilie și până li se îngălbenesc frunzele, apoi se oprește udarea.

■ Se poate transplanta o dată la 2 ani, în luna septembrie. Nu necesită ghivece mai mari. În casă, în ghivece, rezistă 1-4 ani.

■ Se înmulțește prin separarea bulbilor, în septembrie, când se face transplantarea. Bulbii se plantează astfel încât să rămână partea superioară în afara pământului.

Pagină realizată de **IONEL COJOCARU**

Prieteni sau duşmani?

Luna naşterii decide

Câtă încredere aveţi în persoanele de lângă dumneavoastră? Vă sunt cu adevărat prieteni sau doar încearcă să obţină ceva în schimb? Iată că şi de această dată astrologii încearcă să ne dezvăluie dacă prietenii sunt adevăraţi, în funcţie de luna în care s-au născut.

IANUARIE. Nativii născuţi în prima lună a anului sunt sensibili şi devotaţi. Deşi oferă foarte multe dovezi de afecţiune, dacă au un interes ştiu să profite şi să scoată artileria gea. Aceştia pot fi prieteni adevăraţi doar atâta timp cât au un scop în viaţa lor. Când nu vor mai avea nevoie de cineva, cu siguranţă nu vor ezita să trădeze.

FEBRUARIE. Cei care se nasc în luna februarie sunt loiali, stabili, entuziaşti şi au o atitudine pozitivă. Sunt pieteni de încredere, care vă vor sta alături indiferent de circumstanţe şi vă vor susţine în orice situaţie, fără să aştepte ceva în schimb. Sunt genul de prieteni pe care oricine şi i-ar dori.

MARTIE. Nativii născuţi în luna martie au o inimă de aur. În perioada adolescenţei nici nu prea ştiu ce vor şi nici să menţină o relaţie de amiciţie. Pot părea egoişti şi fără suflet, însă în realitate sunt doar debusolaţi. Nu ştiu în cine să aibă încredere şi, de obicei, fac alegeri greşite. Toate acestea se întâmplă din dorinţa de a face doar ce este bine pentru ei.

APRILIE. Se spune despre nativii născuţi în luna aprilie că pot da dovadă de multă falsitate. Sunt genul de oameni cu două feţe şi ştiu foarte bine să speculeze şi să scoată armele atunci când îşi doresc să obţină ceva. Nu sunt chiar persoane de încredere, chiar dacă sunt ataşaţi emoţional de cineva.

MAI. Luna mai este luna prieteniei şi nu degeaba nativii acestei luni dau dovadă de foarte multă loialitate şi dragoste pentru cei din jur. Îşi fac uşor prieteni şi sunt devotaţi lor. Partea negativă a acestor nativi este că din cauza loialităţii amicilor îşi vor crea singuri probleme în dragoste.

IUNIE. Nativii născuţi în luna iunie îşi doresc totul pentru ei şi sunt egoişti. Deşi în cuplu sunt parteneri ideali, ca prieteni nu excelează. Vor să fie mereu în competiţie cu persoanele de acelaşi gen, să arate cel mai bine, să fie doar ei în centrul atenţiei şi să primească laude. Să nu vă mire dacă aceştia nu au niciun prieten adevărat.

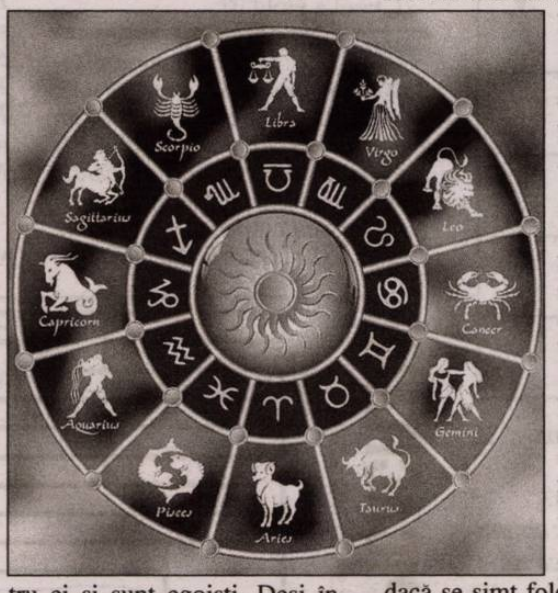

IULIE. Cei născuţi în luna iulie sunt nativii cei mai petrecăreţi. Adoră să petreacă, să iasă în aer liber cu prietenii, să călătorească şi orice altă activitate făcută alături de alţi oameni. Cu toate acestea, nu sunt foarte loiali prietenilor şi nici partenerului de viaţă. Întotdeauna spun ceea ce gândesc despre ceilalţi şi nu acceptă niciun compromis.

AUGUST. Persoanele născute în luna august sunt cele mai invidioase din tot zodiacul. Vor să aibă tot ceea ce au alţii, critică adesea pe cei care obţin mai mult decât ei şi fac adesea o adevărată dramă de fiecare dată când lucrurile nu merg aşa cum îşi doresc. Nu vor accepta niciodată alte puncte de vedere. Când ceva nu le convine, pleacă fără se se uite în urmă şi fără să dea explicaţii.

SEPTEMBRIE. Nativii lunii septembrie nu prea ştiu ce înseamnă prietenia. Vor să iasă în evidenţă, să aibă succes, iar pentru a obţine ceea ce îşi doresc nu ezită să-şi trădeze prietenii. Adesea sunt dominaţi de egoism şi, de obicei, sunt persoane singuratice.

OCTOMBRIE. Cei care se nasc în luna octombrie sunt nativi echilibraţi din toate punctele de vedere. Sunt devotaţi prietenilor şi gata mereu să sară în ajutorul celorlalţi. Nu îşi vor înşela niciodată prietenii, iar dacă se simt folosiţi se vor retrage.

NOIEMBRIE. La fel ca nativii lunii septembrie şi cei care se nasc în luna noiembrie nu prea ştiu să fie prieteni adevăraţi. Cu toate acestea, deoarece sunt foarte sociabili, au mulţi amici care le sunt alături, indiferent dacă se iubesc pe sine excesiv de mult. Dacă propriul interes îi forţează, nu vor ezita să-şi trădeze prietenii.

DECEMBRIE. Nativii născuţi în decembrie sunt sociabili, veseli şi au o atitudine pozitivă. Se vor înconjura de mulţi prieteni şi oameni pe care se pot baza oricând. Din acest motiv însă vor profita de amici atunci când vor să obţină ceva şi îi vor folosi pentru a-şi atinge scopurile.

Pagină realizată de
CASANDRA

ÎN NUMĂRUL VIITOR

■ Visul alchimiştilor, îndeplinit: plumbul a putut fi transformat în aur ■ OZN-uri la granita SUA-Mexic ■ Vikingii purtau blănuri de castor ca să-şi etaleze statutul social ■ Cum să încetiniţi îmbătrânirea ■ Pentru somn şi fericire

HOROSCOP

15-21 august 2022

BERBEC 21.03-20.04

Urmează o săptămână provocatoare, în care răbdarea dumneavoastră este pusă la încercare. Părinţii şi persoanele mai în vârstă ar putea deveni extrem de critici în ceea ce priveşte stilul dumneavoastră de a rezolva lucrurile.

TAUR 21.04-21.05

Acum veţi lupta mai mult pentru drepturile dumneavoastră. Nu veţi lăsa pe nimeni să vă ia ceea ce deţineţi şi sunteţi mai sensibili decât de obicei. Se pare că şi acasă veţi avea de-a face cu membrii familiei, în special cu unul dintre părinţi.

GEMENI 22.05-21.06

În aceste zile veţi simţi că regulile, reglementările şi legile blochează ceea ce vreţi să faceţi. Ceva ce se întâmplă în culise vă va crea mici obstacole. Fiţi atenţi la tot ce spuneţi şi la ce faceţi.

RAC 22.06-21.07

O mare parte din frustrările pe care le simţiţi se vor referi la bani, fluxul de numerar, câştiguri şi orice are de-a face cu bunurile personale. Poate nu ar fi rău să vă limitaţi cheltuielile şi să păstraţi nişte rezerve.

LEU 22.07-22.08

Pentru început veţi fi sensibili şi uşor iritabili, iar comunicările le veţi vedea ca pe nişte provocări. Mai târziu, în cursul săptămânii, viaţa îşi va accelera ritmul. Acesta este cu siguranţă momentul când vă gândiţi la vacanţă.

FECIOARĂ 23.08-22.09

S-ar putea să vă simţiţi neputincioşi să faceţi faţă oricăror lucruri vă enervează. Nu lăsaţi aceste evenimente să vă doboare. Până duminică lucrurile revin la normal. În plus, o mare parte din ceea ce vi se întâmplă ar putea fi consecinţa propriei percepţii negative.

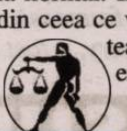

BALANŢĂ 23.09-22.10

Sunteţi un semn sociabil şi nu vă place să vă certaţi cu ceilalţi. Săptămâna aceasta anunţă mici disensiuni şi interacţiuni cu persoane din jurul dumneavoastră. Ţineţi cont că răbdarea este antidotul furiei.

SCORPION 23.10-21.11

Din întreg zodiacul, nativii acestei zodii sunt dotaţi cu cea mai puternică voinţă, dar când sunteţi nefericiţi toată lumea ştie despre asta. Veţi întâmpina provocări şi veţi trece prin momente dificile. Fiţi conştienţi că oamenii vă observă. Demonstraţi graţie când sunteţi sub presiune.

SĂGETĂTOR 22.11-21.12

În aceste zile călătoriile legate de muncă vor fi o provocare, iar conversaţiile cu fraţii, rudele şi vecinii vă pot descuraja. Optimismul şi sportul sunt ca o problemă de supravieţuire pentru dumneavoastră. Faceţi mişcare şi gândiţi pozitiv!

CAPRICORN 22.12-19.01

Cu toţii ne confruntăm cu o mulţime de provocări în această săptămână şi nici dumneavoastră nu sunteţi excepţia. Este posibil să întâmpinaţi dispute legate de o proprietate comună sau o moştenire. Din fericire, un prieten apropiat vă va sprijini.

VĂRSĂTOR 20.01-18.02

În familie domneşte o stare tensionată ce ar putea să vă declanşeze sentimentul de izolare. Problemele dumneavoastră par mai grave decât sunt în realitate. Prin urmare, fiţi fericiţi pentru orice circumstanţe norocoase.

PEŞTI 19.02-20.03

Săptămâna aceasta va fi provocatoare pentru toată lumea. S-ar putea să fie dificil pentru dumneavoastră să aveţi de-a face cu colegii de la serviciu. Fiţi inteligenţi şi lucraţi din timp, astfel încât să aveţi vreme pentru a face faţă situaţiilor neprevăzute.

Nativul săptămânii: **GERTY THERESA CORI** (15.08.1896 – 26.10.1957)

A fost o biochimistă care, în 1947, a fost a treia femeie care a câştigat un Premiu Nobel pentru Ştiinţă şi prima femeie care a fost distinsă cu Premiul Nobel pentru Fiziologie sau Medicină. Această nativă a zodiei Leu a avut un rol semnificativ în „descoperirea cursului conversiei catalitice a glicogenului”.

TELEFONUL CITITORULUI
Pentru a afla direct de la cititorii noştri opiniile legate de conţinutul revistei, apelaţi numărul de telefon:
0213178965

Preţ abonament

PERIOADA	VALOAREA
☐ 1 LUNĂ	13,00 LEI
☐ 2 LUNI	26,00 LEI
☐ 3 LUNI	39,00 LEI
☐ 4 LUNI	52,00 LEI
☐ 5 LUNI	65,00 LEI
☐ 6 LUNI	78,00 LEI

Abonamente 2022

Abonaţi-vă la revista Magazin direct la redacţie!

Abonamente 2022

Modalităţile de abonare sunt următoarele:

1. Achitarea printr-un mandat poştal (pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială Magazin, Piaţa Presei Libere nr. 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, cod 013701), a contravalorii abonamentului solicitat.
2. Plata în următoarele conturi bancare, pentru client: Casa Editorială „Magazin” S.R.L. (CUI: RO 1571838):
   – RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 Unicredit
   – RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001 B.C.R.

Preţurile abonamentelor sunt cele din talonul alăturat, la care se adaugă taxa poştală de expediere sau comisionul bancar.

În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal.

Termenul de primire a abonamentului este 1-5 zile lucrătoare de la data expedierii, conform termenelor Poştei Române (cel târziu în ziua de marţi a săptămânii următoare celei de apariţie).

Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la telefon 021.317.89.65 sau 0722.625.622.

Cititorii din străinătate pot contracta abonamente, achitând contravaloarea abonamentului dorit:
– 3 luni: 45 euro sau 50 $,
– 6 luni: 90 euro sau 100 $,
sume virate în conturile societăţii, enumerate alăturat.

MANDAT POŞTAL

DESTINATAR
Nume IONESCU SIMION – la
Prenume C.E. «MAGAZIN» S.R.L.
Str. Piata Presei Libere Nr. 1
Bloc ... Scara ... Etaj 1 Ap. ...
Cod 013701 Localitatea Bucuresti
Jud./Sect. 1 Tel. ...
C.N.P. ...
Expeditor ...
Localitatea ...
Suma în cifre (LEI)
Suma în litere (LEI)
RAMBURS C.P. NR. ...

TELEFON RECLAMAŢII ABONAMENTE
0722625622

SERIE NOUĂ - 1613 ● ANUL LXV ● 18 AUGUST 2022 ● 16 PAGINI ● 3,5 LEI Nr. 33 (3363)

magazin

www.magazin.ro

E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com ● redactia.revistamagazin@gmail.com
WhatsApp: 0722.625.622

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Caleidoscop

ROBOTUL cu piele „vie”

Femina club

Lecţii de nutriţie

Top 5 alimente care îngraşă

Dosarele frumuseţii

Secretul măştilor naturale

Minunile lumii

VISUL ALCHIMIŞTILOR, îndeplinit

„Viaţa este ca mersul pe bicicletă. Pentru a-ţi menţine echilibrul trebuie să continui să mergi înainte.”

Albert Einstein

Homo floresiensis, primii „hobiţi”? 2

ÎN 2014, ARHEOLOGII AU DESCOPERIT ÎNTR-UN ALT SIT PE FLORES, la Mata Menge, o mandibulă fosilă şi dinţi de la un hominin care datează de acum aproximativ 700.000 de ani. Se crede că aceste oase provin de la o populaţie mult mai veche de *H. floresiensis*. La faţa locului au fost găsite şi unelte de piatră.

„Aceste descoperiri sugerează că *H. floresiensis* a avut o istorie lungă pe Flores (specia nu a fost găsită pe nicio altă insulă). Dar antropologii şi arheologii nu au văzut niciun indiciu că hobbitul a trăit alături de oamenii moderni. Este posibil să o fi făcut, pentru o bucată de vreme”, a spus Elizabeth Veatch, zooarheolog la Muzeul Naţional de Istorie Naturală Smithsonian, „şi dacă da, poate că poveştile din regiunea Lio din Flores sunt o memorie culturală foarte profundă. În Australia, indigenii au poveşti care corespund clar unor evenimente reale care au avut loc cu mii de ani înainte, inclusiv impactul dramatic cu meteoriţi. Ceva similar s-ar putea întâmpla pe insula Flores”.

„Ceea ce am putea avea în realitate este o situaţie în care (H. floresiensis) ar fi putut persista în mitologie pentru o perioadă foarte lungă de timp”, a mai spus Elizabeth Veatch.

Dar şi Veatch se îndoieşte că o primată de un metru înălţime ar putea rămâne în mare parte neobservată şi nedetectată pe Flores până azi, aşa cum susţine Gregory Forth care în cartea sa lansează teoria că *H. floresiensis* n-a dispărut şi este prezent şi azi în Indonezia.

Mark Collard este şi el de acord cu faptul că trebuie să fim atenţi pentru a distinge între fapte şi poveşti: „Cred că trebuie să fim foarte atenţi cu istoria orală, cred că ea are valoare, dar trebuie abordată cu scepticism”.

Un strămoş misterios

Legendă sau adevăr, trebuie să existe o abordare rezervată, dar asta nu înseamnă că „hobitul” *H. floresiensis* nu este misterios.

Cele două situri antropologice care conţin oase şi unelte de la primată se află la sute de mii de ani unul de celălalt, ceea ce face să existe un gol uriaş în istorie. Cercetătorii ştiu că „hobbitul folosea pietricele pentru a face aşchii ascuţite de piatră, unelte asemănătoare cuţitelor care ar fi putut fi folosite pentru a tăia plante sau carne, sau pentru a sculpta alte unelte din lemn” este de părere John Hawks. Nu se ştie dacă *H. floresiensis* a folosit focul sau a vânat animale mari.

Dar cea mai mare întrebare despre *H. floresiensis* este de unde provine, totuşi, specia?

„Din punct de vedere anatomic, „hobbitul” are dinţi care seamănă mult cu cei ai altor specii de *Homo*, cum ar fi *Homo erectus* şi *Homo sapiens*. Prezenţa *H. floresiensis* în Indonezia cu aproximativ 700.000 până la 800.000 de ani în urmă este anterioară sosirii lui *H. sapiens* cu o marjă uriaşă. *H. erectus*, totuşi, a părăsit Africa cu 1,8 milioane de ani în urmă şi a apărut pe ceea ce este astăzi insula Java înainte de *H. floresiensis* după cum arată vechimea fosilelor. Acest lucru ridică posibilitatea ca hobbitul să descindă din *H. erectus* şi poate că a evoluat cu o dimensiune mică a corpului ca urmare a vieţii pe insulă, un fenomen numit nanism insular”, documentează *Live Science*.

O ipoteză interesantă, dar care are o problemă: „În primul rând, *H. erectus* a supravieţuit pe alte insule din Asia de Sud-Est la dimensiunea sa obişnuită până acum aproximativ 115.000 de ani şi ar fi ciudat ca nanismul insular să apară numai pe Flores şi nicăieri altundeva de-a lungul a sute de mii de ani. Şi *H. floresiensis* are multe caracteristici anatomice, cum ar fi umerii şi încheieturile sale, care arată mai puţin ca verii săi Homo şi mai mult ca strămoşii umani anteriori, cum ar fi *Australopithecus”*.

Doar anatomia nu lămureşte lucrurile. „Dovezile anatomice sugerează că *H. floresiensis* ar fi putut fi descendentul unui strămoş uman care a părăsit Africa înainte de *H. erectus”*, susţine Collard.

Dacă este aşa, oamenii de ştiinţă nu au găsit încă dovezi arheologice despre cine ar fi putut fi acel strămoş sau când a plecat el în Flores.

Şi totuşi, să recunoaştem, oricare ar fi povestea călătoriei, ea trebuie să fi fost incredibilă. „Micuţul *H. floresiensis* sau strămoşii săi a reuşit cumva să traverseze continente şi să ajungă până pe insula Flores, traversând apa, chiar dacă nivelul mării a crescut sau a scăzut de-a lungul a sute de mii de ani”, scrie Collard.

Dovezile altor hominini timpurii, cum ar fi *Homo luzonensis* din Filipine, descoperit în 2019 pe insula Luzon, sugerează că strămoşii umani făceau mult mai multe lucruri decât au crezut vreodată antropologii şi arheologii.

„A fost o situaţie de folosire accidentală a unor bărci sau le-au folosit în mod deliberat?” se întreabă Collard. „Pare puţin probabil.”

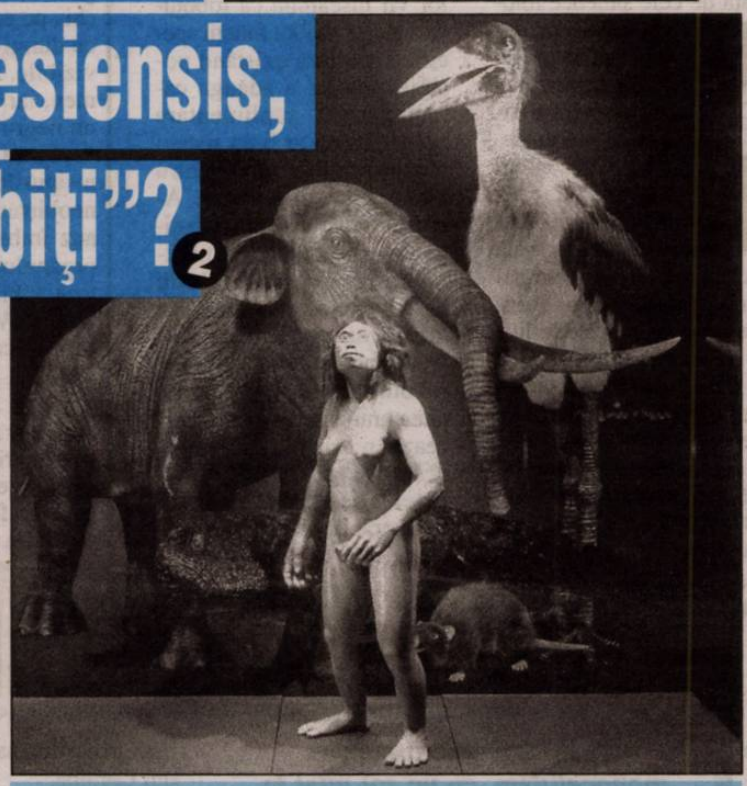

UN STRĂMOŞ AL OMULUI AR FI PUTUT LOCUI ÎN INDONEZIA, DAR DE UNDE A VENIT ŞI URMAŞII LUI TRĂIESC AZI PRINTRE NOI? ANTROPOLOGII ÎNCEARCĂ RĂSPUNSURI PLAUZIBILE.

S-au suprapus populaţii?

Ceea ce află acum cercetătorii specializaţi în domeniul originii umane este că interacţiunile dintre populaţiile timpurii ale speciilor *Homo* au fost extraordinar de complexe. Acum este cunoscut faptul că *Homo sapiens* şi oamenii de *Neanderthal* s-au încrucişat şi că ADN-ul de *Neanderthal* persistă la oamenii moderni.

Oamenii din Oceania şi Asia de Est s-au încrucişat, de asemenea, cu un alt strămoş uman, *denisovenii*, despre care se ştiu destul de puţine lucruri.

În mod remarcabil, observa Hawks, „genele denisovene persistă în populaţiile din estul Indoneziei, sugerând că rude umane trăiau şi pe aceste insule. Cu toate acestea, nu a fost găsită nicio înregistrare fosilă a *denisovenilor* din estul Indoneziei până acum”.

De asemenea, cea mai veche artă rupestră înregistrată provine tot din Indonezia şi reprezintă un porc roşu pictat pe insula Sulawesi acum 45.500 de ani. Acest desen rupestru ar fi putut fi făcut de *Homo sapiens*.

Nu există însă nicio dovadă că oamenii şi *H. floresiensis* s-ar fi încrucişat vreodată. Oamenii de ştiinţă nu au găsit gene necunoscute în genomul indonezian modern care să poată trimite la micul hominin. „Calendarul fosilelor care au fost descoperite sugerează că hobbitul ar fi putut trăi fericit pe Flores până când oamenii moderni au apărut şi l-au alungat, din neatenţie sau nu, afirmă Hawks, şi este foarte plauzibil ca oamenii moderni să fie responsabili pentru dispariţia sa.”

Sau, şi aceasta este scăparea antropologilor, poate că există fosile mai noi de *H. floresiensis* care aşteaptă să fie găsite. Atunci ele ar putea dovedi că cele două specii *Homo* s-au suprapus. „Ultimul deceniu a fost o epocă de aur pentru arheologia indoneziană şi pentru colaborările internaţionale dintre oamenii de ştiinţă locali şi restul lumii”, spunea Hawks, „este aproape sigur că urmează multe altele”.

„Faptul că avem doar o mână de situri care reprezintă aproape un milion de ani de locuire pe aceste meleaguri ne spune că există multe lucruri pe care nu le-am descoperit”, recunoaşte John Hawks.

GEORGE CUŞNARENCU

5 948427 000188 33

Biblioteca Judeţeană MUREŞ TÂRGU-MUREŞ

Robotul cu piele „vie”

Graniţa dintre oameni şi roboţi devine din ce în ce mai fragilă în ultimii ani, evoluţiile tehnologice făcând progrese mari în acest sens.

Oamenii de ştiinţă „umanizează” roboţii, oferind inovaţii care la prima vedere pot părea destul de bizare, aproape utopice, dar sortite să aibă un viitor remarcabil.

O echipă de cercetători de la Universitatea din Tokyo, condusă de inginerul Shoji Takeuchi a reuşit să dezvolte pentru roboţi un ţesut cutanat asemănător cu pielea umană, capabil să se vindece în caz de rănire. La ce va fi folosit? Tocmai pentru a acoperi degetele roboţilor, făcându-i şi mai asemănători cu noi, oamenii.

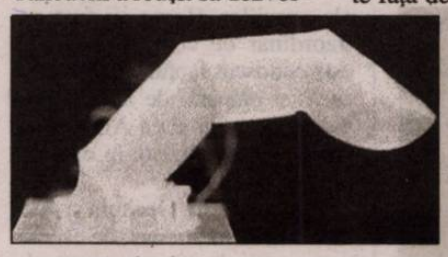

Cu grosimea de aproximativ 1,5 milimetri, această „piele” a fost obţinută dintr-o compoziţie mixtă de fibroblaste, colagen şi keratinocite. Celulele umane au fost „cultivate” special, astfel încât învelişul pielii, destinat roboţilor antropomorfi, să fie cât mai asemănător cu cea umană.

Noul material ar putea reprezenta un mare pas înainte faţă de cele sintetice folosite până acum, deoarece ar face posibilă testarea produselor farmaceutice şi a eventualelor grefe în condiţii apropiate de realitate. Ţesutul dezvoltat în Japonia are capacitatea de a se repara singur, în urma unor eventuale deteriorări, este hidrofug şi foarte elastic. „Nu este însă întocmai ca pielea umană din toate punctele de vedere, a declarat Takeuchi, dar când robotul se mişcă, pielea se întinde şi se contractă, dezvăluind urme asemănătoare cu ridurile, iar impresia este foarte realistă.”

Scopul oamenilor de ştiinţă este acum să înţeleagă mai bine cum să facă această ţesătură cât mai durabilă, păstrându-şi în acelaşi timp capacitatea de a se mula perfect pe degetele robotizate. Prezenţa celulelor vii înseamnă că robotului i se pot atribui funcţii specifice acestora existând posibilitatea de a adăuga caracteristici suplimentare „pielii”, cum ar fi un sistem nervos sau vascular, pentru a-i îmbunătăţii funcţiile. Această inovaţie le dă roboţilor un aspect mai uman, astfel încât să poată fi folosiţi în domeniul sănătăţii, în interacţiunea cu pacienţii.

Inconvenientul „pielii” robotului constă în necesitatea unui sistem care furnizează nutrienţi şi elimină deşeurile, mimând funcţia vaselor de sânge, cercetătorii lucrând pentru rezolvarea acestei probleme.

Pisica de nisip

Dacă omul a realizat, de-a lungul timpului, inginerii genetice prin care a obţinut rase de pisici dintre cele mai seducătoare, iată că natura oferă o adevărată lecţie în acest sens, adăugând, în mod firesc, calităţi unice micului animal menit nu doar să trăiască în sălbăticie, ci să înfrunte şi condiţii extreme.

Nu încape niciun fel de îndoială, deşertul reprezintă unul dintre cele mai neprietenoase habitate de pe planetă, dar pisica de nisip *(Felis margarita)* este singura felină care are o prezenţă largă în deşerturile din nordul Africii, din sud-vestul şi centrul Asiei.

Culoarea blănii – adaptarea „obligatorie” la mediu – este un galben deschis pe cea mai mare parte a corpului, cu dungi palide, care uneori sunt greu vizibile. Are alb pe bărbie şi pe abdomen, iar exteriorul pleoapelor este de un negru izbitor.

Fiind un animal prădător, pisica nisipurilor este înzestrată cu urechi neobişnuit de mari, care îi oferă un auz îmbunătăţit, anatomia specială a organului auzului ajutând-o şi să capteze vibraţiile din nisip. Naturalistul francez Victor Loche a fost primul european care a descris pisica de nisip, în 1858, în urma unei expediţii sahariene, în zona Algeriei. A numit specia *Felis margarita* după Jean Auguste Margueritte, conducătorul aventurii ştiinţifice în timpul căreia a întâlnit superba felină. Ameninţările la adresa pisicii de nisip includ, pe lângă oameni, lupi, şerpi şi păsări răpitoare. Nocturnă şi solitară, pisica de nisip petrece cele mai fierbinţi ore ale zilei în vizuini printre dunele de nisip, dar o găsim şi în câmpii sau văi stâncoase cu vegetaţie rară se hrăneşte cu păsări mici, reptile, insecte, veveriţe şi alte rozătoare, deplasându-se la vânătoare pe timpul nopţii. Din cauza faptului că există puţine surse de apă în mediul în care trăieşte, pisica de nisip obţine apa de care are nevoie din hrană, la fel ca şi pisica cu picioare negre din Africa de Sud.

Din anul 2002, a fost inclusă pe lista animalelor ameninţate cu extincţia, iar vânarea ei este interzisă în Algeria, Iran, Israel, Kazahstan, Mauritania, Niger, Pakistan şi Tunisia. Nicio protecţie juridică nu este oferită de Egipt, Mali, Maroc, Oman, Arabia Saudită sau Emiratele Arabe Unite, acolo unde mai este întâlnită.

În captivitate, pisicile de nisip sunt foarte sensibile la bolile respiratorii şi la infecţiile tractului respirator superior.

Despre accente

Să vorbim corect!

Aşa cum ştim, accentul este un element foarte important în vorbire, uneori dând naştere la confuzii, ca şi în cazul cuvintelor „omografe”. Este cazul unor cuvinte ca „veselă/vesela” sau „copii/copii”.

Există şi o serie de cuvinte accentuate în mod greşit din necunoaştere sau dintr-un oarecare teribilism.

Pe această linie amintim cuvinte pronunţate ca-rac-ter în loc de ca-rac-ter sau pre-ve-de-re în loc de pre-ve-de-re.

În ultimul timp am auzit (chiar şi la televizor) nişte pronunţii de-a dreptul fistichii. Este vorba despre complice şi ciubăr, care se accentuează corect complice şi ciubăr.

Nu este vorba despre regionalism, ci pur şi simplu de necunoaştere. Cu puţină atenţie şi consultarea dicţionarului la nevoie, acest gen de greşeli poate fi evitat. *(I.S.)*

Bacteria vizibilă cu ochiul liber

Organisme microscopice monocelulare, cu un rol vital în circuitul substanţelor în natură, bacteriile sunt răspândite pretutindeni: în aer, în sol, în apă, dar şi în corpul fiinţelor vii.

Cea mai nouă specie de bacterii descoperită este demnă de remarcat datorită dimensiunilor sale incredibile: ea este vizibilă cu ochiul liber, având circa un centimetru lungime. Are aproximativ dimensiunea de 2 cm şi este de 5.000 de ori mai mare decât o bacterie medie.

Oamenii de ştiinţă care au făcut descoperirea au comparat-o cu existenţa ipotetică a unui om de înălţimea Muntelui Everest.

Denumirea ştiinţifică a noii specii este *Thiomargarita magnifica,* iar uriaşele specimene au fost găsite pentru prima dată în 2009, dar a fost nevoie de ani de zile pentru a cerceta şi a identifica organismele originare din mlaştinile de mangrove formate în insulele Guadelupa din Caraibe.

Cercetările ulterioare au stabilit că erau de fapt bacterii unicelulare, dar oamenii de ştiinţă au descoperit că genomul speciei conţine mai multe perechi de baze ADN decât cele ale majorităţii bacteriilor.

Rezerva uriaşă de ADN a bacteriei ar putea să-i permită să creeze proteinele suplimentare de care are nevoie pentru a deveni mare. Un alt mister ar fi modul în care bacteria reuşeşte să fie atât de rezistentă fără un schelet molecular.

Înainte de această descoperire, cea mai mare bacterie cunoscută avea aproximativ 750 de micrometri, adică mai puţin de o zecime din dimensiunea *T. magnifica.*

Bacteriile sunt organisme unicelulare ce pot supravieţui practic oriunde, în orice fel de mediu, de la cele mai mari adâncimi oceanice până la Staţia Spaţială Internaţională. Se estimează că există un trilion de specii pe Pământ, deşi doar aproximativ 30.000 au şi o „identitate”.

Multe specii pot supravieţui fără hrană ani de zile, intrând într-o stare de repaus, unele pot trăi fără oxigen, în timp ce altele se hrănesc cu electricitate. Unele specii pot rezista chiar şi la niveluri ridicate de radiaţii. Anumite bacterii se diversifică în mediile potrivite şi putem menţiona aici populaţiile de microbi care mănâncă plastic, aşadar se dezvoltă odată cu poluarea cu plastic din ocean.

Oamenii de ştiinţă atrag atenţia că au rămas multe de descoperit despre viaţa de pe Pământ, estimând că 99,99% dintre speciile de bacterii sunt încă necunoscute ştiinţei!

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Săptămânalul „Magazin” este editat de
CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN” S.R.L.
magazin
Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991.
Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, cod 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă
GEORGE CUŞNARENCU
Administrator
NICUŞOR DINCĂ – Administrator

ISSN 0258-1523

REDACŢIA: Telefon: 021.317.89.65
Irina Stoica, Gabriel Tudor, Ionel Cojocaru, Adrian-Nicolae Popescu

Responsabil de număr: Ionel Cojocaru
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel.: 0722.625.622
DIFUZARE: Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
Nicuşor Dincă (director) – 0722.625.622, Simion Ionescu
FINANCIAR-CONTABIL:
Cont: RO74 BACX 0000 0030 0016 0000 (LEI)
Unicredit Bank S.A. – Sucursala Panduri
Cont: RO24 RNCB 0072 0496 8985 0001
B.C.R. – Sector 1, Bucureşti

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor-şef
ADRIAN HOAJĂ, MELANIA CONSTANTINIU

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin” S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, corp C3, etaj 1, cam. 49-52, sector 1, Bucureşti, România
Tel.: 021.317.89.65
E-mail: redactia.revistamagazin@yahoo.com

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN”
Gabriela Niţu, Rodica Niţu

Tiparul: TIPOART IDEA STUDIO S.R.L.

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi din punct de vedere juridic, pentru exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

Vikingii își etalau statutul social

Un studiu a descoperit că vikingii danezi de rang înalt purtau blănuri de castor nu neapărat pentru a se proteja de frig, ci pentru a-și arăta statutul social, într-un mod similar cu modul în care sunt folosite astăzi hainele de designer.

Cercetătorii de la Universitatea din Copenhaga au stabilit că blana rozătoarelor constituia un simbol al bogăției și un important obiect de comerț în secolul al X-lea. Acest lucru se datorează faptului că aceste mamifere nu sunt originare din Danemarca și, prin urmare, ar fi fost considerați un obiect de lux.

Analiza rămășițelor de animale lăsate în morminte de rang înalt a indicat că nordicii îmbrăcau haine confecționate din piei de nevăstuică și veveriță.

Autorul principal al studiului, Dr. Luise Ørsted Brandt, a declarat: „În epoca vikingă, purtarea de blănuri exotice era aproape sigur o declarație vizuală evidentă a bogăției și a statutului social, asemănătoare cu moda de lux din lumea de astăzi. Acest studiu a folosit proteine antice conservate în înmormântări de elită ale vikingilor danezi pentru a furniza dovezi directe ale comerțului și utilizării blănii de castor".

Pentru noul studiu, Dr. Brandt și colegii săi au analizat rămășițele de animale folosite pentru a împodobi șase morminte de căpetenii vikinge din Danemarca secolului X. ADN-ul străvechi nu a putut fi recuperat din probe, din cauza proceselor de tratare aplicate blănurilor și pieilor sau condițiilor de conservare a acestora. Din fericire, au fost recuperate proteine identificabile cu ajutorul a două tehnici analitice diferite.

Proteinele au indicat că pieile erau de animale domestice și că au fost folosite ca mobilier funerar sau încălțăminte. Piesele de îmbrăcăminte prezentau blănuri de animale sălbatice – mai exact o nevăstuică, o veveriță și castori – și erau purtate în special de bărbați.

Pe măsură ce bazele de date comparative de proteine se extind, cercetătorii speră că vor fi posibile identificări mai specifice ale pieilor și blănurilor de animale străvechi, folosite de vikingi.

Valurile de căldură vor deveni normalitate

Deși această vară este aproape unanim considerată ca fiind cea mai caldă din istoria Europei, cu valuri de canicule devastatoare, ar putea deveni o obișnuință în deceniile care vin.

Cercetătorii chinezi de la Institutul de Oceanologie din Marea Chinei de Sud avertizează că temperaturile de peste 40 de grade Celsius nu vor mai fi ieșite din comun în următoarele trei decenii.

Studiul lor sugerează că valurile de căldură extreme vor crește cu peste 30% în următorii ani, după ce vor fi alimentate de arderea combustibililor fosili și de alte activități umane. Savanții chinezi, care au analizat modelele de circulație atmosferică și gazele cu efect de seră au studiat datele de acum un an, când aproape 1500 de persoane au murit atunci când temperaturile medii din SUA și Canada au crescut de mai mult de două ori.

Simulările computerizate au relevat că gazele cu efect de seră sunt principalul motiv pentru creșterea temperaturilor, despre care echipa de cercetători a spus că vor continua să crească și vor duce la valuri de căldură mai frecvente și mai extreme în viitor.

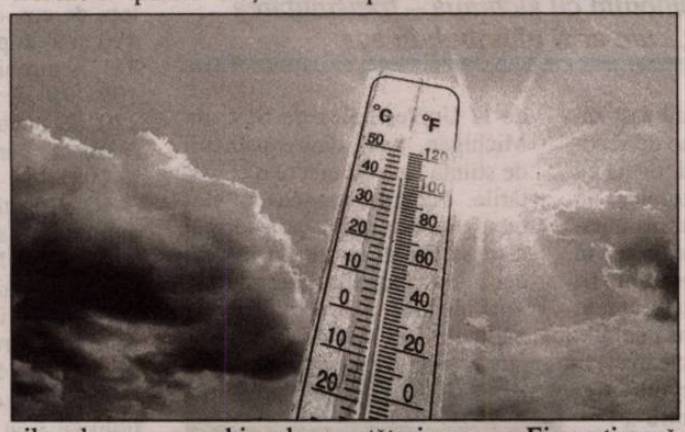

Utilizând date observaționale și modele climatice, cercetătorii au identificat trei fenomene specifice de temperatură a oceanelor în timpul valului de căldură din 2021. Acestea sunt cunoscute sub numele de modelele Pacificul de Nord, Arctic-Pacific Canada și America de Nord.

Oamenii de știință chinezi au constatat că este probabil ca încălzirea globală asociată cu gazele cu efect de seră să influențeze aceste trei variabilități ale modelelor de circulație atmosferică, la rândul lor ducând la un val de căldură extremă, resimțit din plin în emisfera nordică.

Ei avertizează că, dacă nu se vor lua măsuri adecvate, probabilitatea de apariție a valurilor de căldură extreme va crește și va avea un impact și mai mare asupra echilibrului ecologic, precum și asupra dezvoltării sociale și economice durabile.

Astronauții vor locui pe Lună în peșteri

Luna este cunoscută pentru temperaturile extreme care nu susțin viața – până la 127ºC în timpul zilei și până la -173ºC pe timp de noapte. Însă un nou studiu arată că temperaturile din unele peșteri umbroase de pe Lună se situează în jurul unei temperaturi „confortabile" de 20ºC – ceea ce sugerează că acestea ar putea fi locațiile perfecte pentru taberele de bază lunare.

Experții au studiat datele capturate de Lunar Reconnaissance Orbiter al NASA, care măsoară temperatura suprafeței lunare de peste 11 ani. Rezultatele sugerează că peșterile ar fi tabere de bază mai sigure și mai stabile din punct de vedere termic pentru explorarea lunară și locuirea pe termen lung decât restul suprafeței lunare. Acestea ar putea oferi locuitorilor umani ai Lunii protecție împotriva razelor cosmice, a radiațiilor solare și a micrometeoriților.

„Oamenii au evoluat trăind în peșteri, iar la peșteri ne-am putea întoarce atunci când vom trăi pe Lună", a declarat David Paige, profesor de științe planetare la Universitatea din California, Los Angeles (UCLA).

Există mai multe asemenea peșteri lunare cunoscute, dintre care aproximativ 16 sunt probabil „tuburi de lavă" prăbușite – tuneluri lungi și goale formate atunci când lava topită s-a scurs sub un câmp de lavă răcită sau când s-a format o crustă peste un râu de lavă.

Pentru realizarea studiului, cercetătorii au procesat imagini de la Diviner Lunar Radiometer Experiment – o videocameră termică de pe robotul Lunar Reconnaissance Orbiter al NASA. Aceștia s-au concentrat asupra unei depresiuni aproximativ cilindrice de o sută de metri adâncime și având lungimea și lățimea unui teren de fotbal, într-o zonă a Lunii cunoscută sub

numele de Mare Tranquillitatis – locul primei aselenizări cu echipaj uman pe Lună, în iulie 1969, se află în colțul de sud-vest al acestei zone.

Atunci când NASA va readuce oamenii pe Lună, spre sfârșitul acestui deceniu, ca parte a programului Artemis, viziunea sa mai largă va fi aceea de a înființa un avanpost lunar pentru ca oamenii să supraviețuiască pentru perioade de mai lungi de timp decât în anii 1970.

Peșterile lunare ar putea fi esențiale pentru NASA, deoarece energia solară utilizată de expedițiile terestre poate fi captată doar în timpul zilei, nu și noaptea, iar fără echipamente de încălzire și răcire care să poată funcționa în mod constant la temperaturi variabile, locuirea lunară s-ar putea confrunta cu o „barieră insurmontabilă".

Monstrul Nessie a existat!

Existența Monstrului din Loch Ness este „plauzibilă", potrivit oamenilor de știință, după ce fosilele au dezvăluit că este posibil ca plesiozaurii să fi trăit în apă dulce. Entuziaștii lui Nessie au crezut mult timp că fabuloasa creatură din folclorul scoțian, care este adesea reprezentată ca având un gât lung și un cap mic, ar putea fi o reptilă preistorică.

În schimb, cinicii susțin că, chiar dacă plesiosaurii ar fi supraviețuit până astăzi, creaturile nu ar fi putut trăi în Loch Ness, deoarece aveau nevoie de un mediu cu apă sărată. De curând însă, cercetători de la Universitatea din Bath, Universitatea din Portsmouth și Universitatea

Hassan al II-lea din Maroc au descoperit fosile de mici plesiozauri într-un sistem fluvial vechi de 100 de milioane de ani din deșertul Sahara.

Descoperirea sugerează că unele specii de plesiozauri au trăit în apă dulce, ceea ce dă credibilitate legendei Monstrului din Loch Ness. Fosilele, descoperite în albia râului Kem Kem din Maroc, care datează din perioada Cretacicului târziu, includ oase și dinți de la exemplare adulte, care aveau circa 3 metri lungime și un os de braț de la un pui de 1,5 metri lungime.

Descoperirea sugerează că aceste creaturi trăiau și se hrăneau în mod obișnuit în apă dulce, alături de broaște, crocodili, broaște țestoase, pești și de uriașul dinozaur acvatic Spinosaurus.

Dinții plesiozaurilor prezintă o uzură puternică, ca și cei ai Spinosaurus, ceea ce implică faptul că mâncau aceeași hrană – ciobindu-și dinții în solzii puternici ai vietăților care trăiau în râu.

Animalele marine, precum balenele și delfinii, ajung accidental în râuri, fie pentru a se hrăni, fie pentru că s-au pierdut, dar cercetătorii nu cred că acest lucru explică numărul mare de fosile de plesiozauri din albia râului Kem Kem. Mult mai probabil, susțin ei, ar fi că plesiozaurii erau capabili să tolereze apa dulce și sărată, la fel ca unele specii moderne de balene, cum ar fi beluga.

Potrivit cercetătorilor, este chiar posibil ca plesiozaurii să fi fost rezidenți permanenți ai râului, precum delfinii de râu moderni, până la dispariția lor, cauzată de prăbușirea pe Pământ a unui asteroid, acum 66 de milioane de ani.

Pagină realizată de
GABRIEL TUDOR

Visul alchimiştilor, îndeplinit

Timp de sute de ani, alchimiştii au muncit în laboratoarele lor pentru a produce o substanţă legendară, cunoscută sub numele de „piatra filozofală". Se presupunea că acest material dens, ceros şi roşu ar permite procesul devenit sinonim cu alchimia – transmutarea metalelor de bază, cum ar fi plumbul, în aur.

Eforturile lor au fost zadarnice vreme de secole, până când, odată cu zorii erei atomice, în secolul XX, transmutaţia elementelor a devenit, în sfârşit, posibilă. În prezent, fizicienii nucleari transformă în mod curent un element în altul.

În reactoarele nucleare comerciale, atomii de uraniu se descompun pentru a produce nuclee mai mici de elemente precum xenon şi stronţiu, ca şi căldură care poate fi valorificată pentru a genera electricitate. În reactoarele experimentale de fuziune, izotopii grei de hidrogen fuzionează împreună pentru a forma heliu.

Dar cum rămâne cu legendara transmutare a plumbului în aur? Ei bine, aceasta devine într-adevăr posibilă – este nevoie doar de un accelerator de particule şi o cantitate mare de energie, pentru a obţine, la final, o cantitate infimă de aur.

În urmă cu mai bine de 30 de ani, oamenii de ştiinţă din domeniul nuclear de la Laboratorul Naţional Lawrence Berkeley (LBNL) din California au reuşit să producă cantităţi foarte mici de aur din bismut, un element metalic adiacent plumbului în tabelul periodic.

Acelaşi procedeu ar funcţiona şi pentru plumb, dar izolarea aurului la sfârşitul reacţiei s-ar dovedi mult mai dificilă, spune David J. Morrissey, în prezent de la Universitatea de Stat din Michigan, unul dintre oamenii de ştiinţă care au efectuat cercetările. Natura omogenă a elementului înseamnă că este mai uşor să separi aurul din bismut decât să separi aurul din plumb.

Folosind acceleratorul de particule Bevalac de la LBNL,

Morrissey şi colegii săi au propulsat fascicule de nuclee de carbon şi neon aproape de viteza luminii şi apoi le-au izbit de folii de bismut. Atunci când un nucleu de mare viteză din fascicul s-a ciocnit cu un atom de bismut, el a secţionat o parte din nucleul de bismut, lăsând în urmă un atom uşor diminuat.

Cercetând resturile de particule, echipa a găsit un număr de atomi transmutaţi în care patru protoni fuseseră îndepărtaţi dintr-un atom de bismut pentru a produce aur. Împreună cu cei patru protoni, reacţiile induse de coliziune au eliminat între 6 şi 15 neutroni, producând o gamă de izotopi de aur, de la aur 190 (79 de protoni şi 111 neutroni) la aur 199 (79 de protoni, 120 de neutroni), au raportat cercetătorii în 1981.

Dar cantitatea de aur produsă a fost atât de mică încât Morrissey şi colegii săi au fost nevoiţi să o identifice prin măsurarea radiaţiilor emise de nucleele instabile de aur în timp ce s-au dezintegrat, pe parcursul unui an.

Pe lângă cei câţiva izotopi radioactivi ai aurului, coliziunile de particule au produs probabil o anumită cantitate de izotop stabil de aur 197 – materialul pentru verighete şi lingouri de aur – dar, deoarece acesta nu se dezintegrează, cercetătorii nu au putut confirma prezenţa sa.

Izolarea cantităţilor infime de aur ar fi şi mai dificilă dacă s-ar folosi plumbul ca material, dar zdrobirea nucleelor de mare viteză într-o ţintă de plumb ar finaliza, într-adevăr, transmutaţia mult dorită. Ar fi de aşteptat ca unele dintre coliziuni să elimine trei protoni din plumb sau un proton din mercur, pentru a produce aur.

În 1980, când a fost realizat experimentul de transformare a bismutului în aur, s-a afirmat că producerea unei uncii (aproximativ 30 de grame) de aur ar costa o mie de trilioane de dolari, în condiţiile în care la data respectivă preţul unei uncii de aur natural era de aproximativ 560 de dolari.

Un preşedinte... model!

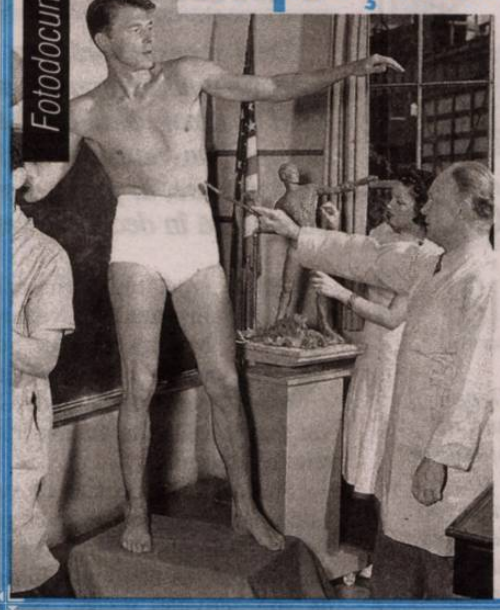

Fotodocument

Unul dintre cei mai îndrăgiţi actori ai anilor 1940-1950, Ronald Reagan va deveni, la vârsta senectuţii, unul dintre cei mai eficienţi preşedinţi pe care i-a avut America. Considerat un model de conduită, cel puţin în domeniul politicii externe, numeroşi analişti susţin că ar fi avut meritul principal în prăbuşirea comunismului. Iată-l, în această imagine, pozând cu fizicul său de efeb, pe când era doar un model pentru sculptori, într-un atelier de profil din California, la începutul anilor 1940.

Saul Wahl – rege pentru o zi

A existat oare vreodată un rege evreu în Polonia? La această întrebare, majoritatea absolută a istoricilor vor da un răspuns negativ. La Biblioteca Naţională a Israelului există un rarisim pergament, nu mai înalt de 10 centimetri, dedicat unui anume Saul Wahl, despre care se scrie că ar fi fost încoronat ca rege evreu al Poloniei – pentru o singură zi.

Saul Katzenellenbogen s-a născut în 1541 într-o familie evreiască înstărită din Veneţia. Tatăl său, Samuel Yehuda Katzenellenbogen, era rabinul şef al prosperei comunităţi evreieşti veneţiene.

După ce a crescut şi şi-a primit educaţia în Italia, Saul a fost trimis în Polonia pentru a preda într-unul dintre prestigioasele instituţii de învăţământ iudaic din această ţară. Religiozitatea lui Saul nu l-a împiedicat să intre în afaceri.

În 1580, Saul s-a mutat la Cracovia pentru a conduce minele de sare ale regelui Poloniei, care erau închiriate pentru a aduce profit monarhiei. Saul a avut un succes financiar deosebit şi a devenit rapid un consilier apropiat şi loial al regelui Ştefan Báthory. Când acesta a murit, s-a declanşat un sângeros război de succesiune.

Constituţia Regatului Poloniei stabilea că un nou rege putea fi încoronat doar după ce era ales de marii nobili polonezi – un proces care nu trebuie să dureze mai mult de 21 de zile. Nobilii s-au închis într-o sală, spre a-şi desemna noul rege, dar deliberările nu au dus la niciun rezultat. Nu se întrevedea nicio rezolvare la orizont, iar termenul limită pentru încoronarea unui nou rege se apropia. Pentru a împiedica regatul să cadă în anarhie, s-a propus o idee ingenioasă: Saul Katzenellenbogen, consilierul de încredere şi prietenul loial al răposatului rege, să fie încoronat rege temporar pentru o zi.

Nobilii şi-au motivat alegerea prin faptul că toată lumea îl ştia pe Katzenellenbogen ca fiind un om de o onestitate ireproşabilă, căruia nu i-ar fi trecut măcar prin minte să uzurpe tronul şi nu ar fi rămas pe el mai mult decât era necesar, pentru a se îndeplini prevederile constituţionale.

Saul Katzenellenbogen a devenit Saul „Wahl" – termen care înseamnă „Alegere" în limba germană, şi a fost încoronat rege. Cronicarii epocii nu sunt de acord în ceea ce priveşte durata domniei sale. Unii afirmă că ar fi domnit o singură noapte; alţii spun că domnia lui a durat câteva zile.

Cu toate acestea, toţi sunt de acord că Saul a reuşit să adopte o serie de legi foarte înţelepte, printre care şi unele care tindeau să amelioreze condiţia evreilor din Polonia.

La sfârşitul efemerei sale domnii, regelui Saul i s-a cerut să decidă între ultimii doi candidaţi regali şi alegerea sa a dus la încoronarea regelui Sigismund al III-lea Vasa al Poloniei.

Pagină realizată de **GABRIEL TUDOR**

Astăzi în istorie

18 august 472

A murit generalul roman Ricimer

Născut pe la 405, ca fiu al unei căpetenii suebe şi al unei prinţese vizigote, Ricimer a îmbrăţişat de tânăr meşteşugul armelor.

După ce a respins o tentativă de invazie vandală a Siciliei la Agrigentum (actualul Agrigento) în 456, Ricimer a fost numit comandant al trupelor romane. Desemnat *patricius* (cel mai înalt titlu militar roman al epocii) pe 28 februarie 457, Ricimer l-a ridicat pe Majorian pe tronul Imperiului Roman de Apus o lună mai târziu şi a fost numit consul în 459.

Majorian nu s-a lăsat dominat, ci a încercat să-l destituie pe Ricimer, astfel încât, ofensat de lipsa de recunoştinţă a împăratului, generalul a profitat de eşecul campaniei militare împotriva vandalilor, purtată de acesta, şi l-a arestat la Dertona, pe 2 august 461.

Majorian a fost executat 5 zile mai târziu, iar pe 19 noiembrie 461 Ricimer l-a numit pe Libius Severus ca împărat occidental. În următorii câţiva ani, Ricimer şi-a menţinut puterea în ciuda ameninţărilor serioase la adresa poziţiei sale din partea generalului Aegidius şi a lui Marcellinus, care conducea un stat practic independent în Dalmaţia (în Croaţia de astăzi).

Pe 15 august 465, Severus a murit. Au trecut aproape 2 ani până când Anthemius a fost desemnat să conducă Occidentul de suveranul Imperiului Roman de Răsărit, Leon I. Ricimer a consimţit la această alegere doar după ce noul împărat a acceptat să i-o dea în căsătorie pe fiica lui.

Înfrângerea zdrobitoare a expediţiei planificate de Anthemius şi Leon împotriva Africii vandale a provocat nemulţumirea lui Ricimer. Prin urmare, în aprilie 472, Ricimer l-a proclamat împărat pe Olybrius şi l-a asediat pe Anthemius în Roma.

Patriciul a zdrobit forţele adversarului său în afara oraşului şi, pe 11 iulie 472, l-a capturat şi decapitat pe Anthemius. Dar, la ceva mai mult de o lună după aceea, Ricimer însuşi a murit, din cauza unei misterioase hemoragii. Fiind creştin arian şi barbar, Ricimer nu a putut spera să se facă recunoscut ca împărat. În schimb, a încercat să conducă prin intermediul unor împăraţi-marionetă şi a avut succes pe tot parcursul operaţiunilor sale în apărarea Italiei şi a provinciilor împotriva ostrogoţilor şi a alanilor.